

Ketyeg a surdi bomba

Afélelem természetrajza – Agonizál egy falu – Miért akar megszabadulni ingatlanától az új tulajdonos? – Vélemény van, nevek nincsenek.

(Cikkünk a 2. oldalon)

II. évfolyam, 22. szám 1990. június 1. Ára: 9.60 Ft

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

Megjelenik minden pénteken

Levél Magdi néninek

pedagógusnapra

Emlékszel? Ezzel a verssel köszöntünk el

**„Nemcsak olvasni – olyszerűs a szó nem írni csak – az írás elmosódik – tanítani a lét megmaradó örömeit...
...megőrizni a gyermeki szabadság önfeledtségét..”**

tőled alig egy éve, amikor nyugdíjba mentél. Nehéz volt a válás.

Tudod, Magdi néni, tőled nemcsak a gyerekek tanultak, mi is. Emberséget, hitet, tartást, türelmet, tiszteletadást, szakmai alázatot. Az önfegyelem, a higgadság, a segítőkészség nálad természetes volt. Mindig csodáltam azt a végtelen szeretetet, ahogyan magadhoz engedted a gyerekeket. Még a legprakoncátlanabbak is kijárt a simogatás. Nem ismertél gyerekméltatlan esetet, a végsőig harcoltál minden gyerekért. Aki elmaradt, azt kézenlógva segítetted, hogy utoléjre társait. Sohasem feledkeztl meg arról, hogy példa vagy. Hányszor láttam, amint könnyes mosollyal, meghatóttan által a kis nebulók között! Olyankor, tudom, minden gondodat, fájdalmadat elfelejtetted, csak a gyerekek léteztek, akiknek szükségük volt rád. Mindnek volt helye a te nagy tanítói szívedben.

En – bevallom – türelmetlenebb vagyok. Gyakran panaszkodom, nehéz az élet. Időnként még pedagógus hitem is megrendül, ha a sok nehézségbe ütközöm. Te és korosztályod azonban most is szilárdan álltok. Pedig az élet egy percig megteázott, megalázott benneteket.

Manapság, az idősök bölcs tapasztalatának, higgadságának pótolhatatlanságát kiszorítja a gazdaságosság elve. Tudom, fontos dolog ez, pedagógus lelkiismeretem mégis viaskodik vele.

Ilyenkor, Pedagógus Nap táján gyakrabban gondolkodok rád sok kollégámmal, még több tanítványoddal. Köszönünk mindent, amit tőled kapunk, amit a főiskola nem tudott megtanítani, azt hogy segítettél emberré lenni.

Horváth Mária

Farkas Zsuzsa rajza

Telefonvégen

* Kovács Zoltán, a városi tanács termelés-ellátásfelügyeleti osztályának vezetője.

– Mi lesz a hatósági hűsbolt sorsa?

– Örömmel közölhetem, hogy a piacon lévő hatósági hűsboltot nem szüntetjük meg. A tanácsi vezetők munkaértekezletén olyan döntés született, hogy a hatósági hűsbolthoz szorosan kapcsolódó zalaszentbalázi vágóhídunkat – várhatóan 3-400 ezer forintos költséggel – felújítjuk. A kivitelezésre jelentkezők közül a legkedvezőbb ajánlatot kínálóra bizzuk a munkák elvégzését. A bolt egyébként az elmúlt hetekben zárva volt, a dolgozók tartós fizetett szabadsága miatt. Nemrégiben egy-két alkalommal már ki is nyitott az üzlet, ugyanis lehetőség nyílt hatósági húsáru értékesítésére. A gyakrabbi árusítást áruhiány gátolja. Javulás ezen a téren csak a zalaszentbalázi vágóhíd felújítása után várható!

(tth-I)

Ketyeg a bomba

Nem zörög a haraszt...

Rágalmazták-e a kiskirályokat?

Régi igazság: annak van igaza, aki erősebb. De mit ér az igazság hatalom nélkül? Erre keresem a választ Liszóban, Surdon, Pátrón. Sajnos az elmúlt évtizedek népellenes rendszerrel és kiszolgálóik megtanították az embereket félni, közömbösen szemlélni saját sorsukat. Még mindig nem mernek, nem akarnak nyilatkozni, csak bólogatnak, és hitetlenkedve figyelik a nekibátorodó új világot.

Most, hogy újra ketyeg a surdi bomba, Berke József vb-titkár a sajtó nyilvánossága előtt kér védelmet a rágalmazók ellen. De vajon kik a rágalmazók, és hol vannak? Csak riadt emberekkel találkozom széthulló közösséggel, melyben megszűnnek a vélemények, ahol nem adnak nevet az elmondottakhoz.

Sötétben tapogatózom, de hozzájutok a falugyűlésekről készült beszámolóhoz: "... a tanács vezetése vizsgálja felül határozatát, és hozza előbbre a liszói vízmű megépítését, és csak utána épüljön az iskola... Iskola és vízmű! Az egyik a szellemet, a másik – ha nem fertőzött – a testet táplálja. A titkár úr el is ismeri, hogy a liszói víz fertőzött, jogos igény tehát, hogy egészséges vízellátás legyen a faluban, mert nemcsak a csecsemőknek van igénye a tiszta vízre, a haladónak is kijár. Mert agnózzál egy falu!

A dolog persze, fordítva történt. A vízmű elhalasztódott. Körzetesítették az iskolákat; ez nálunk így dukál. Nem vették figyelembe a lakosság igényeit, meg sem kérdezték, jó lesz-e, akarjátok, emberek? Felsőbb utasítást hajtottak végre. A faluban kapott tájékoztatás szerint azonban felmerül, mennyire körzeti a surdi iskola, ha Pátróról csak nyolc-tíz gyerek jár át, és Belezsnáról, Liszóból nem kopog be senki. Az adófizetőket ugyanis nem faggatták: van-e jobb helye a pénznek? Hiszen nem vették volna rossz néven a liszóiakat, ha a titkár úr érdeklődik a vízmű építéséről, s ha nem ezzel a felelettel

zárta volna az ügyet: „Nem az én gondom, azért választották a társulat elnökét, hogy...”

Nos, tudja-e, hogy miért? Nem kéne rágalmazókat keresnie.

Magam úgy látom, személyes tapasztalataim is ezt sugallják, hogy nem zörög a haraszt, ha a szél nem fújja. Hiszen amikor a surdi előjáróság a tanácsi bérlakás (ha egyáltalán bérlakás volt és nem szolgáló) eladásában döntött, megfontolta-e az eladási árat, a 120 ezer forintot? Aztán: a hozzá kapcsolódó telek is az ingatlanhoz járt-e, vagy csak úgy, „használja egészséggel” mondták és adták? És miért terjedt a hír a faluban, hogy az új tulajdonos meg akar szabadulni az ingatlantól? Most vette! Az ingatlan és a területet látva, a bolondnak is megérte!

Természetesen az eladást is megszavazták azok, akiket illet(?), de a bevételből a kirendeltség épületének korszerűsítése nem történt meg. Pedig erre adtak ígéretet.

A titkár úr szerint az illetékesek mindent felülvizsgáltak. Am nem lett volna rossz megoldás az sem, ha a megyei tanácsról kiküldött személyek érdeklődnek a társulásokban is. Az indulatok nem szabadultak volna el. Mert a bomba ketyeg.

Végül itt van ez az ügy az állattartásról. Írt erről már mindenki: Zalai Hírlap, Zalataj, Kanizsa...

Lehetséges ugyan – én felteszem –, hogy a felsőbb szervek átnézték az átnézni valókat, s ami nem volt jó, azt módosították a rendeletben. De kinek az érde-

kében, és ki ellen készült az a rendelet?

Hadd idézzem a falusiak véleményét: „...a jövedelmezőség, a megélhetés rosszabbodása csak az egyik oka annak, hogy mélypontra süllyedt az állattartási kedv. A másik ok, hogy a surdi tanács a falusiak érdekeit figyelmen kívül hagyta, és történelmi hagyományait, igényeit figyelembe sem vette.”

Tudomásul kell venni, hogy mindent rendeletekkel megoldani nem lehet. Ki kell mozdulni az irodából, meghallgatni az embereket, segíteni a bajba jutottaknak, és képviselni (igen képviselni!) a szűkebb pátriá érdekeit. Ha a tanács vezetői veszik a fáradságot, és „leereszkesznek” választóikhoz, megtudják, hogy a surdihoz hasonló kirívó eseteket a kis közösségek nem tűrik el. Mert az állattartásnak vannak kellemetlen illatai, de tiltó rendelettel nem lehet szagtalanítani.

Mi, a Kanizsánál, nem tudjuk megoldani a surdi problémákat, a megoldás kulcsa a titkár úr és tábor kezében van. Nem megfélemlíteni kell az embereket, és magánhasznú jogszabályokkal kordában tartani a közösséget, amely a vezető egykor bizalommal megválasztotta, hanem értelmesen szót váltani. És nem névtelen telefonokkal riogatni az újságról!

Meg kell érteni: a kéziverzés ideje egyszerű és mindenkorra lejárt. Nem rágalmazókat kell keresni, szövetségeiket! Nem magyarázni kell a hibákat, kijavítani! Ha Surdon mindez megtörtént volna, most nem kellene mosakodni a holnap választói előtt.

Mert a szerkesztőségben nyilatkozatok hevernek aláírásokkal, s levelek panaszradattal. Az újságról tehát elindul az ügy nyomán és döbbsen ámul a jelenőség előtt: Vélemény van, nevek nincsenek. Szép új világ...!

„Példaképeink”

Több évtizedes társadalmi, politikai, gazdasági múltunk irányításában, vezetésében közeli napjainkig fontos szerepet tölthettek be eszmék, példaképek.

A demokratikus kibontakozás elvetette, megváltoztatta, „ledöntötte” a múlt jelképeit.

Az utóbbi években azonban kitermelt a társadalom egy újfajta réteget, melynek egoista tulajdonságait nem a történelmi jövő értékeli és követi, hanem mai gazdaságunk alakítója, a szürke kisember. E réteg összetétele heterogén. Található soraiiban volt miniszter, politikus, egyetemi tanár, gyárigazgató, középvezető, és még sorolhatnánk foglalkozás szerint. Ezek munkája nem mindig abban gyümölcsözőt, hogy „volt közös szocializmusunkat építették”, abban inkább, hogy saját kicsi magánkapitalizmust hoztak össze, többnyire az állami tulajdon rovására. Néhányuktól mostanában kérdezik gyarapodásuk okait (kevés sikerrel), mások, a „bünség viszont élvezik” „munkásmozgalmi” múltját.

Ugyanis ha egy vezető hosszú időn keresztül korrupst, az nem marad titok! Általa a beosztottak is azzá válhatnak, valnak! Sajnos, már látható, tapasztalható, hogy az ilyen vezetők árnyékában ügyeskedő munkatársak is azt teszik, amit közvetlen feleltesük, „példaképük” tesz. És még csak nem is szólhatunk, hogy a dolgozó nem a kereskedelemben vásárolja a kalapácsot, műszerész-szat, villanykörtét, hanem...

Proletárok közt ezt úgy mondják; „én is csak a részemért viszem”!

Gazdaságunk sajnos érzi e példák következményeit. Társadalmunk pillanatnyi „állóváza” is kedvez az éjfajta „példaképek” munkálkodásának, kialakulásának.

Ezért tevőlegesen változtatásra van szükség. Városunk országgyűlési képviselője mondta: „aki korrumpálódott az évek folyamán mint vezető, attól megválnunk”!

Érdemes cél ez mielőbb el kellene érni! A matematikában is kevesebb hiányzik az eredményből, ha egyegy szám előjele változik meg, mintha többjegyű lenne a változtatandó. Így a nagybőv abszolútértékű szám magatartása magától megváltozik. És nekünk, mindannyiunknak erre van szükségünk, ha tovább akarunk lépni. A városban és az országban egyaránt.

Kiss Endre

Utcák, terek

– A főépítések harmadik országos értekezletén a műemlékvédelem, az építészeti értékek védelme került napirendre.

A Műemléki Felügyelőség és a minisztérium szakemberei néhány településről bemutatott esettanulmány tapasztalataival kiegészítve, a helyi védelem szerepére, jövőbeni fontosságára és teendőire hívták fel a figyelmet.

– A Képző- és Iparművészeti Lektorátus levelében hívta fel a városok, így Nagykanizsa tanácsa figyelmét is a közterületi alkotásokkal kapcsolatos kötelezettségekre. A szobrok, emléktáblák helyzetének értékelését elősegítendő egy jegyzéket készítettek megnevezésükről, elhelyezkedésükről és fogalmi jelentésükről.

– Az új utcaelnevezések előkészítéseket a műszaki osztály kidolgozta a szükségességtől elhelyezkedésének, mennyiségének és táblafajtájának jelszavát. A szükségessé 73 új utcanevet, a minőségétől függően 50-150 ezer Ft-ba kerülhet.

DÉDÁSZ

– A vb egyeztetése után a műszaki osztály megrendelte a DEDÁSZ-nál a városi közvilágítási rekonstrukció I. ütemének tervezését és kivitelezését. A DEDÁSZ a tervezést megkezdte, a kivitelezés előkészületeként a lámpatesteket megrendelte.

Sulisport

– A Szabadság téri iskola sportterülete és tornaterme elhelyezésére telepítési tanulmányt készítettek elő. A változatok között a Rozgonyi 4. számú életveszélyes állagú épület megtartásának a feltételeit is előírták a pályázóknak.

Közművek

– A decemberi tanácsülésen hozott határozatnak megfelelően előzetes vizsgálatot végeztek a VIZMU és a ZALATERV szakemberei bevonásával a Kiskanizsa, Tanácsköztársaság téri iskola szennyvíztisztítójával kapcsolatosan.

A szakmai vélemények szerint felfelülően 35-40 lakás ráköthető a tisztítóra, de a részletes feltételeket csak tanulmányterv birtokában lehet meghatározni.

– A városi szennyvíztisztítómű bővítésének előkészítése új szakaszhoz érkezett. A tervezésre és a megvalósításra kiírt pályázatra – melynek határideje május 14-e volt – 24 pályaművet nyújtottak be.

A lebonyolítással megbízott Országos Vízügyi Beruházási Vállalat koordinálásával és a leendő üzemeltető VIZMU, valamint az alapperhúzó városi tanács közreműködésével szakértő zsűri értékelte a pályamunkákat.

A városházán hallottuk

Közlekedés

– A közlekedési főfelügyelet helyszíni tárgyaláson vizsgálta meg a Béke úti vasúti átjáró fényosorompó építésével kapcsolatos fellebbezés indokoltságát. A fellebbezést a Zm. Tanács vb műszaki osztályának határozata ellen tette a kanizsai műszaki osztály. A fényosorompó létesítési határidejét – MÁV kérelmére – 1990. december 31-re módosították.

A fellebbezés legfőbb indoka volt, hogy magas az akadályozott járművek száma és a zárvatartási idő ezenkívül a Béke út forgalmának gyorsítása népgazdasági érdek is.

A Zm. Tanács vb műszaki osztály forgalomba helyezte az Alkotmány-Szálla utcai csomópontban a kijelölt gyalogos átkelőhelyet.

A biztonságos átkeléshez kiemelt közvilágítás, villogó sárga fényjelző készülék készült, járdakapcsolatok kiépítésével. A gyalogosátkelő kialakítása mintegy 500 eFt-ba került.

– A Garai u. térségében a 7. sz. fkl. út elkerülő szakasza mellett továbbra is feladatot jelent a rendezetlen állapotok megszüntetése.

Az út északi oldalán a bontási terület jelenlegi állapotában nem alkalmas – még átmenetileg sem – zöldterületként történő hasznosításra.

A feladatok egyeztetésére az IKKV, a városgazdálkodási vállalat és a tanács műszaki osztálya képviselői helyszíni szemlét tartottak.

– Elkészült a Hevesi S. u. – 7. sz. út (régli szakasz) csomópontjának rendezésére a forgalom szabályozását célzó új terv. Az I. ütemben – várhatóan a következő év első felében – lehetőség lesz a rendezés megkezdésére. A forgalmi főiránynak a Hevesi utat javasolják. (61. sz. út).

A szakmai egyeztetésre a közeljövőben kerül sor.

– A műszaki osztályon a közlekedési szolgáltatásban részt-

vevő járművek tárolási előírásairól tájékoztatták a magánfuvarozókat, a szállító vállalatokat. Az osztály megítélése szerint a minisztertanács rendelet előírásai csak a kérelmek rugalmas elbírálásával tarthatók. Az elbírálásba a SZKÜ bevonja az érintett tanácsstagokat is.

Új rovatunkban – havonta egyszer – összegyűjtjük azokat a híreket, melyek közérdeklődésre tarthatnak számot, s melyek gyakran hűbába vágó gondokat érinthetnek. Rovatunk azonban csak akkor lesz érdekes, ha olvasóink is segítenek: Mire kérdezzünk rá? Mi érdeklí a városi? Várjuk ötleteiket, tanácsait. A szerkesztőség

Közélet

– Május 15-én a megye városainak tanácselnökei tartottak megbeszélést városunkban. Az értekezleten részt vett Platthy Iván a Művelődési Minisztérium Egyházyúji főosztályvezetője és dr. Szalay Dénes a megyei tanács elnökhelyettese is.

A tanácselnökök megvitették az egyházi vagyon visszaigénylésével kapcsolatos helyi tennivalókat, áttekintették a pártvagyon megosztásának tapasztalatait és a jövő évi új gazdasági szabályozások bevezetéséről hallottak tájékoztatót.

Megszűnnek a városi kitüntetések?

Azt hallottuk, hogy a június 14-i tanácsülés elé terjesztik a Pro Urbe kitüntetés és a díszpolgári cím megszüntetésének tervét is. Az okokról dr. Balázs Sándor a városi tanács végrehajtó bizottságának titkárát kérdeztük.

– A díszpolgári címet 1975-ben, Pro Urbe kitüntetést 1978-ban alapította a város tanács. Az odaítélés szempontjai, az akkori elveknek megfelelően,

tartalmazták a szocialista vonásokat – mondja Balázs Sándor. Most, amikor a tanácson a rendszerváltás jegyében folyik a hatályos tanács és végrehajtó bizottsági rendeletek, határozatok felülvizsgálata, jutottunk arra az elhatározásra, hogy a tanácstestület elé terjesztjük e két kitüntetés megszüntetésének javaslatát is. A másik ok: úgy véljük, hogy a leendő önkormányzatnak meg kell adni a lehetőséget ahhoz, hogy maga döntsön abban, hogy milyen kitüntetések akar alapítani, s az odaítélés szempontjai mik legyenek.

Ehhez csak annyit: Nem hisszük, hogy a jövőendő önkormányzatnak kétségei lennének afelől, hogy a városért (Pro Urbe) végzett kiemelkedő munka elismerésre méltó, s hogy a közösséggért tevékenykedő, a városnak hírt és nevet szerzők megérdemlik a díszpolgári címet. Nem a kitüntetések kell megszüntetni, az odaítélés elveit kell emberivé formálni.

Vállalkozók

– Olasz vállalkozó az átmenő kamionforgalom mértékére alapozva a 7. sz. fkl. mentén kamioncentrum kialakítására folytat előtárgyalásokat. A tanács által módosított városrendezési tervben megjelölt – Kiskanizsa körüli – területet alkalmasnak találja parkoló, gyorsjavító, mosó, szállás stb. telepítésére, azonban a terület feletti rendelkezési jog megszerzését a földtulajdonnal összefüggő bizonytalanságok miatt halasztani kell.

kíváncsiak voltunk: az ő iskolájuk miben különbözik a többi-től. Mert az újságokban csak arról lehet olvasni, hogy így önálló arculat, meg úgy öntevény iskolai élet. Hát mi, a hatévesek szülei erről nem sokat tudunk meg. Csak pletykákat hallunk azóta is, hogy sok a durvaság a kicsi gyerekekkel, meg hogy foghegyről beszél a fiatal tanító néni a nála jóval idősebb nagymamával. A gyerekek – hál' istennek – egy picit sem fél, én azonban annál inkább.

Kérdezte, hogy mit javasolnék. Két dolgot feltétlenül. Az egyik: ósztól, folyamatosan a beiratásig minden általános iskola mutakozzon be a városi televízióban. Így megismernék

működjön, se tantermet átadni, se a tanítókat átcsoportosítani ne kelljen. Hogy ki mit ígér, mit nyújt és mit valósít meg azzal nem kívánok foglalkozni, de az biztos, hogy a belvárosi iskolák csak két párhuzamos első osztályt indíthatnának. A városközpont és az északi városrész részben előregszik, népessége pedig nem cserélődik olyan gyorsan, hogy a Hunyadi, Rozgonyi, Zrínyi utcai és a Szabadság téri iskolák közül bármelyik is három évfolyammal indíthatná az oktatást. Ha ez történik, tudomásul kell venni, hogy ami az egyik helyen többlet, az a másik helyen hiány. Az érdekeket csak városi szinten kell koordinálni. Van erre sok

tól lényegi eltérést a beiratkozás nem mutatott. A mintegy 1173 nyilvántartott 6 éves korúból – ideértve az 1989. június 1-jétől 1990. december 31-ig születetteket is – mintegy 677 kisgyermeket írtattak be idén áprilisban 1. osztályba. Ez 60,5 százalék. Hogy hol a többi? Körülbelül 70 már tavaly megkezdte általános iskolai tanulmányait, a többi pedig még óvodás, nagycsoportos. Csak néhányan vannak, akik egészségügyi okok miatt felmentettek nyilváníttak. A majdnem 700 kisgyermek zöme nagykanizsai, de a közigazgatási körzet: Bagola, Fajos, Sánc, Bajcsa is itt iskoláztatja gyermekeit.

Elsősöket adnak, vesznek

- ❖ Magukra hagyott szülők
- ❖ Túl sok a felhang az utcán
- ❖ Mit mond a szülő, az igazgató és a hivatal?

Az iskolai élet jellemző színfoltja a tanköteles korúak fogadása az első osztályba, a beiratás. Általában kora tavasz az ideje, de az idén később, április végén került rá sor. A kanizsai helyzetképet hárman változóják: egy szülő, egy iskolai igazgató és a tanácsi szakigazgatási szerv felelős előadója. Az érdek közös, a nézőpont más.

Tóthné Kovács Angéla szülő:

– Az óvodában pontosan tájékoztattak bennünket a törvényről: gyermekemet elsősorban abba az általános iskolába kell felvenni, amelynek körzetében lakunk. De ha nem oda kívánom járni, akkor a felvételtől első fokon a választott iskola igazgatója, másodfokon az iskola helyi irányítását ellátó tanácsi szakigazgatási szerv dönt. Nos, szép ez a rendelkezés, de a legfontosabb kérdésben azért magamra maradtam. A döntésben ugyanis nem segített senki. Hallottam, hogy volt olyan iskolai igazgató, aki az izléstelenség hátáráig végigkíncselte az óvodákat, aztán egy kedves tanító bácsiról is beszéltek a munkahelyemen, aki „megerősítette magának” az első osztályt. Lett is elegendő jövőbeni tanítvány.

A mi óvodánkba is eljött a lakókörzeti iskola két tanító néje. Ne haragudjon, ha nem mondom meg, honnan. Nem akarok bajt már az induláskor 6 éves kisgyermekemnek. Kedvesek voltak, de pont azt nem tudtuk meg, amire a leginkább

a szülők, hogy mi az amit az egyik iskola a másiktól eltérően nyújtani tud. A másik javaslatom még ennél is fontosabb: akit egyszer már beírtak egy iskolába, azt ne küldözgessék ide-oda. Ráadásul nem fair módon. Tavaly az unokaöcsém nevelőanyja egész más lakókörzetből kapta augusztus végén a kedves behívó levelet, mint ahová beiratkozott. Tudniillik onnan elfelejtették őket értesíteni az átírányításról.

Tóth Miklós, a Rozgonyi Úti Általános Iskola igazgatója:

Az általános iskola állítólag kialakítja a társadalmi együttéléshöz, az önműveléshez, a munkavégzéshez, a harmónikus testi és lelki fejlődéshez, valamint a továbbtanuláshoz szükséges alapvető képességeket, igényeket. Ha ez így van, akkor Nagykanizsán az egyes általános iskolák között nem lehet olyan nagy különbség, hogy ez már a fogadáskor, a beiskolázáskor is szembejön. Túl sok a felhang az utcán, az egyes iskolák színvonalának megítéléséről.

– A tanköteles gyerekek beírásánál három elv ütközik ma még: A szülő egyéni érdeke, hogy a saját látásmódja és a híresztelés után a szerinte „legjobb” iskolába írassa gyermekét. Az iskola érdeke, hogy lakókörzetében szervezetének, struktúrájának megfelelően elvégezze a beiskolázást. Végül a város oktatáspolitikai érdeke, hogy minden iskola megfelelő kihasználtsággal

és jól bevált gyakorlati tapasztalat. Az azonban semmiképpen sem helyes, hogy azért veszünk fel tanulókat, mert így válogatni tudunk, s csak a jobbakat tartjuk meg. A hátrányosabb helyzetűek már induláskor ide-oda löködnek. Emberléptékű osztályokra lenne szükség: 25-26 kisgyermeknél több ne üljön az első osztályban!

Dusnoki Ágnes, a Városi Tanács Művelődésügyi Osztályának főelőadója:

– A szabad iskolaválasztás eredményeképpen az ideai tantervben a beiratkozás területi megoszlása arányosabb lett az előző évekenél. Az óvodákban decemberben szándékfelmérést végeztünk, s at-

Természetesen az idén tavasszal is kialakultak a városban frekvenciált helyek, ahol plusz vagy mínusz keletkezett. Nehéz lesz a megoldás, de a gazdaságos, pedagógiai is hasznos helykihasználás céljából már beiratkozott gyerekeket kell átcsoportosítani a Hevesi úti és Szabadság téri iskolákba. Minden iskolának kihasználtan kell működnie, s minden iskola képes városunkban a különböző képességű gyerekeket oktatni, illetve gondoskodni az eltérő ütemben fejlődő tanulók egyéni neveléséről.

Büki Pálné

Itt tartunk tehát. Van egy – a személyiségi jogokat tisztelő – rendelet, és van a városi érdek az iskolák arányos „terhelésének” elve, s e kettő bizony szemben áll egymással és feszültségeket okoz. A megoldás még nem látszik. Csak az, amit már sokszor mondtunk: a város iskoláügye megérne egy nagymisét.

(A szerkesztő)

Szakony Attila felvételei

> Mi csak követelni akarunk... > a társadalmi munka csöpp a tengerben... > vannak akik veszik a fagyit, és vannak akiknek megveszik a fagyit... > másfél-kettő millióért még az ablakot sem lehet kinyitni...

Tervszerűség, óh!

Kezdetnek nem rossz

A Dózsa György út 140 előtt megállók a gépkocsival. Mögöttem teherautó indexel balra, kanyarodna az építők telepére. A pilóta káromkodik. Képtelen befordulni, akadályozom. Mondja is hova menjek, amúgy magyarán. A békesség kedvéért visszatolatok.

Egy fiatalember, mindent végignévezve, kaján vigyorral megjegyzi:

– Nem tudom, egyesek lehet nem rollerral közlekednek, azt legálább a falnak lehet támasztani.

– Igaza van! Hol is van itt a parkoló?

– Ott, a pusztában! – mutat az M7-es felé –, de ne vegye a szívére, mi egy éve hadakozunk, s ígéreten kívül semmit

Idézet a városi tanács VB május 17-én tartott üléséről. A Dózsa György út 140 előtti parkoló kialakításáról. A gépkocsiparkolóhelyek számának bővítését egyelőre megoldani nem tudjuk. Jelenleg a Kisberki út melletti kialakított parkolókat állnak rendelkezésre. A belső udvar kialakítását követően a parkolóhelyek száma 20 db-ból növekszik.

– És sorjáznak a kérdések: Milyen nehézségekbe ütközik egy parkoló kialakítása? Anyagi gondok, netán rossz tervezés akadályozzák? Az Irtás utcai oldalon nem lehetne valamit kezdeni hiszen ott a pusztában van hely! Ha netalán valakinek lenne ideje a kiviteli és építési tervek elővenni, az itt lakók bizony örülnének.

– Tudja, most március 29-én a ZÁEV Honvéd utcai tanzárában volt egy helyszíni egyeztetés és bejárás. Ott mind elmondtuk a panaszunkat – veszi át a szót Orbánné.

– Gondolom, megfelelő választ kaptak, és megnyugodtak.

– Megfelelőt? Azt mondták, hogy csak követelni akarunk. Mondtam is a fiatalembernek, hogy az itt lakók tenni akarnak, hogy hajlandók vagyunk társadalmi munkát végezni.

– Remélem, örömmel fogadta.

– Azt csak gondolja! Azt válaszolta, hogy a társadalmi munka csak csöpp a tengerbe. Hát igen, így is lehet mondani, így is el lehet venni az emberek kedvét. Még szerencse, hogy az itt lakók fiatalok és hisznek, és harcolnak, és van annyi energiájuk, hogy újra és újra előlőrül kezdjék. De mi lesz holnap, amikor majd legyintenek? – gondolom, de hallgatok.

Egyre többen lesznek Orbánnéknál. Érkezik Mismás János is, a 134-ből.

– Nem adom fel – mondja. – Ha kell, mindennap írok egy levelet. Másfél-két millióba kerül itt egy lakás. Az éjszakai sem tudnak aludni, mert a szemközti oldalon van a ZÁEV munkaterülete. Reggeltől estig

sem kaptunk, de abból egy zsákkal. Kérdezzé meg Mismásékát, Némethékét, Orbánékát, az egész lakótömböt...

Nem szótok, mert őket keresem. Mindenestre: kezdetnek nem is rossz.

Futkosunk, mint pók a falon

– Ne is mondja – Orbán László közös megbízott. Ez naponta előfordulhat itt bárkivel. Csak a ház belső udvarába épült néhány parkoló, illetve a Kisberki út mellé.

Idézet a városi tanács VB május 17-én tartott üléséről. A Dózsa György út 140 előtti parkoló kialakításáról. A gépkocsiparkolóhelyek számának bővítését egyelőre megoldani nem tudjuk. Jelenleg a Kisberki út melletti kialakított parkolókat állnak rendelkezésre. A belső udvar kialakítását követően a parkolóhelyek száma 20 db-ból növekszik.

vágják a vasat, és mit tudom én, mit nem csinálnak. Nézzé meg! A gyerekeket nem lehet levinni az udvarra. Az utcán gépkocsik járnak, a belső udvarról meg jobb nem beszélni. Ezért most mindenki a saját lépcsőháza előtt igyekszik rendet teremteni. Van, aki fűvesít, van aki virágot ültet és fákat, össze-vissza!

– Nem kaptak fásítási, parkosítási tervet?

– Nem, mindenki a saját tervei alapján dolgozik, ezért nem egységes a kép.

Mottó: „Jaj, tapasztalni napra nap:

Kicsik szenvednek a buta nagyok miatt.”

La Fontaine

No, persze, látom a végéreményit. Ha a lakók rossz helyre ültették a fákat, ők lesznek a hibásak, és áldozatok a fák? Ha jól tudom, van-

meth Györgyné. – Hiszen másfél millióért itt még szellőztetni sem lehet. Ha szél van, a nyitott ablakon az agyagos port befújja a lakásba.

További idézet a városi tanács leveléből: „Jelenleg és a későbbiek során a kivitelezéssel érintett területen terrendezési és parkosítási munkákat végezni nem tudunk, azok kialakítása az építés teljes befejezése után aktuális.”

És újra türelmet és megértést kér a tanács. Türelmet és megértés is van, no meg a boltban gumicsizma a könnyebb közlekedés érdekében. A fránya kölöknek pedig egy szülői nyakleves, mert értetlen, és lement az utcára, és ott elütheti az autót, és a belső udvarban nyakig sáros lesz. Nem elég, hogy nem lehet szellőztetni, még a sarat is felhordja a lakásba az az ilyen meg olyan...!

Nem úgy, mint az Eötvös téri új sarokházánál. Ott bizony minden tervszerűen ment. Van már parkoló, betonút, játszóter, padok és fű, minden, ami kell.

Persze a Dózsa György, a Herkules és Péterfai utca nem a város központja, de Kanizsa területe.

Ezért érthetetlen, hogy a ZÁEV munkaterületét miért itt je-

lőlte ki a tanács, hiszen tudta, hogy az első lakás itt épül meg? Arra nem gondolt senki, hogy pihenni akarnak az emberek? Ha van beépítési terv, a Dózsa György utcában vajon hány lakosra jut egy négyzetméter zöldterület, sportlétesítmény, gyerekeknek homokozó? Persze, lesz! Majd! S addig folyik a lakók partizánakciója, s elhangzik néhány tanácsai ej, ej...! Mi viszont úgy gondoljuk, hogy a járulékos munkák befolyásolják a lakások négyzetméterenkénti árát.

Lehet, hogy igaza volt annak a fiatalembernek, aki azt mondta elmenőben: – Tudja, vannak, akik veszik a fagyit, és vannak, akiknek megveszik a fagyit.

Jó volna, ha az illetékesek is értenék e példabeszéd értelmét.

Cserny József

Pártközi egyeztető fórum

Május 17-én a Vasemberház dísztermében került sor a pártok és a tanács vezetőinek találkozására.

Elsőként az IKKV munkájáról, esetleges RT-ben vagy KFT-ben való működéséről hallgattak meg tájékoztatót. Ez ügyben olyan állásfoglalás született, hogy az „átmentési kísérlet” látszatát is kerülve az IKKV az önkormányzat kialakításáig ne kezdjen semmiféle, a szervezett egészét érintő átalakítási folyamatba. (L.: háttér-ről szóló külön cikkünkkel!)

A belvárost érintő utcaelnevezések élénk vitát váltottak ki. A tanács 1375 családát keresett meg, hogy mondják el véleményüket, javaslataikat. Háromszázöt(!) visszajelzés érkezett a megkeresésre. Ezek és a pártközi egyeztető fórum javaslata alapján a június 14-i tanácsülés elő a következő utcanev-változtatási javaslatot terjesztik:

Vöröshadsereg utca	–	Sugár utca
Lenin út	–	Fé út
Somogyi utca	–	Király utca
Zetkin Klára utca	–	Szent Imre utca
Stromfeld utca	–	Zárda utca
Terv utca	–	Sabján Gyula utca vagy Terv utca
Hamburger utca	–	Batthyány utca

Szabadság tér	–	Erzsébet tér
Sneff tér	–	Korona tér
Munkásőr utca	–	Garái utca

A többi névváltoztatásra 1991-ben kerül majd sor.

Az egyeztető fórum résztvevői felhívták arra is a figyelmet, hogy a folyamatot el kell indítani, de a gyakorlati végrehajtásra csak a helyhatósági választások után kerüljön sor.

Nagy vitát váltott ki a már régebb óta ismert elképzelés, miszerint a rendelőintézetben munkaidő után orvosok magánygyakorlatot folytatnának. A pártok jelentős része úgy vélte, hogy kísérleti jelleggel engedélyezni kell ezt a tevékenységet. Az MSZMP képviselője szerint azonban Nagykanizsa egészségügyi ellátása megoldott, tehát ilyen kezdeményezésre nincs szükség.

A közel négy órás tanácskozáson szó esett még a kiskanzsai bölcsődéről, a miklósfai óvodáról, s arról, hogy a tanács a „lengyel piac” működését 7 és 17 óra között kívánja engedélyezni.

M. Gy.

Hogyan tovább MSZP?

A választási kampány talán legvitatottabb és a legtöbb kritikát kapott pártja volt Magyarországnak az MSZP. A hirtelen jött demokráciában sokan nem tudják, hová is tegyék ezt a pártot. Kommunista, MSZMP utódpart? Jogos a kívánság, hogy többet is megtudhassanak róla.

Az MSZP bazárudvari irodájában Göndör István pártelnök és Böröcz Zoltán elnökségi tag fogad.

– Hogyan értékelik a választási eredményeket? – kérdezem bekészöntül.

– Tiszteletes választás volt, szándékaink szerint való – mondja az elnök –.

– Többpárti demokráciát akartunk, amely meg is valósult. Ebben az MSZP elindító szerepet játszott, bár a pártok ezt inkább saját érdemeiknek szerették volna elkönyvelni. Azt hitték, nem óhajtjuk a tiszta választást. Ma már úgy érezzük, mindenki tisztában van minden párt választási érdemeivel.

– Ellenzékként milyen irányvonalat követnek?

– A legnagyobb gondunk az, hogy egyedül baloldali pártként

funkcionálunk az új parlamentben – veszi át a szót Böröcz Zoltán. Célunk az ország gazdasági helyzetének állandósítása és javítása, s ebben a folyamatban figyelembe kell vennünk a bérből és fizetésből élők érdekeit. Minden híreszteléssel ellentétben a parlamentben minden jó és humánus javaslatnak támogatói leszünk. Pusztán politikai meggyőződésből nem kívánunk akadályokat gördíteni egy párt elé sem, mert ez ellenkezne elveinkkel.

Meg kell tanulnunk a nyugati demokráciáktól, hogy milyen is az igazi többpárti hatalmi rendszer. Nyugaton a szocialista pártok meghatározó tényezői a parlamenti munkának.

– Nagyon sok támadás érte az MSZP-t a politikai pártok némelyikétől. Mennyiben befolyásolta ez választási eredményeiket?

– Sajnos még mindig ránk sütik a marxista baloldali bélyegét, pedig a szocialista párt nem kommunista párt! – szögezi le Göndör István. Szociáldemokrata értekezletet hozdozva és folyamatosan erősítve azokat, az ország felemelkedé-

sét tartjuk a legfontosabb célkitűzésnek.

– Az elődpárt, az MSZMP öröksége erősen kihatott felkészülési munkánkra – mondja Böröcz Zoltán. Nagyon rövid idő állt rendelkezésünkre a választásokig. Míg a többi párt viszonylag zavartalanul készülhetett, addig mi felszámoltunk és elszámoltunk a volt MSZMP vagyonnal. Az állampárt lebontását is mi kezdtük el, ezt senki nem vitathatja el tőlünk. Ezt nem érdemnek tartjuk kötelességünk volt, hisz a régi rendszer életképtelenné vált, és változtatni kellett.

– Nyilván gazdasági elképzeléseik is formálódnak.

– Támogatjuk a privatizációt, a magántulajdont, a meggazdagodást. Elismerjük a tőkés jövedelmeket, de fontosnak tartjuk a munkával szerzett jövedelmeket is – összegez Göndör István.

– Hisszük és valljuk, hogy aki becsületesen dolgozik az érhesen el mindent, amit csak akar. A munka legyen a mérce a boldoguláshoz.

– Nagy a készülődés a helyhatósági választásokra. Hogyan

képzeli, hogyan szeretné az MSZP ezeket a választásokat látni? Mik az elvárásai?

– Az önkormányzatok az öngazgatás bevezetése törvényszerű a közösségek továbbfejlesztéséhez. Sajnos, azt kell mondanunk, hogy a listás szavazási módot az MSZP nem tartja jónak. Mi azt szeretnénk, ha megfelelő emberek kerülnek a megfelelő posztokra. Reméljük, hogy a tenniakarás lesz a mérvadó, és nem a párthoz tartozás. Nem szabad, hogy pártérdeknek legyenek az új vezetők alárendelve.

– És mit hoz a holnap?

– Készülünk a II. kongresszusunkra, május 26-27-én. Mire ez a beszélgetés megjelenik az újság hasábjaink, már sok minden tisztázódni fog. Bizunk benne, hogy frakciónk nem ütik fel fejüket soraink között. A mi sorainkban sokféle ember megfér. Egy a cél, ki mit tud és akar tenni az országért.

– Köszönöm a beszélgetést viszontlátásra a II. kongresszus után.

Vizvári József

A Kőolajipari Dolgozók Sporthorgász Egyesülete 400 fős létszámával harmadik a városban. Fărădhatatlan titkárával Faragó Józseffel a DKG nyugdíjasával keddi fogadónapján találkoztam. Egy kis történelemmel kezd:

– Már 65 éve annak, hogy horgász vagyok engedéllyel. Alapítója voltam az 1945-ben megalakult Kanizsai Sporthorgász Egyesületnek, mely aztán rohamosan felduzzadt. A támogatások elvonása miatt 1964-ben 57 fővel és új alapszabállyal különváltunk.

– Miből tartja fenn magát az egyesület?

– Jelenleg a DKG, A KfV, a Kőgáz és az SzKFI szerény támogatását élvezzük. Sok vita után 1990-től személyenként egy évre 200 Ft tagsági díjat kérünk, a korábbiak éppen a dupláját. Némi anyagi segítséget kaptunk még az OKGT szakszervezeti törzsbizottságtól, de mára ez is elmaradt. A vállalati támogatás ez évben az SzKFI kivételével várat magára.

– Úgy tudom horgásztanyát is üzemeltetnek.

– Igen. Fantasztikus méretű társadalmi munkával és a tagok komoly anyagi hozzájárulásával épült fel a fenékpuzsai horgásztanyánk. Két évet emésztettek fel a munkálatok, míg 180 négyzetméter területen 1965-ben elkészült a 20 ágyas, tanyagondnoki zo-

bával, konyhával, javítóműhellyel és melléképülettel ellátott komplexum. Hálózatról kapott villanyunk még nincs, áramfejlesztőt bérlünk. Amennyiben módunkban áll, igyekszünk hasznosítani a házat, de a fenntartási költségek így is túllépi a rendelkezésre álló keretet. Az új adórendelet óta a helyzet csak rosszabbodott. Valamikor újságokat, folyóiratokat is járattunk ez is a múlté.

– A gondok nem szegték kedvét a vezetőségnek?

– Egyelőre nem, optimisták vagyunk. Tagtársainknak biztosítani akarjuk, hogy tiszta levegőn, jó környezetben, nyugodt körülmények között horgászhasznanak. Mindezt jelentős társadalmi munkát is vállal-

unk, elsősorban környezetvédelmi céllal. Nem mondunk le arról sem, hogy évente 4-5 oktatást szervezzünk elsősorban fiatal horgászaink részére. Sőt évente két fiatalot küldünk a pusztaszentlászlói megyei ifjúsági táborba, az ottani horgásztó mellé. Szükségünk volna olyan rendezvényekre is, mint az 1983-ban rendezett Országos Bányász Horgász Kupa itt, a Csónakázó tónál.

– Talán segítene a gondokon, ha nem ragaszkodnának új tagok felvételekor az olajipari kötődésekhez.

– Ez még a szakszervezet korábbi utasítása óta áll fenn azzal, hogy csak az olajipari dolgozók részére tudják támogatni az egyesületet. Most közgyű-

lési határozattal nem olajipari dolgozók részére is lehetővé tesszük a belépést.

Miközben beszélgetünk ügylelek jönnek, különféle jegyeket váltanak a Balatonra, a Kis-Balatonra, a Csónakázó tóra, az intéző bizottság vizeire, s mint megtudom, nyáron sok a külföldi is. A befizetésekből szép összegek folynak a kasszába.

– Ez nem az egyesületé? – furdalt a kíváncsiság.

– Ezek sajnos átfutó pénsek, az egyesület ebből semmit sem lát, csak munkát. Havonta befizetésre kerül a Zala megyei Intéző Bizottsághoz és a MOHOSZ-hoz. Jegyzikamozonyos minimális jutalékot kap az értékesítés után, azt is az év végén, mire az összeg már értékét veszti.

– Talán ezen is változtatni kellene – mondja nagyot sóhajtva Faragó József.

Azt már meg sem említem, hogy a horgászok akikkel a Csónakázó tónál beszélgettem, hiányolják a parlamenti szemégygűjtöket, a WC-keket, a vendéglő felőli partszakasz jobb megközelítését. A fedett, esőtől védő beálló pedig álmoknak tűnik. Mert a horgászok, bizony, mostohagyerekek.

Írta és fényképezte: Tóth Ferenc

Megszűnnek a szenny(víz)es gondok

Új tisztítótelep épül Nagykanizsán

A Délzalai Víz-, Csatornamű és Fürdő Vállalathoz tartozó terület több mint ötven településen van vezeték ivóvízhálózat. De itt a nyár, nagyobb lesz a vízfelhasználás. Lesznek-e gondok? – kérdeztem Kovács Antal, a vállalat igazgatóját.

- Víz, víz, tiszta víz?

- Amióta vezetékes vizet használnak az emberek, voltak, és lesznek is gondjaink. Hosszú évek óta problémát okoz például Nagykanizsán a régi, úgynevezett „ösi” vízmű zónája. Ott ugyanis 50 évnel idősebb hálózatszakaszok is vannak. A csövek falán megta- padt vas, homok csúcsterhelés esetén könnyen leválik, és az bizony rontja az ivóvíz minőségét. Jogos a fogyasztók panasza, hiszen látványuknak sem gusztyos, amikor a csapokból rozsdaszínű lé folyik. Már hosszú évekkel ezelőtt kellett volna építeni egy nagyteljesítményű vastalanítót, de a városi tanácsnak nem volt rá pénze.

Kiskánizsán az északi és keleti városrészen húsz éve ki- váló minőségű vizet tudunk biz- tosítani. Előfordul azonban, ha huzamosabb ideig – három- négy hétig – nagyon száraz az idő, átmenetileg nyomáscsök- kenés tapasztalható – mondja Kovács Antal.

- A vízellátás a gondok el- lenére tehát nagyjából megol- dott. A tiszta vízből azonban előbb-utóbb szennyvíz lesz, amit nemcsak el kell vezetni, meg is kell tisztítani. Úgy tu- dom, hogy ez Kanizsának ré- góta fájó pontja.

Szennyvízbírság - 15 millió forint

- Városunkban 1980-ig gya- korlatilag nem volt szennyvíz- tisztítás, akkor készült el egy tisztítómű. „Teljesítménye” 12.500 köbméter naponta. Ez nagyon kevés, hiszen a kelet- kező szennyvíz ennek majd- nem a duplája, mintegy 19-20 ezer köbméter.

- A különbség hová kerül, és tisztítás nélkül?

- Sajnos, az élő vizekbe. A Dencsár árokba, a Principális csatornába, és a Murába.

- A felettes hatóságok ezt elnézik?

- Természetesen nem. Tu- dom, hogy nem mentség az, hogy az országban talán nincs egyetlen hasonló vállalat sem, amelyik ne fizetne szennyvíz- bírságot. Mi is ebben a cipő- ben járunk. Az elmúlt évi „tel- jesítményünk” alapján például 3 millió forint alpbírságot róttak ki. Ezt még ki tudtuk volna gazdálkodni, de valójában 15 millió forintot kellene fizetnünk. Van ugyanis olyan jogszabály, amely szerint azok a vállalatok, amelyek hosszú évek óta szennyezik az élővizeket, az alpbírság többszörösét fizetik. Mi most az ötös szorzószámnál tartunk, így jön össze a 15 mil- lió forint. Gondolom, hogy ez nemcsak egy laikus számára érthetetlen, hanem nekünk is. Azért kellene fizetnünk, mert nem üzemeltetünk egy olyan szennyvíztisztítót, amelyik soha nem is létezett, és amelynek a megépítése tanácsai feladat lett volna.

- Ördögi kör. Gondolom, a tanácsnak sem volt pénze rá.

- Így igaz. Ezt viszont eddig minden évben méltányolták az illetékesek, és nem kellett progresszív szorzóval fizet-

nünk, csak az alpbírságot. Most nem tudjuk, hogy három vagy tizenöt milliót kell-e az ál- lam kasszájába betennünk, mert az az intézmény, amelyik ezeket intézte, és a befolyt bír- ságok egy részét különböző beruházásokra visszajuttatta, egyelőre megszűnt.

- A tavalyi tevékenységünk azonban 11 millió forint nyere- seget hozott. A bírság levoná- sa után maradt volna még 8 millió. Viszont, ha ki kell fizet- nünk a 15 milliót, akkor könnyű kiszámítani az „eredményt”.

- Remény azért mégis van!

- Az elmondottak alapján ta- lán egy kicsit sötét képet fest- tettünk, mert eddig csak a gon- dokkal foglalkoztunk. A jövő re- méljük, hogy szebb lesz.

- Reméljük, hogy rövidesen megoldódik ez az égető prob- léma. A tervek szerint 1991. végére ugyanis a meglévő tele- lep részeként, illetve bővíté- séként el kellene készülnie egy új tisztítósnak. Erre a városi ta- nács megbízásából a beruha- zást bonyolító OVIBER, az Or- szágos Vízügyi- és Beruházó Vállalat pályázatot írt ki. A vá- rosi tanács az alapberuházó,

mi pedig az üzemeltetők le- szünk. Éppen ezért minden fontos kérdés tárgyalásán részt veszünk.

- Vannak-e jelentkezők?

- Máris több pályázó van, egyebek között a DÉLVIÉP, a Fővárosi Vízművek, a Bányászati Aknamélyítő Vállalat, a Mélyépítő Vállalat, és az Al- földről is jelentkezett két vál- lalkozó. Ezeken kívül a Zala Megyei Állami Építőipari Vállal- at is nyújtott be két pályáza- tot.

- Ezek szerint mégis meg- lesz végre a pénz?

- Reméljük, igen. Mi az ügy- nevezett amortizáció révén képződő alapokból mintegy 60 millió forintot adunk a város- nak, a másik fő forrás a városi tanács.

- Mit tud majd az új tisztí- tómű?

- Teljesítménye hasonló lesz, mint a meglévő. Ez azt jelenti, hogy összesen kb. 25 ezer köbméter szennyvíz tisztí- tására lesz alkalmas naponta, vagyis Nagykanizsának ez a régi égető gondja legalább az ezredfordulóig megoldódik.

Zámbó Árpád

A tanács és a pártok egyeztető fórumán – az MDF és az SZDSZ javaslatára és a tervezett napirenden kívül – került megtár- gyalásra az IKKV munkája.

Mint megtudtuk, Tarnóczy Attila ország- gyűlési képviselőt fogadóóráján keresték meg az IKKV dolgozói, hogy felhívják a figyelmet arra: ha még az önkormányzat megválasztása előtt kisebb egységekre esik szét a vállalat, akkor ott is a „hatalom átmen- tés” tipikus példájával állunk szemben. A két párt ezért úgy gondolkodik, hogy az IKKV szervezeti átalakulására csak az önkormányzati törvény megjelenése után érdemes visszatérni, mert abból derül ki, hogy a jövőben mi lesz e vállalatok sze- repe. Elképzelhető ugyanis, hogy a most pozícióban lévő vezetők nem felelnek meg a majdani követelményeknek.

Köztudott, hogy januártól a tervezők már KFT-ben dolgoznak, de ebben semmi kivet- ni való sincs, hiszen ők saját szellemi ter- meikeiket, s némi pénzt „vittek” a kft-be. A tervbe vetteknl azonban erről szó sincs.

Lakatos József igazgató hangsúlyozta, hogy az átalakulási folyamatról egységesen kialakított vélemény nincs, az országos szervek csupán javaslatot adtak az eséle-

ges rt-ben vagy kft-ben való működésre. Leszögezte, hogy a leendő önkormányzat- nak is szüksége lesz egy olyan vállatra, amelyik a jelenlegi IKKV által végzett fe- ladatokat ellátja.

Az 515 dolgozó (ebből 115 az alkalm- zott) jól felkészült, szakmai tudásukra szük- ség van – vélekedett az igazgató, de szólt a vállalat belüli ellentmondá- sokról. Arról például, hogy 13,5 millió forint vízdíjat tu- nak a bérlakásokban élőköt beszedeni, de a Vízmű 22 millió forintot számláz. (Kérdés: Miért nem a Vízmű szedi a vízdíjat?)

A lakbérhátralék 2,5 millió forint, de még a jogerős ítéleteket sem tudják végrehajta- ni, mert nincs hová kiköltöztetni a lakókat.

Az építőipari 42 milliós kapacitásunkból 22 millió van lekötve, a többiről tárgyalások folynak.

Van tehát gond, az IKKV házatáján, de az ott dolgozók elégedettek lehetnek, hi- szen az átlagkeresetük 105 ezer forint...

Végül is a leglényegesebb kérdésben megállapodás született: az IKKV rt-vé, kft- vé átalakulására nem kerül sor az önkor- mányzat megválasztása előtt, tehát tulaj- donjogot érintő változás nem lesz.

- Marton -

A háttér

A bécsi erópróba előtt

Az NSZK-ban járt a zeneiskola fúvósötöse

A zeneiskola fúvósötöse: Bányai Irén, Vajda Zsuzsanna, Baráth Béla, Baráth Zoltán, Vámos Béla

A zeneiskola igazgatónőjének íróasztalán színes képeslapok, prospektusok, plakátok. Ezeket lapozgatva beszélgetünk Bányai Irénnel a tanári fúvósötös NSZK-beli vendégszerepléséről, ahonnan sok élménnyel gazdagodva nemrég tértek haza.

✧ Hogyan kezdődtek a kapcsolatok?

– Az elmúlt évben a bányászi fúvószenekar tagjaiként jártunk az NSZK-ban, Baden-Württemberg tartomány egyik kis városában – eleveníti fel a kezdeteiket az igazgatónő. – Az ottani fúvószenekar vezetője ajánlotta, hogy vegyük fel a kapcsolatot Sulzbach-Rosenberg városával és zeneiskolájával. Így került sor

együttműködés vendégszereplésére. Több levélváltás után megállapodtunk a részletekben, és május 5-ére tűztük ki a koncert időpontját. Az utazással együtt öt napig tartott a turné.

Sulzbach-Rosenberg kis történelmi városa Nürnberg közelében. A reprezentatív XIV. századi városháza nagytermében játszhattunk az ottani érdeklődők előtt. Műsorunkban az igazi magyar zenét kívántuk bemutatni; és szerettünk volna hozzájárulni a tévhít eloszlatásához, miszerint a magyar zene a cigányzenével egyenlő. Programunkat főleg táncos jellegű művekből állítottuk össze. Játszottunk Farkas Ferencről régi magyar táncokat, Ruzitska-verbunkost, Bartók és Kodály feldolgozásokat. Német és osztrák művekkel pedig vendéglátóinknak kívántunk kedveskedni.

✧ Szakmai tapasztalatcsere is került sor a két város zenetanárai között?

– Igen, természetesen meglátogattuk az ottani zeneiskolát és elémultunk a kiváló feltételeken; tágas terekkel, jó minőségű hangszerekkel; olyan felkészültséget, amiről itthon csak álmodozhatunk. Nagyon kellemes volt az ottani program. Fo-

gadást rendeztek tiszteletünkre, és búcsúesten köszöntek el tőlünk. A koncert mellett – kihasználva az ottani ragyogó technikai feltételeket – stúdiókörülmenyek között hangkasszákat készítettünk együttünk juttatásáért.

✧ Egy ilyen vendégszereplés mint kirándulás is biztosan élmény a résztvevőknek.

– Valóban, már csak azért is, mert az együttes tagjaival barátként is jól megérjük egymást. Igazán jó kedélyű társaság vagyunk. Mésrészt alkalmunk volt útközben Nürnberget is megnézni, és jártunk Bayreuth-ban, Wagner városában. Bemehettünk a világhírű Festspielhausba, a Wagner tervei szerint épült operaházba, ahol csak az ő műveit játsszák. Jártunk villájában és megkoszorúztuk az ő, és a szintén Bayreuth-ban eltemetett Liszt Ferenc sírját.

✧ Lesz-e folytatása a nyugatnémet kapcsolatnak?

– Igen, a tervek szerint egy ifjúsági fúvószenekar fogja vizsgonozni ottani szereplésüket. A fúvósötös pedig már a következő nagy erópróban készül: június 6-án Bécsben, a Collegium Hungaricumban fognak fellépni.

Kocsis Katalin

Olvasta...?

Értékeket kereső
írások

Szakolczay (Varga Lajos kanizsai középiskolás korában jó atléta volt. Futott jól és sokat, s most az olvasót is futtatja tanulmányai, esszéi, kritikái olvasása után a könyvtárba, mert dolgozatai tanulmányozása során meggyőző, hogy mindent el kell olvasni amit ő olvasott, mert arra feltétlenül szüksége van a művelt embernek. Meggyőző erővel szól hozzánk. Értékeket keres, és úgy mond véleményét. Nem az elmarasztalón van a hangulata, a felemelésen. Ugyanakkor a másodlagos jelentésekből a szükséges információkat is kiolvashatjuk.

Nem hivaikodó, pedig a Dunának, Oltnak című kötetével most példálózhatna. Akkor írt a külföldön élő magyar írók műveiről, amikor ez még nem volt sikk. Akkor hívta fel a figyelmet nagyságukra, tehetségükre, amikor ez egy kicsit még bűnnek számított.

„A magyar irodalom ötágú síp, összehangolatlan” – idézi Ilyés Gyulát. Szakolczay is ezt vallja, és nem bővíti a szót egy „hat” képző-

vel. Ez nála művészi elkötelezettség kérdése.

A terjedelmes kötet hat fejezetegységre tagolódik. A találó címek (A nagyra-vágyás torzképe; Szavakban őrzött tisztaság; Töretlen gerincek kopogtatása; A közösségi érzés hajszálgökörei; Hova megy Kormos Pista gőzhajója?), mintaszerű válogatásra irányítják a figyelmet. Témaválasztásában a határon innen és túl elve érvényesül, s talán az előbbin a nagyobb hangsúly.

Nehéz kiemelni a negyvenegy tanulmányból a jókat és a még jobbakat. Egy-két gondolatot mégis megemlíthetünk.

Az árny zarándoka (Dér Zoltán eszmefuttatását elemzi Csáth Gázárról) a véleménynyilvánításon túl élet-sorsot tár fel. Külön kiemelhető az érzelemre hatós művészi ereje. Alapos szakmai ismeretnek pengéjét szerényen villogtatja, amikor a műről való elmélkedések során Kosztolányit, Bóka Lászlót, Franz Kafkát, Németh Lászlót, Hegedűs Gyulát asszociálja vagy idézi.

Szakolczay Lajos
Ötágú síp
című új könyvéről

Feltűnően szép, de emel-
tebb hangú a Szécsi Margit
verseskönyvéről (Birodalom)
írt eszmefuttatása. Itt első-
sorban stilisztikai ismeretei-
vel győz meg Szakolczay,
nagy segítséget adva a
Szécsi-alkotás értelmezésé-
hez.

A Mitosz és példázat (La-
dik Katalin; Mesék a hétféjű
varrógépről) a folklór vilá-
gába vezet. Látszik, hogy a
szerző ebben is járatos. A
formanyelvről taláiban ír,
mely gondossággal közelíti
meg. Értékítélete is puritánul
példás: „...Ladik Katalin köl-
tészete hiányzó vagy leg-
alábbis kevésbé jelentkező
látásmódot pótol, harmoni-
zál a modern magyar líra
éneklő rétegvésszel.”

A Romániai magyar költők
antológiájáról szóló írás Szako-
lczay tömörfő és lényeg-
látó erényeit, erősségeit pél-
dázza. Az antitezis oldaláról
közelíti, amikor a Hét évszáz-
kad magyar verseivel polemizál
(úgy, ahogy egy kritiku-
soknak kell és illő), s rámu-
tat az igaz értékekre, segítve
a hétköznapi olvasókat a
válogatásban.

Szakolczaynak jó érzéke

van az új, a kísérletező mű-
vek felfedezésére és értéke-
lésére. Ezt teszi Illés Endre
esszéiről írt dolgozatában.
Úgy emeli ki a szerző erény-
eit, hogy a rendkívül tömör
írás mögé rejtőzve az 1976-ban
írt kritikája nyelvi szépsége
szinte fel sem tűnik, pedig Szako-
lczay stílusa nagyon is alkalmas a
külön elemzésre. A Sántha Ferenc
novelláiról (Isten szerénen)
készített tanulmánya például
a sajátos, egyéni (Szako-
lczay-féle) szerkesztetek-
re jó példa úgy is, mint az
önfaggatás dokumentuma,
úgy is, mint látomáserejű ki-
tarukozás, partatlan áradás
és puritánságban szikár pa-
rabola.

Órúni kell ennek a könyv-
nek, irodalomértőként és lo-
kálipatriotaként egyaránt.
Szakolczay Lajos írásainak
jelentős ismeretterjesztő sze-
repe mögött mindig feltűnik
a gondos, műértő, értéket
kutató kritikus arca, aki
megfontoltan vezet az öt-
ágú síp dallamára még fel-
fedezetlen tájakra.

Horváth György

Első helyezett

Napközi oktatófilm

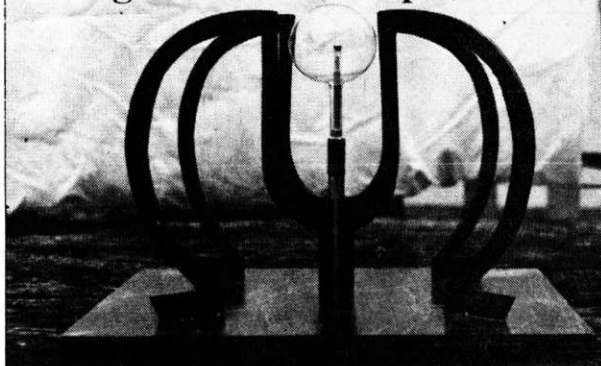
A megyei pedagógiai intézet szervezésében és pénzelésével TECHNIKÁK címmel a napközi nevelők részére egyórás módszertani videófilm készült. A Falka Lászlóné szaktanácsadó irányításával készült munkában részt vettek Jármai Gáborné (Andrejka), Szamosné Bacsinzky Tünde és Csöndör Árpádné (Rózsa úti Általános iskola) pedagógusok.

Munkájuk a megyei pályázaton I. helyezést ért el, s a zsűri javasolta az országos megmérettetésre is.

Költő,
szobrász,
vőlegény

Felsőrajk, kis családi ház hangulatos szobája. A falon tuszrajzok, a szekrényen térplasztikák, az asztalon versek, a széken bokszesztélyű. A magából indiai zene szól. A házigazda, Varga József húszéves mechanikai mérész tanuló, ezenkívül amatőr költő, szobrász, grafikus.

Varga József: Térplasztika

– Megnyugató ez a zene – mondom – szűkségem is van rá, mert életem első riportját szeretném elkészíteni veled.

– No, ne! Miért éppen velem?

– Mert te vagy az egyetlen ismerősöm, aki ilyen sokoldalú. Aztán meg négy évig együtt koptattuk az iskolapadot a dr. Mező Ferenc Gimnáziumban. Szóval, szeretném, ha beszéljél magadról... – nézek körül.

Észreveszem a falon a kedvencem: tuszrajz és vers kompozíciója a címe „Megoldás”. Most is elemi erővel hat rám a látvány, mint mindig.

– Ha jól emlékszem, ezt az egyik matematika órán csináltad.

– Á, dehogy! Csak akkor mutattam meg neked.

(Mondanom se kell, mindketőnk érdeklődésének központjában a matematika állt.)

– Tudod, én elfogult vagyok – mondom Jósokának –, mert nekem nagyon tetszenek az alkotásaid. Azért is, mert a legtöbb műved születését figye-

lemmel kísérhettem az elgondolástól a megvalósításig. Mostanában azonban mintha kevesebbet foglalkoznál a versírásal...

– Igen. Inkább a szobrászat foglalkoztat. Van egy régóta dédelgetett elképzelésem, ezen dolgozom. Fém és üveg kompozíciója. A címét ne kerdezd!

– Vajon mi az, ami alkotásra ösztönöz. Talán egy múzsa?

– Katika. De ő nem a múzsám; a menyasszonyom. A versírásban pedig kimondottan hátráltat.

– Hátráltat?

– Megmagyarázom. Verseket általában borús hangulatomban írok. Amióta a menyasszonyomat megismertem, nagyon boldog vagyok. Ezért mondtam, hogy hátráltat. Így viszont több időm marad a szobrászkodásra, a karatéra...

– No, meg persze a tanulásra.

– Haha!

– Na jó! Térjünk hát vissza az alkotásra! Hogyan születnek a térplasztikaid?

– Eszembe jut egy forma, és gondolatban alakítgatom. Lerajzolom, firkálgatok, kijön egy konkrét megoldás. Kiválasztom az anyagot, és megcsinálom. Nem tudom, hogy ez művészetnek lehet-e nevezni, hiszen soha nem tanultam, magamtól jövekk rá a technikára is. Szerelem magam elfoglalni számomra érdekes és értelmes dolgokkal. Ha másoknak is ez a véleménye a műveimről, akkor már boldog vagyok.

– Igaz is, van lehetőség, hogy másokkal is megismerd a műveidet?

– Nem nagyon. A verseimmel még csak-csak, mivel azok néha megjelennek. Legutóbb például a dr. Mező Ferenc Gimnázium adott ki antológiát az iskola amatőr költőinek műveiből. Ebben én is helyet kaptam, amit nagyon köszönök. A térplasztikáim azonban még nem kerülhettek nagyközönség elé.

– Kedves Dodó! – sóhajtom szedelőzködés közben. – Azért ne adjuk fel a reményt! Talán akad valaki, akit érdekel egy húszéves, értékes fiatalember elképzelése önmagáról és a világról, és lehetőséget ad a bemutatkozásra.

Dániel Attila

versei

KÉPEK EGY EQUADORINAK

Godot megérkezett
Estragon még aznap színházba ment
Vladimir élvezte a családi tűzhely melegét
Csongor nem találta Tündét
az igazat megvallva nem is kereste
Ádám valóperit indított
állítólag Eva nem akart enni az almából
Raszkolnyikov eltartási szerződést
kötött az uzorásnövel
A játékos reggelig snóblizott
A dyt állítólag hajnali négykor
többen látták józanul
az irodalomtörténések rémhírekre hivatkoztak
José Arcadió a lézerléte
vércsatornát – Macondó megmentése
ürügyn – kubikolt
Néró következetesen végigvitt
humanitása Seneca leglyukolásához
vezetett
A kastély légkört felfaltá
a közösségi szellem
Kafka örömmámorában
elidegenedett

AZOK

KIK békeidőben a Népet
Fosztogatták
Maguk
Vagy pártjuk hasznára: BÉKÉS
BUNOSOK!

TIT-közgyűlés

Új elnökség

Részközgyűlést tartott a TIT Nagykanizsai Városi Elnöksége.

A beszámoló szerint a megváltozott körülmények, a politikai és gazdasági válság új, nehezebb feladatok elé állították az ismeretterjesztést. Ennek ellenére a TIT nem mond le alapvető feladatairól: az ismeretterjesztésről, az értelmiség szervezéséről. A kedvezőtlen tendenciák, az állampolgárok általános megerőltettségét fejeződik ki a taglétszám alakulásában. Még nyolcvanhatban százhatszanny, nyolcvankilencben csak százötvenhat tagot tartottak nyilván. Orvendetesen nőtt viszont a fiatal értelmiségiek száma, tízenegyre huszonnegyre. A TIT tartalmi munkáját nehezíti, hogy nem rendelkezik előadások tartására alkalmas saját helyiséggel, a tanfolyamok bérlet helyiségekben folynak, ami jelentős költségnövelő tényező.

A beszámoló kiemelt figyelmet fordított a tizenegy városkörnyéki csoporttal, melyek tevékenysége nagygyűlést közzégre terjed ki.

A pártokkal való együttműködés lehetőségében az az állásfoglalás született, hogy amennyiben a pártok igénylik a TIT tagságának szakértelmét, a pártmeggesség elve alapján támogatják azokat a kezdeményezéseket, amelyek a TIT alapvető feladatainak rögzített célok megvalósítását szolgálják.

A beszámoló elfogadása után az Öveges József Ismeretterjesztő Egyesület és a TIT Ország-

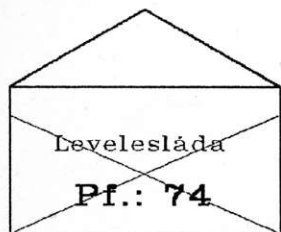
gos Szövetsége alapszabály tervezetét vitatták meg.

Ezt követően került sor az egyesület városi elnöksége tagjainak és tisztviselőinek megválasztására. Az új elnök Papp Ferenc, a HSMK igazgatója lett, alelnök Túttó István. Az elnökség tagjai: dr. Gálffy Zoltán, Békési József, Rácz Erika, dr. Tóth Géza, Bárány Piroksa, Kalydy Jenő, Jászberényi László, Kupó József, Harkány László.

Az egyesület elnöksége megerősítette tisztében Horváthné Polai Mária titkár, aki javaslatot tett az egyesület rövididejű programjára.

A jövőben kiemelten kíván foglalkozni a társadalmi együttélési normák tudatosításával, a családszerepének erősítésével, egészségmegőrzéssel, környezetvédelemmel, és TIT klubot akarnak szervezni. Melyitani fogják kapcsolataikat egyes intézményekkel, például a családszolgálat központtal.

Utolsó napirendi pontként megválasztották az országos küldötteket, majd TIT-aranykoszorús jelvényt vett át dr. Jobbágy Menyhért garabonci körteti orvos, dr. Tóth Géza szepetneki állatorvos, Rácz Erika murakeresztúri AMK igazgató, Molnár Mihály zalaszentbalázi könyvtáros, és Cseresnyés Péter nagyrécsai iskolai igazgató.

Nyílt levél

a nagykanizsai városi tanácshoz

Tóth Árpád János állampolgár az alábbiakra kérek választ a tanács vezetőitől:

1./ Hogy áll pénzügyi elszámolással a tanács az OTP-vel szemben, mennyi a tartozása és mennyi a követelése?

2./ A tanács költségvetése milyen összegeket használ fel általában és mire?

3./ Mit várhat az önkormányzat pénzügyi vonatkozásban a jelenlegi tanácsi apparátustól?

4./ Hogyan értékesíti a tanács vezetése a foghjas telkek beépítését, kinek és milyen áron?

5./ A tanács vezetése, hogy határozott a vásárcsarnok és piac messzemenő megoldására?

6./ Mikor történik meg a taxi állomás végleges megoldása?

7./ Mikor történik meg a köztéri szobrok eltávolítása illetve visszaállítása a legmesszebbmenő kegyelet mellett?

8./ A Deák-tér rendezési tervét tegyék közzé, hogy a lakosság véleményét tudjon alkotni (ne az önkiszolgáló kirakatába).

9./ Megrendelték-e a Hevesi Sándor Művelődési Ház előcsarnokába a tűzománc faliképet, és mennyiért.

10./ A Csónakázó tónál lévő reprezentatív épületnek mi lesz a további rendeltetése?

11./ Az Ady és Szemere utca egy részének kisajátítása és értékesítése után mekkora bevételhez jutott a tanács?

12./ A kiskanizsai városrész mikor és milyen ütemben lesz közművesítve?

13./ A nyugdíjasok mikor kapnak olyan helyiséget, ahol elfogadható körülmények között tölthetik el szabaddíjüket?

14./ Mikor kap a város lakossága megnyugtató választ a zóldtábor körüli mendemondákra?

A napokban részt vevtem egy egyeztető tárgya-

lácson, ahol kb: ötszáz gyermek tornatermi illetve mozgási lehetőségét vitatták meg.

Egy meglévő épületet ki akarnak sajátítani, amely épület anyagi ráfordítással hosszú időre megoldaná a gyermekek mozgási lehetőségét. A gyermekek kb. hat hónapon keresztül az időjárás viszontagságai miatt ki vannak zárva annak a lehetőségéből, hogy az iskola udvarán vagy a téren (Szabadság tér) mozgási igényüknek megfelelő helyet találjanak.

Felkérem Tarnóczy képviselő urat, hogy a többi párttal tárgyaljon a fentiek valós közlésére, a város lakossága és a jövőendő önkormányzat érdekében.

Nagykanizsa, 1990. május 9.

Tisztelettel:
Tóth Árpád János

Mégegyszer a „repi”-házról

Létezik is, nem is

Lapunk nemrég foglalkozott egy csónakázó-tavi épülettel, amely tanácsi dolgozók pihenési és szórakozási igényeit elégíti ki.

A cikk felvetette a kérdést, vajon ezzel az épülettel nem kellene-e ugyanúgy elszámolnia a városi tanácsnak, mint ahogy a munkásörsgének és a honvédségnek kellett a kaszópuztai ingatlanokkal.

A Kanizsa következő számában a városi tanács helyreigazító cikket kért, mert mint közölte: a tanácsnak nincs ilyen épülete a Csónakázó-tónál, és a cikkíró a DKG tulajdonát képező épületet írta le.

Nos, az épület létezik is, nem is!

A földhivatalban ugyanis a 8. sz. tulajdoni lap 098/2. helyrajzi számmal jeldölt 1951 négyzetméteres területén papíron való-

ban nincs épület, a valóságban viszont van, de a tulajdoni lapra nincs felvezetve. (Látható mindez a szerkesztőségben.)

A terület jelenleg is közparknak minősül, és az IKKV a kezelője.

Aki vállalkozó kedvű, meg is vásárolhatná „bagóért”, csupán arra kellene kötelezettséget vállalnia, hogy a közparkot jelenlegi formájában megővözi, s így a sok milliót érő épület is az övé lehetne. Hiszen ott van, ha nincs is.

A kérdés csupán, vajon ki az, aki a közvéleményt rosszul tájékoztatja? Ki az, akinek a legpontosabban be kellene tartania a törvényeket és az előírásokat? Kinek kellene bejegyeztetnie a vitatott ingatlant? S végül miért minősül a földhivatalban közparknak az, ami kacsalábon forgó ház?

Apróhirdetés

Polski Fiat 126-os 5 1/2 éves friss műszakival eladó. Érdeklődni: Nagykanizsa, Munkás u. 7/d. Csák Máté.

Szürke rombuszpalát vendék körülbelül 500 darabot. Zalakomár, Petőfi út 135. Gönczi József.

Újra a Tallózóban

A reform Tallózó című lapszemle-újság idei 21. számában ismét közli lapunk egyik írását a május 18-ai számból, amelynek **Dózsa is moszkovita volt?** a címe, a szerzője pedig **Dóró János.**

Vendégszereplés

Egy hetes finnországi turnéra utazott a kanizsai HSMK vegyeskórusa. Az Arany Ida vezette csoport hat előadást ad Kurikkában és környékén.

Főépítési felhívás

Az ország főépítészeiből választott tíz tagú szakmai összehangoló és érdekvédelem-ellátó főépítési kollegium – melynek városunk főépítéste is tagja – figyelemfelhívó előterjesztést küldött a parlament traktíváéhoz és az építési képesítései képviselőkhöz.

A levél a társadalmi átalakulás folyamatába illesztve hívja fel a figyelmet a települési-, környezeti- építészeti kérdések fontosságára, kérve a jogalkotásban résztvevők ilyen irányú segítségét.

Az Egerszeg levele

Tisztelt Sztankovics István!

Sajnálom, hogy a címét nem olvastam a Kanizsa hetilapban. Örülök, hogy Ön lokálpatrióta, szereti városát, így annak lapját. Így vannak ezzel a zalaegerszegiek is, közel 3500-an. Olvastam levelét, amely alapján Ön úgy tudja, hogy az Egerszeg újság néhány példányszám megjelenése után megszűnt. Tájékoztatásul közlöm, hogy lapunk 1989. április 27-én jelent meg először és azóta folyamatosan több, mint egy éven át hetente megjelen 5000 példányban, míg az Önök lapja jelenleg 1500 példányszámban jelenik meg. Jelenleg ugyan – saj-

nos – csak havonta jelenünk meg (a mi esetleges veszteségeinket nem fizetik ki) de kéthetenként jelentkeznünk az Egerszeg Plusz újsággal 20 000 pl-ban, ezt ingyen kapja minden zalaegerszegi. Az Egerszeget

jelenleg is 3500-an vásárolják!

Tisztelt Sztankovics István! Há! ennyit az érdeklenségéről!

Vadas Zsuzsa
fel. szerkesztő,
Egerszeg

Kedves Vadas Zsuzsa!

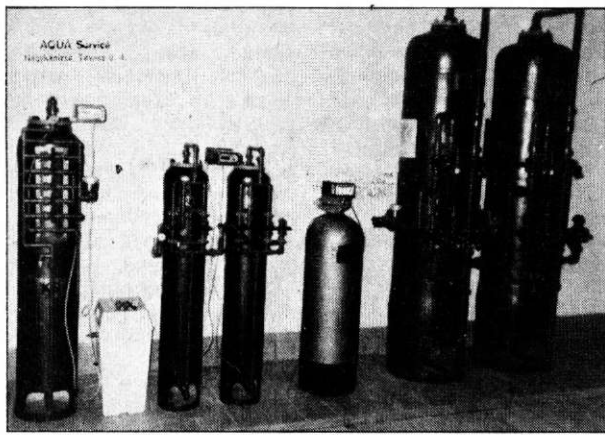
Nem kívánunk minden levélhez kommentárt fűzni, mert kialakult gyakorlatunk, hogy a levelek felvetéseit, az esetleges tárgyszerű pontositást a „Levelek nyomában” című rovatunkban végezzük el. Most azonban, érteve lapírtásunk érzékenységét, helyt adunk az Ön levelének (így kívánja ezt az újságírói elika), hangsúlyozva, hogy legalább annyira örülünk az Egerszeg változatlan sikerének, mint a szerkesztők, bár nem hisszük, hogy a példányszám minősítő szempont lehet. Kanizsán jelenleg 1500 olvasónk van, s erre büszkék vagyunk. (Kevésbé lennének azok, ha eladhatatlannak bizonyulnánk. Mert a mélyponton, hálisennek, túljutottunk.)

Lapjaink további jó szerencsét kívánva:

Pék Pál
szerkesztő

Siker a lipcei vásáron!

Az alma nem esett messze a fájától...

Részleges és teljes sótalanító vízkezelő berendezések, kézi és önműködő változatban.

Amikor Németh Zoltánnál, a Tavasz utca 4. sz. alatti Aqua Service tulajdonosánál származása felől érdeklődtem, s hallottam, amit mondott, nyomban eszembe jutott a régi szőlősmondás: az alma nem esett messze a fájától...

Hogy miért? Nos, Németh Zoltán édesapja az a Németh Ferenc volt, akit még most is nosztalgiaiával emlegetnek a bázakerettyei olajbányások mint kiváló csőszelő mestert; a Dél-zalai Víz-Csatornamú és Fürdő Vállalat dolgozója pedig egykori emberséges és önzetlen igazgatójukat tisztelik benne a zalakarosi termálfürdő létesítésének egyik „úttörőjét”.

Németh Zoltán – a korán elhunyt, nyugdíját alig élvező népszerű Feri bácsi nagyobbik és törekvő fia – gimnáziumi érettségivel a háta mögött, két-éves tanulás után elektroműszerész szakmát szerzett, de nem állapodott meg: az évek során hegesztő, hivatásos tehergépkocsivezető, vízkezelőseket beüzemelő és kazánfűtői szakvizsgát tett.

Mint a legtöbb kisiparos, először az állami iparban gyarapította szak tudását, a helyi Finommechanikai Javító Vállalatnál, amely az Egyesült Izzó, aztán az Április 4. Gépipari Művek leányvállalata lett. Főnöke általában külső szerelési munkákkal bízták meg, a Szovjetunióban és Csehszlovákiában is járt. Rövid ideig a hűszemben is dolgozott.

– A kisipari működési engedélyt – mellékfoglalkozásban – karbantartási munkára 1983-ban váltottam ki, de 1985-ben főállásra változtattam. Ekkor már a ioncserélők tervezését, szerelését és gyártását is végeztem, két alkalommal, a Hámán Kató utcai szülői ház udvarán. 1986-ban költöztem át ide, a közeli Tavasz utcába. Dolgoztunk tizen is, jelenleg azonban öt alkalmazottal és egy segítő családotagot, a feleségemet, foglalkoztatom – mondta.

Az udvar egy része és a mű-

hely tele tartályokkal, berendezésekkel, készülékekkel.

– Ezeket a poliesterből és üvegszálakból álló műanyag hengerekkel, oszlopokkal egyvelem szoros kapcsolatban lévő egri kisiparos szállítja ide, s mi

Látogatás Németh Zoltánnál

ezeke az NSZK-ból beszerzett szelepeket és csapokat, valamint áramlásmérőket, vegyszeradagoló szivattyúkat szereplünk. A résszűrő saját szabaddalmam szerint kerül a berendezésekre – tájékoztat, hozzátevé, hogy mindezt több millió forint értékű szerszámparkkal végzik.

Az Aqua Service nemcsak itthon, külföldön is versenyképes, főleg kifogástalan minőségű festőberendezések és konténeres vízszűrő berendezések gyártása, szerelése révén. Ma már nemcsak itthon, a Szovjetunióban, az NDK-ban, sőt Pakisztánban is végeznek munkát. Márciusban – első ízben – Németh Zoltán termékeivel részt vett a lipcei vásáron, ahol kiállított. A NOVIKI-n keresztül kedvező üzleteket kötött, „betörve” az NSZK piacra is!

– Karbantartás jelleggel, évi 300 ezer forinttal indult az a kisiparos pálya, amely ma már évi közel 20 milliós forgalomnál tart, igaz, jelentős – mintegy 80 százalékos – anyaghányadal.

Hát, ilyen! Ha egyszer egy üzlet beindul...

Tízmillió forintos banki hitellel, összesen mintegy húszmillió beruházással a Kaposvári úton vásárolt 7200 négyzetméteres teleken Németh Zoltán telephely létesítését tervezi, amelyen két 30 méter hosszú munkacsarnokot és egy főépületet épít. A Tavasz utcai telephely – ahol a lakóház a négy fős család kényelmét otthona is – fejlesztő műhely marad, s az új helyen NSZK kooperációban vezérlőfejes automatikák összeszerelését végzik.

– Munkámnak, fázadozásomnak, kockázatvállalásomnak értelmét látom. Kár, hogy egyes irigy emberek alaptalan rendőrségi feljelentései miatt – sok kisiparos társammal együtt – gyakori tanácsai és szigorú adóhivatali ellenőrzéseknek, zaklatásoknak vagyok kitéve. Ezek kellemetlenek, és sok energiát kötnék le. A jövőben nyugodtabb légkörben szeretnék dolgozni! – mondja a búcsúzással az ezermester kisiparos.

Tihanyi István

Látogatás Záhony Lajos látszerész kisiparosnál

Optikai szalon Zalakarosban,

mozgó szerviz a városkörnyéken!

– Keserves volt a gyermekkorom – kezdi Záhony Lajos. Kisújszálláson születtem 1943-ban, kereskedő családból. A háború viharában apám 1945-ben szovjet hadifogságba esett, s már soha nem láthatta meg szeretteit. A három gyermek felnevelése édesanymra hárult, akinek házát, földjét, üzletét Rákosiék államosították, sőt anyámat két évre kényszer munkára is hurcolták.

Záhony Lajos a kisújszállási gimnáziumban sikeresen érettségizett, majd két éven át a fővárosban tanulta a látszerész szakmát. Aztán Karcag, Szolnok, Szeged és Győr volt szakmai állomáshelye.

– 1967-ben kerültem Nagykanizsára, a Lenin út 6-ba, a város akkori egyetlen Ófotóért üzletébe, boltvezetőnek, s irányítottam 15 éven át. Az 1968-ban szerzett boltvezetői képesítés mellé 1981-ben mestervizsgát tettem, s ez a jelentős gyakorlati idő után alapot adott arra, hogy önállóuljak. A mai műhely-üzletet 1982-ben nyitottam meg, élve az állami szektor kötöttségei nélkül, a szabad munkavégzés és gazdálkodás lehetőségeivel – mondja.

A vállalkozás forgalma fokozatosan emelkedett: az 1982. évi 400 ezerrel az 1989. évi 1 millió 300 ezer forintra. Mindezt a műhely felszerelésének fokozatos fejlesztésével érte el, no és azazal, hogy külföldi – svéd, belga, amerikai – cégek révén az elengedhetetlen anyagellátás állandóan biztosított volt. Így az állami szektor több hetes átfutási ideje helyett 3-4 nap alatt végezhetett el egyes sürgős és különleges munkákat. A jó minőség, a gyors, alapos szolgáltatás, az udvarias kiszolgálás állandóan a szeme előtt lebeg, hisz a hozzá betérő magyar vagy külföldi vendégeket szükség esetén más alkalommal is ki akarja szolgálni.

A Záhony műhelynek-üzletnek jó híre van a városban és környékén. Ez is közrejátszott abban, hogy a KIOSZ javaslatára a Zala megyei Tanács az elmúlt évben az Ipar Kiváló Mestere kitüntetésben részesítette.

Említtést érdemel, hogy a szakkönyvek tanulmányozására, a szakismeretek bővítésére is időt fordít. Így pl. utolsó vizsgái előtt áll az optometrista főiskola kétéves szakán.

– Az élet, a munka nálam nem állóvíz. A műhely felszerelését most újabb szemvizsgáló műszer beszerzésével bővíttem, s nem áruok el titkot, hogy egy belga tőkésárrsal közösen Zalakaroson hamarosan optikai szalont nyitunk, amely a fürdési szezonban áll majd az üdülők és a betegek rendelkezésére. Közele tervezem között szerepel még egy mikrobuszban berendezett mozgó optikai szerviz üzemeltetése a karosi holtidőszak alatt, a városkörnyéki települések jobb ellátása érdekében – változta fejlesztési elképzeléseit a mester.

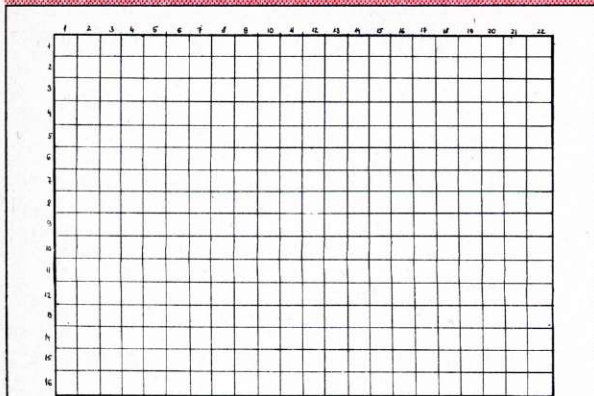
Említtést érdemel, hogy nagyobbik – jelenleg első tényleges katonai szolgálatát teljesítő – fia is látszerész szakmát tanulta ki, s már fiatalon vezetője lett a Bazár-udvari VISORAM üzletnek. Mivel 10 éves leánya a zene, a tánc és a művészet felé vonzódik, szeretné, ha kisebbik – hároméves – fia is idővel a látszerész szakmát választaná, s az ő nyomdokaiába lépne.

A búcsúzással nemcsak maga, hanem sok vállalkozó óhaját is tolmácsolta:

– Remélem, hogy az új kormány vállalkozóbarát lesz, s hamarosan kedvező rendelkezéseket hoz a társadalombiztosítási és adóterhek csökkentése, és a fejlesztések költségként történő elszámolása tekintetében...

(tíh - I)

Olasz módra

Az ábra két, egymástól kanyargós vonallal elválasztott rejtvényt és 33 fekete négyzetet tartalmaz. Feladat a rejtvény megfejtése és a választóvonal berajzolása. Helyes megfejtés esetén a vízszintes 1., a függőleges 1., 6., és 22. sorokban szállóigéket és operacímeket olvashatunk le.

Beküldendő szerdálgi, június 6-áig, a négy sor megfejtése.

Meghatározások:

Vízszintes:

1. Szólás - lengyel gk. jelzése. 2. Űrmanó - bibliai rész - női név - mély magánhangzók. 3. Gleccservölgyek - szoc. országok gazdasági tömörülése - angol névelő - ilyen só is van - NSZK város. 4. Róma kerülete - kívülre hangzó - Zénon iskolájában a magánhangzók - testrészt -

idegen férfinév rövid alakja. 5. Hitlerista fegyveres alakulat - sok író ír így - értesítő levél pénz átutalásáról - ...step. 6. Azonos mássalhangzók - rövidítés régi leveleken - község Baranyában, de ismeretlen írással! - ...is: dacos ellenkezés - levelet készít. 6. Az atom százada - ...dress; reggeli köntös - szultánkenyér. 8. Öntözővízzel feltöltött vízfelület - ülőbutor - ...lógia: szófejtő nyelvészet. 10. Ha nincs patkó, ez az eredmény - régi rádiómárka, vagy Mengyelejev elemcsoportja - himlő foltja - állat németül. 9. Női név - sör után is álló testrészt - névjegyzék. 11. Idegen női név - ismert Hét-főszerkesztő volt - mendelévium - német képes magazin. 12. Neodimium - kisgyerek a nagy megpróbáltatások

korában - kapcsoló - román és luxemburgi gk. jelzése. 13. Kosztolányi színes álmának tárgyal - kevert ízes palacsinta - 7., 6. és 16. rendszámú elemek vegyjelei - svájci folyó - hosszan bóg a tehén. 14. Idegen női név - nagy kezdőbetű - kötőszó - NSZK és Kambodzsa gk. jelzése - októberben már iható - diplomáciai kocsik jelzése. 15. Értéket létrehozó - Sándor Károly neve a pályán - cseh folyócskából származó víz. 16. Helyhatározórag - felismerhetetlen állapotú tarló - dunántúli vasútállomás helye - kézimunka.

Függőleges:

1. Szólás. 2. Régi nép a mai Toscanában - szállodai alkalmazott. 3. Szokatlanul rövid orr! - becézett lánynev - Japán régi fővárosa. 4. Ha még ún is, japán katonai parancsnok lesz - átéjtő - űrmanó. 5. Párizsban csillag - negerek tanácskozása. 6. Szólás. 7. Lalo királya - egymást követő magánhangzók - liu és lei: két szóval - vörösbarna szín. 8. Nutria hangzó - lakó-

hely és munkahely lehet - hajnal istennője a görög mitológiában. 9. Két magánhangzó - ...garde: élcsapat - pénztáros műveit, de nem tudja befejezni. 10. Holland légitársaság, melyet összezártak - ...lógia: magatartástudomány - orvosol - réz. 11. Eltengődik - olasz folyó - becézett fiúnév - iskola rövidítve. 12. ...te se: egyikünk se - régi római aprópénz - távolra mutató szó - igen, oroszul - hull. 13. Az ENSZ Vám- és Kereskedelmi egyezményének kevert betűneve - balkáni folyó - Roland hangzóit. 14. Bóg a tehén - kenyai iparváros - tagadószó - flamand festő - ...Milan. 15. Kiejtett betű - a lakásomra viszem - ozmium - rádióveteli sáv. 16. Megfűszerezé - hangtalanul tőled - sajnálkozó szó. 17. A XI. sz. pogány népmozgalmának vezetője és fia nevének kezdőbetűje - csokoládé jelzője - első osztályú - afrikai ország. 18. Becézett fiúnév - ...alasan - a megadott összeg. 19. Határérték - sportszelvényt - olasz rádió és TV. 20. Tűz a szélein - elő- és utótag is lehet értelmes szavakban - kínafa kérgéből nyert alkaloida - római számok. 21. Elem - kiűz. 22. Opera címe.

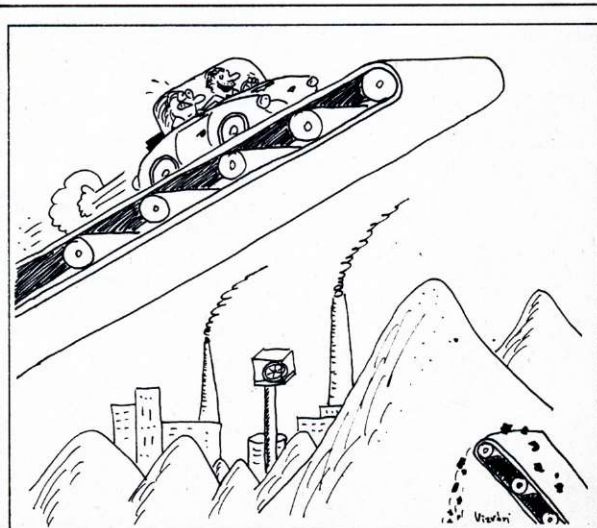
Bolgár sopszka saláta

Kb. 4-5 személyre

Kigyó uborka	0.50 kg
Húsos zöldpaprika	4-5 db
Paradicsom	0.30 kg
Vöröshagyma	0.10 kg
Saláta olaj	0.10 l
Csipet só	
Szírén sajt (bolgár juhsajt)	0.15 kg

A zöldségféléket jól megmossuk, és az uborkát 3-4 cm-es habókra, a zöldpaprikát és a paradicsomot gerezdekre, illetve nagyobb darabokra vágjuk. A vöröshagymát kevés sóval és az olajjal az anyagokat összekeverjük, de vigyázzunk, ne törjenek össze. A szírén sajtot sajtreszelőn ráreszeljük a salátára. Csak frissen tálaljuk, mert ha állni hagyjuk, az olajtól és a nagyon sós sajtól összeesik.

Stroh Péter

- Na, mit szólsz pajtás az új kocsimhoz?
- Jű, de biztos, hogy ez a sztráda?

Van már nálunk lépcsőházban, kapualjban, intézményben, vállalatnál állandó és időszakos turkáló. Most itt van a legnagyobb – szabadtéren. Igaz, hogy külvárosi, de a leleményesebbeknek nyitott a tér, és a távolság sem akadály. Megtalálják „igaz” klincselket, beleveszve a város piszkába. Ilyen szegények vagyunk, mi, magyarok?

Fotó: Cserny József

Kell-e nekünk utánpótlás? (Füstölgés sport-ügyben)

Már mint labdarúgó utánpótlás. Úgy tűnik nem. Labdarúgó szövetségi kapitányok mennek, jönnek. Van, aki egymás után többször is. Az elvek azonban maradnak: „A nagyfoci bűnös, de majd a fiatalok!”

Nos, Nagykanizsán ez sem olyan egyszerű. Miért is? Mert az Olajbányász örül, ha a jelent kézben tartja, mit gondoljon hát a jövővel? Legalábbis pénzügyileg. Mert pénz az nincs. Így veszni hagyja azt a százezret is, amit a Zrínyi iskola két sportosztályára áldozott. Persze, ebben közrejátsszik, hogy az iskola termeinek száma véges. Nincs hová leültetni a harmadik évfolyamot. Bár ez is megoldható lenne, hiszen a Kun Bélában alig van gyerek. Előbb-utóbb tanerő fölösleg lesz. A szakosztály (vagy az iskola?) mégsem kapható rá. Pedig Kanizsán kívül mindenütt két iskola vállalja az utánpótlás nevelését. Itt nem. Ki tudja miért? Fölszölege volt hát az előzetes megállapodás, mely a Művelődési Osztályon kötötték az okból, hogy az ösz-

szekott labdarúgó-osztály a Landler Gimnáziumban tanulhasson tovább. Így lett volna egyébként biztosítva az Olajbányász arról, hogy a gyerekek valóban hozzá kerüljenek. Ezek után azonban mégsem. A Kun Béla iskolának jól jönne, igaz plusz pénzt, energiát kívánna. Ezért csak önszántukból vállaltatják. Erőltetni nem lehet. És minek is? A kezdetben szereplést, buszt biztosított Olajbányász is levette a kezét az ügyről. Ámbár mostanság már a megye, sőt az országhatárokat átlépő csapat szülőek, nevelők önzetlen támogatásával is életképes. Szeptembertől, ha az Olajbányász nem igazolja a gyerekeket, indulnak Zrínyi színeken a megyei bajnokságban. Csak hát megszakad valami, ami jó lett volna ha életteret kap, hiszen az Olajbányász nem lesz képes labdarúgókat igazolni a jövőben sem. Annak pedig a város sportszerelő közönsége látja a kárát. Még nem késő. Össze kellene fogni.

- D.J. -

Én nem tudom mi ez, de jó nagyon – jutott eszembe akaratlanul a verssor, amikor megláttam a boltban. Szó se róla, nagyon tetszetős volt fényezett fa nyelvél, meg azokkal a nikkelezett fém-csodákkal. Forgattam ide-oda, s megpróbáltam kitalálni, mi célt szolgálhat. Talán egy újfajta, flancos ívegbontó... De nem, mert van rajta egy bigyó, ami késre emlékeztet. Ha meg krumpliha-

mozó, mit lehet kezdeni a rugós fémlappal, ami ráadásul körbe forog?

Valószínűleg már gyanús lehettem az eladók előtt, mert egyikük óvatosan megközelített, mit szöszmögök annyit a polc előtt. Am mielőtt felvilágosításért fordulhattam volna hozzá, meglátva, mit tartok a kezemben, hátat

fordított, és elsiegett. Mindegy, én időközben eldöntöttem, hogy az a valami egy univerzális bizgentyű, ezért nem hiányozhat az én háztartásomból sem.

Ekkor valaki megszólalt mellettem:

– Nem tudja véletlenül, ez mire való?

Megfordultam, s

mit láttam? Egy másik, talán még univerzálisabb bizgentyűt, amit vevőtársam forgatott tetován a kezében.

– Ó, ez egy nagyon sokoldalú izé... – mondtam, mire ő felragyogott: – Ugye? És milyen jól néz ki!

Aztán mindketten elindultunk a pénztár felé zsákmányunkkal, az univerzális akármivel, az univerzális tájékoztatatlanságban.

t-m

Közjáték

az úttörőházi várháború előtt

avagy

biztos, hogy a biztos úr biztosít?

A rendőrök eddig sem örömel, sem bánatot nem okoztak nekem. Így hát elfogultsággal senki nem vádolhat. Ha a városban valahol meglátom a rend őreit, mindig nyugalmat érzek, hiszen itt vannak, vigyáznak, intézkednek.

Így lesz ezután is? A május 18-án történtek után is?

Ezen a napon az úttörőház sok gyermekeket várt, hiszen délután a Holló a pajzson játék befejezésére került sor. A várháborút azonban egy kis közjáték előzte meg. 14 óra körül betévedt az úttörőház udvarába egy férfi, hullarészegen, s talán egy nőnél is jobban elgyengült nő. Az igazgató, a személyzettel felváltva próbálta őket távozásra bírni, de nem sikerült. Sőt, a nő részegségében már alsó ruhadarabjaitól is megszabadult. A botányra a levegőben lögött. Az igazgató tanácsatlanságában a rendőrségre telefonált. Meg is érkezett a járőrkocsi három fős személyzettel, de a már igencsak el-

bambult emberpárt kitessékelné nem tudták. A helyzet kezdett melegeg válni, hiszen szállingóztak befelé a gyerekek. Ekkor a programot levezető pedagógus – aggodva a gyermekek miatt – cselekvésre szánta el magát: karon fogta a két résztvevőt, s határozott fellépéssel, állandóan szólva tartva őket, szabályosan kiterelte mindkettőjüket az utcára.

Mondom, egyszerűen beléjük karolt, és kivezette őket. A rendőrök pedig álltak, cigarettáztak, nézték, nem intézkedtek, még csak nem is álmétkodtak.

Megértem én, hogy ezt az ügyet mégsem lehetett kézzelfoghatóan intézni, hogy a gumibotot, rohamsisakot sem kellett kézbevenni. De hogy három rendőr nem bírt két részeggel, azon mégiscsak csodálkozom. Nem erő, nem ügyesség, egy kis emberismeret, pszichológiai érzék meg határozott fellépés kellett volna, s az illetékelen behatoló az utcán találták volna magukat.

No, de miért nem intézkedtek a rendőrök? Mi lett volna, ha a jelenlévő pedagógus nem tudja megoldani a helyzetet? Akkor 70-80 gyermek talán még egy intim jelenetnek is tanúja lesz?

A helyzet persze megoldódott, a rendőrség elvonult a vártárol, a várháború megkezdődött. Elrontani már csak a zivatartudta.

Azóta többször is eszembe jut, hogy a magyar nyelv milyen szépen fejezi ki a rend őreinek bizalmi állását: biztos úr.

Biztos urak! Ezért hát napon-ta rá kellene, rá is lehetne szolgálni az emberek bizalmára. Különösen olyan helyen, mint az úttörőház! És talán bizni kellene az egyenruhásban, hogy nemcsak joggal, hanem méltán is a rend őreket tart-hassa magát.

Bükiné

Bizgentyű

Új megálló- hely

Elkészült a VOLÁN menetrendváltására a Kossuth téri új autóbusz megállóhely és a Tavasz utcai szegélykorrekció. Ezeket a munkákat az SZKÜ a Fabik Károly utcában uralkodó forgalmi, parkolási állapotok miatt, az autóbuszjáratok vonalmódosítására végezte el.

Betörés

Május 19-éről 20-ára virradóra ismeretlen tetesek betörték a nagykanizsai Állami Gazdaság raktározási célra bérbe adott egyik termébe. Az első vizsgálatok megállapítása szerint több száz ezer forint értékben videomagnókat vittek el. A nyomozás nagy erővel folyik.

A madarak és fák napja

A nagykanizsai Péterfy iskola 800 diákja egésznapos kirándulást szervezett a szuloki forráshoz. Programjukban többek között horgászverseny, számháborúzás és szalonnasütés szerepelt.

Vöröskeresztes üdülés

Az elmúlt napokban tartotta közös üdülését a nagykanizsai Vöröskereszt ifjúsági- és családvédelmi bizottsága. Ezen többek között szerepelt a mozgáskorlátozottak vonnyarcvashegyi, valamint a túlsúlyos gyermekek lenti nyári táborozásának programja.

Műsorajánlat

Hevesi Sándor Művelődési Központ:

- * Június 4-én, hétfőn, 18 órakor: a "22. Eletünk" országos fotókiállítás megnyitója a kiállítóteremben.
- * Június 4-én, hétfőn, 18 órakor: Tüskés Tibor József Attila-díjas író szerzői estje.
- * Június 9-én, szombaton, 18.30 és 21 órakor: Albert Ignatenko ukrán parafenomén estje.

Apolló Filmszínház:

- Előadások kezdete: 16, 18 és 20 órakor
- * Június 1-3: Gyborg (amerikai). Pénteken 10 órakor is.
- * Június 4-6: Jákob Rabbi kalandjai (francia).
- * Június 7: A ragadozó (amerikai)

Stúdiómozi:

- Előadások kezdete: 17 és 19 órakor
- * Június 1-3: Rémálom - Freddy visszavág (amerikai)
- * Június 1-7: Szexkörhinta (video)
- * Június 4-6: A sötétség fedelme (amerikai).
- * Június 7: Meteó (magyar). Naponta 21 órától: Erotikus filmek (csak 18 éven felülieknek)

Kert Filmszínház:

- Előadások kezdete: 20.30 órakor
- * Június 1: Végzetes vonzerő (amerikai).
- * Június 2-3: A magányos farkas (amerikai).
- * Június 4-5: Bűnvadászok (olasz).
- * Június 6: Ikrek (amerikai).
- * Június 7: A magányos zsaru (francia).

Orvosi ügyeletek

Hétköznap:
felntöttek részére 17 órától másnap reggel 7 óráig a kórház gyermekosztályán (telefon: 11-500/375-ös mellék)

Hétfői ügyelet:
felntötteknek: szombaton 7 órától hétfőn reggel (vagy a hétfőt követő első munkanap) 7 óráig a kórház gyermekosztályán (telefon: 11-500/375-ös mellék)

Gyógyszertári ügyelet
Szabadság téri gyógyszer-tárnaponta 20 órától másnap 7 óráig

hétvégén: szombaton 14 órától hétfőn reggel 7 óráig
Telefon: 11-531

Kihalt a kegyelet

Egyre több a panasz és a közérdekű bejelentés a tetemőzi lopásokkal kapcsolatban. - Sirokról virágokat, vázakat, kegytárgyakat lopnak ismeretlenek. Számuk egyre nő. Való igaz, nem lehet minden sírhoz őrt állítani, de az elhunytak emlékének tiszteletére annyiival, hogy a kegyelet virágait ne bántssuk. Mert a sírokat meglopni barbárság. Aki elköveti, önmagát is megállítja, hiszen az útunk egy. Mert egyszer mindnyájan búcsút mondunk a világnak, kik emberek voltunk, kik odaát is az emlékezet erejében bízunk és a kegyelet tisztja jeleiben. Ki ember volt, holtában is az. Fogjuk hát le a rongálók kezét!

V. J.

Halló! Itt a 007!

Tetten ért betörő

1990. május 22-én 11.30-kor a kapitányság ügyeletvezetője állampolgári bejelentést kapott telefonon. A bejelentő közölte, hogy egy gumikesztyűs férfi az Attila u. 8. számú ház tetején máskzáll. Azt is közölte, hogy amikor a lakása ablakán kinézett, az illető hasra vágta magát a tetőn. Ezzel vált gyanús-sá.

Az ügyelet vezetője a megadott címre irányította a szolgálatban lévő állományt, és egyúttal utasított a bejelentő lakásán történő meghallgatására is.

A helyszínre érkezett rendőrök tapasztalták, hogy a tetőről kötéllóg a III. emeleti lakás erkélyére.

A bejelentő elmondta, hogy a gyanús személy, akinek a

mozgását végig figyelemmel követte, a kötélzen leereszkedve a nyitott erkélyajtón keresztül bement a lakásba és jelenleg is ott tartózkodik.

A lakásba illetéktelenül be-surranó menekülésének megakadályozása érdekében a rendőrök a tetőről leengedett kötelet eltávolították. Ezzel egyidőben - miután a lakás tulajdonosa nem tartózkodott otthon - a bejárati ajtó hatóságai tanúk jelenlétében betörték.

A lakásban régi ismerősükre leltek, aki nem volt más, mint Kőrösi Sándor nagykanizsai lakos. A tettenéréskor rögtön közölte: amikor az ajtó betörése által okozott zajt meghallotta és az erkélyen nem volt ott a kötéll, tudta, hogy megbukott!

A rendőrség a gyanúsított

kihallgatása során elmondta, hogy 1989. szeptemberében szabadult börtönbüntetéséből. Azóta nem tudott elhelyezkedni, alkalmi munkából tartotta el magát. Amit így keresett az nem, illetve alig volt elég a megélhetéshez.

A lakás tulajdonosát látásból ismert és tudta, hogy állandó munkahellyel nem rendelkezik, mégis sok pénz van nála mindig.

Napok óta figyelte ezért mozgását, napi programját. 22-én, amikor látta, hogy elmegy hazulról, azonnal akcióba lépett. Csak pénzt akart elvinni, mert előző alkalommal a lopott tárgyak értékesítésekor bukott le.

Kőrösi Sándor ügyében a vizsgálat tovább folytatódik, őrizetbe vétele mellett.

A rendőrségnek nyújtott állampolgári segítség eredményezett, hogy egy súlyos bűncselekmény elkövetését sikerült megszakítani, illetve megakadályozni. Újabb bizonyíték arra, hogy a növekvő bűnözés ellen közös összefogással tudunk a legeredményesebben fellépni. Köszönet a segítségért!

Horváth Balázs

Új szövetségben

A napokban megalakult a városi kosárlabda szövetség, amely megválasztotta tisztségviselőit is. A közgyűlésen beszámoló hangzott el az elmúlt öt év munkájáról, majd az alapszabály elfogadása után megválasztották a tisztségviselőket. A kosárlabda szövetség elnöke ismét dr. **Pintér Ferenc** lett, míg a titkári teendőket a jövőben **Kovács Magdolna** látja el. Rajtuk kívül még három személyt választottak a szövetség elnökségébe.

Futószalagon Futószalagon Futószalagon

A vízilabda OB II-ben szereplő Vízum SE csapata befejezte csoportmérkőzéseit az I. sz. csoportban, ahol 6 csapat küzdött oda-visszavágó rendszerben. A kanizsaiak az utolsó előtti fordulóban a fővárosban szerepeltek, ahol a kitűnő játékerőt képviselő Külker SC ellen 17:2 arányban vesztek. A záróforduló Kanizsán, a feldt úszodába rendezték meg, amelyen a CSMSK volt az ellenfél. Az esélyes vendégek rutinos gárdája 14:9 arányban bizonyult jobbnak a kanizsai fiataloknak, akik végül is 5. helyen végeztek s így a rájátszásban a 9-10. helyért mérközhetnek.

A tenisz OB III-ban a második tavaszi fordulóban nem termett babér a kanizsai csapatoknak. Az Olajbányász férfi gárdája Kaposvárotról szerepelt, ahol 7:2 arányban veszített a jóképességű Volán ellen (csak

Füle és Dominik nyert). Az Olajbányász női együttese zalai rangadót vívott Keszthelyen, s nagy küzdelemben maradt alul 5:4 arányban. Az egyesekben Gaál, Novák és dr. Füléné nyert, míg a 3 páros közül csak a Gaál-dr. Füléné duó nyert.

Az Olajbányász tenisz-stadionban rendezték meg a XIII. Tüdőgyógyász Kupa kétnapos országos teniszversenyt. Összesen 13 csapat szerepelt a Király Kupa rendszerű amatőr versenyen, köztük három kanizsai csapat. Így aztán mind a három csoportba (1x5, 2x4-es) jutott kanizsai csapat. Közülük az I-es csapat (Vankó, Szabó Sz.) csoportgyőztes lett, míg a II-es csapat (Kovács B., Kovács N.) és a III-as csapat (Czigány, Heim) jól küzdött, ám az ellenfelek jobbak voltak. A dr. Vankó-dr. Szabó alkotta I-es csapat a döntőbe jutásért

zott. Már a mérkőzés kezdete után néhány perccel a szemfűles Bócz vezetést szerezhetett volna, ám közeli lejátszást néhány cm-rel elkerülte a kaput. Vidos aztán egy látványos fejszaggal (ezt *Fujsz* a jobbszélről készítette elő) előnyöt szerzett. A 30. perc táján aztán sajnálatos sérülést szenvedett Bócz (kórházba kellett szállítani), majd a féldíj hátréban Csiki kétszer is ragyogó érzelmeivel hártotta. Szünet után két kihagyott hazai helyzetet követően Vidos újra bevett a dorogi kaput. Az előnyt fokozhatták volna a fiúk, ám előbb Iványi, majd később Szabolics hibáztak igen nagy helyzetben. A vendégek a hájrában szépi-tettek, igaz ők is les után vették be a kanizsai csapat kapuját.

A találkozó végén a vendégek szakvezetője nagyon dühös volt. Tulajdonképpen mindenkit korhol; csak egyet felejtett el. Nevezetesen azt, hogy az olajosok gölökkal voltak jobbak ezen a délutánon.

Madár Gábor tőmörőn így fogalmazott: – Sikerült ráhangolni a mérkőzésre a fiúkat, akik most rászól-

gáltak az elismerésre. Az viszont kár, hogy nem is a nagy zart ügyre kedtünk el s nagy sajnáljuk Bócz komoly sérülést. Gratulálók a fiúknak a sikeres hazai búcsúszáshoz!

– Balogh –

Olajbányász – Goldberger 26:19 (14:9)

NB I B-s női kézilabda mérkőzés. A kanizsaiak legjobb dobói: *Mátys 13, Juhász 5, Sili 4.*

Az utóbbi két fordulóban rangadót nyert olajosok, a megyei dönté tehát NB I-es osztályozós – helyen álló kanizsaiak ezúttal a középmezőnyben tanyázó tővárosiakat fogadták. A betervezett két bajnoki pontot ugyan a játékos „begyűjtötték”, de mindkét mérkőzésen maradtak. Helyenként viszont láttunk szép dolgokat, ügyes megoldásokat, nagy és okos gólokat. Ugyanakkor néha percekre eltűntek, kapkodtak, idegeskedtek és körülményesek voltak. De így is biztosan vezettek 5-6 góllal, sőt dicseleltekre legyen mondva, kétszer is emberhátrányból vették be a „Goldi” kapuját.

Kérem, mi szívesen vesszük a kritikát! Ényleg, lehetne jobb színvonalasabb játékok, de most ilyen az NB I B. Nekünk ezután elég volt ez a játék s ezzel viszont megerősítettük a 2. helyünket. Azt is hozzászám, hogy a lányok igen nehezen két mérkőzésen jutottak el s most egy kissé „elszürkültünk”. Jó dolog, hogy *Skrach remekel* a kapuban, *Mátys* gólerős s „bizom”, hogy *Sili* és *Juhász* is „felelősök”, a többi fiatalal együtt – értékel *Jéki Zoltán* az azo majd érdeklődésünkre a hájráról így összegezte: – Négy forduló van hátra a bajnokságból. Most egymás után járnak el a csapatok s a végén megkapjuk a bajnokot, az Alföldi Porcálan (Hódmezővásárhely) csapatához. Ez tehát az utolsó mérkőzés. A 2. helyet a három hazai találkozó kell biztosítani. Természetesen nem vagyunk elbizakodottak, de nekünk hozni kell sorrendben következő csapattal a Lőrinci Főné és Debrecen Közélszék elleni mérkőzéseket. Ezekre komolyan készülünk s ha minden sikerül, akkor a zalai sport történetében először mi a olajosok mérkőzhetnek az élvonalbeli szereplés kiharcolásáért. Balnos, ez az osztályozós mérkőzés bennünket a nagy sikerről, pedig ha ez az etikálan döntés nincs, akkor bizony számíthatunk az NB I-re!

Tungram SE – H.

Szondy SE 21:21 (10:7)

NB I B-s férfi kézilabda mérkőzés. A lánypáriák legjobb dobói: *Tiba 9, Gröber 5, Kurusta 3.*

Az MLSZ döntése „jövétábol” a magyar tételnélküli mérkőzést vívott a két csapat. Nos, ez csak papíron volt így hisz a 2x30 percig igazán presztizs-összecsapást hozott, vagyis mind a két csapat bizonyítani akart. Kezdetben úgy tűnt, hogy a egyre jobban erősödő kanizsaiak végre nemcsak látványosan, de eredményesen vesznek az akadály és sorozatban elszereztek 5 vereség után megszerzik harmadik tavaszi győzelmüket.

A Tungram SE 6 góllal elhúzott, de a szünetben is 3 gólos előnnyel létek pihenőre a második félidőben aztán egyre igazalmasabb lett s erről a kanizsaiak gondoskodtak. A csapat ki-kihagyott mind a támadásban mind a védekezésben s ennek az lett a következménye, hogy a nonvókok átvették a vezérést. A lánypáriák ezután mindig a Szondy után mentek s az 59. percen aztán befogták őket: megszerezték az egyik pontot.

Musits Ferenc, a Tungram SE elnöke helyettesítte a vezérnagyt. Győzelmet vártam a csapattól s szerintem ebben az új társaságban bent volt a siker, amelyben most mutatkozott be az átigazított Takács. Szalódot vagyok, mert többen is milyen tudásuk miatt teljesítették a csapat érdeklőnk. Nem ezt vártam.

A végeredmény nem végeredmény

Egy óvás margójára

Meglepetés erejével hatott a hír, miszerint a nemrég befejeződött NB. I-es asztalitenisz bajnokság végeredménye koránt sem végeredmény. Történt, hogy a Hejcsabai Cementművek csapata megővta a kanizsaiak egész éves szereplését, azzal az indokkal, hogy a Bütörgyár gárdája nem tartotta be a versenykiírásban foglaltakat.

Bizony nem, immár lassan közel egy évtizede. Ugyanis a versenykiírás 9. pontja minden bajnoki évben ugyanúgy fogalmazott, mint a most befejeződöttben. Vagyis: „... az NB. I-es csapat köteles egy ifjúsági és egy serdülő csapatot nevezni az illetékes bajnokságba. Ha nem tesz eleget kötelezettségének úgy a felnőtt csapat is tölésre kerül a nemzeti bajnokságba...”

Mi a helyzet valójában? A Kanizsa Bütörgyár a versenykiírás követelményeinek évek óta úgy tudott eleget tenni, hogy ifjúsági csapatát a megyei férfi felnőtt bajnokságban, míg a serdülő lányokat a megyei serdülő fiúk mezőnyében indította el. Mindez – a megyei szövetség információja szerint – az országos szövetség tudtával történt. Ebben az évben – miután két

játékosuk más klubhoz igazolt – játékos hiányában a megyei férfi felnőtt bajnokság tavaszi idejében visszalétek, amelynek tényét az illetékes helyen szintén bejelentették.

A kiírásban foglaltak teljesítésére – az egyesület önhibáján kívül – tehát nincs is mód, ugyanis sem ifjúsági, sem serdülő bajnokságban a megyében. De kinek is legyen, hisz a Bütörgyár csapatán kívül csak a Zalaegerszegi Spartacusnak van női szakosztálya.

Természetesen a meglévő objektív okok miatt ugyanez a helyzet más megyékben is, sőt még rosszabb. Hogy miért pont a Bütörgyárt szemelték ki „áldozatnak”? Nem tudni! Talán a Hejcsabai Cementműveket kellene megkérdőzni!

Mindenesetre az országos szövetség nem sokat mérlegelt! A csapatot a kiírás 9. pontjára hivatkozva az NB. I. „A” csoportjában az utolsó helyre sorolta be, ami azt jelentené, hogy az ősszel induló bajnokság „B” csoportjába fennek „számozva”.

A Bütörgyár természetesen fellebezett, így folytatása következik...

– kápolnas –

Újra vízen a kanizsai kajak-kenusok

A kajak-kenusport zalai képviselői az elmúlt évtől ismét birtokba vehették a vízi-bázist, a nagyszerű

feltételeket biztosító Csónakázó-tó adta lehetőségeket. Az újrakezdés azonban már csak a kajak-sport

Az országos vidék-bajnokságon 4. helyezést szereztek a Varga testvérek (balról-jobbra) eredményhirdetés után a bevágott képen.

jelentette, arra állt rá a főfoglalkozású edző Héder István és segítő-társra, a társadalmi edző Fenyvesi János, akik ketten foglalkoznak a gyerekekkel.

– Szakosztályunk létszáma 32 fő, abból 28 fiú, 6 lány kajakos. Többesgűk gyermek és serdülő korcsoportos versenyző, s ebből is kitűnik, hogy nálunk elsősorban az utánpótlás van a hangsúly. Az elmúlt évben az „építést” tartottuk elsődlegesnek, mivel a csó-tó vízleeresztése után az addig meglévő törzsgárda is „leeresztett”, abbahagyták a versenyzést. Így aztán új alapokról indultunk, majd közel 10 fős, igen aktív versenyzőgárdát sikerült kinevelni. A versenyzők mellé összehoztuk a kezdők csapatát, melynek szakmai munkáját Fenyvesi barátom irányítja – tájékoztat a főfoglalkozású szakvezető.

A bűtorosok már az alapozás évében is sikeresen szerepeltek, akik 12 versenyen vettek részt. A versenyzők közül Kiskó Gábor, Bódor Krisztina és Fata Rita ezüstérmes minősítést szereztek, két versenyző pedig bronzérmes lett.

– Az elmúlt bajnoki évben a Var-

ga-testvérek, Gábor és Péter jeleskedtek főként, akik 4. helyen végeztek a vidék-bajnokságon, majd bronzérmest szereztek az országos döntőben. A lányok mezőnyében a legjobb teljesítményt Bódor Krisztina nyújtotta, aki a vidék-bajnokságon 6. lett. Egyébként a különböző versenyeken nagyon dicsőregetően helytálltak kajakosaink, amit bizonyít, hogy 22 első, 28 második és 19 harmadik helyezést szereztek. Ezzel az eredménnyel a 66 rangsorolt szakosztály közül a miénk a 23. helyet szerezte meg – említi a jobb eredményeket Czippon Árpád sportkörtörök elnök.

A szakosztály kiemelt támogatásban részesül. A báziszservé és a sportkör vezetése „értékeli” a csapat munkáját, amely egyre kiegyensúlyozottabb, s fejlődőképes. Ugyanakkor az is tény, hogy hazai, kanizsai versenyrendezésre nem is gondolhatunk, mert az bizony igen sokba kerülne. Így aztán a kanizsaiak, hiába van nagyszerű pályá, mégsem élvezhetik a hazai környezet előnyét.

Tulajdonképpen néhány héttel ezelőtt kezdtek el az idei versenytáradat, de a felkészülés már januártól javában folyt. A versenyzők keményen dolgoztak, akikről további előretörtést várunk. Konkrétan: aranyérmes versenyzővel kell „gazdagodnunk”, de a nagy terv, hogy Varga Gábor személyében újra legyen serdülő válogatott versenyzőnk. Továbbá két hajót is döntőbe várunk az országos bajnokságon, érmes eredményekkel, szeretnénk megerősíteni a szakosztályvezést, elnöknek Illes Miklóst, a július 1-vel létrejövő fúrási kft. ügyvezető igazgatóját szemeltük ki, akinek tehetséges fia is bontogatja „szármait” – szól az ideai tervéről Héder István edző, aki dicsőre a versenyzőket példásan segítő szülőként is.

A vízisporttelep előtti versenypályán közben javában tart a keső délutáni edzés, ahol beszélgető-társam a már említett versenyzők mellett nagy figyelemmel kísérik Palotas Zoltán, Illes Balázs, Medos Krisztián, Horváth Gábor, a társai munkáját, akikről az újabb bűtoros-korszak nagy eredményeit várják.

Balogh Antal

Diáksport

Versenyek sorozatban

A Rózsa úti csarnokban bonyolították le a városi vívóbajnokságot az általános és középiskolások mezőnyében, melynek során a legjobban a Rozgonyi II., illetve a dr. Mező Gimnázium diákjai szerepeltek.

A dobogós helyezettek:

ÁLTALÁNOS ISKOLÁSOK

Alapgyakorlatok: 1. Nagy Barnabás (Hövesi), 2. Horváth Balázs (Pétery), 3. Juhász Szabolcs (Andrejka). Fiú tör., II-IV. osztályosok: 1. Szmodics Zoltán (Rozgonyi II.), 2. Tuboly Ferenc (Pétery), 3. Nagy Barnabás (Hevesi). Leány tör., V. VI. o.: 1. Poprádi Eszter, 2. Hérics Bernadett (mind a kettő Hevesi), 3. Németh Éva (Pétery). Fiú tör., V-VI. o.: 1. Dani Márk, 2. Kapusi Győző, 3. Bander László (mind Rozgonyi II.). Leány tör., VII-VIII. o.: 1. Terszényák Tünde (Andrejka), 2. Lencse Beáta (Rozgonyi I.), 3. Zakócs Krisztina (Rozgonyi II.). Fiú tör., VII-VIII. o.: 1. Szilárd Krisztián (Hevesi), 2. Orsós Ferenc (Rozgonyi II.), 3. Horváth Jácint (Rozgonyi I.). Kard, VII-VIII. o.: 1. Palotas Csongor (Zrínyi), 2. Tóth Tamás, 3. Zambó Zorán (mind a kettő Rozgonyi II.).

Iskolák közötti pontversenyben: 1. Rozgonyi II. 123 (testnevelők: Vasicnsné Kele Mária, Szokol Éva, Tóth Jánosné), 2. Hevesi 61, 3. Rozgonyi I. 60, 4. Pétery 42, 5. Andrejka 38, 6. Zrínyi 28, 7. Hunyadi 26 pont.

KÖZÉPISKOLÁSOK

Női tör.: 1. Kiss Anikó, 2. Sütő Anita, 3. Mihovics Andrea (mind dr. Mező). Férfi tör.: 1. Balázs Endre, 2. Kricsfalussy Ákos, 3. Kiss Zoltán (mind Landler). Kard: 1. Kanyó Tamás (dr. Mező). Pontversenyben: 1.

Dr. Mező Ferenc Gimnázium és Közgazdasági SZKI 101 (testnevelők: Fekete Zoltánné, Béres Sándor, 2. Landler Jenő Gimnázium és Egészségügyi SZKI 61 pont.

Veszprémben bonyolították le a kézilabda diákolimpia III. korcsoportjában a területi döntőt, amelyen a megyei bajnokságot nyert kanizsai csapatok szerepeltek. A Pétery-Olajbányász leány csapat a 2. helyen végzett s ezzel befejezte olimpiai szereplését. A csapat 15:7-re nyert Püspökládán, 21:6-ra Simontornya ellen, de a döntő fontosságú Veszprém elleni találkozón 10:6 arányban kikapott. A kanizsaiak közül Skoda Zsuzsanna, a legjobb kapus, míg Németh Alexandra, a gólkirálynak felajánlott tiszteletdíjat kapta.

A fiúk mezőnyében nagy sikert ért el a Pétery-Tungram csapat, amely 3 évi szünet után újra bekerült az országos döntőbe, miután megnyerte a területi döntőt. A kanizsaiak mind a három ellenfelüket legyőzték: Győr ellen 24:12, Paks ellen 30:16, Veszprém ellen 19:18 arányban nyertek. A sikeres csapat: Rajkó – Sőjtör, Sziva, Kálóczy, Jerausek, Horváth, Pusztai Sz. Csere: Kandár (kapus), Kolcsár, Pusztai Cs., Somogyi, Bazsó, Lakos. Edző: Brenner Árpád. Testnevelők: Pusztai László.

A fedett uszodában rendezték meg a megyei úttörő úszóbajnokságot, amelyen a kanizsaiak 17 dobogós helyezést szereztek. A mérlegük: 7 arany, 6 ezüst és 4 bronzérem!

A kanizsai úszók jobb helyezése-

50 m leány hát: 1. Horváth Ágnes. 100 m leány pillangó: 1. Holló Adrienn, 2. Horváth Ágnes. 100 m fiú pillangó: 2. Szabó Dénes, 3. Révész Tamás. 200 m leány mell: 1. Holló Adigienn, 2. Tóth Krisztina. 200 m fiú mell: 2. Ludvig Viktor. 200 m leány gyors: 1. Horváth Ágnes. 200 m fiú gyors: 3. Révész Tamás. 200 m leány vegyes: 1. Holló Adrienn, 2. Horváth Ágnes. 200 m fiú vegyes: 3. Szabó Dénes. 4x50 m leány vegyesváltó: 1. K. Vizmű. 4x50 m fiú vegyesváltó: 2. K. Vizmű. Az 50 m béka leány gyorsan (kiegészítő szám) Major Zsófia végzett az élen.

A hétvége sportja

A hétvége sporteseményei közül kiemelt érdemel **szombaton** (2-án) megrendezésre kerülő **NB I/B-S** női **kézilabda** mérkőzés, amelyen az Olajbányász gárdája a Csepel együttesét fogadja. A találkozóra 15 órakor kerül sor a Stromfeld úti munkacsarnokban. Még szombaton a Tungram női csapata a Dunaújvárossal méri össze tudását, ez a mérkőzés 11 órakor lesz az izzősök pályáján. **Szombaton** pályára lépnek az **Olajbányász** tenisz csapatai; előbb 11 órakor a nők a Sopronnal, majd 13 órakor a fiúk a Budai Bányászok mérkőznek.

Vasárnap (3-án) két **labdarúgó** mérkőzés is lesz. Délután 5 órakor megyei rangadó lesz Kiskánizsán, ahol a helyi csapat a listavezető, már bajnok Zalavolán együttesét fogadja. Ugyancsak 5 órakor lesz a MÄV NTE – MOTIM NB. III-as mérkőzés is. **A teniszezők vasárnap** is pályára lépnek, 9.30-kor Olajbányász-Igazságügyi férfi mérkőzés, majd 11 órakor Olajbányász-Medosz Erdért női mérkőzés lesz.

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Szerkesztő: Pék Pál. Tervező szerkesztő: Ferenc Győző.

Szerkesztőség: 8801 Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Pf. 74. Telefon: 06/93/12-305. A szerkesztőbizottság tagjai: Horváth Mária, Kápolnás Zoltán, Marton Györgyi, Tihanyi István. Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felfelé kiadó: Jakab Vilmos. Computertechnika: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz:B/PHF/266/Z/1989. Terjesztő a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.

Végtáték a Fehér Házban

- Kádár János színre lép... de csak beszélt ...
- Grósz ne menjen külföldre „mert ezek itten puccsot csinálnak”

Hentesek bárd nélkül

„... miből telik négy üzletre .. virágbolt
működési engedély nélkül ...
Kovács az aranyasó?”

Egyesület a közéleti klub

Az elmúlt év decemberében alakult meg városunkban a közéleti klub, mely május 23-án egyesületté alakult. Jászberényi László - a Klub ideiglenes elnöke - ismertette az alapszabály-tervezetet, majd a tagság az egyesület céljait fogalmazta meg. E szerint érdekvéonyesítő szervként kívánnak működni. Segítségüket ajánlották fel a város gondjainak, problémáinak megoldásához. Hangsúlyozták, hogy csak olyan elképzeléseket támogatnak, melyek messzemenően figyelembe veszik a közlés a város érdekeit. Számítanak a lakosság minél szélesebb körű javaslatára, támogatására. Összejöveteleiket kéthetenként tartják a HSMK-ban.

Az új szervezeti keretben működő KKK elnökének Jászberényi Lászlót választották.

II. évfolyam, 23. szám 1990. június 8. Ára: 9.60

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

Megjelenik minden pénteken

Ülést tartott a végrehajtó bizottság

Május 31-én tartotta ülését a városi tanács végrehajtó bizottsága. Ez volt az első olyan ülés, melyen a városban működő pártok képviselői is részt vettek. A tanácskozás nem tervezett közjátékkal kezdődött. A Fidesz képviselője levelet olvasott fel, miszerint a tanácskozás munkájában nem tudnak érdemben részt venni, mert az írásos anyagokat csak május 30-án (!) kapták kézhez.

A tanácselnök beszámolójának megvitatásakor ismét felvetődött a piac kérdése, és az új 120 telefonvonal bekapcsolásának sürgetése. A paccal kapcsolatban - hangzott el a válaszbán - 1992-ben indulhat el a re-

konstrukciós munka, s nyolc-tíz évig minden bizonnyal a mai helyén marad. A 120 telefonvonal bekapcsolására pedig ez év második felében sor kerül.

Ezt követően a testület megtárgyalta a súlyos, nem foglalkoztatható értelmi fogyatékosok szakosított intézményének működése című előterjesztést.

Megállapították, hogy az intézmény a meglévő anyagi gondok ellenére is jó színvonalú tartalmi munkát végez. Ezt követően az oktatási és közművelődési intézmények együttműködéséről tárgyaltak az ifjúság kulturális nevelésében.

Június 14:

Tanácsülés

Nagykanizsa Város Tanácsának Végrehajtó Bizottsága 1990. június 14-én 13 órára a Hevesi Sándor Művelődési Központ kamaratermébe összehívta a város tanácsának ülését.

Napirend:

- 1.) Javaslat tanácsstagok lemondásának tudomásulvételére, póttanács tag belktatására.
- 2.) A kórház-rendelőintézet működésének feltételei.
- 3.) Beszámoló a tanács 1989. évi működési fenntartási és fejlesztési tervének végrehajtásáról. (zárszámadás).

4.) Javaslat Nagykanizsa város címeréről, zászlajáról és azok használatáról szóló tanácsrendelet alkotására.

5.) Javaslat egyes kiténtetésekről szóló tanácsrendeletek hatályon kívül helyezésére.

6.) Egyebek
A tanács ülése nyilvános, arra minden érdeklődőt várnak.

Szombathely városa első nemzetközi vásárát és kiállítását rendezte. Az eseményen két nagykanizsai cég is részt vett: az Emelőgépgyártó, valamint a Kőolaj- és Földgázbányászati Vállalat, egy frissen alakult kft és lovászi üzemének révén legújabb termékeit ajánlva a mezőgazdasági kistermelőknek.

Mindkét vállalati kiállítást osztrák szakemberek is fölkeresték.

Ferencz Győző felvételei

Tisztelt Országgyűlés!

A választási kampány során arra a tapasztalatra jutottam, hogy ebben az országban a lakosság túlnyomó része nem hisz abban, hogy alakuljon itt bármiféle kormány, az megíérheti az életkörülmények gyors javulását, illetve esetleg ígérheti, de megvalósítani minden bizonnyal nem tudja.

Annál sürgetőbben merült fel viszont egy másik igény egy kérdéskörben. Ezt a kérdéskört úgy nevezhetném talán, hogy a társadalmi igazságtétel kérdésköre.

Ez egy nagyon szerteágazó, bonyolult problémakör. Az idő rövidségére tekintettel csak egyetlen egy kérdéssel foglalkoznék, ez pedig az, hogy meddig ülnek még jól meg nem érdemelt he-

A vezetők véleménye

Jesch Aladár,

a Hirdoplasztik KFT ügyvezető igazgatója

- Ez egy olyan probléma, amelyet nem lehet általánosítani, esetenként kell vizsgálni. Nekem az a gondom ezzel a megközelítéssel, hogy itt egy rendszerbeli szervezési probléma létezik. Az igazgatók és a felső szintű vezetők munkáját senki nem kontrollálja. Hiányzik, hogy az állam nem tudja a tulajdonosi funkciót betölteni.

Az állam ilyen szempontból - a munkáltatói jogok gyakorlását, a szakmai vagy hatásköri ellenőrzést - nem tudja gyakorolni, mert „megfoghatatlan” szerkezet.

Konkrét hatalmat, konkrét ellenőrzést nem gyakorol a vezetők fölött. Az állami vállalatok vezetőinek félelme realitás, de a megoldás erre a problémára semmiképpen sem az, hogy egyes embereket most kicseréljünk, s ne adj isten, végig kicseréljünk mindenkit, hanem erre az a megoldás, hogy egy olyan rendszert teremtsünk, melyben az igazgatótanácsok látják el az ellenőrzés feladatait. Van erre példa Amerikában is - például a közmű vállalatoknál. A magánvállalatoknál a részvénytársaságoknál a tulajdonosi közgyűlés, az igazgatótanács, az egyezményi igazgató látja el ezeket a feladatokat.

Az már egyéni, hogy az ellenőrzést a tulajdonosok hogyan látják el.

Nem abban kell keresni a megoldást, hogy kikitalom azt, hogy aki jelen pillanatban felső szintű vezető, az automatikusan rossz.

Biztos, hogy vannak olyan kitérő esetek, amelyeket sugall a felszólalás. Aki erkölcsileg, szakmailag - tehát totálisan nem felelnek meg - de nem is hiszem, hogy ezek az emberek

lyükön azok, akik az ország, a települések, a mezőgazdaság, az ipar lezüllesztéséért felelősek.

Ami az államigazgatás illeti, ami a tanácsrend-

szert illeti, ami a megmaradó termelőszövetkezeteket illeti, úgy gondolom, hogy optimista lehetek. A lezajlott választások, az önkormányzati választások és a leendő földtörvény lehetővé teszi, hogy azok dönthessenek vezetőik sorsáról, akik erre illetékesek.

Az állami vállalatok esetében azonban nem vagyok optimista. Itt a leendő kormánytól várom azt, hogy kidolgozza az eljárásokat, amelyekkel megszabadulhatunk a szakmailag alkalmatlan

György Pál, a Kögáz igazgatója

- Május 1-jétől vagyok a vállalat igazgatója. Pályázat útján, több pályázó közül nyertem el ezt a tisztséget.

Kissé meglepett a képviselő felvetése, hogy még az idén minden állami vállalatnál pályázatot kellene kiírni a vezetői pozíciókra. Olvastam, hogy a pályázatok elbírálása bizottságokra lenne bízva, melyekben az önkormányzatok, a pártok képviselői és szakértők lennének. Nos, én még nem ítélem akkor, amikor valami hasonló már lejárt... A gazdaság mostani helyzetében vesélyesnek tartom tehát, ha ilyen nagy horderejű kérdésekben nem a gazdasághoz értő szakemberek döntenek.

Bizom abban, hogy belátható időn belül sor kerül a tulajdonreformra, s akkor a tulajdonosnak kell megítélnie az igazgató alkalmasságát.

Úgy gondolom, hogy a gazdálkodás eredményessége kell, hogy mérvadó

legyen egy-egy igazgató megítélésénél.

Ha a parlament mégis úgy döntene, hogy az állami vállalatok igazgatói tisztségét az idén meg kell pályázni, én újra vállalnám a megmérettetést.

Tüttő István,

az Emelőgépgyártó Vállalat igazgatója.

- Egyetértek Tarnóczky Attila felvetésével. Úgy gondolom, hogy ezt most mindenképpen meg kellene csinálni. Én a javaslatot kiterjesztettem volna szélesebb körre, a mezőgazdaságot egészen az intézményekig. Az a vezető, aki ettől a megmérettetéstől fél, jobb, ha nem is pályázik. Ha ez a javaslat életbe lépne, akkor megkönnyítené ott a vezetőváltást, ahol ezt szükségesnek gondolják.

Ahol a mostani vezetőt választják újjá, ott bíznak benne, s hagyni kell a legjobb tudása szerint dolgozni.

Képviselő a Kanizsában

vezetőktől, megszabadulhatunk azoktól, akik a legminimálisabb erkölcsi szintnek sem felelnek meg és ugyanakkor biztosíthatjuk azok számára a további működés lehetőségét, akik az előző két feltételnek megfelelnek - mindannyiunk hasznára.

Én egyetértek dr. Szücs István képviselőtársam javaslatával, miszerint az állami vállalatok élén pályázatokat kellene kiírni, de még az idei év során, attól függetlenül, hogy az igazgató megbízatása mikor jár le.

Ezzel - azt hiszem - igazságosan el lehetne dönteni mindenkinek a további sorsát és biztosítani lehetne, hogy a társadalmi igazságérzet is sérülés mentesen kielégülést nyerhessen.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Egy ország népe várja, hogy ebben a kérdéskörben lépjünk. Ha jól lépünk, akkor - egyrészt - a gazdaság nyerhet sokat. Ha jól lépünk, akkor sokat nyerhet a kormány is, a parlament is, hiszen olyan hatalmas erkölcsi tőkéhez jutunk, amelyre a későbbiekben szükségünk lesz a nagyon is népszerűtlen intézkedések meghozatalakor.

Ha nem lépünk, akkor viszont becsületünk nagyon gyorsan kitelik.

Köszönöm a figyelmüket.

Tarnóczky Attila

Mi történt a Fehér Házként ismert Pártközpont utolsó hónapjaiban? Hogyan látta az eseményeket a sajtóiroda vezetője, aki egyébként az MSZMP helyettes szóvivője volt?

Kimmel Emil – a saját megfogalmazása ez – „képzeletbeli sajtókonferencián” számol be erről a Végjáték a Fehér Házban című könyvében, mely a Téka kiadásában jelenik meg.

Kimmel Emil kötetéből közlünk részleteket.

Kádár János színre lép

(A Központi Bizottság 1989. április 12-i ülésén váratlanul és hivatalosan megjelent Kádár János)

A Központi Bizottság ülését én egy üvegablakon keresztül figyeltem – abban a stúdióhelyiségben volt, ott folyt a hangrögzítés a jegyzőkönyvezés számára –, amikor egy óra körül kétségbeesett üzenetet kaptam. Kádár elvtárs kezelőorvosa telefonált, hogy a párt elnöke rájuk csapta az ajtót – mármint a feleségére és az orvosra –, és elindult, hogy bejön az ülésre. Közvetlen telefonon be lehetett szólni a terembe Major Lászlónak (aki tudvalóvó, nemcsak szóvivő, hanem a KB Iroda vezetője is volt, ez utóbbi a magyarázata a forró drótnak). Felemeltem hát a telefonkagylót és jeleztem neki, hogy vihar készül. Major azonnal tájékoztatta Grósz Károlyt a váratlan fejleményről, majd az ülésről kiestett hozzám. A forgójáratnál ketten vártuk Kádár Jánost, aki tőle igazán szokatlan, hatalmas tempóban érkezett. Üdvözöltük egymást, és felkísértük a szobájába. Látszott rajta, hogy rettentően fel van zaklatva, és nem csoda orvosának ijedtsége, aki több más társával együtt már napokkal korábban közölte: tekintettel a párt elnökének jelenlegi egészségi állapotára, alkalmatlannak tartják elnöki feladatai ellátására. Egy-egy pohár ital mellett hármasban elkezdtünk beszélgetni. Major közben kiment, hogy újra tájékoztassa Grósz: Kádár János feltett szándéka, hogy részt vesz a Központi Bizottság ülésén, és hozzá is akar szólni.

Kettesben maradtunk Kádár Jánossal. Csak beszélt, és beszélt. Eszembe jutott első találkozásunk, illetve felidéződtek bennem a korábbi találkozások január-február kritikus napjaiban, amikor Kádár János a Politikai Bizottság ülésén akart részt venni. De akkor Grósz meg tudta győzni, hogy álljon el ettől a tervétől, kímélje magát és bizony benne, hogy a gondokon majd csak

úrrá lesz az új vezetés. Akkor velem üzent Grósznak: „Mondja meg neki, ne menjen el hosszabb időre külföldre, mert ezek itten puccsot csinálnak.” Ezek a beszélgetéseinken végig arról folyt a tanakodás, hogy eleget kell tenni az interjúkérdéseknek. Arról, hogy melyik újságíró, mit kérdezhet, s hogy ő mit válaszolna. Oriási volt benne a közlési vágy. Nem csoda, hi-

morizálta, de nem interjút adott, készült rá gondolatai rendezésével. Aktuális kérdésekről akart beszélni, miközben visszanyúlt a múlt-hoz is. Most is kitűnt, hogy egészen kivételes módon foglalkoztatja a kis- és nagy országok problémája. Ezt egy plasztikus mondattal ékente fejezte ki: egy kis ország a világ dolgaiért tulajdonképpen sokat nem tehet, de ha rosszul politizál, nagy

nyugati életmodell néhány összetevőjéről, amelyet szerte nálunk misztifikálnak, nem érzékelnek reálisan.

MKM. Hogy érzed, ez az egész Nagy Imre-ügy nyomasztja-e, vagy tárgyilagosan tud beszélni róla? Mert sokan feltételezik, hogy ez igen nagy teher Kádár Jánoson.

V.: Nyomasztja is, foglalkoztatja is. Beszélgetéseinkben Nagy Imrét többször is említette. Maradjunk a témánál és próbáljuk meg röviden áttekinteni Kádár János nézőpontjából.

Egyrészt bizonyítottnak tartja, hogy Nagy Imre végig együttműködött a hatalom megdöntésére irányuló erővel. Másrészt van egy okmánya, ami tanúsítja, hogy mindent Nagy Imre kabinetje döntött el, nem pedig a demokratikus kormányzó Minisztertanács. Amikor Andropovval közölték a kabinet döntését, hogy kilépünk a Varsói Szerződésből, – amit ez az okmány bizonyít –, Andropov azonnal jelentette a főnökeinek, amit zokon vettek Nagy Imréék. De hát ez így volt természetes, jellemezte meg Kádár János, hogy Andropov oda jelentette, ahova neki jelentenie kellett.

(Folytatjuk)

Kimmel Emil

Végjáték

a Fehér Házban

szem igazából ő még soha nem tárukozott ki, és érezte, ez sürgőssé vált mert ereje, s ideje fogy...

Kérdés.: (továbbiakban K.) Érezte-e valóban felelősséget?

Válasz.: (továbbiakban V.) Igen. Ezen az április 12-i beszélgetésen vagy tízszer vetette fel a saját felelősségét, de képtelen volt igazi konkrétumot kimondani. Szinte úgy érezte az ember, hogy leblokkol, mjelőtt rátérne a lényegre. És ez volt érezhető végig abban az interjúban is, amely végül is hosszas huzavona után elkészült és a Magyarországon folytatásokban megjelent. Érdekes, hogy január végén, február közepén ugyanezeket nekem még a kérdések ismeretében sokkal összefogottabban mondta el. Amikor például közbe-kérdtem, azt is elmesélte, hogy a '68-as csehszlovákiai beavatkozás előtt Breznyev személyesen hívta őt fel telefonon, de később nem tartotta meg akkori ígéreteit, azt, hogyha jelképesen részt veszünk a bevonulásban, akkor azt nem felejtí el. Azt is megkérdeztem, hogy hova tűnt ő a következő hónapokban, hiszen akkoriban elterjedt, hogy háziörizetben tartják, meghalt, s a Szovjetunióban tartózkodik, mindenki érezte, hogy a háttérben valami súlyos konfliktus van. Nem válaszolt rá. E beszélgetéseket még akkor, frissen szintén elmondtam a már ismert rádiós kollégának, Martin Kovács Miklósnak. Lehet, hogy sok minden ismétlés lesz, különösen a Magyarország-interjúval egybevetve, de úgy érzem, ennek itt a helye.

MKM.: Mi volt az a minden, amit a feltámadt közlési vágy felszínre hozott?

V.: Végig az interjút me-

skandalumot tud csinálni a világnak.

Élénken foglalkoztatták a gazdaság kérdései. Szólt a termékszerkezet-átalakítás általa valósnak vélt problémáiról is. Azt fejtegette, hogy Nyugaton a termékszerkezet átalakításában a gazdasági hatalom és a szakszervezetek milyen mértékben működnek össze vannak fonódva. Majd szólt a

Szőnyegek,
bútorszövetek,
takarók

és minden, amit
a lakástextil
vállalat kínál,
nálunk kapható.

DOMUS

Lakberendezési Bolt

Nagykanizsa, Zrínyi u. 35.

Kovács, az aranyásó?

Manapság mintha eltűnt volna az ember-ember elleni küzdelem nyílt modora. A versengés formái finomultak. A fegyelmük, az áthelyezések, a fizetésmegvonások biztonságot adnak a vezetőknak,

Marhahús:	100%	70%	80%	50%
Vesepecsény tisztított	650.-	455.-	390.-	325.-
Oldal-japocka, hosszú felsál	180.-	126.-	108.-	90.-
Hátszín	210.-	147.-	126.-	105.-
Hátszín csont nélkül	400.-	280.-	240.-	200.-
Sertéshús:				
Fővíd-karaj	250.-	175.-	150.-	125.-
Hosszú karaj	290.-	140.-	120.-	100.-
Comb	250.-	175.-	150.-	125.-
Oldalás	130.-	91.-	78.-	65.-

Kommentár nem kell. A hatósági boltban mintha más árakat olvastunk volna! Ezért hát osztályvezető úr, csak egy kérdés: Saját szakállára döntött a húsbolt bezárásáról, hogy munka nélkül is fizetést ad a henteseknek, akik szívük szerint dolgoznak, vagy tán magasabb szempontok működtek? Nem véletlenül tűztük immár harmadszor tollhegyre a témát. A tényeket akarjuk!

és az egyszerű embert pedig könnyen a sárba lökik. Ezért bármilyen széles közéleti terítésben helyezkedik el (?) a demokrácia, a hentesek nehezen szólnának meg.

Hiszen hol a hatalom, mely árgus szemmel figyeli a privatizációt, hol van, ki megmondhatja, miért és ki vette el a nyugdíjasok és nagycsaládosok szájától az olcsó húst?

– Kovács Zoltán, a városi tanács termelés-ellátásfelügyeleti osztálya vezetőjének utasítására zárták be a zalaszentbalázi városházzal együtt a hatósági húsboltot Nagykanizsán – mondja elkereseredetten Lenkovics Ferenc hentes. – Ot éve semmiféle karbantartás nem volt. Higiénia, balesetveszélyre hivatkozva zárták be az üzletet.

– Ugyan, nem a Kőjál utasítására – szól közbe Horváth Zoltán. – Mielőtt bezárták, voltak itt, és minden rendben találtak. Kovács úr előbb leállította a húsboltot, és a vágóhidat, majd kihívta a Kőjál. Egyszerű nem? – néz rám. – De szó volt arról is, hogy az egészet átadják a

kilimáni húszüzemnek. Atadják, vagy átjtszák, egyre megy.

Nézzük csak! Hiszen a minap kaptuk Kovács urat telefonvögre. Akkor más képet mutatott az ügy. Mi van a háttérben?

Kovács Zoltán osztályvezető 1990. január 8-án kiadja a húsboltnak a húsárakra vonatkozó jegyzékét. Akkor még nem tudjátok, milyen raygóó lehetőség nyílik egy hónappal később.

Torma Gyula, a Zala megyei Tanács Termelés-Ellátásfelügyeleti Osztályának vezetője közli a kényszervágás új ár-ajánlatát. A vágás 170.- Ft-ról 550.- Ft-ra emelkedik. Az indok kézenfekvő: a kényszervágóhidak fenntartása és üzemeltetése eddig is veszteséges volt, a tanács a jövőben pénzügyi támogatást nem tud nyújtani, ezért javasolják a díjtételek és a költségek reális egysúlyát.

Nem a húsbolt bezárását javasolják, ahogy ezt két hét után Kovács Zoltán osztályvezető elrendeli. Nem! Mert a „szegények” húsboltját a szükség is megtartani rendelle.

Kovács Zoltán aztán nyilatkozik a VTV-ben, kétszáz ezer forint ráfizetésről beszél. De hogy miből adódott a ráfizetés,

egy hónapig működési engedély nélkül.

Lehetséges, hogy öt éven keresztül nem jutott pénz a

Hentesek, bárd nélkül

arra nincs válasz. Esetleg másnap oda kellett volna állni a kispénzüek elé a piacon, hogy válasszt kapjanak, és elsőkézből a szóbeszédre, mely a húsbolt körül kavargott. De ezt csak én gondolom.

A lényeg a nyitvahagyott kérdésekben van:

Mitől gazdagodik a magyar, miből tejjik négy üzeletrre, s hogyan működik az a bizonyos a KFT? Holott ma még arra sincsen válasz, hogy a SASAD-virágbot hogyan üzemeltett

húsbolt karbantartására, a fejlesztésre? Négy-ötszáz vágás volt évente saját munkaerővel, hogyan lehetett akkor az üzlet ráfizetéses? Miért csak most derült ki, hogy az üzemeltetés veszteséges? Kérdések, válasz nélkül.

Erdemes elgondolkodni azon is, hogy miért háborognak az emberek. Ezt magyarázza néhány sor az árjegyzékből.

Cserny József
(Folytatjuk)

A KFV jellemző DH-2-160-as fűtőberendezés típusát láthatjuk éjszakai kivilágításban, fűrés közben. A vállalat fűtőmunkásainak erős fizikai igénybevételét tovább nehezíti a váltókezony időjárás és a három műszak megszokhatatlan ritmusa. De nem eredménytelenül: a Kiskunságban kőolajat és földgázt találtak.
Bakonyi Erzsébet

Dolgozói Tanács a Dunántúli Kőolajipari Gépgyárban

A vállalat minden foglalkoztatási területéről választott küldötteiből 1990. májusától Dolgozói Tanács alakult.

A Tanács feladata a vállalat, illetve a képviselt egység jövőjét meghatározó döntések előkészítése, véleményezése, a vállalatvezetés által előterjesztett javaslatok megvitatása.

Géczy György DT tag szerint, ha hosszútávon ilyen nyíltan és őszintén folyik a párbeszéd, illetve a 14 tag véleménye érvényre jut, akkor érdemes volt ezt a testületet létrehozni. Az üléseken keresztül közvetlen az információáramlás, így a vezetői döntésekbe ezek beépíthetők. Aranyás József esztergályos szerint a kölcsönös bizalom megvan a vezérigazgató és a dolgozók között. Ez a mai nehezebb helyzetben is biztosíték a talponmaradásra. A mindennapi gondok megoldása, a jövő kedvező alakítása csakis a vezetés és a dolgozók összehangolt, ezirányú munkáján keresztül biztosítható, s ennek lehet alakítója a Vállalati Dolgozói Tanács.

Rozgonyis remények

1984-ben a demográfiai hullám enyhítésére nyílt meg a Rozgonyi II. névre "keresztelt" általános iskola. Örülhetett tanár, diák, szülő, hiszen a város általános iskoláinak jelentős részében valamelyest csökkent a zsúfoltság, és gazdagabbak lettek egy új általános iskolával.

Az új iskolák általában kiváló körülmények között kezdik működésüket, a Rozgonyi II. nem. Az első pillanattól három helyen (a Rózsa úton, a KBMSZ C épületében, a Landler volt egészségügyi szárnyon) tanítanak, s így nem kis gondot okoz az órarend összeállítása és a pedagógusok ingázása az épületek között.

Talán most megoldódnak a problémáink – mondja Kisgyura Jánosné igazgató. – Igéretet kaptunk arra, hogy ha a Thury gondjai rendeződnek, mi kapjuk meg az épületüket, s akkor az alsó tagozatunk elfér-

ne a Rózsa úton, a felső pedig a Zrínyi utcában.

Mostani gondjaink is feszítőek azonban, mert a demográfiai hullám középiskolai jelentkezésével összhangban folyamatosan vissza kell adnunk a termeteket, és a gyerekeinket nagyon rossz körülmények között tudjuk csak elhelyezni.

Jövőre a kisegítő iskolában is "albérlok" leszünk, de egymás hegyén-hátán, hely nélkül nehéz tanítani, nevelni.

– Nincs egy tornatermünk, nincs pályánk ahol a testnevelés órákat megtarthatnánk. Csak akkor használhatjuk ezeket a létesítményeket, amikor szabadok – kapcsolódik a beszélgetésbe Kuti Lászlóné igazgatóhelyettes. Mi megértjük a helyzetet, de nagyon kellene egy állandó épület, ahol a szokásokat a saját képünkre lehetne alakítani.

– Azt hiszem a tanács nem

gondolkodott eléggé előre – folytatja az igazgató, – mert amikor ezt az iskolát létrehozták, más volt az elképzelés. Először a 8. osztályig 1-1 évfolyamot gondoltak nekünk, de ez távlatokban nem segít. Úgy gondoljuk, hogy az előbb már említett épületekben párhuzamos osztályaink lehetnének, s erre igény is van. Az elsősök ez évi beiratásakor jóval többen jelentkeztek, mint amennyit felvehettünk – mondja Kisgyura Jánosné.

– Sokat hallani mostanában arról, hogy pedagógusok esetleg állás nélkül maradnak. Elő probléma ez itt is?

– Az a szerencsénk, hogy sokan vannak GYES-en, GYED-en. Akielt helyettük felvettünk, még nem kell elküldeni. Volt, aki más iskolába ment, voltak katonatisztielések, akiknek a férjét elhelyezték, s ők is máshova mentek. Úgy tū-

nik, hogy a jövő évben még nem lesz probléma. De ha be kell állnunk arra, hogy nem lesznek párhuzamos osztályaink, akkor nagyon nehéz helyzet elé nézünk. Most ugyanis 47 pedagógus van az iskolánkból ... – mondja az igazgató.

– Gondjaink ellenére azért eredményeink is vannak – folytatja Kuti Lászlóné. A tanulmányi versenyeken minden tantárgyból indult tanuló. Figyelemre méltóak a sporteredmények is. Ezt különösen fontosnak tartjuk azért, mert amikor "beindultunk", nem a legjobb gyerekek kaptak az iskolától. Többségük kettes, hármas matematika, magyar jeggyel jött, negyedrészüket pedig túlkoros volt. Most már jönnek fel a "mi gyerekeink", s az eredményeket is hozzák. Többen eljutottak a megyei, sőt országos versenyekre is, s ez a tantestület érdeme.

Megtudtuk, hogy az igényekhez alkalmazkodva 5. osztálytól foglalkoznak a gyerekek számítástechnikával. Két szakort kellett indítani, mert olyan nagy az érdeklődés. Ebben az évben indították a németet, a 4. osztályban. Jövőre pedig már az 1. osztályban is szerveznek csoportot szakort keretben.

A nem éppen ideális körülmények között működő iskola az ősszel Zemplén Győző nevet vesz fel. A tudós neve kötelez. Kötelezi az iskola tanárait, hogy e név szemlélőben az elért eredményekre alapozva még színvonalasabban dolgozzanak, s kötelezi a várost, hogy tegyen meg mindent az iskola gondjainak enyhítésére.

M. Gy.

Befürdik a fürdő?

– A nagykanizsai városi fürdő jelenleg 22 ezer négyzetméter területen fekszik, szép környezetben, de az elmúlt évek jelentős fejlesztése ellenére nem kis gondokkal küzd – mondja érdeklődésünkre Molnár István fűrészelő, aki – miután a városi tanács is napirendre tűzte a témát – "kapaszkodó" sorolta a gondokat. A műszaki vonatkozásúak kíváncsiak az éle.

Az 1988. május 1. óta egész éven át üzemel, és ma már naponta átlagosan 500 vendéget és sportolót kiszolgáló fedett uszoda tetszerkezete szinte a kezdetektől fogva bezúg, s rússul oldották meg a csarnok tetszerkezetének belső szellőztetését is. A feljuttató pára rongálja a tetszerkezetet.

A hibás konstrukció kijavítására a javaslat már elkészült, sőt a részlettervek is formálódnak. A pénzügyi teherviselés a hibákat okozóakra hárul majd. Az 1938-ban használatba vett, s csak a nyári hónapokban üzemeltethető nyitott strandfürdőben 33 1/3 méter hosszú nagymedence és a 25 köbméteres kis gyermekmedence falazata rendkívül leromlott. A mintegy 4-5 millió Ft-ot igénylő felújítás sürgőssé vált! Célszerűnek látszik a jelenlegi gyermekmedence megszüntetésével párhuzamban egy 20x16 méteres, 70 cm mélyességű új gyermekmedence létesítése a régi, bontás előtt álló öltözőépület helyén. Mindezek 2,5-3,0 millió Ft-ot igényelnek. A nagymedence sátor-tetője viszont csak távlati cél.

A jelentős – mintegy 30-40 százalékos is kitévő – villamosenergia megtakarítás céljából célszerűnek látszik a jelenlegi 30 kW-os magyar gyártmányú vízviszaforgató szivattyúk helyett két állandóan üzemelő és egy tartalék, 10-12 kW-s nyugati gyártmányú szivattyú beépítése. Ennek becsült költsége: 2 millió Ft.

A városi fürdő gondjai gazdasági és sport jellegűek is, és több tényező együttes hatásából fakadnak.

Számítások szerint a fedett uszoda a nyitott strandfürdő, és a még nem említett, a Csányi László utcából 1989. december

1-én áttelepített kádfürdő, a hozzájuk tartozó műszaki berendezésekkel és egyéb létesítményekkel együtt 1990-ben mintegy 22 millió Ft üzemviteli költségelhasználást igényel. Ennek fedezete a városi tanács 18 millió támogatása és a 2 milliójt kitévő árbevétel. Így 2 millió Ft fedezeti hiány jelentkezik.

A kritikus helyzetre való tekintettel a fürdő vezetése számos javaslatot fogalmazott meg, melyekkel maximálisan 1 millió Ft megtakarítás is elérhető. (Májusban vízmegtakarítás, a VI-VII. és a IX-XII. hónapokban energia-megtakarítás, 12 nyugdíjas dolgozó bérenél és járulékaiknál megtakarítása stb.)

A hiányzó 1 millió Ft azonban megkérdőjelezi a helyi Vízmű SE üszó- és vízellátás szakosztálya-

nak II. félévi működését, ugyanis az egy főfoglalkozású üszó- és egy vízellátásos bérlet és bérjáruléka – 6 hónapra 200 ezer Ft-ot – a fürdő költségvetéséből nem lehet fedezni. A Vízmű SE évi 650 ezer forintos vállalati költségvetési támogatásának megvonására is kényserülhet a fenntartó Déj-zalai Víz- Csatornamű és Fürdő Vállalat.

– Mivel a vállalat a jelenleginél nagyobb teherviselési képélen elviselni, bízunk a városi tanács és Nagykanizsa Üzemeinek a Vízmű SE-t mentő akciójában – mondja a szakosztályvezetői teendőket is ellátó fűrészelő, aki egyben reményét fejezte ki, hogy a közeljövőben fokozatosan sor kerül majd a többi műszaki probléma megoldására is.

Tihanyi István

Az olajbányászati fűrésellátók cementező agregátorosai folyamatosan végzik a rájuk bízott gépjárműket és az azokon lévő berendezések karbantartását. Szelényi Géza most a legfiatalabb agregátorkezelő – mindössze pár hónapja tanulja a mesterséget. Amint a képen is látható az A-320-as folyadékszivattyú szelepeinek cseréjét már önállóan végzi.

Jelentős mennyiségű árukészletet – ce-

mentet, méshidrátot, iszapjavító, vegyi anyagokat, kenderkötelet egyéb zsákos és hordós árut – tárolnak az üzem zsákosár raktárában. Csúcsidőben lényegesen többet, de átlagosan naponta 30 tonna árut mozgatnak meg az ott dolgozók. A nehéz fizikai munkát ma már rakodógépek segítik, de a munka még így sem irigylésre méltó.

Tóth Ferenc képiportja

Az új állomás: Nigéria

Közismert, hogy a Tungstram a világ nagyon sok részén hozott létre lámpagyárat. Többi között Indiában, Pakisztánban, Irakban, Szíriában, Kínában, Vietnámban Írországból, és az Egyesült Államokban, New Jerseyben is.

A következő állomás Nigéria lesz, ahol szintén üveg- és lámpagyárat szerelnek föl. Erről beszélgettünk Ormai Péter Gyáregységvezetővel, a leendő igazgatóval.

– A szerződést már 1988-ban megkötöttük. Az építkezést különböző külföldi vállalkozók végzik, mi a teljes technológiát szállítjuk. Maga a gyár a fővárostól Lagosztól mintegy 80 kilométerre Epe városában lesz.

– Magában foglal majd egy üvegyárat, helyben lesz a ballonfűvés, csőhúzás, normál lámpagyártás, dekorációs lámpagyártás és fénycsőgyártás. A technológia telepítését előreláthatóan idén össze fogjuk megkezdeni.

A Tungstram milyen összegben részesül a beruházásból?

– Összesen 7 millió dollárt kapunk. Ebből 6,3 millió dollár a berendezések és a technológiának az ára, és 700 ezer dol-

lárt kapunk a gyár felszereléséért, illetve beindításáért. Ugyanis a leendő nigériai dolgozók betanítását is mi végezzük.

– A szerződésben pontosan meg van határozva az időtartam és a létszám, amellyel a gyárat el kell indítani. Öt hónapig átlagosan havonta 40 emberünk dolgozik majd kint.

Az eredeti tervek szerint a

gyárnak már termelni kellene. Mi a „csúszás” oka?

– Valóban, márciusban már működni kellett volna. Sajnos a nigériai partner egyes más cégekkel későn kötött szerződést, ezért van a lemaradás. Ez nem a mi hibánk és anyagi hátrány sem érhet bennünket. Mi a szerződés szerint, határidőre kiszállítottuk a gyártóberendezéseket. Ezért a külföldi fél már ki is fizette a 6,3 millió dollárt.

Pénz tehát van, a szerelés még nem kezdődött meg. Igazgató is van, sok száz kilométerre a leendő munkahelytől. Járt-e már ott?

– Igen, az elmúlt év decemberében töltöttem ott egy hetet. Ellenőriztem az építkezéseket ütemét, és néhány módosítást egyeztetünk. Gyakorlatilag ugyanis több mint egy éve tudom, hogy a nigériai létesítményen folyó munkákat nekem kell ellenőrizni és „kulcsrakészen átadni”.

– Az 1988-as szerződéskötés után a teljes gyártelepítési munkálataira a nagykanizsai gyár kapott megbízást, és tavaly márciusban az igazgatónk

zett üzemeltetői szakemberek jönnek, akikkel együtt már nagyon sok fejlesztést, gépépítést-, és géplepítést juttatunk végre.

Anyagilag mit jelent majd ez a kint dolgozóknak?

– Az itthoni fizetésen kívül embereink szakképzettségétől munkakörétől függően 1200-1500 dollárt kapnak havonta. Ezenkívül a vállalkozás nyereségéből 15-20 százalékos prémium fizetésére is lesz lehetőség.

Zöld jelzés a Tungstram-nak

Horváth Miklós engem jelölt ki ennek a feladatnak az elvégzésére.

Mire számít?

– Öszintén megvallva nagyon nehéz körülményekre. Egy iparilag szinte teljesen eláttalan területen ipart telepíteni, gyárat indítani nem könnyű feladat. Mindehhez még számolnunk kell a rendkívüli éghajlati körülményekkel is. Ennek ellenére optimista vagyok, bízom benne, hogy a szerződésben vállaltaknak eleget tudunk tenni. Hogy ezt mire alapozom? Megvolt a maximális lehetőségem a „csapat” összeállítására. Tapasztalt, jól kép-

– Az elhelyezkedés és az ellátás európai szintű lesz. Három ember kap egy három hálószobás, nappalis, légkondicionált lakást, amelyekben természetesen lesz televízió, hűtőszekrény is. A közlekedésre saját rendelkezésű gépkocsik állnak majd rendelkezésre.

Mikor indul az első csoport?

– Az első csoport – kemenecépitők és kemenceépítést irányító szakember – várhatóan szeptemberben.

Zámbó Árpád

PILIS gyakorlógép a kanizsai repülőtérben Anno 1962.
Berentes Tamás repülőoktató felvétele

Gyermekkorom örökké emlékeztet, izgalmas élményei kapcsolódnak a kanizsai repülőterhez. Sokan emlékeznek még a menetrend szerint közlekedő jó öreg LI-2 utasszállítóra, a műrepülésekkel, sétarepülésekkel, vitorlázó és ejtőernyős bemutatókkal tarkított, ezeket vonzó repülőnapokra. Lesz-e még egyszer ilyen mozgalmas légtérünk? Erre adtak választ néhányan, akik ezt a legjobb szeretnék.

SEBESTYÉN JÁNOS a Hungária Nagykanizsai Sportrepülő Egyesület elnökségi tagja:
– Akik már nagyon várták a

változást, szervezkedtek, s ennek eredményeképpen március 30-án megalakult Nagykanizsa város sportrepülő egyesülete, 21 fővel. Az egyesület magja továbbra is kapcsolatot tart a Kaposvári Repülő Egyesülettel, ahol ők megszakítás nélkül folytatnak aktív sporttevékenységet. Mindez biztosítéka annak, hogy amennyiben a repülőter tárgyi és személyi feltételei rendeznek, Nagykanizsán jól kiképzett oktatók bevonásával indulhat a repülőélet.

BOBAY JENŐ, a Hungária Biztosító igazgatója, az egyesület elnöke:

– Mint régi ejtőernyős, már az ötvenes évek közepétől magam is résztvettem – sajnos rövid ideig – ebben a munkában. A régi sporttársak megkelestek – ismervé elkötelezettségemet – és ők választottak meg elnöknek. Tévedés ne essék, a Hungária név (ebben közösen megegyeztünk) ez esetben nem azt jelenti, hogy a biztosító a repülésre is „rá-tette a kezét”. A lehetőségekhez mérten szponzorként segítjük az egyesületet. Természetesen kihasználjuk azt a biztosítási lehetőséget, amit e terület számunkra nyújt, nem feledkezve meg a reklám adta előnyökről sem. Hogy mi mindent szeretnénk megvalósítani, álomnak tűnik. Zalakaros és Hévíz közelsége számtalan előnyt kínál külföldi gépek fogadására is. Hasonló lehetőség más országbeli klubok megnyerése is, a régi sportrendezvények mai kornak megfelelő közös szervezésére –, hogy csak néhányat említsék. Legelső feladatunk most biztosítani a feladatok, melyek lehetővé teszik a biztonságos és felszállást, majd a folyamatos üzemeltetést. Keressük a módját a reptéri épületek teljes vagy részbeni visszaigénylésére.

VARGA JÓZSEF, elnökségi tag:
– Visszavárunk minden régi sportrepülő, régi klubtagot.

Szeretnénk magunk között látni a sárkányrepülőket, hőlégballonosokat, vitorlázó- és motoros sportrepülőket. Nem zárjuk ki annak lehetőségét sem, hogy bővítsük a kört ejtőernyősökre és repülőmodellözökre. Hajdani repülőnk ez év december 31-ig állíthatják vissza régi tagsági viszonyukat. Az egyesület tagja lehet akár külföldi magánszemély is. Várjuk azokat a vállalatokat, intézményeket, melyek gazdasági tevékenységük kapcsán érdekeltek abban, hogy a repülőteret igénybevegyék és felajánlás szerint támogassanak minket. Szeretnénk, ha Zala megye, illetve Nagykanizsa a közeli világiállítás egyik lényegesen kapuja lenne. Mindenekelőtt reméljük, hogy az első – kanizsai – repülő még az idén felemelkedik.

MOLNÁR JÓZSEF elnökségi tag:

– Egyesületünk önálló jogi személy a bírósági bejegyzése folyamatban van. Alapszabályunk kész, és május 3-ával kezdődően megkaptuk a repülőter ideiglenes üzemeltetési engedélyét is.

A biztató jelekből és az egyre szaporodó tényekből ítélve tehát Nagykanizsa a közeljövőben ismét bekapcsolódhat az országos polgári légi közlekedési hálózatba – nyitott légtérrel a világ felé.

Tóth Ferenc

Az idei pedagógusnapon másodízben ítélték oda a Zalai Oktatásért kitüntető plakettet. A rangos elismerés két díjazottja közül egyik nagykanizsai, a KBMT tanára: **dr. Bentzik Ferenc**.

Kellemes májusi délutánon beszélgettünk az életpálya egyenes útjáról.

– Nagykanizsai jogász családból származom. Gyemekkorkor óta vonzott a vegyészet, így középiskoláim elvégzése után Szegedre kerültem, a Szegedi Tudományegyetemre. 1952-ben végeztem, mint okleveles vegyész. Tetszett a város, ismerősek voltak a körülmények, így hát otthagadtam három évre tanítani a vegyipari technikumban. A család, a rokonok hívtak, meg én is hazavágytam, így aztán 1955-ben hazajöttem Kanizsára. Azóta Zalát nem hagytam el. A pályát igen, mert az ötvenes évek közepén Nagykanizsán leépülőben volt a vegyipari oktatás, s én családomnak biztos kenyeret szántam. Nyolc évig nem tanítottam, a Zala megyei KÖJÁL alkalmazásában dolgoztam, de a szakmától nem szakadtam el, hiszen a munkaköröm vizek tisztaságának vizsgálata volt. A tanári katedra azonban vonzott, várt, s 1964-től – most már végérvényesen – vegyipari technológiát, fizikai kémiát tanítok a vegyipari technikumban, illetve utódintézményében, a szakközépiskolában. Három évtizeden át hány és hány gyermeket készítettem fel szakmájára vagy egyetemi felvételre – merengett maga elé a szép szál, fiatalos külsejű férfi.

– Hogyan kezdődött a publikálás, a tudományos tevékenység?

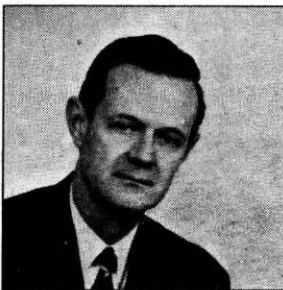
– Az ötvenes évekig kell visszamennünk, hogy érzékeltem tudjam, mi ösztönzött, hajtotta a kutatómunkára. Elég sematikus tankönyvek készültek akkor. Többször kísértem – munkaköri kötelezettségből kifolyólag – kötelező nyári szakmai gyakorlatra a gyerekeket jelentős ipari objektumokba, mint például a Péti Nitrogénművekbe, vagy pedig a Budapesti Vegyiművekbe. Ott, az üzemből láttam, hogy az ipari technológia gyakorlata mennyire korszerűbb ahhoz az ismeretanyaghoz képest, amelyet a tankönyvek tartalmaznak. Megpróbáltam hát a modernizálást. Először csak egy kis útmutatót, kiegészítést készítettem a technikai vegyészeti technológia tankönyvhöz, a későbbiekben komolyabban is nekiláttam a szakmai-szakírói tevékenységnek. 1982-ben kémiai technológia I. tankönyvem si-

kerrel élre jutott. A 70-es évek közepe óta rendszeresen kaptam tankönyv lektorálási feladatokat, s többször pályáztam is. Szakcikkeimből, a Magyar

A Zalai Oktatásért

Kémikusok Egyesületében, és mint területi kémiai tanári munkaközösségvezető az izgatott, hogy melyek a kémia távlatai Magyarországon, és ebben mi a helye a középfokú oktatásnak. Mert elméletieskedő, túl nehézre méretezett a kémiai tananyag már az általános iskolában, s ennek feloldása később sem nagyon történik meg, ha nem áll közel a gyerek értelméhez, szívéhez ez a szép és különleges tantárgy. De szemléltető eszközöket is készítettem: az összetett elemzéshez falitáblát, például meg-

hívtak az OPI kémiai tanterv-előészítő bizottságába is. A 70-es évek közepéig még foglalkoztam a környék vizeivel: a Mura folyó és a Zala felszíni

Dr. Bentzik Ferenc

vizeinek tisztaságával, vízminőségével, meg Délnyugat-Dunántúl kisvíz folyásainak kémiai jellegzetességeivel – ebből doktoráltam – de később már csak a kémiantanítás problémái érdekelték. Ezért is szereztem meg – ugyancsak Szegeden – a tanári diplomát.

– Nyugodt, kiegyensúlyozott embernek látszik. Elégedett ember Ön?

– Jól látja. Elégedetten, kiegyensúlyozottan élek. Az a hajtóerő, ami esetleg másokat szétfeszít, engem a hogyanitól újabb hogyanig hajt.

A kitüntetést a két megyei pedagógiai nivódij után méltó elismerésként tartom, és öszintén örültem neki.

– Mit csinál Bentzik tanár úr akkor, amikor nem a kémiaiával foglalkozik?

– Nagyon szeretek szépirodalmat olvasni, keresztrejtvényt fejteni. Feleséggel – aki már nyugdíjas – gyakran sétálunk, kirándulunk, s hangversenybérletünk is van. Örülök nagykanizsai kis unokámnak. Egyik leányom itt tanítónő, a másik – apja példáját követve – vegyész lett, de messze, Tiszavasváriben él. Az ottani unokámat ritkán látom. Egészséges, nyitott az életvitel, a tanítás és a pedagógiai szakírói tevékenység mellett jut elég időm és erőm a családomra is.

Mi pedig kívánjuk, hogy még számos esztendőig jó egészségben oktathassa városunk ifjait a kémiai szp. tudományára. Gratulálunk dr. Bentzik Ferencnek.

Büki Pálné

A „bolhás mozi”

A Kanizsa c. hetilapunk 1990. május 18-i számában cikkét közzölt a „bolhás mozi” sorsáról folyó koordinációs megbeszélésről. A cikk valószínű tükrözi az épület sorsával kapcsolatos ellenkező véleményeket. A vélemények mögött természetesen érdekek húzódnak. Nem árt végiggondolni, kinek milyen érdeke fűződik a vita ilyen vagy olyan kimeneteléhez.

– Az IKV mint az állami tulajdonú ingatlan kezelője minél előbb meg akar szabadulni a kezelői jogtól és az ezzel járó felelősségtől. Ezért szorgalmazza az épület lebontását. Egy esetleges felújítás során ugyanis kiderülhetne, hogy évtizedek óta semmit sem tettek az állagmegóvás érdekében.

– A vita „alperese” a Szabadság Téri Általános Iskola érdeke teljesen egyértelmű. Belátható időn belül elérhető közelségben nincs más tennetere céljára is hasznosítandó épület a belvárosban. Az esetleges „majd szanalunk”, „majd építünk” ígéretek a jelenlegi „béna kacsa” helyzetben lévő tanácsi vezetőtől pusztán időhúzásnak tűnnek.

– A megyei OTP igazgatóságának jól felfogott érdeke, hogy a város egyik csendes, mégis központi részében jó

és a

ennyire tiszt-

szakosítani. – A Városi Tanács – mint legilletékesebb – érdekeit nem látom

drága lakásokat tudjon értékesíteni. – A Városi Tanács – mint legilletékesebb – érdekeit nem látom

ennyire tisztosított gonddal, ugyanakkor még szép bevétel érhető el a telek értékesítéséből. (Információim szerint lakásonként 100.000 Ft)

Ugyanakkor a helyi önkormányzat érdeke kellene hogy legyen egy 30 éves mulasztás pótlása, egy jó hírű városi iskola tornatermi gondjainak megoldása. 600 tanuló, 1200 szülő, több száz nagyszülő lenne érdekelt az épület felújításában és tornatermi célokra történő hasznosításában. Ez persze sok gonddal, komoly műszaki felkészültséget igénylő szervezéssel és a városi felújítási alap egy részének felhasználásával járna.

Az érdekek tehát úgy ahogy körülhatárolhatók. A tennivalók már kevésbé. Marton Györgyi említett cikke úgy fejeződik be, hogy salamoni döntés született, az ügy őszig elnapolódott. Sajnos a döntés egyáltalán

nem salamoni. Salamon zsidó király döntése ugyanis azonnal megoldotta a problémát. Amelyik nő nem engedte kétfelé vágni a gyermeket, az az anya. A salamoni döntés lényege tehát a gyors és bölcs döntés.

Tanácsunk döntése inkább

„salamoni döntés”

tehetetlen időhúzás, illetve azon elv alkalmazása, hogy „nem szabad mindennel azonnal foglalkozni, hiszen az ügyek nagy része úgy is megoldja önmagát”.

Adott esetben az őszre halasztott döntést már nem ennek a testületnek kell meghoznia, másrészt ha beáll az esős idő nem lehet a tetőt megbontani. Végül, ha jó sok hó esik, hátha beszakad az egész, és akkor még a bontási költség egy részét is meg lehet takarítani. Iskolánk viszont nem hagyja az ügyet, illetve a „bolhás mozi” saját dugájába dől. Amennyiben nem születik legkésőbb június végéig döntés, úgy többszáz szülő részvételével képtelenesen „birtokba vesszük” az épületet és hozzákezdünk „saját szakállunkra” annak rendbetételéhez.

A sokezer érintett nevében:

Suhai Sándor igazgató

Újság a Mura mentén

Beszélgetés Szunyogh
Sándor költővel

A Mura vidék egyetlen magyar nyelvű lapjának a több mint 30 éve megjelenő Népújságnak kulturális rovatvezetőjével, Szunyogh Sándor újságíróval beszélgettünk lapjukról, munkájukról.

A költőként is ismert újságíró nyitotta meg a lendvai művész házaspár, Király Ferenc szobrász, és az amerikai származású Suzanne Moss festőművész tárlatát, a Hevesi Sándor Művelődési Központban.

– Március 15-től új külsővel, és 2200 példányszámmal jelenik meg a lap, de vonzóbbá tettük belső tartalmával is, mégpedig úgy, hogy családi rovatot vezetünk be, külön oldalon szólunk a fiatalokhoz, a gyerekekhez, „nyitott határok” címmel rendszeresen közlünk cikkeket Magyarországról, Ausztriából. Szeretnénk a lap terjedelmét és az előfizetők számát is növelni. A szorosabb kapcsolattartás céljából ún. élő újságot szervezünk rendszeresen. A Vajdaságban az elmúlt hónapokban több magyar lapot megszüntet-

tek, – ezért ezt az alkalmat kihasználva ott is szereztünk előfizetőket.

Ha Magyarországon valaki meg akarja rendelni a szlovéniai magyarok hetilapját, – mi szívesen küldünk.

– Tájékozódta a postai forgalmazásról?

– Lentiben tárgyaltunk, a következő lépés már az igazgatókon múlik. Mi is szívesen terjesztenénk a Zalai Hírlapot, a Kanizsát és az Egerszeget. A frissesség miatt szeretintem futárszolgálatlalt, vagy magán taxival kellene megoldani a szállítást.

– Kik írják az újságot?

– Főállású újságírók. Közös sajtóházunk van a szlovén újsággal és a szlovén rádióval, de nekünk is van saját rádióállomásunk. Tehát mindenki, mindent csinál. Újságot is ír, és rádió-

műsört is készít. Tervezzük az újságírók számának növelését. Köztársasági dotációból élünk. Teljes mértékben támogatják a lap előállítás költségeit, mert az előfizetési díjakból csak minimális példányszámot tudnánk kiadni.

– Milyen, velünk közös gondok foglalkoztatják az ottani magyarokat, és természetesen az újságírókat?

– Az új politikai rendszer kialakulása, a pluralizmus, azon kívül természetesen a gazdasági megmozdulások, és a mostani, új parlamenti választás. A magyarság helyzete, a magyarságtudat kialakítása az iskolákban, falvakban, kultúregyesületekben.

A rádióban minden csütörtökön, „Kulturális figyelő” című rovatban beszámolunk a legidősebb művelődési eseményekről. Számos, kiváló magyar művésszel készítettem riportot. Fő feladatunk mindennek előtt az, hogy a helyi kultúregyesületeknek helyet adjunk.

– Készül-e újabb verseskötete?

– A 4. verseskötetem jelenik meg a közeljövőben, valószínűleg „Muravidéki rapszódia” – címmel, a Fórum könyvkiadónál.

– A versek témáiról is hallhatnánk?

– Általános. Fő témám volt a szerelem, azonkívül a legkülönbözőbb ökológiai kérdések, a természetvédelem, időszzerű társadalmi kérdések, a magyarságtudat, és persze az örök problémánk, a gyökekek, a magyarság sorskérdései, – a lenni vagy nem lenni –, és az asszimiláció.

– Zala megyéhez milyen kapcsolatok kötik?

– A zalai írók munkájellegű találkozóján szerepeltünk egy alkalommal a kanizsai könyvtárban, ahol Szomi Pállal, Varga Józseffel együtt felolvastuk néhány versünket. A zalaegerszegi Irócsoporttal rendszeres a kapcsolatunk. Legutóbb, tavaly márciusban könyvkiállítással egybekötve – bemutakoztak a szlovén, a muraszombati írók, költők, és mi magyarok is. Rajtuk van a sor, mi hívjuk vissza a zalaikat.

Hogy mennyire hasonló gondok foglalkoztatnak bennünket, és a határainkon túli magyarokat, arról a HSMK igazgatójának ajándékozott Népújságban tallózva, mi is meggyőződhetünk.

Az új külsővel megjelent Népújság címlapján olvasható sorokat akár a „Kanizsa” is magáénak vallhatná. „A muravidéki magyarságnak legyen olyan a sajtója amelyben magára ismer és elfogad akkor is, ha ez a tükör nem mindig a legjobb oldaláról mutatja.”

– Ha e két hetilap, a határainkon innen és túl, új olvasókra talál, a példányszám növekedésből adódó nyereség nemcsak a két kiadóválatat gazdagítja, az olvasót is – köszön el Szunyogh Sándor.

Olvasta?

Kiss Dénes: És reng a lélek

„Engem mindenütt kivégeztek” – ezzel a mottóként kiemelt sorral kezdődik a Zalából elszármazott Kiss Dénes verseskötete. A mártírokkal, az üldözöttekkel, a meghurcoltakkal szolidarizál, vállalja a családi, emberi, nemzeti kötődéseket. Személyes életének megrendítő vesztesége adja a tárgyi háttérét Anyasírástól szerelem című megrendítő ciklusának. E versek egy meghitt személyes kapcsolat mélyen hiteles dokumentum, kivált ott, ahol a költő tárgyas egyszerűséggel mutat be éppen banalitásukban szimbolikus jelentőségűvé nővő életmozzanatokot:

„Szorítom jussomat –

Postán adták föl anyámat:

Tartalma: Kiss Ferencné hamvai”

Földadták anyámat.

Ezt a kikerülhetetlen emléket tágtlja filozofikus sorsösszegezéssé az Anyamagzatsíró c. vers. Nyelvi leleményekben tobzódik Kiss Dénes a Szívre-szívó szórógáz típusú versekben, ahol a betűírmnek a figura etimológiának finnugor nyelvi

örökségünkből is ismert nyelvi eszközeit, pontosabban bűvölő, bájoló, mágius hatását eleveníti föl „a szó műveseként” a gondolati líra hangzasi hatásának dúsítására. Némi fanyar gunyorossággal, de szép versekben vállalja meg kötődését Berzsenyhez, Somogyhoz; finnországi emlékeiben a tájélmény a baráti összetartozás emlékével társul. Történeti tudatának elevenségeiről tanúskodik az István győtrődése – halálakor meg a Koppány átokimája; a két vers hitelesen csak egymás után, együtt olvasva értelmezhető, mint a magyar történelemben és történetiszemléletben létrejött tudathasadásnak mélyen megélt tárgyasítása. Németh Lászlónak, Szervátusz Tibornak, Kóteles Pálnak ajánlott verseket; az elkötelezett irodalom és művészet védelmében olykor talán a kellelétlenül hevesebben is vagdalkozik ama lebecsültek ellen, „akik magukért mulattatnak” (Vérben hordott háború). – Költészetünk magyar sorskérdésekre fogékony olvasóinak különösen ajánlható.

(Új könyvek)

BE.

Koncert – bombariadó után

Évadzáró hangversenyt tartotta a Nagykanizsai Szimfonikus Zenekar május 28-án a HSMK nagytermében. Az alkalom jó lenne arra, hogy egyfajta mérleget készítsünk a zenekar idei évadjáról, eddigi fejlődéséről, pillanatnyi művészi színvonaláról. A körülmények azonban közbeszóltak: bombariadó miatt több, mint félórás késéssel kezdődött a koncert, s az izgalmak eléggé rányomták bélyegüket az estre, különösen a koncert első részére. Pedig rendkívül igényes, ugyanakkor népszerű, igazi közönségcsalogató műsort szerkesztett Torják Vilmos karmester. Az első részben két énekes szólista közreműködésével keresztmetszetet szolgáltattak meg Mozart Varázsfuvolájából, a második részben pedig Rossini: Semiramis nyitánya és Bizet: Az Arles-i lány 1. szvitje hangzott el.

Mozart Varázsfuvolájának megszólaltatott részletei még rendkívül nagy feladatot jelentenek a zenekarnak. Itt volt érezhető legjobban, hogy milyen nagy szükség lenne friss utánpótlásra főleg a vonóskarban, hiszen ez a tökéletes zene látszólagos egyszerűségével mint valami röntgenfelvétel automatikusan, ráadásul felnagyítva mutatta a meglévő hiányosságokat, s az ideges hangulat sem tett neki jót. A legjobban megoldott részlet a nyitány volt, az áriák és kettősök kísérete okozta a legtöbb problémát; valószínű, hogy keveset tudtak próbálni a szólistákkal. Az igazi Mozart-interpretációból a kiváló fiatal énekesnő, Váradi Marianna adott leckét. Különösen Pamina 2. felvonásbeli

áriájában remekelt, de szuggesztíven énekelte az Éj királynőjének gyilkosan nehéz szolamát is. Kővári Csaba, a szegedi basszista is két szerepet szolgáltattott meg: Papagenót és Sarastrot. A szolamokat szép hangon, korrektül énekelte, s Papageno második áriájában a karaktert is jobban érzékeltette, mint korábbi színrelépéseikor. Elgondolkodtató egyébként, hogy a bombariadó vaklármája után éppen az a zene hangzott föl a színpadon, ami maga a humánus, a bölcsesség és a derű...

A második részben, Rossini Semiramis nyitányában már jobban magára talált a zenekar. Sokkal érettebb hangzást, s Torják Vilmos pálcája nyomán szépen kidolgozott crescendoakat hallottunk tőlük, bár a szólókban még fordultak elő kisebb pontatlanságok.

A koncertet záró Bizet-mű, Az Arles-i lány 1. szvitje pedig még ennél is jobban sikerült, pedig ez sem könnyű feladat, hiszen egy művön belül egyszerre kell tudni magas szinten kamarazenélni, ugyanakkor a teljes zenekari hangzás árnyalatait is megszólaltatni. Nagyon szépek és karakterben jól jellemzettek voltak az első tétel variációi, szépen felépített volt a finom lírától a szenvedélyig fokozódó harmadik tétel (Adagietto), a hangulatos az egész művet megkoronázó Carillon. Reméljük, hogy ennek a produkciónak a minősége jelenti a zenekar igazi fejlettségi fokát, s ezt a kidolgozottságot és igényességet várjuk tőlük folytatásként a következő évadban is.

Kocsis Katalin

A Kutyaszív ürügyén

Színpad a színpadon. Viktor Balas újszerű kitaláló jelkép. Újszerűsége a meglepetés erejével hat. Mégis úgy éreztük, hogy az előadás végén a néző csalódott. Miért?

Az adaptációk ritkán sikeresek. A Kutyaszív sem az. Nem jó dráma, a feszültség hiányzik a műből. Ezzel nem Bulgakov művészi értékét minősítjük, a színpadi műről mondunk véleményt.

A színváltások gyakorisága, a szituációk változásai nem teremtettek drámai helyzetet. A darab „kiszólásai” közül

azonban egy-kettőre fel-szisszent a néző. Mégis: nem több ez a mű. A fantasztikum – az oda – és visszaoperálás – nem érződik a szándék, nem tűnik ki a mű másodlagos jelentése. A szerző nyíltsága a Szovjetunióban talán ma is a mehökkentés erejével hat, de nálunk már túlhaladta ezt a történelem.

A rendező szándéka dicséretes csupán. Nem villog, a megszokott fordulatok és a hagyományos elemek mestere. Érezhető az igény, de a

drámaiatlanságot ez sem tudja feledtetni.

Ugyanez vonatkozik a színészi játékra Kerekes László kutyája jól bonyolítja a cselekményt élő és eleven. Zalányi Gyula megfontolt, intelligens beszédű professzora emlékezetes alakítás, de a mű gyengéit nem tudja feledtetni. A lakóbizottság kevésebbé egyénített jellemei együtt nyújtanak jó összképet. Felvillan még sok minden. A személyi kultuszt megélt nézők könnyen ráismernek a dogmatizmusra, a sztálinizmus jegyeire, de hangsúlyozzuk mindez kevés. Kevés a ma nézőjének, aki vagy szenzációt vár – bár a színház erre a legkevésbé alkalmas hely –, vagy drámai feszültséget kíván, katarzissal. – Erre ez az előadás alkalmatlan. A mű Korrajznak hiányos, szemléltető agitációnak kevés, mehökkentésre alkalmatlan, s nem eléggé politikuss. Túl-

ságosan is játéknak (és nem drámának) sikerült az előadás, ahogy ezt a plakát „műfaji” megjelölése is mutatta.

Bulgakov érdeme és hősi bátorsága volt az egykor megformált kisregény rejtegetése 47 évig, a szókimondás, a szólás- és művészi szabadság óhajítása. E vonatkozásban a regény úttörő és feltétlenül értékes, de miatta a hagyományos drámai kereteket csak akkor szabad felbontani, amikor helyette más érték jelenik meg a pódiumon. Ha ezt az adaptáló nem tudja megtenni, akkor a színpadra állítást kerülni kell. A Kutyaszív igényes művekre, jó és szép előadásokra kíváncsi. – ezt az igényt nem elégítette ki. Kell a politika a színpadra, ha napra készen aktuális, de a szakmai felelősség, a színházi hírnév is kötelez.

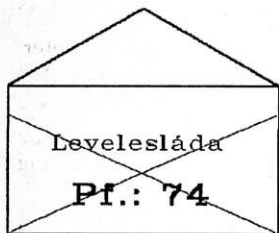
Dr. Horváth György

Bécsi fellelő

Június 6-án Zalai Kulturális Napok keretében Bécsben, a Collegium Hungaricum Hungaricumban lép fel a Zeneiskola Fúvósötöse és a MÁV Dél-Zalai Táncegyüttes.

Kelet-Nyugat kézfogása

Az ausztriai Andorfon lépett fel a Kanizsa Táncegyüttes kamarcsoportja, valamint kísérelt zenekara, a Bojtorján Együttes. A meghívott külföldi és helyi csoportok a Kelet és Nyugat közötti találkozás jegyében szórakoztatták az érdeklődőket.

Demokrácia?! – 1990!

A demokráciát kóstolgatva lehetőségünk adódott és adódik választani. Egy ország lakosságának életében nagy dolog a választás, hiszen sorsáról, jövőjéről dönt. Nemcsak az ország ügyei, de a kisember életének is vannak sorsfordulói, melyben munkájáról, életéről, a számára fontos magántermészetű és munkahelyi kérdésekről dönthet. Ez utóbbi történt egy iskola életében is. Igazgatói választott. A tény önmagában nem érdemelné szót, hogy mégis tollat fogtam, annak a hivatalos és a „kisember” még mindig nem demokratizálódott kapcsolata az oka.

Történt ugyanis, hogy az iskola igazgatói állására négy pályázat érkezett, kettő működő igazgatótól, kettő a kisemberektől. A pályázatokat a megyei művelődési osztályra küldték szakvéleményezésre. Végre elérkezett a választás napja. A hivatalos napirend egyik pontjaként a pályázatokról alkotott megyei szakvéleményt. A kisember – most magamról beszélek – felfokozott érdeklődéssel várta a pályázataról kialakított megyei véleményt. És láss csodát! Az első két pályázó érdemeit színesen ecsetelve, a pályázatokról keveset mondván, vezetői alkalmasságukat hangsúlyozta a bíráló. A kisember légzése gyorsult, pulzusa emelkedett, Most végre én is megmérgettem. Talán kiderül, hogy a pályázatomban a munkám alapján még az intézményt is vezethetném... és láss csodát! A megye még a nevést sem jegyzi meg a kisembernek, István helyett Imrét ír – pedig a pályázatban négy helyen is olvashatták gépelve, tehát elírásról szó sem lehet –, nemhogy a pályá-

munkáját véleményezné. A hivatalos álláspont: „...ismeretek hiányában véleményt nem adunk.” Nem tudom, milyen ismeret szükséges a pályázat elolvasásához; merthogy a munka tartalmaz ismereteket, ami alapján még ismeretlenül is véleményt lehetne mondani alkotójáról. Nem beszélve

arról, hogy elsősorban nem a pályázókról, hanem a pályázatokról kellett szakvéleményt adni. Másodsorban pedig, ha engem akarnak megismerni, gyűjtsenek ismereteket rólam, jöjjenek el és beszéljessenek velem.

Talán a becsületos, tisztességes munka, de ez nem ismeret, hanem kötelesség.

Azt már feltételezni sem merem, hogy még nem sikerült a múlt rossz beidegződéseit levetköznünk. Mindössze remélem, hogy a történetek egy ember lelkiismeretlen munkájának a következményei. Tanulságként a hozzám hasonló kisembereknek – akik e megváltozott politikai helyzetben éreznek magukban annyi erőt, hogy a saját munkatervüket új szint vigyenek munkájukba: – nem érdemes a jobbítás szándékával jelentkezni; még csak komolyan sem vesznek.

Bedő István
tanár

Épület – matuzsálem

Végnapjait éli Kanizsa egyik legrégibb épülete a Somogyi Béla út 29-ben. A többször átépített, több darabból töltött, korábban támpillérekkel megerősített 3 szintes épületet az IKV kérelmére a városi tanács műszaki osztálya életveszélyessé nyilvánította. Ezért kiürítését – 10 lakó kiköltöztetését – és a lebontását elrendelte. Az „ítélet” végrehajtása folyamatban van.

Tóth Ferenc

Honnan vette??

...Igaz, erről még nem gondolkodik senki”. A kérdés erre a mondatra utal. A mondat pedig a Kanizsa újság „Dózsa is moszkovita volt?” c. cikkében olvasható.

Ha a Kacsza nevű újságot kezünkbe vesszük, a csemegék jó kikapcsolódást jelentenek fáradt napjainknak. Valahogy úgy lapozgatjuk, hogy „fele sem igaz”, de „van benne valami”.

A Kanizsa újság is átmehet „Kacsába”, ha egyes újságírók (L. Dóró) nem vesznek annyi fáradságot, hogy kijelentésük realitásáról meggyőződjenek.

Mélyen sérti a Kun Béla Általános Iskola tantestületét a fenti cikkben odatett „mondatocska”.

Honnan vett az újságíró

ahhoz bátorságot, hogy kijelentse, a város olvasóival közölje, hogy a Kun Béla iskolában a névváltoztatásról nem gondolkodik senki. Megkérdézt-e ezügyben valakit? Ha megkérdézt volna, így nem írja le! Javaslatát tisztelettel megköszönnénk, ha a nagy ötlet nem jutott volna eszünkbe. Csakhogy a névváltoztatás gondolatán rég túljutottunk, már a konkrét megvalósítás stádiumában járunk. Sajnáljuk, hogy az újságcikk írójának csalóddattal okozunk azzal, hogy iskolánk nevelőtestületének előbb eszébe jutott az „ötlet”, s valóban, Vécsey Zsigmond Általános Iskola néven szeretnénk a közeljövőben intézményünket működtetni.

Kun Béla Általános Iskola
tantestülete

Tisztelt Kun Béla Iskola Tantestülete!

Mivel mindenki számára nyilvánvaló, hogy az önk állítása alaptalan, nem is foglalkoznék levelükkel, de mert Bozsoki Imréné igazgatónőjüket bízták meg személyesen az aláírást, bélyegzőt nélkülvő levelük kézbesítésével, nem tehe-

tem meg, hogy ne válaszoljak. Nos, ahhoz, hogy egy intézmény nevet változtasson – ma és a jövőben is – hivatalos ügymintára van szükség. Így válaszomban írásig a tanácsület vagy az illetékes szakigazgatási szerv dokumentumai közt találok zom kellett volna az Önök ilyen irányú igényével (lásd a Landler Gimnázium, vagy a Rozgonyi II. iskola kérelmét). Amilyen nem létezik. Hogy miért? Most igazgatónőjükkkel az inkriminált cikk megjelenése előtt egy nappal – más, sajnos az iskolájukra nézve szintén lesújtó dologról – beszélgetve megtudtam, hogy nem bízott abban: ismét igazgató lehet. – Lám tévedett. Egyhangú szavazással elfogadott levelük ezt mutatja. Ezért nem kívánt evvel a dologgal foglalkozni. Azt gondolom, ez mindenképp beszédebb, s ha valaki gondolkodott is róla, az még ma is csak álom.

Egy gondolatot engedjenek meg a Kacsáról. Ugy gondolom, hogy a Kanizsának nincs köze hozzá, a tantestületi szignónak annál több.

Dóró János

1. A veszélyes hagyaték

Az a nyári nap szépek ígérkezett. De lehet, Laura számára már semmiképpen sem lehetett kellemes; a csinos fiatalasszony igen feldúlt volt. Most még a máskor oly gondosan ápolat szőkés-barna haja is ziláltan övezte arcát. Két szemében nyugtalan szomorúság ült. Ha most látta volna valaki, biztosan megérzi: ezt az asszonyt valami bántja. De nem láthatta senki, mert Laura nagyon egyedül volt. Teljesen egyedül ült nemrég bérelt szegényes kis lakásukban, és tekintetét szinte le sem vette az ajtóról. Petert várta.

Nem kellett sokáig várnia. Férje már a házban volt, az imént szállt ki a folyosó végén a csendes liftből. Már a folyosón elővette kulcsát. A vállas, barna férfi harminc is elmúlt már, későn nősült. Alig egy hónapja volt az esküvőjük. Az újdonsült férjek sietségével közeledett az otthonához.

- Üdv, feleségek gyöngye! - kiáltotta már a kyszőbről, majd belépve megölelte az asszonyt. Csak Laura halvány ellenkezése és mozdulatlansága döbbsentette rá, hogy valami történt. A vidámság tüstént leolvadt arcáról:

- Mi van szívem?

A fiatalasszony szótlannul kibontakozott karjából, előbb becsukta az ajtót, aztán megfordult. Szembenézett férjével. Peter még sohasem látta asszonyát ilyen komolyan. Pedig majdnem egy éve ismerték egymást.

- Meghalt az apám - mondta Laura.

- Az apád...? Hiszen nem is ismerted.

- Attól még meghalhattott.

- Kétségtelen. De honnan tudod?

- Egy közjegyző értesített. Holnap délelőtt vár a hivatalban.

- Közjegyző? Ez eset-

leg azt jelenti, hogy... hogy örököltél valamit?

- Nem tudom. A szöveg eléggé homályos, de mintha csak az „elhunyt végakarát” emlegetné a hivatalnok... Te Peter, ez olyan furcsa! Azt hiszem, sohasem láttam az apámat. Vagy túl kicsi lehettem még, mert nem

emlékszem rá. Nem tudom felidézni az arcát, a mozdulatait, ő nekem sohasem volt más, csak egy név a dokumentumokban, az életrajzomban. „Korán elhagyta családját, azóta nem hallottunk felőle”, ezt szoktam mondani, ha rákérdesznek. Máig sem tudom, miért hagyott ott bennünket. De nem lehetett jó ember, mert az anyám nem bánkodott a dolog miatt, azt hiszem. Rendesen felnévelt apám nélkül is. Az más kérdés, hogy mostanában már ő sem sokat törődik velem.

- Miért is törődne? Hiszen felnőtől végre. Huszonnégy éves vagy. És az én feleségem! Mostantól kezdve én vigázok rád. Valahogy majd csak megleszünk az... az anyósom nélkül is.

- Szegény apa - Laura leült az ágyra. Peter szétnézett a szobában. „Mi sem vagyunk gazdagok, ami azt illeti. Jó lenne már ezen is változtatni...” Hát igen, szegényes itt minden, mint afféle bérelt lakásban lenni szokott. Tulajdonképpen egyetlen szoba az egész, a mosdó az egyik sarokban, függöny mögött, ott a villanytűzhely is. Nem, nem maradhatnak itt sokáig. Reménység ébredt benne:

- Ha örököltél valamit, itthagyjuk ezt a lyukat.

Laura végre halványan elmosolyodott.

- Ha sok pénzem lesz, akkor is szeretni fogsz?

- Megszerettelek, amikor olyan szegény voltál, mint a klerikális rágcsáló...

- Klerikális... rágcsáló? - A templom egere.

Nevettek. Peter Laura ölébe hajtotta a fejét és ábrándozni kezdett:

- Ha mégis... Ha az apád karriert csinált és óriási vagyont hagyott

rád, elmegyünk egy világlágyú útra is, jó?

*

A közjegyző faborításos irodájában előbb egy vénkisasszony külsejű titkárnő fogadta őket, és mert az értesítésben közölt időpontnál valamivel korábban jöttek, szárazon rájuk parancsolt, hogy várjanak. Laura akkor megint apjára gondolt, és tulajdonképpen csak most hatolt el tudatába, hogy semmit sem tud róla. Anyja talán szándékosan hallgatott mindig a férfiről? Semmi jót sem tudott volna mondani, azért nem szólt? Most hát annyit tud már róla: meghalt. Nem volt ez sok.

Aztán végre bejutottak az irodába. A közjegyző idős, száraz modorú férfi volt, majdnem hatvan éves lehetett. Kimértintett a hatalmas frásztala előtt álló két mély bőrfotelre. Laura és Peter leültek; a hivatalos hangulat azonnal átragadt rájuk is. A közjegyző először elkérte az asszony iratait, ellenőrizte személyazonosságát, majd így szólt:

- Egy hónappal ezelőtt itt járt az ön apja, asszonyom. Törvényes módon letétbe helyeztettem nálam egy borítékot, azaz az utasítással, hogy ha meghalna, ismertessem önrel a tartalmát.

„Remélem, egy csekk van benne, sok nullával!” - gondolta Peter. Szerény kishivatalnok volt a városi tanácsnál, és néha elalvást előttről ábrándozott, hogy egyszer igazán gazdag lesz. Igen, ha százazrekhez jutna, adna belőle az árvaházaknak, az indiai és afrikai éhezőknek, és minden rászorulónak. De miből adjon másoknak és magának - ha semmije sincsen?

- Kérem, bontsa fel - mondta Laura, feleslegesen. Az izgalomtól kiszáradt a szája. A közjegyző rápillantott, aztán megfordította a kis borítékot. Régimódi vörös viaszpecsét látszott a közepe. Feltörte, kinyitotta. Nagyon feszült pillanatot volt, a szobában mindnyájan hallották a többiek lélegzetvételét is...

Peter előrehajolt, Laura az ujjait tördelte idegesen. Egy percig semmi sem történt, mert akkor Laura és Peter talán nem is lélegzett, a közjegyző a borítékkal bajlódott, csak a papír zizegését hallották. A hivatalnok egy kemény kis papírlapot vett elő. „Ez bizony nem csekk. Boldogult, ámde sosem látott apósom is szegény lehetett, akárcsak én!” - futott át Peter fején, furcsa módon most mégis rokonszenvet érzett az ismeretlen halott iránt.

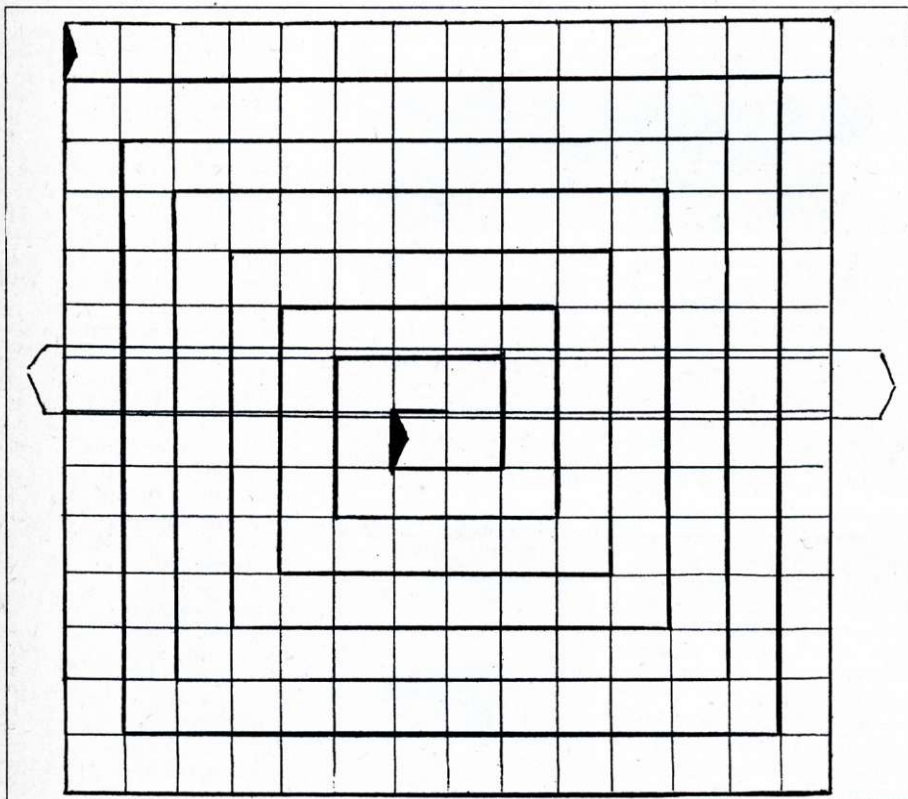
- Felolvasom önöknek a szöveget - mondta a közjegyző. Megköszönlte a torkát, és szemüvege fölött rájuk pillantott, mintha ellenőrizné, késszen állnak-e az információ befogadására...? Laura lehunyta a szemét.

„Kincset hagyok rátok, jól gondozzatok. Erőt ad majd és rám emlékeztet benneteket. Ha megtaláljátok, mérhetetlenül gazdagok és erősek lesztek. A második domb erdejében, a kettős ajtó mögött, napfelkeltek. Legyetek boldogok.”

Vége az 1. résznek (folytatjuk)

Csigarejtvény

A rejtvényt két irányból is megfejthetjük. Az egymást követő meghatározások között nincs átfedés. Helyes megfejtés esetén a vízszintes 7. sorban egy Jókai-regény címe olvasható ki. Beküldendő június 13-ig (szerdái) a regény címe.

Meghatározások kívülről befelé:

Shakespeare-mű – erőművész – afrikai főváros volt – Heyerdahl hajója – római 5 – ezüst vegyjele – óind eposz – személyes névmás – rágcsáló állat – esővízgyűjtő – Peru fővárosa – királyi haszonbér – ... és a varázsló – gyorsan jár a keze, mint a: szőlés – festékkeverő lap – zsupori – szerencsejáték – bevés – csomó a szövetségben – rövid szaglószer – Nemzetközi Olimpiai Bizottság – tudományos díj – olasz tűzhányó – emberevő – gumira függesztett labdajáték egyik tagjának fordítottja – iker – jugoszláv férfinév – az árak állapota – francia hadvezér – lán – férfinév – tea felirata – drágakő – színvonal – a kamat 80%-a – Abu...: kalifa – török írástudó úr – kettőzve: gyengeelméjű – ruténium.

Bentről kifelé:

Híres színész volt (Tivadar) – francia idegenvezető kiejtése – tiltószó – Ferenc becézve – afrikai főváros – cipelni – tubák – 3,14 – szerencsejáték – személyes névmás – idegen személynév – ortovegyületek rövidítése – stagnálás tóparti településünk – mozgatórugó – olasz üdülőhely – halad – focisták és lovaglók végtagja – szomjas – finn népi hangszer – dobozos édesség – táncot jár – támogató – nemiség – ... és Magóg – Nemzetközi Olimpiai Bizottság – halit – olasz politikus volt – ...mon: erkélyt tartó férfialak – ...Imre énekesünk volt – állóvíz – sors – e napi – munkatábor – vonatkozó névmás – lakás jelzője lehet – Nilus eredési tavainak egyike – német igen – üledékes kőzet – a Barbakan városa – ...Szeraj: focicsapat – szőlőlé – állatok tartózkodási helye – ...telek: település Kecskeméthez közel – a visszájával Pilátus szava – tiltószó – bolgár pénznem.

SAJTOS – SÖRÖS SZENDVICS

Zsíros, de nem ömlesztett sajt 20 dkg
Sör 4 evőkanál
Mustár 1 kávéskanál

Pirospaprika

Állandó keverés mellett egy lábasban reszelt sajtot olvasztunk fel és hozzáöntjük a sört. Ezután belekeverjük a mustárt, majd ha a massa összeállt rövid ideig melegen tartjuk. (1-2 perc) Előre porgácsaszaggatóval kenyeret formázunk, megpirítjuk, majd a kész sörös – sajtos masszával leöntjük és pirospaprikával meghintjük.

KÉSŐI VENDÉG

– Dehogy zavar az érkezése, pont azt álmotuk, hogy épp elmegy tőlünk!

Küldjön egy képet!

Mi ezt találtuk az archívumunkban a boldog békeidőkről. – A vezér és a kilencek még együtt várják a csodát. Hogy honnan? Földről!

Névtelenek

Névtelen levelet kaptam. Meglepett a névtelenség, és az is, amit a tudtomra akartak adni.

Elismerés volt a levélben és lemondó tehetetlenség. Amiben én most segíteni akarok, azt ő már megpróbálta régen, de rajtavesztett. Sok sikert kívánt a szíjalomharchoz, de egyúttal felhívta a figyelmemet, hogy én is rajtaveszthetek, mert a „maffiával” szemben nincs esélyem, és már fenik a késeket.

Hát még mindig ennyire félünk? – gondoltam. – Kitél? Talán a régi rend kiszolgálóitól? Hiszen ők azért tudnak létezni, mert tudják, hogy félnek az emberek. Pedig a rendszer, amely ide juttatott bennünket elmúlt. El kell felejteni, mint egy rossz álmot, mert félelemben nem lehet előre lépni.

A félelem bérét ugyanis eddig is fizettük. Sokba került, de még többre fog, ha nem élünk a szabadsággal.

Nem másoknak, nekünk kell megtenni az első lépést. Ne a névtelenség ho-

mályából segítsük azt, ami mer, mert ez a segítség semmi. Írjuk a nevünket az igazság mellé. Csak azokra lehet számítani, akik vállalják a önmagukat.

Különbem a levelet köszönöm. Kezdetnek ez is több a semminél, mert a demokráciát, veszélyeivel együtt még tanulni kell.

V. J.

Zsebpénz

Osztálykirándulásra mentek a gyerekek, két napra. Ilyenkor egy kis zsebpénz is dukál, üdítőre, fagyialtra. Hazajövet aztán mesélik, hogy egyik-másik társuk öt-, hat-, hátszáz forintot is elköltött ilyen célra. Eszembe jutnak iskolás korom kirándulásai, amikor az osztályfőnökünk előre megmondta a szülőknek, mennyi zsebpénzt adjanak. Nem is fordult elő, hogy irigykedtünk volna valamelyik társukra, mert az számolatlanul vette a nyálánságokat. Pedig közöttünk is volt olyan, aki jólmenő maszek cukrász apjának pénzéből megtehetette volna.

Ugyanezért volt jó a kötelező köpenyviselés is. A fehér galléros, sötétkék vászonköpeny egyformán eltakarta a kissé felnőtt, kopotás ruhát és a divatos, drága holmit is. Mert az iskolás gyerekek véleményem szerint nem azzal kell hivatkozni és tüntetni, ami nem az ő érdeme, amihez szerencsésebb sorsa juttatta.

A gyerekek nyolc-tíz éves korukban még legtöbbször a külsőségekből ítélnek. Még nem fogják fel, hogy a drága ruha, táskák, számítógép, video megléte vagy hiánya nem lehet mércéje a belső emberi értékeknek. Legfeljebb irigységet szül a másikkal szemben, aki „gazdag”, netalán magában szüleit okolja, akik nem tudják ugyanezt nyújtani neki. Persze ezeken a dolgokon azoknak a felnőtteknek kellene elgondolkodni, akik maguk is azt hiszik, hogy a pénzén megvehető tárgyak birtoklása azonos a gazdag emberi étellel.

t-m

„Építők háromszor”

Építőiparunk az évek folyamán számtalan lakással örvendeztette meg a város lakni vágyó polgárait. Sajnos a tulajdoni örömeiket néha bosszúságok is beárnyékolják.

Igy történt ez a Néphadsereg út 5-ös számú ház esetén is. A tőmb 56 lakásának lakói az átadást és a beköltözést (1984) követően többször jelezték az illetékeseknek, hogy a lakások fűrdőszobáiban működő fűtőberendezések égésterméké nem távozik el a kézményen át. Hosszas huzavona után felülvizsgálták a panaszokat. (A VTV is foglalkozott ez idő tájt az ügygel.) Az IKV kiküldte szakembereit, akik elvégezték a szükséges javításokat. Műszaki vélemény: minden megfelel az előírásoknak!

Igaz ugyan, hogy ez a „szöveg” a műleírásban is szerepel, amit az első átadáskor készített a műszaki átvevő. Idézzük: „A fűtőberendezések, a szerelvények, a beépített anyagok, a végzett munka minősége megfelel az országos szabványban előírt követelményeknek.” Hát igen, nálunk ez van!

De érvényes a mondas: „Lakva ismeri meg az ember a lakását!”

Ezek a javítási munkálatok ugyan nem hoztak kívánt (és elvárt) eredményt! A lakók is azóta jelezték képviselőjüknek a problémát, mígnem az egyik lakásban rosszul lett valaki. Ugyintézés, új vállalkozó, más szakemberek, (TANEP) új felvonulás, munkavégzés túlórában, majd ellenőrzési ígéret. (Ez ideig nem teljesítve.)

Az egyik lakó megkérdezte a munkálatokat végző dolgozóktól, hogy mi volt a probléma? Valahogy így lehet leírni a logikus választ: „Az olyan keményen hogyan távozzon el a füst, amelyik minden szinten el van dugaszolva habarccsal?”

Igaz ugyan, hogy vissza lehetne keresni, kik végezték előzőleg kétszer is hanyagul a munkájukat, de mi nem tehetjük. Ezt bízzuk az illetékesekre, akik feltehetően megkérdőzik a felelősöktől mit jelent a „foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés”!

Elég, ha megjegyezzük: reméljük, hogy szebb jövőre váró országunkban annyira nem olcsó a munkaerő és a munkaidő, hogy háromszor(!) kell elvégezni egy feladatot ahhoz, hogy egyszer elkészüljön.

Kiss Endre

Mi a foci?

Előre szeretném leszögezni; nem értek a labdarúgáshoz, mint oly sokan ebben az országban, akik úgy tesznek, mintha értenének hozzá, de évek óta béka feneké alatt kergetik a labdát. Mellesleg nem bagoért.

A labdarúgó cirksuzt az angolok találták ki, csak azért, hogy legyen a hétvégeken valamin idegeskedni. Most éppen a magyar szurkolóknak.

Mert az angolok már megint különködnek, becsapják a magyar szurkolókat, mást művelnek a pályán, mint itthon megszoktuk. Számolok hát: biztosan valami rafináció van a dologban. Itt is tizenegy, ott is tizenegy, plusz a bírő. Egy-egy kapu a pálya végén, és néhány fehér csík a zöld gyepen. Ezzel nagyjából ki is merültek a tárgyi elemek, hiszen a hasonló körülmények ellenére sincs semmi hasonlóság a magyar és az angol labdarúgás között.

Láthatunk gölokat, belveleseket, fejéseket, passzokat, mindent, ami sava-borsa a focinak. Allítólag a játékszabályok is hasonlóak. En azonban nem értem, mi magyarok miért nevezzük labdarúgásnak azt, ami nem is hasonlít arra, amit az angolok játszanak?

Lehetséges, hogy az angoloknak fogalmuk nincs arról, hogy amit ők játszanak, az nem foci?

(sery)

MISÉK, ISTENTISZTELETEK REFORMÁTUS EGYHÁZ- KÖZSÉG

Kölcsey u. 22.
Telefon: 11-483.
Istentisztelet: minden vasár-
és ünnepnap de. 10 órákor
Biblióra: minden csütörtökön
du. 18 óra

SZENT JÓZSEF PLÉBÁNIA (Alsótemplom)

Telefon: 11-570.

Vasárnapi miserend: de.

7.30; 9 és 10.30 órákor

esti mise: 19 órákor

Hétköznapi miserend: de.

6.30; 8 órákor

JEZUS SZÍVE PLÉBÁNIA (Felsőtemplom)

Deák tér Telefon: 13-301

Vasárnapi miserend: de 7; 9;

10; és 11.45 órákor

esti mise: 18 órákor

Kórházi kápolna: de 7,45

órákor

Sánc: de. 11 órákor

Hétköznapi miserend: de

7.30; 8 órákor du. 18 órákor

Június 17-én 10 órákor Ur-

napi körmenet

SARLOS BOLDOGASSZONY PLEBÁNIA

Tanácsköztársaság tér 5. Te-

lefon: 19-204

Vasárnapi miserend: de: 7;

8; és 10 órákor

Litániák: 19 órákor

Liszó: szentmise vasárnap

13 órákor

Miklósfá: szentmise vasárnap

de. 11.30 órákor

szombat 19 órákor

EVANGÉLIKUS EGYHÁZ- KÖZSÉG

Béke u. 37. Telefon: 11-320

Istentisztelet: minden vasár- és

ünnepnap de 10 órákor, valamint

minden csütörtökön de. 8 órákor

H. N. ADVENTISTA EGYHÁZ

Imaterem Béke u. 33.

Istentiszteleti alkalmak

Imaóra: péntek 19 óra

Bibliatanulmány: szombat

9.30 óra

Istentisztelet: szombat 10,45

és 13,30 óra

Műsorajánlat

Június 4-től július 1-ig: XXII.
ÉLETÜNK Országos Fotókiállít-
ás. Megtekinthető naponta 10-
13 és 14-18 óráig.

Június 9-én, szombaton,
18.30 és 21 órai kezdettel:

Előadások kezdete: 16, 18
és 20 óra.

Június 8-10: A ragadozó
(amerikai).

Június 11-14: Drágám a kőly-
kők összemettek (amerikai).

14-én csütörtökön csak 16
és 18 óra.

Június 14 (20 óra): A légy
2. (amerikai).

„Egy ember, aki a felhőkre
hat...” Albert Ignatyenko ukrán
parafenomén műsora.

Június 13-án, szerdán, 20
órákor: zenés kabaré. Szerep-
lők: Haumann Péter, Schütz
Ila, Sunyovszky Szilvia, Szilá-
gyi Tibor, Szombathy Gyula.

Június 14-én, csütörtökön,
13 órákor: a Városi Tanács
ülése a kamarateremben.

Stúdiómozi:

Előadások kezdete: 17 és 19
óra.

Naponta 21 órától: Erotikus
filmek (kizárólag 18 éven felül).

Június 8-13: Vörös Szonja
(videó, amerikai).

Június 14: Betty Blue (fran-
cia).

Kert filmszínház:

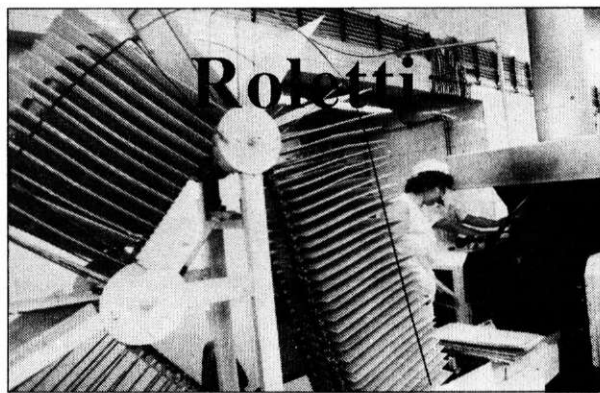
Június 8: A magányos zsarú
(francia).

Június 9-10: Cocktail (ameri-
kai).

Június 11-12: Szellemirtók 2.
(amerikai).

Június 13: Amerikai nindzsa
2. (amerikai).

Június 14: Nem látni és meg-
szeretni (amerikai).

mondta is igazi adatait, és
a nála lévő tárgyak száma-
zásának pontos leírását.

Zalakarosan egy hétvégi
háznál látta még, hogy a
bukóablak nyitva van. Azon
keresztül bemászott, s az
ott található tárgyakat
összepakolta. Gondos és
körültekintő munkájára jel-
lemző, hogy a kávédaráló-
tól, tányérokra és ágynemű
garnitúrákhoz át az evőes-
zköz készletig mindent, ami
mozgatható és szállítható
volt a kerékpáron, összepa-
kolt.

Amikor igazoltatták, már
másodszor fordult. A két
hangfalas VIDEOTON gyárt-
mányú magnós-rádiót már
hazavitte Nagyradára. A
megtartott házkutatás alkalmá-
val a tárgyakat le is fog-
lalták a lakásán.

A vizsgálat megállapítot-
ta, hogy az ellopott tárgyak
értéke 17 ezer forint, de
ezek szerencsére megkerül-
tek. A betöréssel okozott
kár háromezer forint.

Az ügyben a vizsgálatot
a rendőrség folytatja.

H. B.

* A Zalaco Sütőipari Vállal-
at nagykanizsai édesipari gyár-
egységéből több mint négy és
félmillió devizaforint értékben
szállítanak a Roletti termékek-
ből az osztrák piacra. Képün-
kben még csak osztrálpapírt (1),
majd rudakban (2) a közkedvelt
csemege.

Fotó: Szakony Attila

Halló! Itt a 007!

A találkozás „öröme”

Május 18-án éjjel fél ket-
tőkor a szokásos ellenér-
kezést végző járőr egy kerék-
pártól férfire lett figyel-
mes a békésen alvó falu-
ban, Garaboncon. Feltűnt,
hogy a kerékpár kormányán
megrakott szatyrok lógnak,
egy asztalterítő pedig ba-
tyuként megkötve – anten-
na vezetékkel a csomagtar-
tardóra van erősítve.

A férfit igazoltatták. Sze-
mélyi igazolvány ugyan
nem volt nála, de nevét,
adatait készségesen közöl-
te a rendőrökkel. Amikor a
nála lévő csomagok tartal-
máról és eredetéről kérdez-
ték, elmondta, hogy össze-
veszett az élettársával,
összecsomagolt és most
költözik vissza Nagyradára
a szüleihez.

A magyarzatot és a szo-

katlan időpontot a költözés-
re, fenntartással fogadták a
rendőrök és tovább faggat-
ták. Ebben az időben és
ezen az útvonalon egy bűn-
cselekmény helyszínéről
tartott a kapitányságra a
helyszínelő csoport. Az in-
tézkedő rendőröket látva
megálltak.

A gépkocsiból kiszálló
nyomozó és az igazoltatott
személy között nem vált ta-
lálkozásra került sor. A
nyomozó régl ismerősként
üdvözölte Bogdán Gézárt,
akit már hét éve ismer. Ak-
kor a csoportosan elköve-
tett rablásban betöltött sze-
repét vizsgálta. A bíróság
pedig ezt hat és félv év bört-
önnel „honorálta” Bogdán-
nak.

„Megbuktam!” Ismerte be
a késői „költöző” és már

Felnőtték a minik

Országos ötödik a MÁV NTE leány kosárlabda csapata

A mini-bajnokság országos döntőjében 5. helyen végzett kanizsai lányok. Balról-jobbra. Állnak: Fácán, Radics, Pintér, Gábor Erzsébet edző, Mayer, Bedő, Dianiska. Guggolnak: Börsi, Hajdó, Láncoz, Kucebár, Kovács, Bodzai. Szerepelt, de a képről hiányzik Kövesi, és Szokol.

Szakony Attila felvétele

Dunaúvárosban bonyolították le az országos mini-bajnokság döntőjét a leányok mezőnyében, ahol a zalai-kanizsai kosárlada-sportot a MÁV NTE együttese képviselte. A kanizsai kislányok, az V-VI. osztályos tehetségek, alig két éves előképzés után nagyszerű bravúrt hajtottak végre, akik az országos fináléban az 5. helyet szerezték meg.

Nagyra értékeljük azt a munkát, amelyet a női kosárlabda utánpótlás-nevelés érdekében a szakág végez. Az élvonalbeli csapatnak ugyanis fontos lenne, hogy sajátnevelésű gyerekekkel gazdagodjunk s az a munka, amelyet a minik végeznek, előbb-utóbb megtérüljön. Erdemes a befektetés, hiszen a járható út mindenképpen az utánpótlással való tervszerű foglalkozásban van. Ezért is örülünk annak, hogy a legkisebbek mezőnyében már hallat magáról a mini-csapat – vélekedett Kósa László, az egyesület ügyvezető elnöke.

A kanizsai minik ritka bravúrt hajtottak végre, akik a többszörös mini-bajnokságban rövid idő alatt eljutottak a csúcsra: – Közel 2 évvel ezelőtt alapítottuk meg a mostani együttest, amikor a lányoknak sportnapközit szerveztünk. Az előkészít és szervező munka eredményeként meglepően sok gyerekek kezdtek el foglalkozni. Ez a munka természetesen összetett volt, hiszen a játék mellett egy sor fizikai, technikai felkészítés is megkezdődött. Nos, a legjobbakból aztán kiválasztottuk azt a magot, amely most sikerre vitte elképzeléseinket – kapcsolódik a beszélgetésbe Gábor Erzsébet, a mini-csapat edzője, a vasutasok utánpótlás szakágvezetője.

A vasutas mini-lányok az előcsatározásokat követően biztosan jutottak be a területi elődöntőbe – amelyet a házigazda kanizsaiak rendeztek – s ott nyomban remekeltek: magabiztosan lettek a területi döntő résztvevői! Az eredményesség

mellett újabb kitüntetés érte a kanizsai vasutasokat, akik megkapták a területi döntő rendezési jogát is. A vasutas-minik aztán éltek is a lehetőséggel, akik kitűnő teljesítményt nyújtottak: kiharcolták az országos döntős szereplést!

– A fináléba nyolc csapat jutott be, amelyek többszörös feladatot oldottak meg. A mi gyerekeink most is kitétek magukért, de az tény, hogy a sorozatos nagy terhek következtében egyes versenyszámokban nem sikerült az 1-re feltenni a pontot. A mezőnyből az MTK-VM kiemelkedett, de ezután igen szoros versengés alakult ki. A mi csapatunk végig versenyben volt a dobogós helyekért, többször is a 2-3. helyen álltunk, ám a végén néhány ponttal lemaradtunk a dobogóról – magyarázta Gábor Erzsébet, majd az elért eredményeket sorolta:

– Akadályfutásban elsősk lettünk, 30 m váltóban a második helyen végeztünk. Egyaránt a 4. helyet szereztük meg a magassági versenyben és úszásban, míg nem sikerült a büntetődobóverseny, amelyben csak a hetedikék lettünk. A játékokban két 4-es csoportban

kezdődtek a küzdelmek. Ennek során kikaptunk a Kőgáz-tól (50:39) és a Szarvastól (36:34), de nyertünk a Dunaúváros ellen (53:30). A csoportban a 3. helyen végeztünk, így az 5-8. helyért mérkőztünk. Itt már felszabadultan játszottunk, a Nagyköröst 42:37-re, a Szegetet 69:16-ra vertük s biztosan végeztünk a csapatjátékban az 5. helyen.

Az összesítésben az országos döntőt az MTK-VM nyerte 82 ponttal a 65 ponttal gyűjtött Savária előtt. Ezután már igen szoros volt a verseny: Szarvas 56, Kőgáz 55, MÁV NTE 52 pont, vagyis a kanizsai kislányok igen közel voltak az érmes helyezésekhez.

– Igen nagyra értékeljük az elért 5. helyet s elsősorban azt, hogy Kanizsa megjelent az országos fináléban. A kezdeti szakaszban bizony messze voltunk a mérés tervhez, de aztán a sikerek feldobták a gyerekeket. Azt viszont látni kell, hogy a játékban több és rendszeresebb versenyre van szükség. Sajnos, a mi területünkön nincs egy olyan mini-bajnokság, mint a fővárosban s ez a véghárjában előnyt jelentett riválisainknak, akik a terhelést jobban bírták, mivel a budapesti bajnokságban szerepelnek.

Nekünk is az a célunk, hogy valamilyen formában kapcsolódjunk be ebbe a sorozatba. A további fejlődéshez erre feltétlen szükség lenne – értékelte a mini-csapat érthetően boldog edzője.

A MÁV NTE sikercsapatában szerepelt Mayer Otília, Bodzai Dorotya, Kövesi Virág, Dianiska Barbara, Kucebár Helén, Bedő Veronika, Pintér Ágota, Láncoz Krisztina, Radics Róka, Fácán Mónika, Kovács Krisztina, Szokol Katalin, Hajdó Kriszta. Edző: Gábor Erzsébet.

– A rövid idő alatt elért nagyszerű eredményt a CSAPAT „szállította”, melynek minden tagja részt vállalt a sikerben. Amióta együtt dolgozunk mindig nagy akarással, lelkesedéssel végeztük a nehéz munkát. A minik felnőttek a feladatokhoz és nagyon rövid idők alatt is bizonyítottak. Ezt a munkát kell tovább vinni, fokozni és akkor valószínűleg kialakulhat egy erős utánpótlás-bázis, amelyre egyre nagyobb szükség lesz – mondta befejezésül Gábor Erzsébet.

Balogh Antal

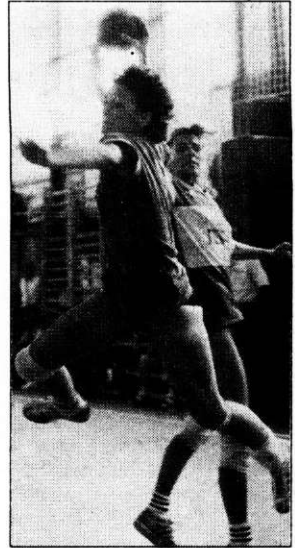
Kanizsa-siker

a nemzeti sárkányrepülő bajnokságon

A MALÉV repülőklubjának rendezésében került sor a motoros könnyűrepülő VIII. nemzetközi bajnokságára a dunakeszi reptéren. A nagykanizsa TUNGSRAM színeiben versenyző Tóth László pilóta és Tóth Zsolt navigátor az Új szabad kétülékes osztályban megszerezte a második helyezést. Az egyszemélyes kategóriában Kolda Frigyes a hetedik helyen végzett. Ezzel az eredménnyel mindhárman bejutottak Dunakeszin augusztus 19-26 között megrendezendő világbajnokságra, ahol a Magyar Köztársaság színeit képviselik.

Tóth János

Ahogy én láttam

A mérkőzésen három találatot elért Buza akció közben. Fotó: Szakony Attila

N. Olajbányász – Csepel Autó 31-25 (14:7)

NB I/B-s női kézilabda mérkőzés

Szloboda József, a hazaiak technikai vezetője:

– A hazai mérkőzés-sorozat második állomása volt a Csepel Autó elleni találkozó. Ahhoz, hogy a bajnokság során kivívott pozíciókat megtudjuk tartani, feltétlen győznünk kellett. Ennek szellemében készültek a lányok, bízva a sikerben. A mérkőzés folyamán végig úgy éreztem, mindenki csak annyit adott ki magából, ami a biztos győzelemhez kellett. Nem volt egy jó mérkőzés, voltak rövidzáratok is, de az az igazság, hogy az ellenfél sem készített bennünket nagyobb erőbedobásra, végig több góllal vezetünk és nyilván nagyobb különbségű is lehetett volna a győzelem, ha végig a kezdő csapat játszik. Így viszont – helyesen – más is játék lehetőséget kapott, és a biztos győzelmet jelentő előnyt is sikerült megőrizni. A csapat teljesítményével összességében elégedett vagyok, egyénileg a legtöbb gólt dobott Mátyás valamint rajta kívül még Skrach, Siti és Buza játszott jól.

– kázé –

Sportakrobatika

Hét ország
randevúja

A Hevesi DSE június 16-17-én nagyszabású nemzetközi sportakrobatikai versenyt rendez a Hevesi iskola tornatermében. A diáksport egyesület az elmúlt években rendszeresen lebonyolította hagyományos versenyét, melyet most első ízben nemzetközivé léptetett elő. Meghívásra több ország versenyzői látogatnak el Kanizsára, hogy a sportág jeles képviselői kicserélhessék tapasztalataikat, illetve összemérjék erejüket a különböző gyakorlatok bemutatásával.

A tervek szerint 7 ország (Ausztria, Franciaország, Skócia, Szovjetunió, Írország, Lengyelország és Magyarország) képviselőiben közel 90 versenyző találkozik a két napon, hogy 5 versenyszámban eldöntsék a helyezések sorsát. A program szerint 16-án a 9 órákor kezdődő ünnepélyes megnyitó után előbb a statikus, majd délután a dinamikus gyakorlatok kerülnek bemutatásra, míg másnap a kombinált gyakorlatokkal folytatódik a viadal.

- k -

Túrázóknak

A DKG Természetbarát Egyesülete június 10-én (vasárnap) a Rezi-várhoz szervez gyalogtúrát. A túrázók reggel 6 órákor találkoznak a vasútállomáson, majd Reziből indulva 17 km-t gyalogolnak az alábbi útvonalon: Rezi község - Rezi vár - Gyűngyösi csárda - Cserszegtomaj. Az egyesületi tagokon kívül másokat is szívesen látnak, akik részt kívánnak venni a túrán.

A rablóból lett pandur abbahagyta

* Kozma Lajos, a MÁV NTE labdarúgója szegre akasztotta csukáját, befejezte az aktív játékot. Két évtizedet töltött a zöld gyepen, 15 évesen lett a Lábodi Medosz igazolt játékosa.

– Lábodon ismerkedtem meg a labdarúgás alapjaival, 1970-ben lettem a helyi csapat játékosa. 17 évesen már az NB III-as csapatban szerepeltem, amely együttesnek három évem voltam a tagja – emlékezik a kezdetre Kozma Lajos.

A Lábodon eltöltött három év alatt egyre inkább kibontakozott a fiatalember tehetsége, aki jobb szélsőként keserítette az ellenfél védőjének dolgát. Egy év csurgói év után az Olajbányász játékos figyelőinek is megakadt a szeme a szélvészgyors csatáron, aki 1976-ban leigazolt a piros-kékekhez.

Az „olajos” évekről így vall:

– Kellemes négy esztendőt töltöttem el az Olajbányásznál, ahol váltakozó sikereket értünk el az NB II-ben. Sok szép emlékem van az olajos évekről, tulajdonképpen az itteni teljesítményemnek köszönhetem, hogy később az NB. I-be kerültem.

* Az Olajbányásznál eltöltött utolsó évben az eddigi jobb szélsőből – ügyes edzői húzással – jobb hátvéd lett. Így lett „rablóból pandur”, tegyük hozzá sikeres, hisz a jobb hátvéd posztján nyújtott teljesítménye NB I-es szereplésre jogosította fel a gyorsaságát jól kamatoztató labdarúgót.

– 1980-ban kerültem az első osztályba feljutott Kaposvár-hoz. Nagy volt a foci-láz abban az időben Somogy megye fővárosában, de a csapat teljesítménye – a lelkes támogatás ellenére – kevés volt a tartós NB I-es szerepléshez. Nekem aránylag jól ment a játék, majd valamennyi mérkőzésen pályán voltam – mond-

Vastagh Iлона felvétele

ta a most 35 éves sportoló.

Somogyországi évek után ismét NB I-es csapathoz került Kozma Lajos. A ZTE-ben eltöltött egy esztendő kevés sikert hozott, hisz egy macak sérülés miatt többnyire csak a kispadon vagy ott sem kapott helyet. Már-már a játék befejezésére gondolt, amikor 1983-ban abban a reményben, hogy talán rendbe jön a sérülése az akkor NB III-ban szereplő Tapolca csapatát választotta.

– 28 NB I-es mérkőzés után szép éveket töltöttem el Tapolcán, ahol bajnoksághoz segítettem a csapatot és sikerült feljutnunk a második vonalba – mondta a tapolcai évekről.

Már elmúlt 30 éves, amikor 1986-ban visszatért régi sikerei színhelyére. Igaz, nem az Olajbányászhoz, hanem a MÁV NTE-hez került, ahol örültek érkezésének. Közel négy szezon húzott le a vasutasoknál, ahol a csapat egyik meghatározó játékosa volt. Innen búcsúzott a napokban,

hogy végleg átadja helyét most már a középhátvéd poszton.

Arra a kérdésre, hogy mi késztette búcsúra, így válaszolt:

– Igaz, hogy 35 éves vagyok, de NB III-as szinten még pár évig „hozni” tudtam volna magam. Mégis úgy döntöttem, jöjjenek a fiatalok. Meg egy kicsit bele is fáradtam, azért a pályán eltöltött 20 év nem kis idő. Persze az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy az évek során a gyorsaságom is kissé megkopott, mindez rutinból igyekeztem pótolni.

* A két évtizedes pályafutás tapasztalait összegezve a lelkes sportember úgy látja, hogy az érvényesülés nem mindig a pályán mutatott teljesítmény, a meglévő tudás és képesség alapján valósult meg. Számos példát sorol arra vonatkozóan, hogy egy-egy játékos pályafutását mennyire befolyásolta az edzői szubjektivitás, a vezetői protekció. Persze mindez nem panaszként mondja, hisz elégedett eddigi sikereivel, bár egy kis szerencsével – úgy érzi – többre is képes lett volna.

* A hogyan továbbról kész „tervet” vázol fel:

– Nyilvánvalóan több időm jut a családra, feleségemre és kislányomra. A MÁV tmk műhelyében dolgozom, ahol művezetést számítanak rám, és én is szeretnék az elvárásoknak hosszú távon megfelelni. A focitól sem szakadok el, a MÁV NTE előkészítő csoportjával foglalkozom, nagy szeretettel.

Kápolnás Zoltán

A hétvége sportja

Szombaton (9-én) kettős kézilabda mérkőzés színhelye lesz az Olajbányász munkacsarnoka. Előbb a lányok játszáskor következő hazai mérkőzésüket, ellenfél a Lőrinci Fonó gárdája lesz. A találkozó kezdési időpontja: 15 óra. Másfél órával később, 16,30 órákor a Tungsram férfi gárdája a Taurus együttesét fogadja. Ugyancsak szombaton OB III-as férfi tenisz mérkőzést rendeznek az olajosok Vár úti telepén. Reggel 9 órákor a Keszthely csapatát fogadja a piros-kék együttes.

Vasárnap (10-én) mindössze egy esemény marad. A már kiesett Volán Dózsa labdarúgói a Kaposvári Építők elleni mérkőzéssel búcsúznak az NB III-tól, a találkozó kezdési ideje: 17 óra.

a turulmadár

(Képösszeállításunk
a 7. oldalon.)

KANIZSA

V Á R O S I H E T I L A P

Megjelenik minden pénteken

Újrakezdés, gondokkal

Hol van a korrekt tájékoztatás? Biztos, hogy az ügyfélnek a Magyar Közlönyvel kell rohángálni egyik irodából a másikba? Jó lenne, ha a TANÁCS tanáccsal szolgálná az ügyfeleket!

(Cikkünk a 4. oldalon)

Telefonvégen

ktülv kevés nagy és extra méretű férfi öltöny, zakó és pantalló kerül a gyártószalagokra. Amíg ezen a helyzeten a gyárakban, szövetkezeteknél, és egyéb termelőknél gyökeresen nem változtatnak, mi sem tudunk a ruházati boltoknak, áruházi osztályoknak és a magánszektornak megfelelő nagyméretű és extra vdlasztékot nyújtani. A gyártóknál sürgős szemléletváltoztatásra lenne szükség! Ahogy ezt ma egész világunk követeli. A termelő van a vásárlóért, és nem fordítva.

Major Lajos, az URÁ-NIA Ruházati Kereskedelmi Vállalat (Szombathely) nagykanizsai lerakótának helyettes vezetője.

- Miért okoz már évek óta komoly gondot a férfi lakosságnak Nagykanizsán is a nagy és extra méretű öltönyök, zakók és pantallók vásárlása?

- A bajok forrása a termelőktől ered, ahol rend-

A vezérigazgató elköszönt

Bensőséges ünnepség színhelye volt június 1-jén a Kanizsa Bútorgyár asztalitenisz csarnoka, ahol Tollár József vezérigazgató búcsúztatását rendezték meg. A megjelenteket és a nyugállományba vonuló „vezért” dr. Tóth János gazdasági vezérigazgató-helyettes - a pályázat útján megválasztott új vezérigazgató - köszöntötte. Beszédében kiemelte: Tollár József olyan főnök volt, aki teljes erőbedobással, mindig magas lángon égve dolgozott, s pályafutása során minden energiáját latba vetve, magánéletét is feláldozva munkakodott a vállalatért, a városért, és iparért és az orszáért. Gazdag életútja nem maradt elismerés nélkül, hisz' felettesei többek között a Munka Érdemrend arany fokozatával és az

Eötvös Díjjal tüntették ki. Tollár József meghatódtottan köszönte meg a feléje irányuló szeretetet, és nehéz szívvel búcsúzott el az életéhez kötődött gyári közösségtől.

Megnyugtattak

Vasárnap este. Nézem a híradót. Ennek meg ennek felmegy az ára. Bemutatják szépen sorban, hogy ez meg ez a parfüm, ez meg ez a szappan, mosópor ennyivel meg ennyivel drágább. (Borokról, sórókról szó se essék!)

- A határ a csillagos ég! - mondom félhangosan.

- Akkor a mosakodással is takarékoskodni kell, igaz? - szólal meg a gyerek.

Na, még csak ez hiányzott! Kész örület!

A gyereket már kezdeném nevelni, amikor az éterből kellemes hír érkezik: a nyugtatók és az altatók árai csökkennek.

Nosza, ez aztán a szép kilátás! Ezután nem a kocsmában kuksolok egy korsó sörrel, fél rummal, hanem a gyógyszerárba fordulok, rákönyökölök a pultra, kérek egy doboz nyugtatót, kísérőként néhány szem altatót, és minden rózsaszínű lesz. Mert így mulat egy magyar úr. Aztán átalszom négy-öt évet, addigra talán kitalálják, hogy a béreket hogyan lehet ezekhez a nyugati árhoz idomítani...

Ideges az MDF

Hogyan szorult ki az MDF alelnöke a vb ülésről? - Sok esetben nem az történik, amit az elnökkel megbeszél-

tek. - Információktól elzárva, továbbra is ellenzékben - Ki altatja a másikat?

(Cikkünk a 6. oldalon)

1 perc alatt 550 „leütés”

Szöke Veronika

Aki először találkozik velem, joggal hihetné, hogy talán egy NB I-es sportolóval beszélget. Nos ebből annyi igaz, hogy Szöke Veronika valóban villámgyors, csak éppen nem a salakpályán, hanem az íróasztal, pontosabban az írógép mögött.

– Az általános iskola befejezése után a dr. Mező Ferenc Gimnázium- és Szakközépiskolába jelentkeztem az igazgatói- és ügyviteli szakra. Nem tudom miért, de már akkor

jelentette, hogy gépirásból nem kellett érettségiznem.

– A versenyeknek az a lényege, hogy meghatározott idő alatt, kinek van a legtöbb „leütése”, és a legkevesebb hibája.

– Érettségi után idejöttem a TUNGSRAM Nagykanizsai Gyáregységébe, a Munkavédelmi Osztályra dolgozni. Nem bántam meg, mert a főnökeim mindenben segítettek. Kaptam egy IBM 6784 típusú elektronikus írógépet, ami másodpercenként 16 leütést „tud”.

– Eredményeim alapján 1989-ben kijutottam Drezdába, a világbajnokságra. A hatvan ifjúsági versenyző közül tizenötödik lettem. Úgy érzem, hogy mindenki örült ennek.

– A korosztályomban van egy debreceni kislány, Kapronci Orsolya, akivel minden versenyen „nagy csatát” vívunk. Bevallom, hogy általában második vagyok mögötte, de ősszel az országos versenyen sikerült legyőzöm.

– Legutóbb áprilisban Bécsben vettem részt az UNESCO ifjúsági versenyen, ahol ötödik lettem.

– Hogy mi kell az ilyen eredmények eléréséhez? Lehet, hogy adottság kérdése, de szorgalom, kemény munka nélkül akkor sem menne. Én nagyon szeretek gépelni, és versenyezni is. Nekem ez nem munka, inkább kikapcsolódás. Persze, azért – mint minden fiatal – én is szórakozom, moziba járok, olvasok.

– Hívtak már más munkahelyre is, de én maradtam. Amilyen erkölcsi támogatást, versenyzési lehetőséget itt kapok, azt más cég nem hiszem, hogy biztosítaná.

– Most egy kicsit „pihenek”, azaz még keményebben gyakorlok, mivel 1991-ben Brüsszelben rendezik meg a következő világbajnokságot...

Zámbó Árpád

Úlve is villámgyors

nagyon szerettem gépelni. Erre felfigyelt tanárom dr. Straub Boldizsárné is, aki aztán külön is foglalkozott velem, mondhatnám az „edzőm” lett.

Másodika koromban kezdtem el versenyezni, de az igazi sikerek két év múlva jöttek. A területi versenyen első lettem, az országos harmadik. Életem nagy élménye volt ez, mert kijutottam Bulgáriába egy nemzetközi gépíró versenyre. Nagyon örültem a hetedik helyezésemnek, hiszen azt

jelentette, hogy gépirásból nem kellett érettségiznem.

– A versenyeknek az a lényege, hogy meghatározott idő alatt, kinek van a legtöbb „leütése”, és a legkevesebb hibája.

– Érettségi után idejöttem a TUNGSRAM Nagykanizsai Gyáregységébe, a Munkavédelmi Osztályra dolgozni. Nem bántam meg, mert a főnökeim mindenben segítettek. Kaptam egy IBM 6784 típusú elektronikus írógépet, ami másodpercenként 16 leütést „tud”.

Az önkormányzatokról KDNP szemmel

1990. jún. 1-jén a nagykanizsai független reformkör meghívására Kanizsán járt Kovács József, a KDNP Zala megyei elnöke, és röviden szólt az önkormányzati tervekhez:

– Még nem tudjuk pontosan, hogy milyen lesz a leendő önkormányzati koncepció, de az biztos, hogy polgármesterek lesznek a közösségek vezetői. Még mindig nem biztos az sem, hogy a lakosság, vagy a pártok válasszák-e meg. A Kereszténydemokraták a listás szavazást támogatják – mondotta.

A leendő önkormányzatoknak olyan nagy jogkört kell biztosítani, amelyre eddig még nem volt példa. Félő azonban, hogy a kisebb pártoknak kevés beleszólásuk lesz a döntésekbe. A kis pártoknak is egyenlő esélyeket kell biztosítani, mert csak így lehet teljes a demokrácia. Aki jelölt lesz, annak a neve garancia legyen. Mert a lakosságot éretnek tartom. Nem fognak olyanra szavazni, akit nem ismernek, aki csak egy „menő” párt képviselője.

Párttalanítani kell a tanácsi vezetést, a közigazgatást szakmai szempontból – fejezte be tájékoztatóját a KDNP zalai elnöke.

Ezután beszélgettünk vele.

– Mutatkoznak olyan jelek, hogy egyes pártok minden poszton több hatalomhoz szeretnének jutni, mint rivalisáik. Hogyan látja ezt Ön?

– En is félek attól, hogy egy párt, gondolok itt az MDF-re, egyeduralomra szeretne jutni. A mai nehéz gazdasági helyzetet is figyelembe véve egy új pártállam réme lebeghet az ország feje felett. A ma tapasztalható viszonylagos tehetetlenség ugyanis kétségbeeszt. A mai parlamenti helyzet ilyen lehetőségekre is utal.

– Nem szükséges-e gyorsítani a fejlődést?

– De igen! Főleg a tanácsi apparátusok gyors átalakításának vagyunk hívei. Ezek még mindig a régi emberekből állnak. Már nem nagyon mernek döntéseket hozni kényes kérdésekben. Külön szeretném a falusi tanácsi vezetők kérdését érinteni. Erősen rányomják a bélyegüket a falvakra, és kevés kivételtől tekintvén bizony még mindig a sztálinista stílus hívei vannak hatalmon. A falvak elemi erejű önállóvási törekvései is bizonyítják, hogy az emberek ettől szabadulni akarnak. A Kereszténydemokraták kötelességüknek tartják a konzervatív vezetők kezét lefogni.

– Mi a véleménye a vármegyerendszer újjá-élesztésének terveiéről és a politikai visszarendezés lehetségeséről?

– Hadd kezdjem a második kérdéssel. Nem tudok elképzelni egy új kommunista feltárást. Magyarországtól ez az ideológia idegen. A vármegyerendszer pedig vissza kell állítani. Sokan félnek attól, hogy ez visszalépés lenne, hisz egy majdnem ezer éves igazgatási rendszerről van szó. Ez igaz, de ez az ezer év bebizonyította, hogy működőképes rendszer volt. Természetesen a XX. századi elvárásoknak megfelelően kell kiigazítani, és akkor meggyőződésünk, hogy jól fogja szolgálni a közigazgatást.

– Ha már beszélünk a falusi tanácsok ön által is elismert rossz tevékenységéről, kérem, a körzetesítésről is mondja el a véleményét!

– Utaltam rá az előbb, hogy miért szakadnak a falvak önálló részekre ismét. Nem említettem, de a körzetesítés ennek egyik fő oka volt. Hatalmas károkat okozott a magyar falvaknak. Ezeknek az elországyozott falvaknak kell új lendületet adni. Az új kormányra hárul az anyagi háttér biztosítása.

Önök is tudja, hogy a falvaink milyen hátrányos helyzetben vannak. Sok helyen nincs ivóvíz, nincs telefon, ha van, az is rossz, infrastruktúra nem létezik, a meglévő tsz-ek az előre lépés minden esélye nélkül vergődnek. Drágább az energia, a szállítás, mint a városban. Kevés az óvoda, az iskolák messze, másik faluban található. Hadd ne kelljen sorolni a torzorszorki, megoldatlan problémákat. A Kereszténydemokraták szívtügyüknek tekintik a súlyos örökség felszámolását.

– Hogyan ítéli meg a mai Magyarországot? Gondolok itt a politikai csatározásokra, de az érdektelenségre is.

– Biztos, hogy a változásokkal az egész világ elismerését kivívtuk, hisz a kelet-európai változásokban döntő érdemeink voltak. Nehéz helyzetben vagyunk, így nem értjük, hogy a parlamenti csatározásokra miért van szükség. Nem vetnek jó fényt ránk a külföld előtt, elvesztjük bizalmukat irántunk. Megkérdőjelezhetik a programunk komolyságát, de ha nem támogatnak bennünket, nem lesz alternatívánk. Az érdektelenségről pedig csak annyit, hogy a kanizsai Reformkör erre a beszélgetésre minden pártot meghívott. Nem jött el az MDF, az SZDSZ, az MSZP, hogy csak a legnagyobb pártokat említsem. Ez érdektelenség, és nekünk nagyon fáj. Itt tartunk ma, de a Kereszténydemokraták bíznak a változásokban, – fejezte be a KDNP zalai elnöke.

Vízvári József

Vállalkozás és lehetőség

Gazdaságunk felemelkedéséhez szükséges, hogy állampolgáraink minél többen magánvállalkozókká váljanak. Miniszterelnökünk parlamenti beszédében utalt rá, hogy: „A bérből és fizetésből élők, átképzés folytán nagy számban válhatnak vállalkozókká!”

Pártjaink is támogatják a privatizációt, tehát a vállalkozási lehetőség minden arra érdemes polgárnak megadatik. De ki az, akinek érdemes foglalkozni a privatizáció gondolatával? Az, akinek megvan hozzá a szükséges három dolog: pénz, pénz és pénz! Ha már az egyik hiányzik, nincs üzlet.

Szerencsére vannak, akiknek van az ilyen vagy olyan pénzből jócskán!

A bérből és fizetésből élők ezt aligha mondhatják. Talán azért sem, mert mint oly sokszor az évtizedek folyamán, ők „csak” dolgoztak a tervek teljesítéséért és nem tudtak tőket kovacsolni foglalkozásukból, képsései-gekiből, tehetségükből!

Moz volt elég, hogy családjukat eltartásuk. Nem kell számítóegység, hogy megállapíthassuk, nem közülük kerülnek ki a vállalkozók! Ok lesznek azok, akik továbbra is gyárakban, köztintzményekben beosztottként fognak dolgozni.

Ok azok, akik ezután is bérből és fizetésből élnek majd, ők, akiknek nem volt és nem lesz lehetőségük érdemlegesen javítani helyzetükön, akik nem fognak meggazdagodni most sem. Am pártjaink támogatják a meggazdagodást! S úgy tűnik, a közszemléletben a vállalkozás egyenlő a meggazdagodással.

Az előző rendszerben egy „iparos” magánzó egy életen keresztül dolgozott azért, hogy emberibb életet biztosítson családjának. Napjainkban ez az idő néhány évre csökkent. Gazdasági szakembereink nyugati vállalkozók példáját javasolják, bár igaz, hogy a kapitalista államokban gyakran egy életet kell vállalkozásban töltetni, és nem is biztos, hogy meggazdagodnak a vállalkozói emeljük, itthon gyorsabban megtérül a befektetés. Hiszen az

Rügyeskedés lehetőségei korlátlanok, s érezhetően a társadalmi javakat kényeszerűen fogyasztó tömegek hátrányára!

A holtpontról azonban elmozdultunk. Most már csak józanság és realitás-érzék kell.

Kiss Endre

Kádár János utolsó hozzászólása

(A felszólalás, amely inkább kortörténet, mint eligazítás a kor történetéhez)

*

Grósz, amikor Kádár megérkezett a székházba, tájékoztatta róla a Központi Bizottság tagjait, akik sürgősségi ülésről érkeztek, hogy valami van a levegőben.

Mit mondott Grósz szó szerint?: „Egy nagyon nehéz és emberileg is kényes feladatom van. Szeretném önöket tájékoztatni, hogy Kádár elvtárs állapota súlyos és aggasztó. Napok óta készült erre az ülésre, napok óta részt akart venni, és különböző gondolatok fogalmazódtak meg benne. Tegnap még úgy tűnt, megértette kérésemet – kérésünket –, hogy lehetőleg tartsa magát távol tanácskozásunktól. Most azonban mégis bejött. (Eközben Grósz hangja mindinkább elcsuklott.) Tegnap azzal váltunk el, meg lehetőségi drámai körülmények között, hogy otthon marad. Ám itt van a székházban, és az a szándéka, hogy bejön az ülésre. Ebben nincs jogunk és nincs is módunk megakadályozni. Szeretném önöknek megmondani, hogy rossz, nagyon rossz állapotban van, emberileg is, fizikailag is. Nem vagyok orvos, de egészségi állapotáról pontosak az információim. Amennyiben felszólal, kérem önöket tisztelettel (itt már nem tudta tovább visszatarítani sérását), értsék meg a helyzetet: egy nagy személyiséggel és egy nagybeteg emberrel találkozni”.

Kérdés.: (továbbiakban K.) Mikor lépett be Kádár János az ülésterembe?

Válasz.: (továbbiakban V.) Körülbelül negyed ötkor. Iványi Pál elnököt. Ekkor hallgatták meg a szavazászámláló bizottság jelentését, s a vitára feliratkozók előtt elsőként Kádár János emelkedett szólásra.

„Elnézést kérek – mondta –, hogy elsőként szólok, mert most én egy kicsit hosszabb lesz a szókapcsolat. Talán régen hallottak engem. Kibirják. A szabad beszédnek van előnye és van hátránya. És az írott beszédnek is van hátránya. Engedjék meg egészségi állapotomról megjegyeznem: az én betegségem nagyon hasonlít ahhoz, ami a feleségemé. Ő is fog, és lassacskán elfogy, akárcsak én is. Az én feleségem 5 éve jár botal. Azért kell botal járnia és azért fog, gyengül, mert míg én börtönbe voltam, radikális gymornoműtést ment keresztül. Műtéte a kiállt súlyos idegi, emberi, lelkiismereti megpróbáltatásaival kapcsolatos. Azzal, hogy felszóltatták, tagadjon meg engem. És nem tagadott meg, er-

re megtiltották férje nevének használatát.

Már mint megfelelő korú nő egy vacak pinchehelyiségben játékmackók kitömésével próbált valami kenyérkeresethez jutni. Ez még ma is becsületére válik. Az asszonyok, akikkel együtt dolgozott, egyszer felismertek engem, mondván, hogy tudják őt mikor voltam én börtönben, a mi rendszerünkben. S bámulták a feleségemet, hogy mindezt vállalta velem.

Az én bajom az, hogy nagyon sok fiatal és laikus kérdezi, hát miféle beteg az, aki lábán jár? Önök azt hiszem mindnyájan tudják, bocsánat nem mindnyájan, csak a testület régebbi tagjai, azok akik már a műtét előtt is részt vettek a Központi Bizottság munkájában, az orvos azt mondja, az az én bajom, hogy örökké a saját felelősségemre gondolok...”

(Kádár János beszédeit min-

Kimmelel Emil

Végjáték

a Fehér Házban

Nekem az a bajom, hogy az agyam örökké forog, emészttem magam hol ezzel, hol azzal a kérdéssel, ami lassacskán felélti szervezetem energiáit. A test-súlyom éveken át stabil volt, s nem orvosi titok, hogy most pedig fogok. Nem a pocakomat fogyasztom, nem fölös kilókat adok le, hiszen aki ismer, tudja nem voltam puffadt, pocakos ember. Mostanában feledékenyebb is vagyok, pedig tudom mit akarok. Az orvosomnak már bevallottam, hogy amióta a betegségem miatt nem tudok a nyílt színen megjelenni, beszélni, felgyülemlett bennem a mondanivaló. Foglalkoztat, hogy mi az én felelősségem: Erről most furcsát fognak hallani tőlem: igazából az, amikor nem éitem vele, amikor nem érvényesítettem. Egy nyugati személyiség, aki nem szovjet tankok jelenlétében fogalmazta meg véleményét azt mondotta: túl gyors lett a Duna folyása...

... Én világletemben, hacsak lehetett, szabadon beszéltem. És ha valami fontos levelet írtam – erre vannak tanúk – azt is magam írtam. Mert ugyan én – iskoláimat tekintve – primitív ember vagyok, csak 4 elemít és 4 polgárit jártam ki, de akkor egy kicsit jobb volt az iskola, komolyabban vették a dolgokat, nem volt örökös újítgatás, nem volt minden évben más a tanítás rendje, a gyerekek legalább megtanult írni és olvasni...

... Ha egy karikatúra három embert, három politikust ábrázol azzal a céllal, hogy bemutatassa, a párt, a tagság most nincs orientálva, akkor van egy figura, egy középső figura, ugye? A tagság most háromfelé néz. Azt hiszi, hogy mind a három politikus hivatalosan beszél. Ez az én felelősségem. És nagyon sok vizélt kérem, mert ideges vagyok.

dig is alapos szerkesztői munka követte. Ha jól emlékeznek a kollégák, a lapok sokszor úsztak el amiatt, hogy az MTI meglehetősen késve tudta csak kiadni beszédeit. Hasonló szerkesztői alaposággal láttunk hozzá a beszéd megszerkesztéséhez is. Nemcsak szerkeszteti, de fordítani, értelmezni is kellett, összeillesztve a mozaikkockákat.

Mindezek megértetéséül, s annak magyarázatául, hogy miért is volt oly drámai a beszéd fogadtatása és visszhangja, közreadom a beszédnek azt a mintegy 9 percig tartó részletét, melynek alapján a szerkesztett szöveg elkészült. – a szerző)

„Elnézést kérek, mert elsőnek kértem szót, mert ebből az enyém egy kicsit hosszabb lesz, mint a szokásos. Hát talán régen hallottak engem. Kibirják. A szabad beszédnek van előnye és van hátránya. És az írott beszédnek van előnye és van hátránya. Engedjék meg a következőt megjegyeznem: nekem van betegségem nagyon hasonlít ahhoz amit a feleségemé fogy ő is, én is. Na most orvosi vélemény a következő. Az én feleségem az öt éve jár botal. Annak azért kell botal járnia és azért fog mert radikális gymornoműtést ment keresztül miközben én börtönben voltam, és felszóltatták hogy tagadjon meg engem. És, nem tagadott meg, erre magtagadták a férje nevének a használatát. És pinchehelyiségben egy mackótömő vacak helyiségben volt már megfelelő koros nő, ez még most is számít és, egyszer azok engem megismertek, és bámultak, hogy hogy vállalta ő azt, hogy hát tudják, hogy én mikor voltam a mi rendszerünkben börtönben. És van egy kérése. Még. Nekem az a bajom, én azért vagyok feledékeny, sokszor tudom, hogy mit akarok,

én is fogok. Én az én stabil súlyomból nem tudom maguk engem puffédt embernek, vagy pocakosnak ismertek e nekem éveken át stabil súlyom volt, ez nem orvosi titok mert nem ott mérézkedtem.

Nekem az a bajom, hogy agyam örökké forog és az is energiát kíván, én nem a pocakomból fogytam. És az orvosnak mindig bevallom, hogy amióta abban a helyzetben vagyok, hogy nem tudok beszélni mert hiszen lábom jár, de nekem olyasmit is kell mondanom amiért felelek, amiért felelek. Majd furcsát fognak hallani tőlem. Mi az én felelősségem? Az, amit nem én használtam. Más nyugati olyan ember, aki nem a szovjet tankok jelenlétében mondja. Azt mondta hogy a Dunánál gyors a folyás. És nekem arra is gondolni kell hogyha én egészséges leszek és nem beteg, de a szó abban az értelemben, amit egy belgyógyász generálfelügyelő professzor megmond, az sajnos még ő sem tudja, és senki nyájan, nem mindnyájan bocsánat nem mindnyájan tudják akik KB tagok maradtak azóta amióta én a műtét előtt, előtt beszélni szoktam és utána.

Az orvos azt mondja az a bajom, hogy én örökké az én felelősségemre gondolok...”

K.: Mi történt a hozzászólása után? Leállt még beszélgetni valakkal?

V.: Igen, menet közben többen megszólították, szorongatták a kezét, majd hozzám fordult: „Nagyon kérem, hogy szóljon a Nyersnek, jöjjön be a szobámba.” Ugy éreztem, rendkívül fontosnak tartja, hogy Nyers Rezsővel – talán utoljára – még egyszer személyesen találkozzék. Majd ráment, és legyintett. Körülbelül hasonló reménytelen lemondás volt a tekintetében, mint amikor alig másfél órával korábban szóltam, hogy jöjjön be a KB-ülésre. Titkárjónak akkor azt mondta, hogy már ne engedjen be senkit. Akkor mégis bementem, és most is azt mondtam magamnak, hogy csak azért is teljesítem a kérést.

Nyers Rezső most nem volt nehéz utolérnem az üzenettel, hiszen a teremben volt még, és beszélgetett. Azonnal jött, és még a folyosón utolértük Kádár Jánost. Ő megfogta Nyers karját, és csak annyit mondott: gyere! Hogy miről beszélgettek, nem tudom. De tény és való, hogy a pártközpont székházában pártelnöki nivoltában Kádár János utoljára Nyers Rezsővel beszélgetett, körülbelül egy rövid negyedórát a szobájában, négyzsemközt.

K.: Vajon miről beszélhetett? K.: Napokkal később az októberi kongresszus alatt egy esti beszélgetésen rákérdeztem Nyersre, mit mondott neki akkor Kádár János. Ő készségesen válaszolt. Nem hiszem azonban, hogy tisztességes volna az engedélye nélkül erről nyilatkoznom. Talán, ennyivel tartozom neki, Kádár emlékének és Grósznak is.

Nemcsak szabadtéren...

Sok jót ígér a Zalakarosi Nyár '90

Művészeti vezető:

Straub Dezső

Június 4-én a zalakarosi SZOT Gyógyüdülő tv-termében sajtótájékoztatót tartott a „Zalakarosi Nyár '90” kulturális rendezvénysorozat szervezőbizottsága.

A megjelenteket *Novák Ferenc*, a helyi művelődési ház vezetője üdvözölte. Bevezetőjében elmondta, hogy az idei jubileumi – immár tizedik – rendezvénysorozat újszerű lesz, ugyanis nemcsak a szabadtéri színpadon lesznek műsorok, a művelődési házban kiállításokra is sor kerül. Így a rendezvénysorozat nyitányát is jelentő, a nagykanizsai fotóklub alkotásából összeállított, június 7-28 között megtekinthető kiállítás megnyitóját már megtartották. A későbbiekben festmények, bútorok, kiállítását is programba iktatják.

A szervezőbizottság művészeti vezetője, az újabban rendezési feladatokkal is foglalkozó *Straub Dezső* színművész többek között ezeket mondta:

– A rendezvénysorozatot a korábbiaknál színvonalasabbá, sokrétűbbé akarjuk tenni. Hozzá akarunk járulni ahhoz, hogy Zalakaros igazi, komoly idegenforgalmi centrummá váljon. A település kulturális életének fellendítése mellett arra is vállalkozunk, hogy eloszlassuk az országban tapasztalható mélabús hangulatot. Ehhez kérem a hírközlő szervek, a zalai sajtó segítségét, hathatós propagandamunkáját, és a helyi önkormányzatnak az eddigénél sokkal aktívabb segítségét.

Straub Dezső tájékoztatójából megtudtuk, hogy a

rendezvényekre három hetes turnusokba kerül sor: népi együttesek lépnek fel; lesznek régi zene-, kabaré- és gyermekműsorok, operettsorozatok, szépségkirálynő választás, dívbemutatók; a fürdőzőkből összeállított csapatok ellen a színész labdarúgó-válogatott mérkőzik; strandszínpad felállítását tervezik, s többször térenél is szolgálnak. A strandon megfigyelik a labdarúgó vb. mérkőzéseinek 2X2 méteres kifeszített vásznon való közvetítését, valamint éjszakai fürdőzéssel egybekötve videofilmek vetítését.

Dr. Tanczenberger Sándor fűrdőigazgató örömmel nyugtázza a fürdő fejlődését feltételező elősegítő kulturális rendezvényeket, s hangot adott annak is, hogy kísérletet tesznek az 1995. évi világkiállítás programjaiba való beépülésre is.

Dr. Tóth Lajos tanácselnök-helyettes, nagyközségi előljáró többek között azt hánysúlyozta, hogy a nemes, szórakoztató programokkal is nemzetközi tekintélyt kell kivívnia Zalakarosnak.

Kiderült, hogy a rendezvénysorozat fő szponzora a MALÉV, amely idővel számít a közeli sármelléki szovjet repülőter polgári célokra történő, így Zalakarost is érintő igénybevételére. Reklámszolgáltatást várnak más zalai támogatókat is, ugyanis a várható bevételek csak kis hányadát képezik a felmerülő költségeknek.

A Zalakarosi Nyár '90 végleges műsora e hó közepére alakul ki, s ekkor várható a magyar-német nyelvű programfüzet kiadása is.

Tihanyi István

Tanácsi hopp, tanácsi kopp,
avagy hogyan tegyük keresztbe másoknak

Újrakezdés, gáncsokkal

○ MÁR EDZETT CIVIL vagyok, lassan egy éve, de nem hittem volna, hogy az embernek ennyi „jóakarója” legyen – mondja. – Egy csomó adóssággal a nyakamban kezdem az életet. Bementem a kanizsai tanácsra és fagyizóra kértem engedélyt. Már-már úgy látszott, hogy minden rendben, amikor kiderült, hogy a zöldséges és az én fagyilaitozóm melé Gerő László tejvót, fagyizót akar nyitni. Kezddéként nem akartam senkivel újat húzni, ezért kértem, hogy teázót nyithassak, és ízesítőként röviditalok árusításával is foglalkozhassam. Ekkor ért a legnagyobb meglepetés: nem válhatok profilt.

– Mi volt az indok?

– Egyszerű. Közölték velem, s ezt megerősítették az alkoholellenes bizottság elnökeivel is, hogy közterületen nem árulhatok alkoholt. Természetesen fellebbeztem, mert érthetetlen volt, hogy a Jerikó söröző milyen engedélyek alapján árulhat szeszes italt, közterületen. Megkezdődött a kálváriám. Fellebbezés a tanács Termelés-Elátásfelügyeleti Osztályára, plusz a megyéhez. Egyik szálon futott a jogi herce-hurca, másfelől Gerő László, a Jerikó tulajdonosa, aki valamikor tanács dologozó volt, aláírásokat gyűjtött, hogy ne kapják engedélyt, s hogy az ott lakók tiltakoznak a teázó ellen. Hogy ki állt a háttérben, csak sejténi lehetett. Tudom, én akkor nagyon kifakadtam a tanácson. Végül is ügyvédi segítséggel megnyertem a csatát, amint látja.

Kétségtelen, hogy harmonikusan berendezett üzlet a Flamingó, s ami a legfontosabb, nem kocsmá. A vendégek pontosan tudják, hogy mikor van záróra, nincs hangoskodás, nincs veszekedés. Engem azonban furdal a kíváncsiság.

Szabó Dénes kálváriája azzal kezdődött, hogy leszerelt s eráttelgival munka helyét keresett. Még nem tudta, hogy mennyi nehézséggel kell megküzdenie a civil életben, két csatlóval a nyakában hetekig talpalt a vasroiban, eredménytelenül.

– Hadd tegyek fel egy kérdés! Mindezt miből teremtette, hiszen nemrég szerelt le? Vállalkozni egy fillér nélkül?

○ EZ A MÁSIK CSODA.

Olyan eseménysor, mely szintén a megyén végződött, ügyvédi segítséggel – mondja Szabó Dénes. – Szóval leszereltem, és nem találtam állást, elmentem hát a munkaközvetítőhöz, de nem kaptam megfelelő munkahelyet. Kisegítő családtagként dolgoztam egy ideig, majd ismét irány a tanács. Újrakezdtem a 400 ezer forint újrakezdési kölcsönt. Természetesen elutasították. Fellebbeztem. Akkor már a fagyizót terveztem, s a pénzt szerettem volna befektetni. Amikor az ügy ismét a megyére került, Somos Istvánné – mint ügyintéző valószínű adatokat adott a munkaviszonyomról, s hogy nem fogadtam el a számomra biztosított munkahelyeket, ezért a helyi tanács nem javasolja az újrakezdési kölcsön megadását. Akkor fogtam a Magyar Közlönyt, és vittem, hogy olvassák már el. Erre mi volt a válasz? „Miért nem ezzel kezdte?” Érti már, miért olyan nehezen indul ebben az országban minden?

Értem én, de vajon mindenki érti-e, akinek érteni kellene? Mert hol van a korrekttájékoztatás, a vállalkozó kedv segítése? Biztos, hogy az ügyfélnek a Magyar Közlönnyel kell rohangálnia egyik irodából a másikba? Talán jó volna, ha a TANÁCS tanáccsal szolgálná ki az ügyfeleket!

Vajon kinek segít a termelés-ellátásfelügyeleti osztály? Ellenőrzései kire és mikor érvenyesek. Mert az egyik ügyfélnek hopp, a másiknak kopp!

○ MERT A SZALMASZÁL

Kovács úr irodájában is ott van, s aligha kétséges, hogy egyszer valaki csak megbotlik benne.

Mindenhol jó, de legjobb a futball

VB-t

a KOLIBRI ESZPRESSZÓ-ban

nézni!

Várjuk kedves vendégeinket!
KOLIBRI ESZPRESSZÓ
Nagykanizsa, Zrínyi u. 37.

(A kölesönzővel szemben)

Próhirdetés

Balatonmária-fürdőn, Bajcsy-Zsilinszky u. 129. alatt ikernyaraló egyben vagy külön is eladó. Érdeklődni a helyszínen szombat és vasárnap, vagy hétköznap: Nagykanizsa, Semmelweis u. 17.

Nagykanizsán két és fél-szobás összkomfortos lakás eladó kp.+OTP átvállalással. Érdeklődni a szomszédban: Békési László Városkapu krt. 5/A III/12.

Az ijedős etióp segédorvos esete * Háromnapos folyamatos munka a városkörnyéki ügyeleteseknél!

Május 19-én, szombaton délelőtt a rendelőintézetben folytatjuk lapunk egészségügyi sorozatát. *Gájer István* portás, a 3. sz. (hátsó) porta ügyelete – miután hivatkozom *dr. Kovács Szilárd* igazgató főorvos úr előzetes szóbeli engedélyére – beenged az épületbe.

Először az emeleti 27. sz. szobába, a rendes szombati műszakot tartó baleseti ambulanciára kopogtatok be, ahol *dr. Berhane Fesseha* segédorvos, *Szalai Románé* asszisztens és *Baják Gyuláné* műtősnő éppen várakozott. Beteg se kint, se bent.

Az etióp származású, koromfekete Fesseha doktor furcsán viselkedik, s nem akar „kötélnék” állni, tájékoztatni. Hiába mutatom újságról igazolványomat, hiába hivatkozom az igazgató főorvos engedélyére, arra, hogy nem a Zalatáj című laptól (!) jöttem, – ő továbbra is nyugtalan. Telefonál, elvonul, visszajön...

– Jöjjen mások, amikor én nem leszek itt. Nem akarok szerepelni az újságban – mondja jól érthető, de tört magyarsággal.

En viszont nem tágitok. Maradok. Közben a „doki” megnyugszik, munkatársnői pedig mosolyognak.

Aztán nyílik a szoba ajtója. *Pannai István* betegszállító tolokocsival egy fiatalembert hoz az ambulanciára. Csakhamar kiderül, hogy a 24 éves S. Zsolt a Szabadság téri Általános Iskola kispályáján egyik barátjával egyérintősen labdázott, miközben egy mozdulatnál erős fájdalom nyílt a jobb bo-

ahol csakhamar törést állapítanak meg. Itt is törvényszerű a gipsz-kötés, és a baleseti osztály...

*

A járó- és fekvőbetegek városkörnyéki ügyelete a 11. sz. szobában van, ahol éppen *dr. Rinfel József* surdi körzeti or-

hétfőn reggel 7 óráig vagyunk ügyeletben. Már ez is rendkívül fárasztó, de az a legborzasztóbb, hogy folyamatosan, a mindig erős hétfőt is szolgálatban, a surdi körzeti rendelőben kell eltöltenünk. S ez így megy már évek óta, minden hatodik vagy hetedik héten! Vajon meddig? – panaszkodik *dr. Rinfel József*.

*

Mivel a szemeszet 9-11 óra közötti állandó szombati rendelését nem sikerült meglátogatni, utoljára a 6-18 óra közötti ügyeletet tartó belgyógyászati központi ambulanciára tértem be, ahol a helyszínen *Orbán Imréné* vezető ápolónő, az osztályon pedig – szükség esetén történő idejével – *dr. Bárány László* adjunktus ügyelt. Ide az orvosi beutaló nélkül, mentőautóval érkezett betegek kerülnek, akiket alapos vizsgálat és ellátás után az illetékes kórházi osztályra utalnak.

Itt viszonylag kevesen, mindössze négyen fordultak meg, és a gyors ellátás után kórházba vagy haza mehettek. Az ügyeletken tehát nincs pihe-nés. Emberséges szép szó és a szakértelem együtt gyógyítanak.

Tihanyi István

Szombat délelőtti ügyelet

kájába. A gyors, szakszerű vizsgálat máris megállapítja, hogy Achilles-in szakadást szenvedett. Gipszes sín kerül a lábra, S. Zsolt pedig a kórház traumatológiai osztályára.

Ezután már nincs szünet. A délelőtti 14. baleseti sérültjét, a szepegő hat esztendő G. Magdolnát édesanyja kíséri a vizsgálóba. A zalakomári kislány az utcán kerékpározott, egy sáros-vizes szakaszon megcsúszott, jobb könyökére esett, ami csakmáhar bedagadt. Irány tehát a röntgen,

és állandó asszisztense, *Imre Béláné* az ügyeletes.

A délelőtti 8. betege, K. Balázs 12 esztendő eszteregnyei fiú édesanyja kíséretében érkezik. Lázás, torokgyulladás van. A szabadnapos helyi körzeti orvos előzetesen hat sorozatból álló injekciókúrárt rendelt el. Ez volt a harmadik „szuri”.

Rinfel doktor úr, bérelt taxival, járt már egy surdi trombozisos betegnél, és a palini szociális otthon egyik gondozottjánál is.

– Szombat reggel 7 órától

Lakesz te tradesz, taj csendesesen!

CIGÁNYOK A VÁROS SZÉLÉN

A magyarországi cigánykérdés olyan probléma, amely hazánkban szinte minden embert érdekel. Viszonylag keveset tudunk múltjukról, s ami ennél is

nagyobb baj, jelenüket sem ismerjük. Mert lassú ütemben, de megindult az asszimilációs folyamat, a beilleszkedés az adott környezetbe.

A cigányság magas fokú, szoros rokonsági és házassági kapcsolatot tart fenn, s a cigány majdnem mindig cigánnyal köt házasságot. Az egyes családok, s az egyes telepek élete szinte napjaink krónikája.

A háború előtt a férfiak többsége „iparos” volt, főként (patkoló) kovács, vágóvető, drótos, s egy kisebb hányad lókupec, lótolvaj, zenész. A változást a nagyüzemek létrejötte, az alkalmi munka idejének lejárta hozta, de a törvényszerű gazdasági kényszerből a cigányság csak azt érezte és érzi, hogy apadnak a régi kereseti források.

Am tapasztalható a közösségbe tartozás igénye is. Ezért a cigánytársadalom mozgását figyelve, két olyan szemben álló tendenciára szeretnék utalni, amely nem csak életükben, művésztükben is hat. A fiataloknál erős a konformitási kényszer (ruhakodásban, viselkedésben, beszédben), viszont elleneznek mindenfajta rangsort, amikor egyikük parancsolhat a másiknak, és a jelentős anyagi különbségek sem módosítják ezt a szemléletet. Keressen hát a választ a helyi cigányszervezet vezetőinél, vajon mit tudnak tenni a nehezedő gazdasági helyzetben?

– Először is szögezzük le – kezdi a beszélgetést *Orsós Ferenc* –, hogy három nagy csoportra oszthatók a cigányok. Az első a beilleszkedettek csoportja, amelynek állandó munkája és lakása van. Ez a csoport nagyjából szétszóródott, szinte teljesen szakított a múltjával. A második csoport, amely most akart (vagy akar) beilleszkedni, alkalmi munkát végez, esetenként állandó munkája van – közmunka –, de még mindig kirekesztetten él. A harmadik, a be nem illeszkedettek rétege. Sajnos ezekkel van a legtöbb gond, hiszen csak alkalmi munkát végeznek, vagy egyáltalán nem dolgoznak, segíelyekből tartják fenn magukat.

– Igen, itt látom a legnagyobb problémákat – szól közbe *Csonotos Sándor*. – Egyesek bemennek a tanácsra, s különféle meséikkel három-négyezer forintokat vesznek fel, de nem arra költik, amire az összeget kapták. Ezt a segélyakciót is szeretnék rövidre zární, úgy, ahogy a Vöröskereszttel sikerült megállapodást kötni, hogy csak az kaphat segílyt, akinek a szervezet az engedélyt megadja. Így ténylegesen megoldódik a probléma, hogy a pénz oda kerüljön, ahol szükség van rá.

– Valahogy jó lenne, ha megszűnnének az elítélletek – veszi át a szót *Lakatos Ferenc*. – Igaz, ezért nekünk is sokat kell tenni. Mert a cigány-foglalkoztatás nagyon vegyes képet mutat. Elégé elterjedt a magyarok között, hogy a cigányok nem szeretnek dolgozni. Szeretnék azonban mi is földhöz jutni, de egyelőre tisztázatlan, milyen lehetőségek lesznek. Jó lenne, ha a cigányokat az üzemek, a gazdaságok hajlandók lennének foglalkoztatni. És ne is beszéljünk arról, hogy a cigányasszonyok nem jutnak munkához. Igaz, ehhez az iskolázatlanság jelentősen hozzájárul. Ezért írjuk le, hogy az állam tartsa el a gyerekeket; konkrétan, hogy az anyaságot munkában eltöltött időnek fogadják el. A cigányok a beilleszkedés nehézségeit naponta látják, és érzik saját bőrükön. A telepeken alacsony a kultúr színvonal, kezdetlegesen a lakásviszonyok, a felnőtt lakosságnál pedig teljes vagy részleges az analfabétizmus. A fiatalok között alig van szakképzett – sőt *hajt Lakatos Ferenc*.

De ez a három fiatalember már elindult az úton, hogy példát mutasson népének. A gyerekeket iskolába járatják, s a hámból szabadulni akarókat szép szóval igyekeznek meggyőzni. Ok már érzik, hogy itt az utolsó óra, hiszen a környőről új valóság mindent és mindenkit elsöpörhet. Vajon lesz-e erejük az elítélletek ellen harcolni, elfogadtatni a munkát és a tanulást, egyetlen lehetőségét a kiemelkedésnek?

Az ő szavakkal mondom:
Taven bahtale taj szaszte!
(A cigány szövegek fordítása:
1. Lassan hajts és csendesesen.)

Czotterné Ivády Zsuzsa, az MDF ügyvezető alelnöke még mindig feszült. Azért csak mondom:

- A május 31-i tanácsi vb ülésre önök is kaptak meghívót, el is jöttek, de nem jutottak be a tanácskozásra. Mi történt?

- A csütörtöki „intermezzo” volt az utolsó csöpp a pohárban. Akkor derült ki, hogy kénytelenek vagyunk tudomásul venni: helyileg továbbra is ellenzékben vagyunk. A következő történet. Tarnóczy Attila beszélt Zsoldos Ferencel, és a parlamenti döntést figyelembe véve megállapodtak, hogy a vb-ülés nyilvános lesz.

A hét elején aztán, pár nappal (!) az ülés előtt megkaptuk az anyagot, az én nevemre. A meghívó aljára oda volt gépelve, hogy csak az én megjelenésemre számítanak. Már Tarnóczy Attilának utalt az elnök úr arra, hogy a vb-terem nagysága, s az ülés lebonyolításához szükséges technika csak meghatározott számú résztvevő jelenlétét teszi lehetővé. Azonnal felvetődött, hogy - ha már változott a helyzet - nem lehetne-e nagyobb teremben megtartani az ülést. A nyilván-

mezzük, hogy a vb-ülés ugyanúgy nyilvános, mint eddig a tanácsülések voltak, tehát bárki bemehet. A korlátozott nyilvánosság, nem nyilvánosság! De visszatérve a kiindulóponthoz. Mi megérkeztünk, Zsoldos úr kijött hozzánk, s közölte, hogy Schmidt István már bent ül az MDF képviselőtében.

Ezen polemizáltunk egy sort, mivel Schmidt István abban a szituációban

nem az MDF-et képviselte,

hanem Tarnóczy Attila országgyűlési képviselőt, aki akkor éppen a parlamentben volt - mondja az alelnök.

- Erről tudott az elnök úr?

- Igen. Körülbelül egy hónapja megbeszélték Tarnóczy Attilával, ha a városban fontos dolgok történnek, s neki parlamenti elfoglaltsága van, akkor Schmidt István képviseli. Ezek után én hivatkoztam arra, hogy névre szóló meghívót kaptam, de hiába, Zsoldos Ferenc továbbra is úgy értelmezte az esetet, hogy Schmidt István az MDF-et képviseli. A helyzetet azzal próbáltuk menteni, hogy a jelenlévő Csordásné Láng Éva - a Thury igazgatója (aki szintén MDF-tag) - kettős mi-

nőségben vesz részt a vb-ülésen. Mivel őt az egyik napirendi ponthoz meghívták, Csordásné képviselte magát, az iskoláját meg az MDF-et, mi meg eljöttünk - mondja Czotterné Ivády Zsuzsa.

- Sok összetevője mindennek, hogy - anyagot későn kaptak, az említett közjáték is -, nekem azonban úgy tűnt, hogy a pártok ott és akkor eléggé felkészületlenek voltak.

- Azok voltak. Ha két heti feldolgozásra való anyagot valaki két nappal korábban kap meg, nem tud felkészülni!

Az anyagokból kitűnt, hogy sok dolognak kellett volna utána járni, hiszen fontos dolgokat

Ideg az MDF

általánosságban fogalmaztak. A problémákat két nap alatt

felelősen megoldani nem lehet.

- A véghatósági választásokig a helyrehozható bizottság még tart pár ülést. Az érdemi munkában való részvételhez szükséges szakértelmet tudják-e biztosítani?

- Man tudjuk oldani, de héttel, tíz nappal előbb kapjuk meg az anyagot, az azok olyan mennyiségűek, mint most voltak. Tudniillik, több szakembernek, szakértő csoportoknak kell kiadni azokat. Csak kialakított véleményekkel kívánunk az üléseken részt venni. Úgy gondoljuk, ha odamegyünk, akkor azért megyünk, hogy felelősen véleményt mondjunk - mondja az alelnök.

- A beszélgetés elején azt mondta, hogy ez volt az utolsó csöpp a pohárban.

- Igen. Van olyan érzésünk, hogy nem olyan korreket a kapcsolat a tanács vezetésével, mint amilyennek szeretnénk, vagy esetleg ahogy látszik. Abban nincs gond, ha bejelentkezünk egymásnál - a pártok a tanácsnál, a tanács a pártoknál - valamilyen ügy miatt, akkor rendkívül udvarias, európai, társalgás folyik, csak sok esetben

nem az történet, amit megbeszéltünk,

illetve sok esetben nem tudunk még választ sem „kicsiholni”.

Az első példa erre: Pásztor Lászlóné volt tanácselnök-helyettes távozása előtt Zsoldos úr lehetőséget kért arra, hogy az MDF választmányával erről

a témáról beszéljen. Elmondta gondolatait ezzel kapcsolatban, mi ez alapján felkészültünk. Utána a tanácsülésen már nem azt mondta, amit nekünk elmondott. Azóta is vannak olyan érzéseink, hogy nem vagyunk tájékoztatva a város társadalmi, gazdasági életének fontos dolgairól. Nem azt hiányoljuk, hogy a döntésbe nem vonnak be bennünket, hanem az információhoz való hozzájutás módját.

Érdekesnek tartjuk azt is, hogy amikor itt jártak Kovásznáról, az MDF képviselőjét meghívták egy vacsorára, - ahová nem tudtunk elmenni -, de a többi párt képviselőjét

nem. A tárgyalásokban pedig végképp nem vettünk részt, egyszer sem volt erre alkalomunk. Tulajdonképpen nem is tudjuk, hogy jelenleg hol, milyen tárgyalások folynak, esetleg utólag értesülünk csak. Példa erre, ami május 30-án történt. Egy héttel korábban felhívták bennünket a KEVITERV (amelyet a tanács megbízott a kiskanisai és katonartéri csatornázás tanulmánytervének elkészítésével), hogy egy Amerikában élő szakember jön az önkormányzatról előadást tartani. Mi vártuk a tanácsból a meghívót, nem érkezett meg.

Aztán 30-án délelőtt kiderült, hogy egy párt sem kapott meghívót. Ekkor személyesen értesítettem a pártokat, de az idő rövidsége miatt csak az SZDSZ, a Fidesz, meg az MDF tudta megoldani a képviseletet.

Nem tudtuk, hogy milyen témáról lesz szó, tehát szakembert sem tudtunk küldeni. Mi azonban hívás nélkül elmentünk a tájékoztatóra. Az épület előtt találkoztunk az elnök úrral, aki azt mondta, hogy a vb-teremben lesz a megbeszélést, ahol egy negyedórás várakozás után kiderült, hogy a földszinti tanácskozásban már javában folyik az előadás - folytatja Czotterné Ivády Zsuzsa.

- Kik vettek részt ezen a megbeszéléseken?

- A tanács néhány osztályvezetője, az apparátus tagjai közül páran, az IKKV és a városgazdálkodási vállalat képviselői.

Rendkívül

megalázónak tartjuk,

hogy egy ilyen fontosságú megbeszélésre, melyen feljárn-

lották, hogy amerikai szakemberek kidolgozzák a város kommunális ellátásának tervét, csak suba alatt vehetünk részt. Pedig a tájékoztatás a leendő önkormányzat működését nagy mértékben segítené.

Más: Az MDF piacot hónapok óta normális körülmények között szeretnénk működtetni. A kispacot kérjük erre a célra, de eddig még nem kaptuk meg.

Úgy érezzük, hogy az információkkal mindig lépéshátrányban vagyunk, s emiatt akarva-akaratlanul bizalmatlanság alakul ki bennünk. Nem a tanácsi ügyintézőkkel szemben, hanem a tisztségviselőkkel. Most már eljutottunk oda, hogy nehezen tételezzük fel azt, hogy amit mondanak, az úgy is van.

- Térjünk vissza a kispac ügyére!

- Állandóan tolódik a határidő, hogy mikor költöztethetjük oda az MDF piacot. A végén az derült ki, hogy ami épület ott van, azt a VGV használja december 31-ig iltózőnek. Az elnök úr szerint szerződés van erre. Mások szerint teljesen törvénytelenül használják, mert amit vállaltak a használat fejében, azt nem teljesítették. A piac állaga pedig romlik, senki nem használja.

A mi piacunk nem nyereségszerű, mi nullszaldós szeretnénk lenni. De eddig csak veszteségeink voltak, mert nem tudjuk - a diszpécserszolgálatot ellátva - a kistermelőket odahívni.

Egyszer például Szabó Imre (jelenleg az MDF alelnöke: az 5 Hevesi úti üzlete mellett működik a piac) kapott egy telefont, hogy őt

fel kell jelenteni

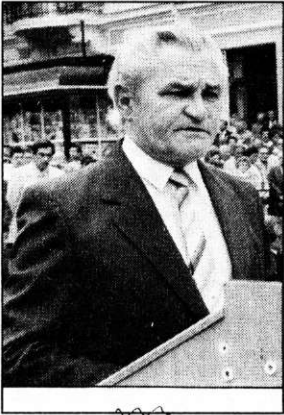
Kovács Zoltán osztályvezető utasítására.

Szabó Imre rögtön szólt Tarnóczy Attilának, és az osztályvezető úrnak, így a feljelentés elmaradt. Retorzió: a kereskedelmi ellenőrt - aki a tanácson dolgozott - állásából felfüggesztette az osztályvezető. Miután ez ügyben személyesen mentünk a tanácsra, Kovács úr közölte, hogy felfüggesztésről szó sincs, semmi probléma. Aztán egyik napról a másikra a tanácsi ellenőr a piacon találta magát, mint piacfelügyelő... - fejezi be a panaszadatot az MDF alelnöke.

Egyszóval: ideges az MDF, s úgy tűnik, joggal.

Kérdés: a másik fél mit gondol minderről.

Marton Gyöngyi

Felrepült a turulmadár

tudhatom című versét, majd a HSMK vegyeskara énekelt Kodály Zoltán: A Magyarokhoz című kórusművét.

Lourencsics Lajos, a Városvédő Egyesület elnöke, akinek oroszlánrészre volt abban, hogy a kanizsaiak egy „pici darabot” visszakapjanak történelmükből”, köszönetet mondott mindenkinek, aki valamilyen módon segítette munkáját.

Zsoldos Ferenc tanácselnök idézte népünk történelmének sorsfordulóit, hangsúlyozva, hogy időszakos idősorok csak akkor következtek, amikor a nemzet tetteit a viszálykodás helyett az

összefogásban rejlő alkotókészség határozta meg. Új kor nyitányának nevezte a pünkösdi napot (városunk történelmében, hiszen visszaadta azokat az értékeket, melyeket jelképe a turul és a zászló).

A beszédet követően a katolikus, a református, és az evangélikus egyházak kanizsai vezetői mondtak főhászt, Isten áldását kérve. Megbékélésre, összefogásra buzdították a jelenlevőket, a

magyarságot, a világot minden népet és nemzetét.

Az ünnepség végén együtt énekelt a Szózatot a HSMK vegyeskara és az egybeforró tömeg.

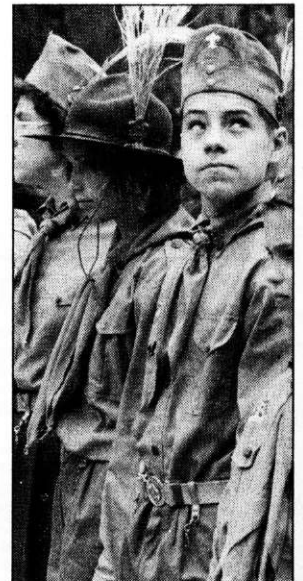
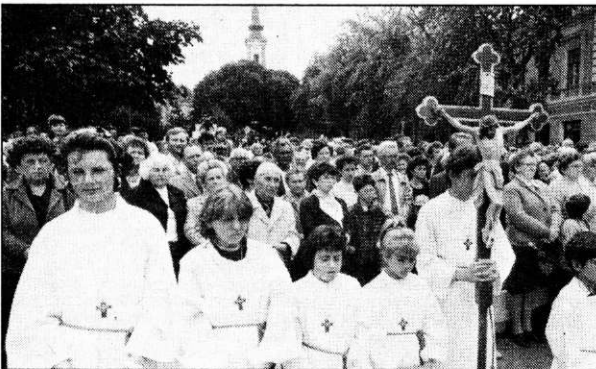
Lapunk tisztelettel adózik mindazoknak, akik nemcsak hitték, hirdették, de tetteikkel bizonyították is, hogy a múlt tiszteletére, megőrzésére minden embernek joga van. Köszönjük a város nevében.

H. M.

Rendhagyó ünneségre hívta a harangszó Pünkösdi vasárnapján tizenegy órakor a kanizsai polgárokat. A korhűen felújított és megszépült Dedk téren a régi helyére került és ünnepélyes körülmények között avatták fel az ötvenhét éven át titokban rejtgetett, de megőrzött turulmadarat és országszűlöt.

A Himnusz elhangzása után Bedő Csaba szavalt a Radnóti Miklós: Nem

Fotó: Szakony Attila

Finnországi koncert

UNKARIN NACVKANIZSAN KANIZSAI

SEKAUORO A KIITTÄEN

KURIKAN KAUPUNKI

KULTTUURILAUTAKUNTA

A Hevesi Sándor Művelődési Központ népművelőinek egy helyre történt költöztesével kissé zsúfoltra sikeredett (szerzői-előadói?) irodában beszélgetünk a Művelődési Központ Vegyeskórusának fiatal karvezetőjével a Katona Noémivel a kórus közelmúltban lezajlott finnországi vendégszereléséről.

Hogyan került sor a finnországi meghívásra?

– A KOTA (Kórusok Országos Tanácsa) közreműködésével létrejött kapcsolattalvételt követően mintegy két év telt el levelezéssel, a részletek pontosításával. Aztán a felkészülés nagy izgalommal, várakozással teli hetei után, május 19-án végre megérkezünk Finnországba.

Itten Hozzott Benneteket! felirattal várta kórusunkat Kurikka

város női karának néhány tagja Helsinki repülőterén. A kórusa-gokon kívül eljött a repülőterre és köszöntött bennünket Salo, Nagykanizsa finn testvérvárosának polgármestere is.

Ezt követően mintegy 6 órai buszúttal érkezünk a Helsinki kb. 350 km-re északnyugatra található, a késői időpont ellenére is szinte nappali fényben fűrőd városba, Kurikkába.

Hány koncertet adtatok, milyen programokon vettetek részt?

– Kórusunk először a helyi evangélikus gyülekezetet istentiszteletén majd a Hősi temetőben tartott megemlékezésen adott rövid koncertet. Nagyon gazdag program várt ránk. Megismerkedtünk a város nevezetességeivel, a múzeumok-

kal, gyárakkal szakértő idegenvezetők és egy Finnországban tanító szimpatikus magyar zenetanárnő, Zsirós Klára segítségével.

Látogatásaink néhány rövid dal előadásával igyekeztünk az éppent ott tartózkodók számára emlékeztetést tenni.

Kurikkán kívül is felléptetek?

– Igen utazásunk következő állomása a Kurikkához közeli Seinäjoki városka volt. Ebben a városban élt és dolgozott hosszú ideig Alvar Aalto a világhírű finn építész. Valamennyien megcsodáltuk a tervei alapján épített gyönyörű templomot és egyházközségi épületet.

Még aznap este koncertet adtunk a város Tärnävä kerületében található templomban.

Igazán hálás közönség előtt Kodály-műveket énekelünk, majd Gerócs Erzsébet zenetanárnő orgonán adta elő Bach: d-moll toccatáját. A koncerten közreműködött még Nándori Etelka, aki Bach-Gounod Ave Mariáját énekelte és Baráth Yvette magánénektanár, Pergolesi Stabat Mater c. művéből előadott két tétellel.

A koncertet, melyen Poszavecznő Arany Idával felváltva vezényeltünk a Himnusz hangjaival zártuk. A zsúfolt programmal töltött négy nap után nagyszerű hangulatú búcsúesten köszönt el egymástól a kurikkai és kanizsai kórus.

Innen hová vitt az út?

– Másnap délelőtt autóbusszal utaztunk tovább a jazz-fesztiváljairól híres Pori melletti Harjavalta-ba. Itt elsőként a helyi Szociális és Egészségügyi Iskolával ismerkedtünk, az intézmény fiatal igazgatójének kalauzolásával. Csodálkozva és bizony némi irigységgel telve jártuk be a pasztellszínű bútorkal, függönyökkel harmonikusan berendezett és modern egészségügyi gépekkel, műszerekkel felszerelt tágas épületet. (A kórusból jónéhányan tanárok lévén volt összehasonlítási alapunk).

Este pedig a helyi szabadidőközpontban tapasztalhattuk, milyen kellemes időtöltés a finnek által oly nagyon kedvelt szaunázás, ami magánházaiknál sem megy ritkaságszámba, lévén, hogy a finn lakóházak többsége el van látva eme izasztó szobával.

Harjavalta-ban mi volt a program?

– Az ottani női karral adtunk közös koncertet, Kodály, Bárdos műveket, valamint két finn dalt szóiallattunk meg, ez utóbbiakat különösen nagy sikerrel. Szép sikert aratott Baráth Yvette a My Fair Lady c. musicalből előadott részlettel.

A koncert utáni fogadáson meglepetésünkre a helyi polgármester magyarul köszöntött bennünket. Mint kiderült, többször járt Magyarországon és nagyon megtetszett neki az ország, ezért aztán megtanulta nyelvünket. Másnap hajókirándulással összekötött múzeumlátogatással vettünk részt, majd pedig következett a búcsúest. Igazán nehéz szívvel váltunk el finn barátainktól.

Hogyan tovább, lesz-e folytatása a finn kapcsolatnak?

– Igen, mind Kurikka mind pedig Harjavalta női karát magyarországi vendégszerelésre hívtuk meg, amit köszönettel elfogadtak. Erre valószínűleg a jövő nyáron kerül sor. Akkor a kanizsai közönség számára is alkalom nyílik majd a finn népzenével, népdallal való ismerkedésre. Kórusunk pedig készül a legközelebbi feladatra, Kanizsa tőrök alóli felszabadulásának 300. évfordulóján tartandó ünnepségekre.

H. M.

Bazár udvari esték

Harmadizben kerül megrendezésre városunkban a Bazár udvari Zenei Estek. Az ötlet és a megvalósítás Horányi Iván, a HSMK igazgatóhelyettesének nevéhez fűződik. A gondolat azóta foglalkoztatta, amióta elkezdődött a Lenin út 8. alatti épület, a Dél-Zalai Takarékpénztár egykori székházának felújítása. Naponta figyelte a munkálatokat, és törte a fejét, mit lehetne ezzel a megújuló, szép környezettel kezdeni. Az eklektikus épület zárt udvara a sok virággal mediterrán hangulatot áraszt, szinte kínálja magát valamilyen kulturális rendezvénynek.

– Kanizsának nincs, és a közeljövőben nem is lesz szabadtéri színpada, ezért arra gondoltam, az úrt pótolhatnánk ebben a szép környezetben – mondja Horányi Iván. – Mivel a lehetőségek korlátozottak – nincs hely nagy díszleteknek, nincs színpad, díltöző –, nagyszabású színházi rendezvényekre gondolni sem lehetett, csak kisebb zenei rendezvényekre, pódiumműsorokra. Miután megvolt az ötlet, meg

Fotó: Cserny József

kellott vizsgálni, hogy az udvar akusztikailag is alkalmas-e zenei műsorok megtartására. A HSMK kamarakórusa egy alkalommal kipróbálta, s kedvező véleményét alkotott. Ezután megnéztük, hány nézőt tudunk elhelyezni az udvarban egy-egy

alkalommal, és hozzáfogtam a szervezéshez.

Mit szóltak a lakók?

– Minden lakónak levelet írtunk, melyben részletesen tájékoztattuk a tervekről, és kérjük hozzájárulásukat. Örömmel mondhatom, a fogadtatás kedvező volt. Egyhangúan támogatták elképzeléseinket, sőt felajánlották segítségüket. A kapcsolatunk két évad elteltével is jó, szinte családias. Van olyan lakó, aki kávéra, röpke beszélgetésre is meghívta a művészeket.

– Az idén négy alkalommal, hétfő estéken lesznek az előadások. Van valami újdonság az elmúlt évadhoz képest?

– Az elmúlt évek során kialakult egy száz-százhusz fős törzsközönség, amely a könynyű, szórakoztató, zenés műfajt kedveli, népszerű előadóművészek tolmácsolásában. Idén a Fővárosi Operett Színházra és a Vidám Színpadra építettünk, reméljük jól választottunk. Első ízben próbálkozunk bérletek kiadásával; megvásárlásuk nyolcvan forint kedvezményt jelent. A bérlet átruházható, tehát nem vész kárba. Idén is számítunk a Zalakarosban üdülői külföldi vendégekre, közülük minden évben sokan látogatták a rendezvényeinket. Rájuk való tekintettel a dalok egy része németül hangzik el.

Rossz idő esetén mi történik?

– Az előadásokat mindenképpen megtartjuk, rossz idő esetén a HSMK kamaratermében.

És most nézzük az idei műsorajánlatot:

Július 2-án Kabaré-koktél
Július 16-án Lehoczky Zsuzsa estje

Július 30-án Operett gála

Augusztus 13-án Straub Dezső kabaréja

Igazán kellemes kínálat. Kellemes estéket, kanizsaiak.

Szakmai verseny – gyerekeknek

Befejeződött a fizika, matematika, számítástechnika tantárgyakban meghirdetett FEJTŐRŐ verseny.

A levelezős versenyben az 5. osztályosoknál Békési Tamás (Rozgonyi), Pankasz Szabolcs (Rozgonyi), Rác Gábor (Miháld) végzett az élen, a 6. osztályosoknál Szabó Krisztina (Hunyadi) lett az első.

A 7. osztályosok között Benke Péter (Rozgonyi) gyűjtötte össze a legtöbb pontot, míg a 8. osztályosoknál Tolnai Gyöngyi (Galambok), Seláf István (Nagyrada), Göcse Zoltán (Hevesi), Hermán Judit (Bázakerettye) holtversenyben végeztek az élen.

Számítástechnikában Molnár Csaba (Rozgonyi II.), Csárdi Gábor (Petőfi), Tábori Imre (Petőfi) lett az első. A több száz gyereket megmozgató játékot Kuti László szaktanácsadó irányította.

– at –

Tüskés Tibor köszöntése

Tudott valamit az ókor görög polgára. Tisztelte az emberi tudást, büszke volt szűkebb pátriájának fényes elméire. Hét város versengve hirdette, hogy az ő szülötte, fia a nagy költő, Homérosz.

A nagy drámaíróit, Szophokleiszt tisztületbeli hadvezérnek nevezték.

A világnak ezen a táján – reménykedjünk – pirkad az úg. A szellem embere talán újra megkapja a neki kijáró tiszteletet. Adjuk meg mi is Tüskés Tibornak, aki – bár Balatonszántódon született, s élete jelentős részét Pécssett töltötte – iskolai tanulmányait a mi városunkban végezte. Számtalan művében vallja meg kötődését e városhoz és e tájhoz. Gyakran olvashatunk visszaemlékezéseiben a Vécsei utcai elemi kisdíjakjának élményeiről, s a felnevelő „alma mater”, a kegyes atyák gimnáziumának emberferagó légköréről.

A kanizsai kegyesrendi gim-

názium önképzőköriében kezdődik, itt gyökerezik az írói pályája is, amely a 60. év táján tiszteletet parancsoló jelentős életművé terebélyesedett.

Ezekben a napokban emlékezett Pécs, Kaposvár, Somogyország, s most Zalamente, Kanizsa is Tüskés Tibor 60. születésnapjára.

Tüskés Tibor életműve egyike a legjelentősebbeknek, amelyek valaha is kötődtek e városhoz. Csaknem ötven önálló kötet megjelenése mennyiségben is lenyűgöző, bár az irodalomban igazán nem lehet terjedelemben mérni az értéket.

A fiatal, de már tudós tanár 1959-től a pécsi Jelenkor főszerkesztője. A folyóirat az egyik legjobb műhely lett az országban, Tüskést pedig a Nyugat egykori nagy szerkesztőjéhez mérték. 1964-ben azonban eltávolítják a folyóirat éléről, talán saját életművének nagy szerencsésjére, hiszen ettől kezdve születnek jelentős alkotásai.

Életművének nincs és nem is lehet szebb és igazabb összefoglalója, mint az „Írás és szolgálat”, amelyet éppen ő adott Várkonyi Nándor munkásságának méltatására.

Írás és szolgálat az ars poetica, ha a diákok számára ír a tanítás gondjait egyhító tanulmányokat, ha képes földrajzkönyvet ír szülőhazánkról, Magyarországról, a szolgálat vezérlő tollát szép és kemény szociográfiában, akkor is, ha a múlt főlemelő és tragikus pillanatait idézi Zrínyi küldetésében és sorsában, és akkor is, ha a testvérműzsák világába indul, s a kortárs képzőművészet bemutatására vállalkozik.

A pályá eddigi mérlegéhez természetesen gyenge az én tollam, de megkockáztatom a kijelentést, mely szerint életművének a csúcspont között lesz majd az a hat egymást követő kismonográfia, amely a magyar irodalom kiválóságainak pályáját összegzi: (A megjelenés sorrendjében: Kodolányi János, Csorba Győző, Illyés Gyula, Nagy László, Pilinszky János, Rónay György.)

Nem szólhattam sok olyan művéről, amely megérdemelné a méltatást eme szép ünnep alkalmából. De szólnom kell

Fotó: Cserny József

még Tüskésről, az emberről. Széchenyi embere ő, aki megfelel a legnagyobb magyar kiválóknak: tehetséges, szorgalmas, kezdeményező. Megtanulandó és követendő tulajdonságok ezek, s ha még társul hozzájuk néhány olyan vonás is, mint a kemény, fegyelmezett munka, mint a legendás potosság, mint az egyenes, nyílt férfibarátság, a másikat főlemelni tudó segítőkészség, akkor csak azt kívánhatjuk 60. születésnapján: további jó munkát egészségben, emberi örökökben!

Harkány László

Olvasta?

Tüskés Tibor: Tájak, emberek

Kellemes olvasmány Tüskés Tibor új könyve. A szerző beszélget velünk, mond és kérdez. És mi partnerekké válunk. Elénk tárul a mozaikokból felépített régió; emberi sorsok, magatartásokformák, típusok lesznek társaink.

Tüskés könyve nem világmegegyítő ismereteket ad, nem drámai feszültséggel szórakoztat, tisztességes szándékkal közöl. Kitérül előtünk az író személyisége, élettörténetének egy szakasza. Úgy beszél magáról, életének alakulásáról, hogy egy életút tanulságait rögzítjük.

A három egység (Tájak, emberek, Pillanatképek, Motivumok) tartalomlag elválaszt ugyan, de gondolatiságában egy. Ennek nem mond ellent a tartalmi tarkaság, hiszen belső egység látszik mögötte.

Miért olvastatja magát Tüskés? Mert napi gondjainkról szól. Mert élő problémákat vet a papírra. Közelmúltunk alakjai eleve-nednek meg, szívhez közel álló jellemeik tárulkoznak ki. (Téglások, A mohácsi korszak) Zala és Kanizsa nem egy esetlen tárgya, vagy meditációra alkalmas asszociáció forrása az elmélkedésnek. S ebben a mértékartó ítélet és a tisztánlátás feltétlen érdeme Tüskésnek.

Megnyerőek a Pillanatképek rajzai. Az íróársak közül többet megjelenített: Babits, Illyés, Weöres, Kodolányi, Petőfi portréja irodalomtörténeti adalékokkal gazdagított bennünket. Nem egy gondolatosa több, mint szépírói alkotás; alapos kutatómunka vagy szakirodalmifeltárás eredménye (Tervek a Balaton lecsapolására).

Riportszerű írásai a legelevenebbek. Itt tárulkoznak ki leginkább az emberi magatartásokformák. Joggal báncózik egy-egy mesterség (művészet) kihálasa vagy funkciójának megváltozása miatt, hiszen múltunkat megbecsülni, szeretni kell.

Igy saját múltjában is keresgél Tüskés, s az emlékmózaikokból próbálja egységes képpé összerakni – sikeresen – a maga történelmét. Mosolygásra késztet Balatonszántó (Vallomás a szülőföldről) lokalizálása, földrajzi és közigazgatási keresése. A múltból a hasznosítandó és hasznosított értékeket vizsgálja, s nem nosztalgiaival szól. Vall a szülőföldről: „Kinyitotta számamat a szépség meglátására, befogadására. A vizet nézni kell. A víz állandó mozgás, maga az élet.” Es ő ebből az életből merített. Minden sora mögött ott a való, a személyes, közvetlen élmény. A könyv igazi értékét a nyelvi megformáláson kívül itt kell keresni és megtalálni.

Érdekes a képek válogatása. A jelen vagy a közelmúlt témájához jól kapcsolódnak, és megfelelő helyen illusztrálnak. Nem tűnik paradoxonnak az anarchikus népi ábrázolás. Szerencsés válogatás ez, és a szövegközi elhelyezése is mintaszerű.

Ismét érdekes, érdekfeszítő művel jelentkezett Tüskés Tibor. A könyv elolvasása után joggal érezzük, gyarapodtunk ismeretekben, patriotizmusban, humánumban. Mörzic „Gyalogolni jó”-t írt, mi azt, hogy a Tájak embereket olvasni volt jó.

(Pannónia Könyvek, 1990.)

Dr. Horváth György

Pék Pál

Sötétség után fény

A 60 éves Tüskés Tibornak

Atlantiszod diólevélen –
És fű szikkad és frézliák –
Alámerit a légszomjunk,
lásd,
alámerit a szomszúság.

Mert kuporogtunk egytől
egyig!

Szabadságunk
megszűkött – –

Most vacogtat, hogy
bennünk ébred,
ami holnap földre dönt,

hogy ennyi lesz: a
pocsolyákon

darvakkal leng el az ég
– –

Csak mozdulat a foszló
tájon,

s fájni sem fog,
semmiség!

Pedig hányszor
usztult ránk a

néma vád, a „nincs
tovább”,

hányszor hőkölt bent a
szó itt,
ha az ősből pernye
száll!

Ó, tudtuk mi, hogy fény
írja be

zsidbadt rétünk, s béke
van,

hogy sortüz előtt, ott a
falnál,

megjelöl a virradat,
megjelöl a

hogy megérintik majd az
arcunk,

s házunk mellé hazánk
áll,

hogy átsüt még a rend, a
törvény

zavart idők tébolyán,
s ha feksznik is a végső
völgyben,

egyfittelen a föld szívében,
megy tisztább jövő köztöget

s beszél hozzánk majd a
majd,
szél – –

És jó lesz úgy, és meg
se hőkölsz,

ha a szélcsond omlik rád,
hisz mézillatú

Szodománkban
belaktad már – Nakonxpánt.

nünk a jelentgetések tömkelege. Családdal együtt legálább hetvenszer voltunk kihallgatáson és fegyelmi tárgyaláson.

Az előjárásághoz hiába fordultam, mert Gyótár Jenő pátrói előjáró a surdi vb-titkár Berke sógora, Gyórfy Gézáé előjárósági tag Gyótár lánya, Dömötörfy János előjárósági tag pedig Gyótár unokaöccse. Az előjáró vizsgálat alaptalan

Pátrói levél

8 órában, havi 3600 Ft-ért. Összehasonlításként: a Pátró tanácsi kirendeltség vezetője, Berkéné napi négy órára 4 ezer forintot kap. Hol a kettő között a különbség? Ki fedi fel már az összeférhetetlenséget, hiszen főnöke a férje, Berke vb-titkár!

A vb-titkár Berke József viselkedését, joggal való visszafelé ezek után közzé teszem az ország minden sajtótermében! Elégtételt kérünk, s Berke kapja meg megérdemelt büntetését! Vonják felelősségre mindazokat, akik ügyeink kivizsgálása nélkül törtek palcát

Kanizsa Városi Hetilap Szerkesztősége!

Közlöm Önökkel, hogy a surdi tanács vezetőiről szóló cikkek megjelenése számomra nagy gyogyulást jelentett. Ok engem idegileg teljesen tönkre tettek. Panaszos bánatomat most a nagykanizsai kórházi ágyamon írom.

Tisztelt Szerkesztőség! 1982-ben a Pátróban dolgozó hegyőrfelmondott. Ennek a munkakörnek a betöltésére 11 személy jelentkezett. Berke József vb-titkár megtudta, hogy mi személygépkocsit szeretnénk venni, s azt mondta a férjemnek, ha megveszi az ő kocsiját, akkor ő lesz a hegyőrf. Az egyezés között megtörtént. Férjem fevétele után a pátrói vegyesbolt előtti parkot és a tanácsnál lévő virágos keret nekem kellett gondoznom. Feladatomból volt még télen a tanács előtti járdáról, és a két temető előtti járdákról a hó eltakarítása. Mindezekért a munkáért a vb-titkár felesége kapott kitüntetést.

Pátrón én voltam a tejgyűjtő kezelője. Berke vb-titkár 1983-ban négy alkalommal megjelent ott nálam, hogy tanúskodjak Dömötörfy Józsefné a helyi kultúrház igazgatója ellen, azért, hogy Dömötörfy né ellopja a pávakör miniszteri kiténtetését. Én mondtam Berke úrnak, hogy ezt nem vállalom, mert én nem látom a pávakör kiténtetését. Erre ő azt mondta, hogy megmutatja nekem, ugyanis nála van. Elárulta, hogy Dömötörfy né ki akarja dobni állásából, és helyére mást akar tenni. Ezután még háromszor felkeresett a vb-titkár, de én megtagadtam a hamis tanúságot. Erre ő így válaszolt: Én tettem be a Sándort hegyőrfnek, de én is teszem ki.

Egy másik eset. Bebők István helyi lakos, halála után az éveken át Bebők által sanyargatott felesége asztalterítője hozzám került. A vb-titkár felesége kérte, hogy adjam neki oda. Én nem adtam. Ezután Berkéné Bebőknetől kérte a terítőt, azzal, hogy akkor tovább kapja a szociális segílyt. De ő sem adta oda az asztalterítőt, mire a tanácson meg is vonták tőle a segílyt.

Azóta én özvegy Bebőknet sajnálatból és becsületből gondozom. Majd megindult elle-

vádat koholt, és elfogult tanú is volt családom ellen. Másfél hónap alatt 14 ízben jelentettek fel zuggalinka főzésért. A zalaegerszegi pénzügyőrök körül-vették a lakásomat és házkutatást tartottak, s a lakást szét-törték. A lakásban nem találtak semmi nyomot. Engem kint a falhoz állítottak, férjemet pedig felhajtották a lakástól 300 méterre lévő mellékhelyiség át-kutatására. A pénzügyőrök ott sem találtak nyomot, pálinkát. A pénzügyőrök később becsá-natot kértek, és elárulták, hogy Gyórfy Géza volt a feljelentő. Őt azonban nem lehetett fe-lelősségre vonni, mert községi pártvezetőségi tag volt.

Rövidesen jött a bosszú. Engem kitétek tejkészelői munka-körömből, férjemet pedig a hegyőrfi munkaköréből bocsá-tották el – egyaránt hamis vá-dakra hivatkozva. Mindketten megfellebeztük a döntéseket. Engem a megyei Munkaügyi Bíróság, férjemet pedig a kaniz-sai döntőbizottság visszahelyezt eredeti munkakörünkre. Nemsokára újabb ürügyet talá-ltak elbocsájtásunkra, amelyet újra megfellebeztünk, és meg-nyertünk. Újra visszakérültünk munkahelyünkre.

Sajnálatos, hogy a férjem ál-tal istápol, a hegyen lakó ma-gatehetetlen Szlávecz Pista bá-csi férjem távollétében egyedül maradt – erről tudott a pátrói tanácsi kirendeltség vezető, Berkéné – s arról, hogy a kuk-kójában meghalt! A tanácsiak nem törődtek vele...

A tortúra tovább folyt: egy-szer alaptalanul – sértegetésért – Berke vb-titkár 3000 forint pénzbírsággal sújtott. Jogor-voslatomat a kanizsai tanácson és ügyészségen elutasították. Felbújtott személyek bevonásá-vál többször is feljelentettek tejhamisításért, de bizonyítani nem tudták. Zaklatásnak lett ki-téve fiam és édesanyám, néhai Légrádi Istvánné is. Mindketten jogtalanul.

1989-ben Berke férjem ellen újabb – immár harmadszor – hamis vádakat koholt, és újra megszüntette munkaviszonyát. A megyei Munkaügyi Bíróság ismét visszahelyezte munkakö-rébe. Erre Berke vb-titkár eltet-te a liszói-móricshelyi hegyhátra, lakásunktól 30 kilométerre napi

Én már egyébként hosszú ideje beteg, s táppénzen vagyok, amely havi 3300 forint. A férjem fizetését hozzáadva 6900 Ft-ból élünk hárman, mert az általunk gondozott szegény Bebők né nem kap szociális segílyt, az 1000 forintot megvon-ták tőle.

Ügyünkben egyébként pa-nasszal fordultam a Zala megyei Tanács vb-titkárához, dr. Dénes Bélához, aki azt vála-szolta, hogy Bebők Istvánné megélhetése és ellátása miál-talunk biztosított, s életkörülményeiben olyan változás kö-vetkezett be, hogy szociális se-gélyre nem szorul. De milyen alapon kap a vb-titkár anyósá-nak nővére havi 4000 Ft szo-cióális segílyt?

felettünk, a surdi tanácstól a megyei tanácshoz. Engem és családomat halálra ítélték, lel-kileg, anyagilag tönkre tették.

Tisztelt Cim! Én tudom, hogy számomra az életből nem sok van már vissza. De nagyon bi-zok, hogy siralmas ügyünkre talán felfigyelnek. Ha meg kell halnom, nyugodtan haljak meg, s visszamaradt családom nyu-godtan élhessen tovább. Szűn-jem meg a „családi” tanács! Ezek a kiskirályok ne törjenek palcát senki feje felett, s ne koholjanak hamis vádakat senki ellen!

Tisztelettel:

Hajdinyák Sándorné
8857 Pátró
Kossuth u. 14/b.

Szőnyegek,
bútorszövetek,
takarók

és minden, amit
a lakástextil
vállalat kínál,
nálunk kapható.

DOMUS

Lakberendezési Bolt

Nagykanizsa, Zrínyi u. 35.

Laurát egy másodperc-re furcsa érzés kapta el – emlékezett. De ez az emlék halvány volt, nagyon halvány. Mintha apja hangját hallotta volna. Vagy az egy álom volt...?

– Hát ennyi – mondta a közjegyző és letette a papírt.

Peter csodálkozott:

– Azt hittem, ez a bevezető!

– Nem uram, ez minden – így a közjegyző.

– No de hát... – Peter megvakarta a fejbüdjét, zavartan – Végül is, mondja, uram, mit örökölt a feleségem?

– Nem tudom, uram. A cédulán csak ennyi áll. At is adom, tessék!

Laura és Peter hitetlenül forgatták. Csalódott arcukat látva, az idős férfi szigorúsága megennyhült:

– Talán egy másik közjegyzőnél tette letétbe az igazi végrendeletet. Vagy ez csak egy önöknek szóló erkölcsi intézés, esetleg... útmutatás.

– Erkölcsi intézés? Köszönjük szépen – Peter lelkében szinte hallható robajjal omlottak össze a vágyálmok. Szép ház, világgörűli utazás, gazdagság...? – Tartozunk önnek valamivel?

– Nem. Az elhunyt kifizette a szerény költségeket.

– Akkor... Hát köszönjük. Gyere, Laura. Visszontlátásra.

Peter csak később érezte: lehet, abban a percben a közjegyzőnek talán még lett volna mondanivalója számukra. Legalábbis olyan volt az arca...

A folyosón még nem szóltak egymáshoz. A liftben is kénytelenek voltak hallgatni, idegnek álltak mellettük. Csak a hallban jött meg a hangjuk, akkor viszont mindketten egyszerre kezdtek beszélni:

– Szívem, ne haragudj az apádra...

– Hogy haragudhatnék arra az utatlon, félszű alakra? Hiszen sohasem láttam! Hogy a pokol tüze égessé meg... Bocsáss meg, Laura. De te is tudod, milyen szegények vagyunk. Milyen jól esett volna egy kis örökség.

– Tudom, szívem. Bevallom, gondoltam én már el is osztottam egy képzeletbeli, de nagyon nagy összeget...

– Évekbe kerül, míg megszedjük magunkat. Míg egyáltalán elkezdhetünk élni.

– Anyám szerint apám mindig önző volt.

– Egy vő nem szívesen ért egyet az anyósával, de azt hiszem, az idős hölgy ezúttal fején találta a szöveget... Apád

őket – testükön érezték szelét, amint elszágul-dott mellettük. Peter óvatosan kidugta a fejét rejtekhelyükről – az autó akkor forult ki a széles National sugárútra, és beleolvadt az ott hömpölygő autófolyamba.

– El akart gázolni benünket – Peter ajka reszketett, a férfi holtápadt lett hirtelen – Te, ez megölt volna mindkettőnket! Ha nem ugrunk el... Gyilkos!

mindenesetre hagyott rárd egy darab papírt – gúnyolódott Peter tehetetlen dühvel.

– Olyan, mintha üzenet lenne – Laura elgondolkodott.

– Gyere, átmegyünk a parkolón, arra rövidebb az út – Peter órájára pillantott – Igyekezni kell. A főnök nem szereti, ha sokáig vagyok távol.

– Én is keresek valami munkát – Laura dacosan felszegette állát – Vége a mézesheteknek, dolgozni fogok, úgy hamarabb vehetünk saját lakást.

A parkoló közepén mentek. Átvágtak két hosszú autósor között. A nyár eleji nap felhők mögött várakozott, nem volt túl meleg. A férfi magához ölelte Laurát, éppen szótól volna, hogy ne agadjon, majd csak lesz valahogy – amikor közelgő zúgást hallottak.

Az autósorok között nagy fekete kocsi vágott feljűk teljes gázzal. A férfit lebénította a rémület. Szeme csak a rohamosan közeledő motortházat, a krómozott lökhárítót látta. Olyan sebesen közeledett... Aztán működni kezdtek ösztönei, reflexei, már tudta, mit tegyen.

– Vigyázz! – szaladt ki torkából a kiáltás és egyetlen erős mozdulattal berántotta Laurát két autó közé. Az aszszony majdnem elvesztette egyensúlyát, elkapta egy kocsi visszapillantó tükrét. A fekete autó így is majdnem érintette

– De ki volt ez? És miért...? – Laura csak most fogta fel igazán a történeteket. Remegtek a térdei, a rémület szinte megbénította.

– Hogy miért...? – Peter nem nézett a feleségére. – Laura, azt hiszem, az apád mégis hagyott rád valamit. Valamit, ami értékes... Amiórt egyesek, láttad, a gyilkosságtól sem riadnak vissza!

2. Kellemetlen látogatók

Két nappal később Peter mit sem sejtve jött haza. Igaz, ez a „mit sem sejtve” nem volt egészen igaz, hiszen az utóbbi napokban már állandóan azon járt az esze, hogyan védekezzenek rejtélyes ellenségeik ellen. A férfinak egyelőre semmilyen épkezláb ötlete sem támadt. És mivel „amazok” két napig nem jelentkeztek, hát lassan megnyugodott. Lehet, a parkoló-

ban csak egy felelőtlen tizenéves vagy egy rézszeg vezető hajtott kis híján rájuk, nincs itt semmi összefüggés, „amazok” nem is léteznek? Es persze – nincs semmiféle örökség sem, sajnos?

Ahogy megbeszélétek, előbb megvárta Laurát a bejárat előtt. A fiatalasszony mostanában érthető okokból nem óhajtott egyedül hazamenni. Sikerült munkát szereznie, amit naponta majdnem ugyanabban az órában fejezett be, mint a férje. Két irányból jövet mindig ugyanazon a sarkon találkoztak – ez a „mindig” tulajdonképpen most másodszor fordult elő, hisz Laura csak két napja dolgozott. Nem volt jó munkahely, amit Laura talált, egy hivatalban alkalmazták, ahol kevés pénzért sokat vartak tőle.

– Szervusz, kedves – megcsókolták egymást, és befordultak utcájukba. Felmentek a lépcsőn.

– Mostanában mindig a torkomban van a szívem, amikor a saját lakásunkhoz közeledem. Furcsa, nem? – sügta Laura.

– Itt és most semmi sem furcsa – felelte a férj diplomatikusan. Ugyanis az ő szíve is helyet változtatott, és amikor a folyosón ajtajuk felé lépkedtek, Peter úgy érezte, szívét szinte csak a nyelve fogja vissza a torkában.

Ahogy az ilyenkor lenni szokott, bajlós előérzetük „természetesen” valóra vált. Már messziről látták, hogy lakásuk ajtaja résnyre nyitva van.

Vége a 2. résznek

(Folytatjuk)

Határozatok felülvizsgálata

A társadalmi rendszerváltással összefüggésben a hatályos tanácsai és végrehajtó bizottsági határozatok felülvizsgálata folyik. A június 14-i tanácsülésen terjesztik a testület elé az ezzel kapcsolatos tanácsrendeletet.

Vöröskereszt ülés

A Magyar Vöröskereszt Országos Végrehajtó Bizottsága kihelyezett ülést tartott Zalakaroson, a Községi Tanács tanács-termében. A programban többek között az 1989. évi gazdálkodás értékelése, a június 5-i országos vezetőségi értekezlet előkészítése, valamint a helyi alapszervezet munkájával való ismerkedés szerepelt.

Sziget olasz módra

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
1																					
2																					
3																					
4																					
5																					
6																					
7																					
8																					
9																					
10																					
11																					
12																					
13																					

Az ábrán két, egymástól kanyargó vonallal elválasztott rejtvény található, melyek közül az egyik teljesen körül fogja a másikat – akár egy szigetet. A fekete négyzetek száma 6. A meghatározásokat soronként adjuk meg, de az egybetűsöket nem közöljük

Beküldendő: vízszintes 1.,2.,12.,13. hosszú és függőleges 1.,21. teljes meghatározásai június 20-áig szerdáiig.

Meghatározások
Vízszintes:

1. Törött nipp – reformkori történetíró – csavar. 2. József Attila-díjas költőnk (Gábor) – Kassák drámája. 3. Hacsaturján személyneve – rág – 2/3 eső – előadó – őt érinti a menetrend. 4. Fél megyénk – le-véltártudomány – európai tör-

peállam. 5. Harmadik királyunk (Sámuel) – kér – klasszikus költőszó – kerámikus eszköze. 6. Nyűg – Belső-Ázsiát kutató magyar régész keresztnéve kezdőbetűjével – fővárosi menyasszony. 7. Becézett női név – ezekkel jó a vételi lehetőség – New York operájának becézése. 8. Vata kerékbetörve – forgalomból kivont pénzt újraforgalmazó fogalom – CII:II mondat eleme. 9. Szó és virág elöttagja – fűtestvérkéek – tankbelső – néman tusol. 10. Kötőszó – M – ÁÁÁÁ – fővárosi sportintézmény – ...kart – a spanyolban folyó. 11. Görög betű – őlt – németül -nál,-nél – kötőszóvetes izomvég – óg... keverve. 12. Kisalföldi mezőgazdasági gépgyárunk neve – Vörösmarty írói álnéve. 13. Ady-vers – komoly esztétikai hiba a bőrön.

Függőleges:

1. A. Schwarz-Bart regénye. 2. Kupszelet – képzőművészeti tanulmány. 3. Heyerdahl hajója – római légióegység – Norma...amerikai film – névelős padlás: nép nyelvén. 4. Duplán: fadob Afrikában – vércso-

port – F.G. Lorca drámája – holland gépkocsi jelzése. 5. Németül az egy 2/3-a – római számok csökkenő sorrendben – mutatószó – kora. 6. Iráni uralkodói cím – fordítottjával Szokolay és Munkácsy alkotásainban szereplő címszó – probléma. 7. Azonos magánhangzók – sír – rófnél rövidebb hosszúságú – Sárvár közepén. 8. Néma kegy – vajon feleselés? – Noé felborult járműve. 9. Azonos hangzású betűk – ilyen korúak egyesülete a TTT – gűz fele. 10. Cum...: Rákóczi jelszavából – belváros kijelése – község, de ládika is. 11. Szovjet folyó – befestők – Czuczor Gergely álnéve. 12. Magyar bajnokság – majdnem féltucat település közigazgatási szerve – angol férfinév. 13. November hangzói – Jupiter holdja – nincs keverve – Kiel közepe. 14. Földszoros Hátsó-Indiában – Közép-európai Kupa – április hangzói – raktár rövidítése. 15. bohém hangzói – ...West:am. színésznő – lankad – vátesz hangosan. 16. Nyomornegyed – ...Atatürk:köztárs. elnök neve. 17. Ez a szám a könyvtárosoké – híres némes – mister. 18. ...és Pan – lenbatsizt – egymást követő magánhangzók. 19. ...Pahlavi – híres néger énekes volt (Louis). 20. Kobalt a fordítottja – kormányrendszer. 21. Növénykertán.

Hivatás

– Szereti ön a munkáját?
– Persze. Igen.
– Hivatásának érzi, amit csinál?
– Nem is tudom. Azt hiszem.

A fiatalasszony ragyogó szemmel mesél a családjáról, a gyerekekről, a férjéről. A férj gépészmérnök. Sokat dolgozik, szépen is keres.

– Csak nem szereti a munkáját – jegyzi meg az asszonyka. Mert a férje nem erre a pályára készült. Szeret és állítólag tud is rajzolni, festeni. Képzőművészeti főiskolára akart jelentkezni, de a mama lebeszélte. Praktikus és okos magyarázatot adott, végső érvként pedig azt hozta fel: ebből nem lehet megélni.

A fiú önbizalma megingott és a család öröme a Műszaki Egyetemre jelentkezéni. Jó mérnök, elismert szakmai tudással. Szombatvasárnap adáék a festőárvány

elé, ecsettel festékei között keres vigasztalást.

– A kezdet nem is volt nehéz. Ugy értem, hogy simán, először sikerült a felvételim, gyorsan elmutált az egyetemi évek. A férjemmel is ott ismerkedtem meg. Kezünkben a friss diplomával, tele ambícióval indulunk a közös életnek. A kórházi gyakorlat után a férjem nagy lehetőséget kapott. En itt maradtam. Hétfővegen találkoztunk, telefonon beszélgettünk. Egy idő után azt mondta, ez nem élet. Menjek utána, ő majd eltart, elég sokat keres. Sok srás, töprengés után – maradtam.

– Megérte?
– Nem tudom... Néha nagyon rossz. De ez nem végleges. Lehet még társam. A munkámat becsúll, szeretnek a kollégák és úgy érzem, a betegeim is. Azt hiszem, a munka örömeivel kezdődik a boldogság.

– Valahogy nem így képzeltem. Az egyetemi évek alatt sokat nélkülöztem. Sokszor csak kenyérré, tejrre futotta az ösztöndíjból. Ruhát – nagyrájkán – a bolhapiácra vettem. De végre elkezdett a nap, kezembe volt a diplomám, öt évi küszködésem eredménye. Azt hittem, most már nyitom a világot. – A munkámban csalódtál?
– Dehogy. Pogramozó matematikus vagyok egy nagyvállalatnál. Szeretem a munkámat, és ennek a szakmának jövője van. Csak éppen nem tudok belőle megélni. Mire kifizetem az albérltet, a rezsit, alig marad valami. Tudod, hol tartok megint? A kenyérmel meg a tejjel. – Mit nevez ön hivatásnak?
– Az a munka, amit szívesen csinál az ember...
– Amiről úgy érzi, hogy erre született...
– Ami nélkül nem érdemes dolgozni, mert akkor csak robotot.
– Turi –

Lábatlan tyúk

Két személyre (de négy adag is kijön belőle).

Hozzávalók: 4 nyers tojás, négy keményre főtt tojás, 10 dkg főzött sonka, vagy füstölt szalonna, ízesítés céljából 1 doboz liba-vagy sertésmájkrém, 2 db áztatott és kicsavart zsemlye, egy dupla adag petrezselyem zöldje apróra vágva, só ízlés szerint, egy kávéskanál örölt bors, egy kávéskanál vegeta ízesítő, 1 dl étolaj vagy kb. 10 dkg zsir (diéta esetén 1 dl étolaj).

A főzött (abált) sonkát, vagy füstölt szalonnát apró kockákra kell vágni. A 4 db tojást porcelán vagy műanyag tábla felületű. A 4 db főtt tojást felszeleteljük, és apró kockákra vágjuk. Mindezeket összekeverjük,

majd hozzáadjuk a 2 db áztatott és kicsavart zsemlyét amely után a masszát újra megkeverjük, ezután jöhet az 1 doboz liba-vagy sertésmájkrém, az apróra vágott petrezselyem zöldje, a só, az örölt bors, a vegeta-ízesítő, az étolaj vagy a zsir, s 2 evőkanál zsemlyemorzs. A masszához ezeket is hozzákeverjük, majd a kiszírozott zománcozott tepsibe rakva, egyenletesen eligazítjuk. Lassú tűzön kb. 20-30 percig sütjük. Három sarkosra vagy kockákra vágva tálaljuk. Zsemlyével vagy kenyérrrel fogyasztjuk. Nagyon laktató, könnyű eledel.

Zborovszky András nyugdíjas

Változnak az idők

▲ Verőfényes, szép tavaszi délután. A Sétakert padjai árva, sötétyai üresek. Hol vannak a szerelmespárok kézenfogva, összebújva?

▼ Beton, kő, aszfalt minde-nütt. Nem látni már földön golyozó, hűsvétkor tojásba dobáló gyerekeket. Talán színes agyag-golyó sincs már, s a réz hűsz-
dílemből is alumínium lett.

◆ És hol vagytok ti régi ját-szótársak, akik emlékeztek még az utcán hajtott nehéz vaskari-kákra, az árokperti kártyacsac-tákra, a pincékre is kiterjedő bűjőcskákra? Gyermekeitek, unokáitok tudnak-e zsebkendő-ből ugró egeret, fűzfából sípot, a kerti tökből világító halálfejet csinálni? Válaszolatok nyugod-tan: ha mindezt nem is, de rá-nézésre kezelitek a számítógé-pet, bravúros mesterei vagytok a BMX kerékpároknak, gör-deszkáknak, a szörfőknek és más divatcsodáknak. Hja, ké-rem, változnak az idők! De mégis! Hova lett a harmónia?

Tóth Ferenc

Dugó

A délelőtti és a délutáni órákban Kanizsa közlekedése katasztrofális. A közutak, parkolók forgalma, zsúfoltsága fokozhatatlan. Csak dugó van.

Sürgősen tenni kellene valamit mielőtt végleg megbénul a városi forgalom. Az utak keskenyek, a parkolók száma a kevésnél is kevesebb, és ehhez járul a zsúfoltság miatti stressz, az ingerültség, a balesetveszély.

A gyalogosok és a járműve-zetők nem törődnek egymás testi épségével, de cifrákat, bizony mondanak.

Nyakunkon az idegenforga-lom. Mi lesz akkor?

V. J.

Jön a segítség?

A MAVAD-rali egyik szervizpontján kapta lencsevégre fotó-sunk a képen látható „párost”. Ha nem is a két jámbor tehénen, de a helyzet adta komikumon érdemes elgondol-kodni. Csak nem Európába tartunk így?

Kép: Szakony Attila felvétele

Az utolsó parancs...

János bácsi volt katona. Még annak idején a másod-
dik világháborúban. Atélte az ötvenes éveket, sőt öt-venhat után is csupán más-fél évet „ült”, mert a harmadik szomszéd szerint azt mondta: „na végre!”

Most már nyugdíjas, de még mindig dolgozik. Amo-

lyan minden a gyár ud-varán. Reggelente, a munkaidő kezdete előtt már tíz perccel vállalán van a lapát meg a seprű. Mert ő tudja, hogy mi a rend, hiszen volt katona.

Akkor reggel is kezdte volna szokásos tevékenysé-gét, de a portás így szólította hozzá:

– János bácsi! A hármasszámú raktárból a rakundlikat ki kell rakni az udvarra, mert oda mást telepítenek.

– Értettem kérem, hiszen voltam katona. Tudom, hogy mindig az utolsó parancsot kell teljesíteni.

Azzal az öreg kiballagott, és szépen kirakta a rakundlikat. Majdnem végzett már, a mikor megérkezett az első főnök.

– János bácsi, mit csinál?! Ezt a drága anyagot nem szabad ötösével egymásra rakni, csak hármat egy kupaca.

– Értettem kérem. Voltam katona, és tudom, hogy mindig az utolsó parancsot kell teljesíteni.

Majdnem átrendezte már az egészert amikor beállított a második főnök.

– János bácsi, az istenért! Nem tudja még mindig, hogy ezeket az izéket csak kettesével szabad lerakni?!

– Értettem kérem. Voltam katona, és tudom, hogy mindig az utolsó parancsot kell teljesíteni.

Elkezdte szétrakni kettesével, de annak sem jutott a végére, mert jött a harmadik.

– János bácsi! Miért nem egyesével rakja, hiszen így sohasem száradnának ki ezek a nyavalyák!

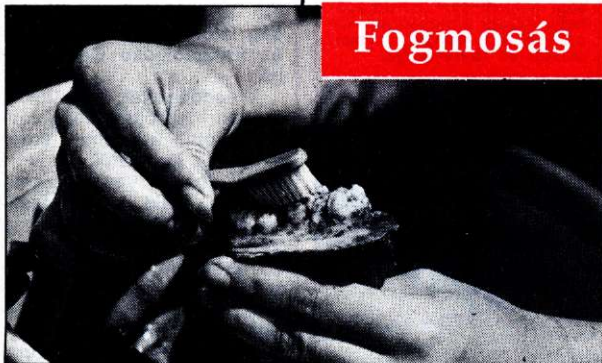
– Értettem kérem. Voltam katona, és tudom, hogy mindig az utolsó parancsot kell teljesíteni.

Szétrakta hát egyesével, beterítette az egész gyáru-dvart. Rövid idő múlva jött a negyedik főnök, meg az eső. Estek. Az eső szokása szerint a vezérgazgató vi-zontot hasra, mert megbot-lott a rakundlikban.

– Ki volt az az őrlült, aki ezeket a vacakokat iderakta? Nem megmondtam két évvel ezelőtt, hogy selejt az egész?!

A közelben nem volt senki, csak János bácsi. Udva-riasan fölségtette a „nagyfőnököt”, aztán vállára vette a lapátot és a seprűt. Mentében – mikor már senki sem hallotta – csak magában motyogta: Értettem kérem. Voltam katona, és tudom, hogy mindig az utolsó parancsot kell telje-síteni... De ha az utolsó pa-rancs sohasem utolsó...?

– Zámbo –

Fogmosás

Nehéz időszerűséget adni akkor a fogmosásnak, ha nincs fogászati hónap. Mi mégis próbáljuk. Íme a példa, több száz évvel ezelőtti kampány eredménye. Igaz, tulajdonosát már elhagyta ez a fogsor, de még így kézbevéve is mosható. (S ez bizony, ráférne másra is.)

Kép: Szakony Attila felvétele

Csúcsforgalom, Egy délután négy, lány a Kanizsa Áruház sarkán, egyetlen gerinc-
rappanti ölelésben. A lány feje az áruház falának lámaszkodik, egész testével homorít, a fű meg a lány-nak dől. Szemük lá-katra zárnak, kezük lábuk kuszaságban, megfeszített erővel dolgoznak.

Szácok mennek el mellettük, és csak úgy odalökik: Min-dént bele! Adj neki! Ok kettőn csak tip-ródnak, lühegnek, kö-rödlöknek megáll az élet, nem látnak, nem hallanak.

A csúcsforgalom végigéri őket, de

fűtyülnek a világra. Talán azt sem fű-dják, hol állnak. Ok csak egyet tudnak, hogy szeretik egy-mást, s hogy fiatalok. Idős házaspár ül le a padra. Hosszan né-zik a mutatványt. Egy idő után az öreg odaszól a feleségének:

Bájosak! Még kell hagyni, formás combja van a kis-lánynak, és jól csinálják.

Undorító! – csattan az asszony. – Fényes nappal, mint-ha a cirkszban len-nének. De a lábai tényleg jók.

Egy körön

Az öreg komtosan odafordul a feleségé-hez, de a szeme sár-kából azért figyeli a fejleményeket.

– Megöregedtel, mama – mondja. – Már azt is elfelejtet-ted, hogy is volt ara-táskor, fényes nappal, amikor az apád a csupasz fenekedet jól elögrte.

En pedig, ahogy toadballok, azt gondolom: az élet mind-
dig ismétli önmagát. A szerelem egyazon körben forgat mind-annyiunkat...

– sery –

Győztesek csapata

A Magyar Rádió Nemzetek Zenéje címmel zenei vetélkedőt rendezett 1990. május 28-án a Rádió 22-es stúdiójában. A vetélkedőre meghívást kapott, és az első helyen végzett a nagykanizsai Zrínyi Miklós Általános Iskola 6 fős csapata: Nink Beáta, Solti Oszkár, Tóth Péter, Károssy Fruzsina, Csanádi Anett és Farkas Marietta. Felkészítőjük Rácz Andrásné tanárnő volt.

Új parkoló terve

A keleti városrészben, a Kazanlak körúti tarthatatlan parkolási és forgalmi helyzet miatt legkésőbb 1991. tavaszán a forgalmat lakó-, pihenőövezet kijelölésével csillapítani kell. A tervezésre hat tervező cégtől árajánlatot kértek.

Telephely

kijelölési kérelem

A KFV sárkányrepülőgépes növényvédő repülőszolgálat bázisának létrehozásához a repülőter közvetlen közelében telephely kijelölését kérte a Hungária Sportrepülő Egyesületől. A bázistelephelyre két konténerbódét, egy őtrészes szállítható bódét, egy áramfejlesztőt villamos elosztóval, továbbá hangár cellájából hat össze-csukható gépházatgot kívánnak telepíteni, 3 millió forintért. A létesítmények igénybevétele más repülőszervezetek részére – megfelelő együttműködési megállapodás esetén – lehetségesnek látják.

Párthírek

Az SZDSZ nagykanizsai szervezete legutóbbi gyűlésén választással elfogadott új működési struktúra létrehozásáról döntött. Ezek szerint az elnöki tisztelet Balogh György foglalta el, míg az ügyvivő testület tagjai: Czene Csaba, dr. Harsányi Tamás, Viola György, Röst János, Solti Károly, dr. Kovács László, és Ernst Katalin lett. Az országos tanácsba Solti Károlyt delegálták. A most megválasztott személyek a helyhatósági választások befejezéséig kaptak bizalmat.

Területi szervező irodát nyitott az SZDSZ Nagykanizsán, a Hevesi S. u. 6. sz. alatt. Az iroda telefonszáma: 93/14-373, hivatali ideje: munkanapokon 8,30-16,30 óráig. Ingyenes jogsegély-szolgálat: minden hétfőn 15,30-17,30 óráig. Ingyenes építési-műszaki tanácsadás: előzetes egyeztetés szerint.

Műsorajánlat

* Június 16-án, szombaton, 18-23 óráig: „Műv.Házi-Buli”, a 60-as és 70-es évek nagy zenekarainak részvételével.
* Június 16-án, szombaton, 10 órákor, a kamarateremben: Gyer-

mekprogram, videofilm-vetítés (rajzfilmek). Belépődíj nincs!

* Június 15-21-ig: XXII. „Ele-tünk” országos fotókiállítás (naponta 10-13 és 14-18 óra között).

Nagykanizsa, Ady u. 14.

Tel.: 11-163

(Alsótemplom mellett)

Nyitvatartás:

Hétfő 13-19 Csütörtök 10-19

Kedd 10-19 Péntek 10-19

Szerda 13-19 Szombat 8-12

Városi Könyvtár

Gyermekkönyvtára

Nagykanizsa,

Vörös Hadsereg u. 3.

Telefon: 12-180

Nyitvatartás:

Hétfő 12-18 Csütörtök 12-18

Kedd 12-18 Péntek 12-18

Szerda 12-18 Szombat 8-12

Stúdiómozi

Előadások kezdete: 17 és 19 órákor.

* Június 15-20: Herkules (video, amerikai sci-fi).

* Június 21: Tutajosok (magyar).

Naponta 21 órától: Erotikus filmek (csak 18 éven felülieknek).

Ötven év együtt

Nagykanizsán, Ady Endre úti lakásokon Gábor Istvánt és feleségét, Kiss Katalint pünkösdvasárnap 50. házassági évfordulójuk alkalmából bensőséges ünnepségen köszöntötték leányai, vejei, unokái és dedunokája.

Előadások kezdete: 16, 18 és 20 órákor.

* Június 15-17: 16 és 18 órai kezdéssel: Drágám, a kőlykök összehentek (amerikai).

* Június 15-17: 20 órai kezdéssel: A légy II. (amerikai).

* Június 18-20: Szorul a hurok (amerikai).

* Június 21: Rocky IV. (amerikai).

Kert Filmszínház

Előadások kezdete: 21 órákor.

* Június 15: Nem látni és megszeretni (amerikai).

* Június 17-19: Vakláрма (amerikai).

* Június 18-19: Harlemi éjszakák (amerikai).

* Június 20: Az utolsó csepp (amerikai).

* Június 21: Harapás (olasz).

Csereakció

Májusban hagyományos csereakció keretében öt tagú szlovén erdészkielöltés látogatott a Zalai Erdős Feldolgozó Gazdaságba.

A vendégeket, közöttük a maribori erdőgazdaság lovrenci, ptuji és ozbalti erdészeti igazgatóit dr. Várhelyi József vezérigazgató fogadta, majd a helyi szakemberek kalauzolásával a vendégek a lenti feldolgozó üzem munkájával, a zalabakcsi erdeifenyvesek természetesen úton történő felújításával ismerkedtek meg.

Ezután szakmai kuriozumként megtekintették a Tormaölede község határában lévő 170 éves védett „ős-bükköst”, valamint a budafai arborétumot.

A második nap a vendégek a Zalai Éfag Letenyén épült új furnér és lemezüzemébe látogattak, majd a nagykanizsai erdészet területén kísérleti jellegű vadriasztó eljárásokat tanulmányoztak.

A szlovén szakemberek nagy elismeréssel nyilatkoztak a látottakról, s különösen az erdőgazdaság lenti feldolgozó üzemében, s az új letenyei furnér üzemben folyó magas szintű szakmai munka ragadta meg figyelmüket.

B. L.

Igen is, nem is

Szeretem a kanizsai piacot, mert ott fiatal a saláta, a hagyma, a zöldség, ott mindenki fiatalember és fiatalasszony. Nem szeretem, mert ő maga öreg és csúnya, zsúfolt és lökdösnek, piások és hangoskodnak, belémkötnek. Vajon meddig élek tudathasadással?

Tóth Ferenc

Sportbarátság a sógorokkal

Az együttműködés további lehetőségei adóttak

A napokban a szomszédos Ausztria sportküldöttsége járt megyénkben. A kétnapos itt-tartózkodásuk egyik napjának jelentős részét városunkban töltötték, ahol az egyesületi munkával, illetve a létesítményekkel ismerkedtek.

A delegáció vezetőjét Friedrich Manseder, Alsó-Ausztria sportszakértésének elnökét, az Osztrák Torna és Sportszövetség tartományi titkárát kérjük rövid beszélgetésre.

Milyen időjárásra tekinthető vissza Alsó-Ausztria és Zala megye sportkapcsolata?
- 1989-ben kezdődött kapcsolatunk Zala megyével, de már régóta megvolt az igény a kapcsolatfelvételre. Így egy nagyon kedvező alkalom volt a tavalyi megállapodásunk.

Szívesen vennénk, ha röviden bemutatná a tartomány sportéletét.
- A sportrendszert illetően kissé más a felállásunk az Önökénél. Nálunk az iskolai és az egyesületi sportot elkülönítetten kezelik. Az egyesületi sport - akárcsak Önöknél - szakosztályokra tagozódik, de Ausztriában nagyon sok az egy szakosztályos egyesület. Ezek a szakosztályok egyetlen egy sportággal foglalkoznak, de azokkal csúcshintzen. Az egy-

Friedrich Manseder

sületek szövetségbe tömörülnek, az érdeklődési körükön függően. Ha például minőségi szakosztályt működtet, akkor tagja kell hogy legyen a csúcshozvételnek. A szabadidős csoportok, klubok részére semmilyen szövetségi kötelezettség nincs.

A most Nagykanizsán tartózkodó küldöttséget kik alkotják?
- Huszonhárom magas rangú sportfunkcionárius tartozikodnak most Magyarországon, aki 16 alsó-ausztriai szakosztályt képvisel, személyenként egy-egy sportágat.

Ön, aki mindkét ország sportéletét ismeri, miben látja a "különbséget" a két nemzet sportszereit illetően?
- Magyarország az elmúlt időkben inkább a verseny és élsport terén ért el sikereket, ami most már nálunk is jelentkezik. Ugy gondoljuk a most

meglévő különbség kiegyenlíthető a most meghirdetett liberalizálás és nyitás következtében. Ehhez az is kell, hogy az Önöknél élő és jó eredményeket elérő sportolók ne csak a külföldön való szereplésben találja meg az érvényesülés egyetlen útját.

A két napos látogatáson milyen tapasztalatokat szereztek, egyáltalán tudunk-e valami újat mutatni?

- Nagyon kellemes banyamások érték, de ugyanezt elmondhatom kollégáim véleményeként is. Ugy látom, hogy a megyében jó kezekben van a sport ügye, rendkívül hasznos és funkciójainak jól megfelelő létesítményekkel rendelkeznek

és a szakemberellátottságuk is jónak mondható.

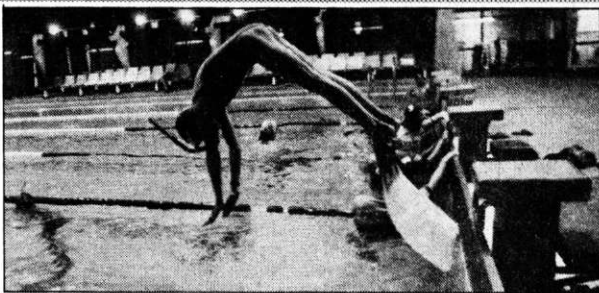
- Konkrét megállapodások születtek-e a két nap során?

- Igen. Végleges egyezség született úszásban, kosárlabdában és tornában. E három sportág osztrák és magyar képviselői kölcsönösen találkoznak a jövőben és arra is van igény, hogy csapataink magyarországi edzőtáborozáson vegyenek részt.

A most kialakult kölcsönös kapcsolatartásnak lesz-e folytatása?

- Nagyon szeretnénk tartóssá tenni a gyümölcsözőnek indult együttműködésünket úgy, hogy a sporton kívül hangsúlyt helyezzünk az emberi, baráti kapcsolatokra is. - kápolnás -

Kanizsai győzelmek a Tisza kupán

Búvárúszás

A Kanizsa Búvárúszó Klub versenyzői is résztvettek azon

a versenyen, melyet Szegeden rendeztek meg. A Tisza kupa nemzetközi búvárúszó versenyen a magyarokon kívül francia és csehszlovák csapatok is részt vettek. A kanizsai búvárúszók jól szerepeltek, amit az egyéniben és csapatban elért két-két aranyérem és számos jó helyezési is bizonyít.

A kanizsaiak eredményei: 100 m gyermek, uszonyos úszás: 1. Berkes Mihály... 4. Kiss Gábor 200 m gyermek uszonyos úszás: 1. Berkes Mihály... 7. Kiss Gábor 4x100 m gyermek fiú váltó: 1. Kanizsa BK (Bálint, Kiss, Szentes, Berkes) 4x200 m gyermek fiú váltó: 1. Kanizsa BK (Bálint, Kiss, Szentes, Berkes) 4x100 m gyermek leány váltó: 5. Kanizsa BK (Andri, Párta, Szabó, Andrasek) 4x200 m gyermek leány váltó: 4. Kanizsa BK (Andri, Párta, Szabó, Andrasek) 4x100 m serdülő fiú váltó: 4. Kanizsa BK (Dénes, Pókecz, Virovecz, Kállai) 4x200 m serdülő fiú váltó: 4. Kanizsa BK (Dénes, Pókecz, Virovecz, Kállai) 4x100 m serdülő leány váltó: 4. Kanizsa BK (Horváth, Pankasz, Szabó, Marton) 4x200 m serdülő leány váltó: 4. Kanizsa BK (Horváth, Pankasz, Szabó, Marton)

Nemzetközi sakkfesztivál a Hevesi kultúr-központban

A hónap végén rangos nemzetközi sakkversenyek színhelye lesz a Hevesi Sándor Művelődési Központ, amikor a Tunggram előkésége, sakkszakosztályvezetése és a városi sakk szakszövetsége.

A kanizsai szervezők ezúttal rendezik meg immár hagyományos versenysorozatukat, a III. Tunggram Kupa nemzetközi sakkfesztivált. Ennek során há-

rom kiemelkedő versenyre kerül sor.

A kanizsai szervezők, élükön Kiss László, Nádas Tamás, Kassai Zoltán s a népes segítőtárs, köztük is Kuchar László, Takács Zoltán, Hegedűs Ferenc fáradhatatlanul dolgoznak, készíthetik elő a közel 1 hónap alatt tartó versenysorozatot, hiszen ebben az időben a sakk sport központja újra Kanizsa lesz.

Városi kispályás labdarúgó bajnokság

T a b e l l é k

I. osztály

1./ Tip-Top	8	6	1	1
2./ IKKV	6	6	0	0
3./ Bútorgyár	6	6	0	0
4./ Tunggram	4	4	0	0
5./ DKG KISZ	4	4	0	0
6./ AFEMSZ	4	4	0	0
7./ DKG	4	4	0	0
8./ MAV	4	4	0	0
9./ Igazságügy	4	4	0	0
10./ Flamingó-Boly	2	1	0	1
11./ KIOSZ	1	0	1	7
12./ Kőgáz	8	0	1	7

II. osztály

1./ Fekete Sas	9	6	6	0
2./ Platán	9	6	6	0
3./ KVF	4	4	0	0
4./ Joker Divat	4	4	0	0
5./ Sörgyár	4	4	0	0
6./ Dózsa	4	4	0	0
7./ Pyrover	4	4	0	0
8./ Palyolat	4	4	0	0
9./ Ligetváros	4	4	0	0
10./ Teglápar	4	4	0	0
11./ Pedagógus	2	1	0	1
12./ Coca-Cola	9	1	0	8

30-11	19
20-9	18
21-13	18
17-7	14
14-11	14
15-14	14
12-14	14
8-12	8
14-29	8
10-16	7
6-19	3
7-20	1

III. osztály

1./ Tubifex	9	7	1	1
2./ Holsten	9	6	3	0
3./ Bútor Demisz	9	6	2	1
4./ Szolgáltató	9	6	0	2
5./ Vízmű	9	5	0	4
6./ Autójavitó	9	4	1	4
7./ Hány Shop	9	4	1	4
8./ Stop '87	9	2	2	5
9./ Gábor Thury	9	2	1	6
10./ Volán	9	2	1	6
11./ Zalaiparker	9	1	2	6
12./ Sütőipar	9	1	0	8

IV. osztály

16	12	3	1	59-13	39
16	11	0	5	54-30	33
16	9	5	2	44-21	32
16	10	2	4	42-28	32
15	9	4	2	49-25	31
15	8	4	3	40-30	28
15	8	1	6	23-20	25
16	6	4	6	32-28	22
16	6	3	7	29-34	21
16	6	2	8	52-52	20
16	6	1	9	26-35	19
16	3	5	8	29-36	14
13	3	2	11	20-58	11
15	2	0	13	27-66	6
16	1	0	15	27-76	3

Újra az NB I-ben!

Az élvonalba kerültek az Olajbányász kézilabdázói

A kézilabda NB I B-ben a kanizsai nők eddig háromszor jutottak el a küszöbre, de azt nem sikerült átlépni, mert az utolsó pillanatban megjelentek a nagy lehetőségűtől. No, ebben a bajnokságban, az 1989/90-es küzdelemben nem maradt el a nagy bravúr, hiszen beteljesült a nagy álom, a kanizsaiak bejutottak az NB I-be. Mégpedig, három fordulósával a befejezés előtt már olyan jelentős előnyre tettek szert, hogy a hátralevő fordulókat eredményeitől függetlenül NB I-es az Olajbányász női csapata!

A lányok arra a bizonyos „i”-re 1990. június 9-én tettek fel a pontot, amikor hazai környezetben fogadták a Lőrinci Fonó „Materfíli” együttesét az Olajbányász munkacsarnokban. A mintegy 250 néző is ünneplésre készült, hisz a sportág barátai aznap szereztek tudomást arról, hogy az MKSZ elnöksége időközben végleg szentesítette az NB I-es kiesés, illetve feljutás esetére elhatározott menetrendjét. Tehát: egyenes ágon jut fel az NB I-be az NB I B 1-2. helyezette!

Az olajos-nők aztán nagy-szerű 2x30 perces produkáltak, biztosan, helyenként látványos játékkal nyertek 30:17 arányban a vendégek ellen. Skrach a kapuban tündökölt, de remekül indított, a gólyáros Mátyás ezúttal is elemében volt, aki egy tucat góllal terhelte meg a lőrinciek kapuját. Buza a szélen villogott, a beállós Juhász, a csapatkapitány mindkét kapuelőterben eredményesen vezényelt.

A mérkőzés hajrájában már ünnepezték az élvonalbeli olajosokat, majd a találkozó végén az egyesület, a szakosztály vezetői, a lelkes szurkolócsereg önfel-

ten köszöntötte a kedvenceket, a megye, a város első NB I-es csapatát, amely sporttörténelmet írt.

A csapat házatáján mindenki gratulált mindenkinek a kiugró sikerhez, hiszen nem mindennapos bravúrt ért el a fiatal kanizsai csapat, amelyről így vélekedtek a megkérdezettek:

Németh Helga, a BHG NB I-es csapatának játékosa, az olajosok egykori kitűnősége: – Az ünneplésre, az NB I-es köszöntésre egyenesen Ceglédre érkeztem a junior-válogatott mérkőzéséről. Nagyon boldog vagyok, hogy régi csapatom felkerült az élvonalba, amelyre teljes mértékben rászolgáltak. Gratulálok és sok sikert kívánok.

ifj. Pintér István, a Tungsram SE kézilabda szakág-vezetője: – A szakosztály vezetése, játékosai nevében nagy örömmel köszöntöm a város első NB I-es kézilabdacsapatát. Valamennyi hazai mérkőzésüket láttam, így nyugodtan mondhatom, hogy jobbak voltak ellenfelüknél.

Szloboda József, a boldog csapat technikai vezetője: – Nagyon örülünk annak, hogy bejött az, amire tényleg ke-

vesen számítottak. Ez a fiatal csapat, a sok probléma ellenére is összeérett. Valójában kevesen voltunk, de azért a „mag” mindig hozta magát, s mellettük a fiatalok is szépen fejlődtek. Az NB I B-s mezőny ugyan napjainkban más, mint korábban, de ez semmit sem von le a mi ragyogó sikerünk értékéből. Mi most nagyon boldogok vagyunk s csak erre a nagyon szép befejezésre gondoltunk most.

Jéki Zoltán, az immár NB I-es csapat szakvezetője: – hallatlan nagy sikernek tartom, hogy sikerült kiharcolnunk az NB I-es szereplést. A gyerekek összel jóval a várakozás fölött teljesítettek, pedig Németh és Takaró eltávozásával bizony megyengültünk. A tavaszi idény előtt is gondok voltak, mert kevesen voltunk, de aztán a kezdő hatos, majd később a kapus poszton is egyre jobban „összeértünk”. Eredményesen vettük a kedvő tavaszi sorsolást, ám döntőnek mégis azt tartom, hogy az igazi ri-

válisok ellen hazai pályán és idegenben is magabiztos győzelmet arattunk. Ahhoz pedig már nem is kell kommentár, hogy az NB I-es szereplést a bajnokság befejezése előtt három fordulósával sikerült kiharcolni. Ez kérem igazi csapatsiker, amelyhez valamennyi játékosnak szívből gratulálok.

Baranyai István, az Olajbányász SE ügyvezető elnöke: – Negyven év után újra van élvonalbeli együttese a klubnak, érthetően nagy örömmel tölti el. A lányok fordulóról-fordulóra „szállították” az eredményeket, egyre meghatározottabb szerepet játszottak az élcsoportban. A tavasz 3. fordulóját után már NB I-es helyen voltunk, majd a május eleji döntés után (amikor osztályozóra akarták kényszeríteni az 1-2. helyen végzett csapatokat – a szerk.) joggal felelbeztünk s nem eredménytelenül. Ezzel megnyílt az egyenes út s ezzel a csapat élt is, amelyek köszönjük az NB I-et

Balogh Antal

A hétvége sportja

* **Szombat (16-án)** mindkét női kézilabda csapatunk pályára lép. Az Olajbányász gárdája a Debreceeni Közút csapatát fogadja, a találkozót 14 órakor rendezik az Olajbányász munkacsarnokában. Az NB II-es Tungsram csapata a Tatabánya AC-val mérkőzik. Ez a találkozó 16 órakor kezdődik a Tungsram sporttelepén. Szombaton kezdődik a Hevesi DSE nemzetközi sportakrobatika versenye, melyre hét ország küldi el versenyzőit. A szombati versenyt követően a viadal vasárnap folytatódik a Hevesi Iskola tornatermében.

* **Vasárnap (17-én)** az NB III-ban is befejeződik a labdarúgó bajnokság. Az évadzáró mérkőzésen a MÁV NTE legénysége a győri MÁV DAC csapatát fogadja az Ady úti pályáján, a kezdési idő: 17 óra.

Bele 30

Szabadhegy – Szabad Föld?

Avagy: Szemesnek áll a világ?

Történet arról, hogyan kelt el néhány telek áron alul
– főnökök és rokonságuk ügyessége folytán

(Cikkünk a 5. oldalon)

II. évfolyam, 25. szám 1990. június 22. Ára: 9.60

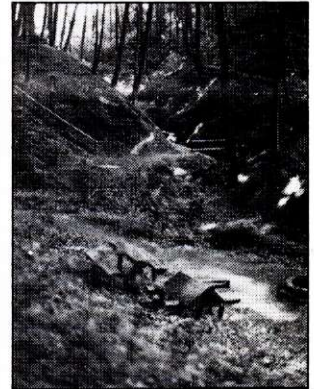
KANIZSA

VÁROSI HETILAP

Megjelenik minden pénteken

Hétvégi ajánlat

A szuloki forrás és környéke.
(Fotó: Tóth Ferenc)

(Cikkünk a 14. oldalon)

Felhívás

A Kanizsai Közéleti Klub az alábbi felhívással fordul Nagykanizsa polgáraihoz:

A Kovászha várossal kialakult testvérvárosi kapcsolat megzilárdítása, a formális kapcsolatokon való túllépés a két város polgárainak személyes kapcsolatteremtésén múlik.

Ezért szervezzük meg a romániai gyerekek (8-16 éves korosztály) 10 napos magyarországi nyaralását, felajánlás szerint, családi elhelyezéssel.

A befogadó családok vállalják, hogy a vendégyerekeket lehetőség szerint kirándulni viszik, számukra családi körülményeik alapján programokat szerveznek.

A vendéglátás időtartama: 1990. július 30 – augusztus 9-ig. Városunk polgárai!

Kérjük, hogy jelentkezésükkel 1990. június 27-ig keressék a KKK tagjai közül az alábbiakat:

A Városi Könyvtár olvasószolgálatánál Pintér Béla igazgatót
A Polai Kollégiumban (Petőfi út) Jászberényi László igazgatót
Kanizsai Közéleti Klub

„Molnár-tv”

Az önállóság bűvkörébe tévedt stúdióvezető esete a MACRO-VISION Kft-vel és a tanáccsal.

(Beszámolónk a

tanácsülésről a 3. oldalon)

Közkegyelem, biztonság, hangulat

Társadalmunk a sokrétű változás ellenére, nem tudni mi okból, hagyományként alkalmazzza a „szocialista örökség” elemeit. Ilyen a mostanában napirendre tűzött közkegyelem. Kerek számokkal értelmezhető „évfordulóinkon” mindig számlították a csikós ruhában pihe-nő, államköltségen tartott, megérdemelt büntetésüket töl-tő elítéltek állambacsi jószívű-ségére, hogy elengedi bünte-tésük arányos részét.

Nagyon sok bűnöző, vagy azzá való, tán számított is a várható állami nagylelkűségre. Kérdés: nem ennek tulajdoní-tható-e az utóbbi egy-két évben elszaporodó bűnesetek száma, a közbiztonság romlása.

Gazdasági bűncselekménye-ket, társadalmi tulajdon elleni vétséget, hivatali hatalommal való visszaélést és még jónéhány fajta bünt. lehetett elkö-vetni, hiszen ha eddig nem bukkant napfényre, már nem is fog. Pedig sokan hitték, hogy

kiderül, ami kiderül: aki rászol-gált, elnyeri büntetését. Mert mostanáig úgy ismertük a köz-mondást: a becsületet nehéz megszerezni, de könnyű elve-szíteni. Ugy tűnik ezekben az időkben ez fordítva érvényes!

Szinte látjuk a bűnözők vi-gyorát, amint rabtartóikkal ta-álkoznak, várva a szabadu-lást. S látjuk az eddig lapulók-at, kiknek feje fölül elmúlt a vész. A nagyvadak pusztítása már büntetlen marad?

A becsületes állampolgárok hangulatát mindenképpen fön-tja ez a mostani „megbocsátás”!

Nem véletlen az ország-gyűlésben az SZDSZ képvisé-loinek a reagálása, hiszen a következményeket sejtteni le-het, ha a törvényt jóváhagyják.

Arra pedig gondolni sem szabad, hogy azokra is ráferne tán egy kis kedvezmény, az emlékezőtetes események évfor-dulóján, akik „csak” becsü-letesek!

Kiss Endre

Óh! Az a tangó...!

A kép sajnos nem a vb-n készült. Ott már lambadéznek.
(Fotó: Szakonyi Attila)

Rikkants, rikkancs! Jelentkezés minden pénteken 14-16 óráig
a szerkesztőségben.

- ✦ 55 millió forintos éves nyereség
- ✦ A privatizálás sajátos formái
- ✦ Részvénytársaság lesz az Élelmiszer Kiskereskedelmi Vállalat?
- ✦ Rágalmak és rágalmazók

Az élelmiszer Kiskereskedelmi Vállalat igazgatójával Piriti Jánossal beszélgetek eredményeiről, gondjairól és olyan, a városban elterjedt híresztelésekről, amelyek nem szolgálnak a köz és a vállalat jó híréért sem.

– Kérem, igazgató úr, röviden ismeresse a vállalat feladatait, munkáját!

– A vállalat a megye négy városában üzemeltet különböző kereskedelmi egységeket. A jövőben azonban már csak mint Élelmiszer Kereskedelmi Vállalat fog szerepelni. Éves forgalmunk 2,5 milliárd forint, ebből Nagykanizsa bonyolítja a forgalom kb. 45%-át.

Kiskereskedelmi tevékenységünk mellett néhány év óta nagykereskedelmi tevékenységgel is foglalkozunk, amelynek éves forgalma 80-100 millió forint. Ezzel a tevékenységgel főképpen saját boltjaink áruválasztékának bővítését kívánjuk szolgálni. Közvetlenül a termelőktől vásárolunk, tsz-ektől, állami gazdaságoktól, konzervüzemektől; így a beszerzés is gazdaságosabb, és bővíteni tudjuk a bolti áruválasztékot.

A vállalat 1989-ben fennállásának legeredményesebb évét zárta 55 millió forintos nyereséggel. Szeretném hangsúlyozni, hogy változatlan árrés-szint mellett azaz a beszerzési és az eladási ár közötti különbségre figyelve, amely továbbra is mindössze 10,5%. Ilyen kis árréssel szerintem a világon egyetlen szervezet sem folytat kiskereskedelmi tevékenységet. Feladatunk tehát az olcsóbb árubeszerzési lehetőségek felkutatása, mivel saját elhatározásunkból árakat tulajdonképpen nem emelünk, néhány jelentéktelen cikk kivételével.

Az alapvető élelmiszerek árához nem nyúltunk és nem is óhajtok nyúlni. Ezt megtette helyettünk az állam, illetve a termelő vállalatok sora, hiszen nap mint nap érkeznek különféle áremelési listák, amelyeket természetesen nekünk továbbítani kell a vásárlók zsebéig. Az áremelések a lakosságnak rendkívüli nehézségeket, vállalatunk dolgozóinak pedig szinte folyamatos hétvégi munkát jelentenek.

Szeretném megjegyezni, hogy a szép vállalati nyereség jó része arra megy el, hogy a boltokban továbbra is megfelelő mennyiségű árut tudjunk kínálni, de ehhez – az előbb említett áremelések miatt – évről-évre nagyobb pénzeszközök leköltése szükséges. Ebben az évben ez már kb. 30%. Viszont a nagymérvű központi és ter-

melői áremelések következtében néhány alapvető cikk forgalma mennyiségében lényegesen visszaesett. Pl. a hús – húskészítményeknél a tavalyi év 70-80%-át, sajtból 60-70%-át forgalmaztuk mindössze.

– Mik az elképzeléseik a vállalat további sorsát illetően, természetesen a privatizálásokat figyelembe véve?

– Vállalatunknál tulajdonképpen egy bizonyos fajta privatizálás már évekel ezelőtt megkezdődött, amikor a boltoknak kb. 50%-át szerződéses üzemeltetésre adtuk ki. Ez mintegy 60-70 boltot érintett eddig. Ezt a rendszert tovább akarjuk fejleszteni. Ahogy a szerződések lejárnak, ismét felajánljuk a boltot a szerződő félnek bérlet formában történő üzemeltetésre, ahol szinte már magánkereskedőként tevékenykedhet, mivel az árukészletet és a berendezést is meg kell vásárolnia. Mindössze azt kívánjuk kikötni, hogy a jelenlegi tevékenységet kell folytatnia.

– Miért van szükség ilyen intézkedésekre?

– Azért, mert ha ezeknek a boltoknak teljes privatizációja megtörténik – amelyet egyébként mi helyesnek és szükségesnek tartunk – nem lenne semmi garancia arra, hogy ezekben a kereskedelmi egységekben továbbra is élelmiszert fognak árulni. Esetleg olyan üzleti tevékenységre térnek át, amely az élelmiszer forgalma-

zásánál kényelmesebb, egyszerűbb és főleg jövedelmezőbb, s ez károsítaná a vásárlót.

– Ki szólhat még ebbe a kérdésbe? Hiszen semmi nem garantálja az élelmiszert árusító boltok esetleges profilváltását.

– Vállalatunk már egyáltalán nem, de a szabad vállalkozási szabályoknak megfelelően sem hiszem, hogy bárkinek beelőzési joga lenne, a fentebb említett veszély tehát fennáll. Ez olyan területeken okozhat gondokat, ahol ritkábban helyezkednek el az élelmiszerboltok, vagy mint a külső területeken, ahol csak egy bolt van.

– Hogyan gondolják a vállalat megmaradást nagyobb boltjainak további üzemeltetését, terveznek-e valamilyen átalakulást?

40 év a kereskedelem szolgálatában

Beszélgetés múltról és jelenről Piriti Jánossal

– Igen, foglalkozunk a gondlattal, sőt kutatjuk azokat a partnereket, akik hajlandók lennének a vállalat részvénytársasággá történő átalakulásában részvényesként részt venni. Itt bankokra, pénzintézetekre, termelő vállalatokra gondolunk, de egyéni részvények kibocsátását is feltétlenül szükségesnek tartjuk.

Nyilvánvaló, hogy nagyobb boltjainkat meg kell tartanunk, hisz fizetőképessé kerest ezeket nem lenne. Egy ABC áruház ugyanis berendezésével, árukészletével mintegy 30 millió forintot ér. Ezért kívánjuk a részvénytársaságot.

A vállalat egyébként jelenlegi formájában stabil, pénzügyi gondja nincs és ez természetesen a szigorú, takarékos gazdálkodásnak és az áruforgalom folyamatos növelésének az eredménye.

– Szeretnék kitérni néhány magánjellegű kérdésre is. A közvéleményet élénken foglalkoztatja az ön nyugdíjbavonulásának kérdése. Mindenféle hírek keltek szárnyra. Mi az igazság?

– Munkáltatómtól – amely jelenleg a Vállalati Tanács – kapott igazgatói megbízásom ez év végén lejár.

Ettől az időponttól kértem a Korengedményes Nyugdíjigazgatóságot, mert a tényleges nyugdíjigazgatóság csak a jövő nyáron járna. Mégis ezt a megoldást tartottam ésszerűnek, éppen a privatizálással kapcsolatos vállalati tervek miatt. Felelősen tartom igazgatói beosztásomat meghosszabbítását, erre az alig több, mint fél évre. Ez a vállalatnak sem lenne jó. Talán hozzáfűzhetem azt is, hogy a sokak által ismert korábbi súlyos betegségem is motiválta döntésemet. Mindezekről a Vállalati Tanács 1990. május 24-i ülésén dön-

töttek, és kérésükkel jóváhagyták.

– Azt is mondják a jól értesültek, hogy 40000 Ft lesz a nyugdíja?

– Nem bánnám, ha a „jól értesülteknek” lenne igazuk, de ehhez a nyugdíjrendelést is meg kellene változtatni. Konkrét válaszom: Örülni fogok, ha a fent említett összeg 50%-át nyugdíjként megkapom. Ez a vállalat sajnos nem arról volt nevezetes, ahol sokat fizetett, a vezetőket is beleértve.

– Milyen indítéknak tulajdonítja a ZALATÁJ-ban megjelenőket önnel kapcsolatban? A helyére pályázik valaki?

– Nem hiszem. Egészen mások a moztgatóerők.

– Nyugodtan alszik ezek miatt?

– Legyenek nyugtalanok azok, akik a cikkeket írták. Nekik kell választ adniuk, amikor nem ők kérdeznak, hanem majd őket kérdezik, az eddigi nem tudom hány számban talált egyetlen bizonyíthatóan engem jogosan elmarasztalható konkrétumot. Ugye, hogy nem!

Nézze, sértett ember mindig volt, hol joggal, hol anélkül. Újabbam én is közéjük tartozom. De a sérelmek orvoslásának is megvannak a kulturált módjai.

En Nagykanizsa kereskedelméért dolgoztam 40 éven keresztül. Hogy miképpen, azt a város lakossága majd megfelelő módon értékeli, mert érzékel.

Nem saját érdemként, csak tényként említem, hogy az országának kevés olyan városa van, amely ilyen élelmiszer bolthálózzal rendelkezik, mint Nagykanizsa városa. Hadd ne soroljam azokat az áruházakat, ABC boltokat, amelyek tevékenységem során felépültek, mert oldalakat tenne ki. De nem is ez a lényeg, hanem az, hogy aki úgy gondolja jobb lesz nálam, pályázza meg az állásomat.

Ez a 40 év sok volt. Elfáradtam, és úgy gondolom, itt az ideje a pihenésnek.

– Köszönöm a beszélgetést.
Vizvári József

Helyreigazítási kérelem

A lap 1990. június 8-i számában közölt „Hentesek Bárd nélkül” c. frással kapcsolatban alábbi helyreigazítást kérem közölni:

1. A hatósági húsbolt nem volt és ma sincs bezárva. Legutóbb 1990. június 5-én és 6-án értékesítettek ott a baromfiipartól átvett értékesítőket.

Az üzlet vezetője – amennyiben vette volna a fáradságot – utána járhatott volna a környező üzemekben megfelelő árualapnak.

2. A kifüggesztett árjegyzék helyességéért az üzletvezető a felelős.

3. Nincs és nem is volt

sem nekem sem a velem közös háztartásban élőknek négy üzlete, csak egy.

4. Nem tudni, milyen KFT-ről van szó, mivel egyetlen KFT-nek sem vagyok tagja.

Amennyiben a cikk a szenczácóhajszás helyett a valóságot kívánta volna az olvasók elé tárni, akkor természetesen tölem is kaphattak volna a közöltékhöz alaposabb, a valódi okokat feltáró tényeket.

A személyiségi jogomat sértő kijelentéseket pedig egyéb módon fogom tisztázni.

Kovács Zoltán
osztályvezető

A városházán hallottuk

Tanács(talan) morzsák

Június 14-én utolsó döntést hozó ülését tartotta Nagykanizsa képviselő testülete. Határozatok is – rögtön az ülés elején – hogy szeptemberben tartanak még egy „önbücszütatót”. Ezután Hegedűs urat, mint póttanácsost abban az örömben részesítették, hogy Dénes János helyére megválasztották. A másik megüresedett helyre már nem volt kit. A Mózes Pált követő Horváth Miklós helye üresen maradt.

Ami a megjelenést illeti, ezáltal tovább zsugorodott a létszám: a jegyzőkönyv vezetője a kezdéskor a 60 tanácsostól mindössze 40 főt regisztrált. Ez a létszám az utolsó napirendi pont tárgyalásának idejére – a jövés-menés folytán – tovább csökkent, 35 főre. Sok „érdekes arc” hiányzott az ülésről. Így nem láttuk a széksorok között a még mindig tanácsost (!) Gál Róbert egykori pártbiztosítási első titkárt, Lakatos József IKKV igazgatót, vagy az utóbbi időben magát a tanácsi munkából rendszeresen kivonó vb-tag sörgyári igazgatót, dr. Belecki Józsefet...

Visszaszállt a turul

És rekord idő alatt. Ami nem sikerült a széthulló Hazafias Népfront Várospolitikai Bizottságának sikerült Lovrencsics Lajosnak. (Igaz, a köz megkérdi: Kinek a pénzéből, hiszen a dicsőség azt illeti, aki finanszírozza!) A rekordidő meg is látszik a lerakott kövezeten. Egyesek szerint, olyan hehuphupás, amilyen a régi sem volt évtizedes használat után. A beharangozó róplap sem sikerült. Ahogy egy tanácsost megjegyezte: még a Szózat soraiába is hiba csúszott. Az ötvenes évek irredenta (sic!) politikájáról nem is szólva. Meg arról az 57 évről, amíg a madár „hányódott”. Az ugyanis 2000 után fog lejárni. Addig tehát dugjuk el újra?

Nincs még köztéri óra

Mint egyebek közt Egerszegnek van. Hát legyen nekünk is. Lehetőleg a Magyar Hitel Bank épületén. Mindjárt a Felsőtemplom órája mellett. Legalább ellenőrizni lehet, melyik jár jól. E kérdésnél ugyan nem utalták bizottsági vizsgálat hatáskörébe a tervet, de talán magától is távolabbra vándorol az az óra.

Tűzzománc

Hol a HSMK tűzzománc képe, vetődött föl a kérdés. Állítólag június végére lesz kész a három éve indult „nagyberuházás”. A tanács egyébként már rendezte a három és fél milliós számlát Járasi Lildikó művésznel és a képzőművészeti lektorátussal.

„Molnár tv”

Sokan felkapták a fejüket, amikor a tanácsülések talán legaktívabb hozzászólója, Schmidt István tanácsost „MTV” (Molnár Televízió) jelzővel illette a kanizsai városi televíziót, Molnár László VTV-vezető sorozatos egyszemélyi döntései miatt. A tanácsost közel is járt az igazsághoz, hiszen a városi tanács vezetése által túlságosan is önállóvá tett VTV a tanács tudta nélkül, anyagi vonzattal is járó, 25 évre szóló szerződést írt alá a Macro-Vision KFT által szervezett országos kábeltelvíziós hálózathoz való csatlakozásról. A kibontakozott éles vita végeredménye: Molnár László sajkértői bizottság vizsgálatát kéri, melynek javaslata alapján, a pártközi fórum véleményezésével a kérdésben majd az új önkormányzat dönt. (A VTV ügyére visszatérünk. – a szerk.)

Ügyészi óvás, kollégium-ügyben

A tanácsülés nehezen hozott döntést. Az első körben 19 egyetértő, 8 nemleges szava-

zat és 3 tartózkodás volt (ez harminc). Ezután újabb procedúra következett. Az ügyészi óvást egyhangúlag elfogadták, majd a kollégiumok összevonásának módjáról ismét szavaztak. 15 igen, 14 nem, 4 tartózkodás! Schmidt István kérte, tekintsek úgy, mintha nem jelent volna meg. (Ez együtt 34). Az érintettek szempontjából tehát marad minden a régiben. De! Még mindig nincs meg a Művelődési Minisztérium egyetértése. Ha ez meglesz, dönthet a megyei tanács.

A kollégium-vitát Janzsó Antal igazgató hozzászólása hűtötte le: A napokban hazánkban – városunkban is – járt világbanki képviselő tájékoztatása szerint az országban 130 ezer dollár támogatással mintegy 14-16 mezőgazdasági szakképzési centrum kialakítását szorgalmazzák. A pályázatok egyik előfeltétele: az, hogy a szakképzési centrumnak kollégiummal kell rendelkeznie. Ebben a tekintetben pedig Nagykanizsa városában adott a Cserháti-kollégium amellyel szervezett végső megállapításánál feltétlenül számolni kell...

Utcanevék változása

Sürgették a pártok, vagy sem? Az ifjú Hercz Gábor szerint a pártközi fórumon csak 7:4 arányban győzött a bölcs Tarnóczky Attila javaslata. A tanács pedig levette a napirendről a kérdést. Végül is van-e demokratikus vagy netán többpárti „Szabadság tér”? Ez itt a kérdés.

Áldozatok

Hét nyárfa eltűnt a Nagyrác utcai iskolából. A tanácsost szerint indokolatlanul. Nem is fogadta el az illetékes választást. A többiek viszont igen. Ok tudják, miért! A Thury-lakatnyában amúgy is többet vágta ki.

Mi van a kiskanizsai mozi-val?

Ez sem derült ki. Bár valakinek mégis csak tudnia kellene, milyen kft, hogyan és miért vásárolta meg. Az a valaki azonban nagyon hallgatott.

Miket ír az újság?

Tette fel a kérdést idősb. Kápolnás. Különösen érdekelte a Kanizsában megjelent „Kovács, az aranyásó” című cikk. Végül is választ kapott. Kovács úr perelni fog. Schmidt István azért megjegyezte, hogy Kápolnás tanácsost mindig jól ki tudja választani, kit kell védeni. Legutóbb Mózes Pál mellett állt ki. No, erre Schmidt úr, igaz más ügyből kifolyólag, szintén beleszen perelve, Kovács Zoltán által. Igaz viszont, ő is Schmidt úr által. Legalábbis mintha ez derült volna ki a szópárbajból.

Megszűnik? Nem?

Nem történt világos döntés a városi fűdő működési nehézségeivel járó N. Vízmű SE üszős vízellátása szakosztály további sorsáról, pedig Marton Györgyi tanácsost a szakosztály megtartása mellett kardoskodott.

Rendelőintézet – gebinben?

Néhány tanácsost, és a pártok jelenlévő megbízottja etikátlannak, népszerűtlenné tartotta a kórház és rendelőintézet egyes helyiségeinek berbeadását magánrendelése céljára. Ennek ellenére 5 ellenszavazattal, 1 tartózkodással többségi döntés született, hogy helyiségenként havi 3000 Ft bérleti díj fizetésével a kanizsai orvosok június 15-től december 31-ig – kísérleti jelleggel – magánrendelést folytathatnak munkahelyükön. A további működetés tekintetében – a tapasztalatok tükrében – majd az új önkormányzat dönt, melynek – véleményünk szerint – nem december 31-e után, már december hó folyamán állást kell foglalnia a véglegesítés, vagy megszüntetés, netán egy újabb kísérleti határidő megállapítása vonatkozásában.

„Nyugdíjasok”

A személyi ügyek tárgyalásakor sokan arra számítottak, hogy néhány „szürke” tanácsost akar majd megválni választott társadalmi tisztségétől, de kiderült, hogy elnökről és a titkárról van szó.

A megyei napilap másnapi szűkös tudósításából nem tudhatta meg a város lakossága, hogy a tanács egyhangú döntése alapján Zsoldos Ferenc 38 év szolgálati idővel, 2 év korkezdésmennyel 1990. szeptember 23-án 6 hónapi munkavégzés alóli felmentés révén távozik tanácselnöki tisztségéből; dr. Balázs Sándor pedig – október 1 - december 31. közötti munkavégzés alóli felmentéssel, 35 év szolgálati idővel, 5 év korkezdésmennyel vonul nyugállományba, a megyei tanács vb. előzetes hozzájárulásával.

Több tárgy nem lévén, a tisztelt tanács „eltette magát” őszre.

Összeállította:
Dóró János és Tihanyi István

Hagyományok ápolói

A KfV-s dolgozók gyermekének névadó ünnepsége.

A város polgárainak kívánsága teljesült, amikor Nagykanizsa Város Tanácsának Végrehajtó Bizottsága 1973. január 1-én létrehozta a családi- és társadalmi ünnepeket szervező irodát.

Elképzeléseik minél teljesebb megvalósításáért 1974-ben együttműködési megállapodást kötöttek a város vállalkozásaival, intézményeivel.

A családi ünnepeket – névadókat, házasságkötéseket – 1981-től a Vasemberház pompás házasságkötő termében tartják.

Hogy a családi iroda megalakulása óta hány esetben került erre sor,

arról tanúskodnak a statisztikai adatok: 1973-tól ez év május végéig 10.714 gyermek született Nagykanizsán. Azóta 1539 névadó ünnepségre került sor – 825 esetben egyéni formában – 5079 gyermek részvételével. A házasságkötések száma pedig 6.737 volt. S, hogy mindezekon kívül hány esetben segítettek más rendezvények – házassági évfordulók, munkahelyi ünnepek, gyermeknap, Télapó, Fenyő-ünnep, Anyák napja, stb. előkészítésében és lebonyolításában, számontartani is nehéz lenne.

Irta és fényképezte
Tóth Ferenc

A szobor is lehet játékszer

Fafaragó-tábor

Egy kiállítás kapcsán mutatuk be olvasóinknak az év januárjában Rorbháb Jenő kanizsai fafaragó művészt. „Dédelgetett álmom egy helyi alkotóműhely létrehozása” – mondta akkor, túl a 16. kiállításán, előtte még nyugdíjas éveinek.

– Mi történt azóta? Erről beszélgettem vele otthonában egy csomó számla, levelek és tervezrajz társaságában.

– Az álom megvalósult. Már megkaptam a megbízólevelet, íme: „Nagykanizsa Város Tanácsa Végrehajtó Bizottsága úgy határozott, hogy 1990. év nyarán fafaragó-tábort létesít Nagykanizsán. A tábor vezetőjének és szervezőjének Rorbháb Jenő urat kértük fel.” Ennek előzménye egy 100 ezer forintos költségkeret biztosítása, ugyancsak a tanácstól.

– Eleg lesz az elképzeléshez?

– Sajnos nem. Csak számszámokra, gépekre 70 ezer forintot költöttem, s hogy még mi mindennek kell, a következőkből kiderül. Július hónap első felében terveztem a 8-10 napos tábor 5-6 felnőtt fafaragó művész részére itt helyben, az Úttörőházban. Oket még meg kell nyernünk a cél érdekében, hiszen a nyári szabadságukból áldozniuk fel az itt eltöltött időt. Részükre tiszteletdíjat, szállást, étkezést, anyagot kell biztosítani. Erre vajmi kevés a meg-

maradt összeg. 30-40 ezer forint kellene még, ezenkívül szükségünk lenne faanyagra, kötélre, festékanyagra, fa kezelőanyagra, szökegre, cementre stb. Pontosabban szponzorokra lesz szükség. A megbízólevéllel a kezembem nyakamba veszem a várost, hogy segítséget kérjek vállalatoktól, intézményektől, a kereskedelemtől, esetleg magánosoktól. Bizom a szerencsében, a segítőszándékban, a Városi TV-ben, a KANIZSA és a ZALAI HIRLAP segítségével, már ami a tájékoztatást illeti.

Számlaszám: OTP
Nagykanizsai Fiók
499-98010

2802. sz. csekkzámla

– Megtudhatnánk közelebbit a tábori alkotómunka céljáról?

– A város részére – jelen esetben az Úttörőház területén – olyan játszópark létrehozása, ahol a gyermekek gazdag fantáziavilágának megfelelő, aszociációs tartalmú játékeszközöket készítenénk. Hiszen a szobor is lehet játékszer. A világ sok országában már nagyon elterjedt mozgalom a gyermek játszóterek ilyen kialakítása. Hazai és közeli példák is vannak már innen Letenyéről, Lentiből, Zalaszentgrótról. Ami másutt már megvalósult, nálunk még csak kezdeményezés, mégpedig olyan, ami ötvözi a hagyományokat az új életformával.

– Konkrétan?

– Az uniformizált vas játékegyüttesek, a hideg játszótéri csőalkalmatosságok helyett fából alkotni olyat, ami lézesebben szép, illik a környezetbe.

A tervezőket a vonatokat, óriási sakkot, mászókötéllel és kötélműveléssel kombinált játékokat, jó izomfejlesztő gyakorlatokra alkalmas egyszerű eszközöket látok. Óriási méretűgírtát, hatalmas teknősbékát, krokodilt, – játékként.

– Olyan játszóalkalmatosságokat akarunk készíteni, melyek hatásos pedagógiai esz-közé is válhatnak, hogy a játék ne csak időtöltés legyen. Mászórudakkal, kötelekkel, a népművészet sajátos elemeivel, magyaros jellegű motívumokkal díszített mutatós játékeszközökről van szó, melyeknek megléte felüdülés, segíti a gyermek fejlődését, izléskultúrájának fejlesztését is. A játszótérek változatossága a cél, szebbé, izlésesebbé tenni a játéktérmákat – a gyermekekért. Amit így kap a város fantasztikus érték, a befektetés pedig csak kis töredéke annak.

– Mostani elképzelés csak a kezdet, ami már a jövőt célozza – mondta búcsúzóul a háttérben lelkesedéssel dolgozó művész.

– tóth –

Szabad egyházi működés, elmélyültebb hitélet

Az elmúlt időszakban komoly változás következett be így a magyarországi egyházak, a katolikus egyház életében is: minden korlát leomlott az egyházak szabad működése előtt. Kanizsán tulajdonképpen régen se, az utóbbi egy évben meg különösen nem volt problémánk a tanáccsal. Zsoldos úr kéreseinnek, észrevételeinknek helyet ad, egyáltalán nem érezzük a sokszor emlegetett rutinbürokráciát. Itt van például az I. és II. világháború halottainak emlékére készített Hósi kápolna ügye. Ezt nemrég avattuk fel, itt Kanizsán, a Szent Boldogasszonyról elnevezett templomban, székhelyem. Csak dicsegni tudom azt a képességet, hogy a városi tanács az ügy mellé állt. Anyagi segítségével, 50 ezer forintos költséghatárrel készült el ez az emlékhely.

Egyre többször kérdeznék meg bennünket papokat, érdeklődnek véleményünk után. Néhány hete felszóltam azon a tanácskozáson, amelyet a pártok szerveztek a HEMO-ban. Elmondtam: nem vagyunk pesszimisták a lelki neveléssel kapcsolatban. En 33 éve működök itt Nagykanizsán, s bizony, nehéz éveket is megéltünk. Most erősödik az emberben a vallásos érzület, s a bizalomnak sok megnyilvánulását látom. Az egyházak visszanyerik az őket méltán megillető helyüket a társadalomban. A gyülekezetek visszakapják lelki szabadságukat, s ez mindennél fontosabb számunkra.

Prédikációban gyakran elmondom híveimnek, hogy a szentségcentrikus hitéletnek meg kell szűnnie. Azt értem ez alatt, hogy az elmúlt évtizedekben igen sokan csak azért kerestek fel bennünket, hozták el gyermekeiket a templomba, hogy részese legyenek a szentségben. A hitnek erősen be kell épülnie a lelkebe; egymást támogatva – hívő és nem hívő egyaránt – lelki erősödést nyerhet.

A hitoktatás ügye várhatlanul ért bennünket. A jelenlegi szemlélyi állománytal – öten vagyunk – csak katolikus papok Nagykanizsán – ezt megoldani nem tudjuk. Viszont öröndetes, hogy mennyire megnőtt azoknak a gyermekeknek a száma, akik ezt igénylik: mint egy 1800-an vannak a város különböző egyházközösségeiben.

A következő tanévtől elme-gyünk azokba az iskolákba, ahol erre határozott igény van. Természetesen lesznek segítők: képzett hitoktatók. Ok Veszprémben és Kaposváron részeseülnek ilyen felkészítésben. Mellékfoglalkozásként fogják gyakorolni a lelki élet elmélyítését, a vallás oktatását. Nélkülük mi öten képtelenek lennénk az iskolákat ellátni.

Kérdezte, hogy a kanizsai egyházközösségek milyen tulajdonokat igényelnek vissza. Igen, tudok róla, hogy országszerte megkezdődött az egyes állami tulajdonban lévő ingatlanok egyházi tulajdonba adása, de a gondokat is világosan kell lát-

nunk: 40 év után, 70 év feletti emberekkel a szerzetesi közösségek újraszervezését megkezdeni emberfeletti munka. Mert a visszaadást elsősorban a szerzetesrendek szorgalmazzák. Itt Nagykanizsán szó sincs ilyesmiről. A püspök atya a régi kolostorépületet (hol jelenleg a városi könyvtár működik) felkínálta a ferenceseknek, de ők inkább a volt zalaegerszegi épületüket kérték, és mint köztudott, vissza is kapták. Mi a miklósfai óvoda épületét igényeljük most kántor-lakásnak. Ez egyházi épület volt a szerencsére az óvoda ki-költözése alatt áll. A városi tanács nem zárkózott el kérelmünk teljesítése elől.

Tudunk arról, hogy a pedagógusok egy része félti az állami oktatást az egyházi oktatás lehetővé tételétől, mondván: az egyházak újból elít-iskolákat hoznak majd létre, és előnyösebb helyzetbe kerülnek. Erre ma még nincs lehetőség: se elít, se közművelési iskolákat nem vagyunk képesek itt működtetni. Evtizedekig is eltarthat, míg a győri bencések, vagy az esztergomi ferencesek egy működő, prosperáló, az egész iskolázást is átfogó oktatási rendszert hoznak létre.

A legfontosabbnak azt tartom, hogy a lelkiismereti és vallás, bűnbadás jegyében minden magyar állampolgár becsülettel és tisztességgel álljon helyt a családjában és a munkahelyén.

Elmondta: Erdős Géza esperes
Lejegyezte: Bíki Pálné

Újabb pofon a demokráciának > Tévedés vagy tévesztés: azé a föld, aki megműveli!?

SZABADHEGY – SZABAD FÖLD?

Mi az igazság? Csak annyi, hogy nincs nyugalom a Szabadhegyen. Szöbészéd, pletyka, hivatalos levelek, és marad minden a régiiben. Tulajdonosok gyerekel és unokál követelik jussukat.

ületnek. Miért írnak a választáslevegélben belterületről. (A dokumentumokat látva egyébként belterületként árulták és vették a földet.)

Csak sejteni lehet a holnapi elképzeléseket: Olcsón földet venni a város szélén, alkalomadtán belterülettel nyilvánítani, aztán drága pénzen tovább adni, hiszen az új tulajdonosok között akad olyan is, aki két telket vett. Ha lúd, legyen kövér! A kisemmitzettek drága pénzen megvehetik egykor saját földterületüket.

Ki törődik itt a városossal? Mert az üzletben az is benne van, hogy a tanács a kisajátítással, azt követően a belterülettel nyilvánítással, magasabb összegért hirdethette és adhatta volna a telkeket. Ezzel a város is jól jár volna, lenne pénz fejlesztésekre (mondjuk egy

tisztességes piac kialakításáért). De a városnak nem kell a pénz! Vagy tán megint nem a közösség döntött?

Elnézve a névsort, eltöprengök, hogy a főnökök hivatalon kívül milyen pontosan látják és érzik az üzletet, amikor saját hasznukról, gyarapodásukról van szó. A hivatalban bezeg nem látják a várost és polgárait.

Ilyenkor gyakran jut eszembe az öreg Hábó-nagygazda, a volt horvát származású, a magyart törve beszélő szomszéd. Az 50-es évek tsz-szervezése idején egy hajnalban megérkeznek hozzá a borkabátosok, hogy tüzzel-vassal szervezzék a tsz-t. Az öreg csak ennyit mondott: „Tudunk mi mauguk nélkül is gazdálkodni. Kifelé!”

Es a negyven év utáni igazság? Karmazin József műszaki

osztályvezető így fogalmaz: „Annak, hogy külterület vagy belterület szerepel a szerződésben, nincs különösebb jelentősége.” Nincs mit hozzáfűzni.

Azt azonban változatlanul nem értem, hogy ha a tsz-nek nem volt szüksége a szabadhegyi termőterületre, miért nem kaphatták vissza a jogos tulajdonosok azon az aron, amelyen 1960-ban a helyi Alkotmány TSZ betagoztotta? Ha a kérdéses időpontban zárt terület volt a rész, akkor a tsz-vel való megítélés milyen alapon tagosított? Es most milyen alapon adja el újra földet? Talán minden tulajdonos név szerint lemondott a területéről, mint a tsz-szervezések idején? Alig hiszem!

Még nem késő! Meg kell állítani a szabadhegyi folyamatot, mert a ma elkeseredése a holnap visszavágását szülheti. Van rá történelmi példa. Az okos ember viszont más kárán tanul....

– Cserny –

Százöt új tulajdonos az egyik oldalon, kisemmitzettek a másikon. Nézzük csak! Kik az új tulajdonosok, a vállalkozók? Igazán előkelő társaság: a főnökök fiai és unokái mind-mind földhöz jutottak Szabadhegyen, törvényes módon.

A törvényességhez kétségem nem fér, jogorvoslatra a ma fennálló törvények értelmében nincs lehetőség. Legalábbis ezt írta levegélben Boda László titkár az egyik károsultnak, öv. Bunczom Ferencnének. Van ennek a levélnek egy megállapítása:

„Az értékesítések az átminősítések mindig az akkor érvényes jogszabályok alapján, a közgyűlés által szabályozott és jóváhagyott formában történtek, így a szabadhegyi terület külterülettel, majd később ismét belterületté lett nyilvánítva.”

Nézzük csak, mit nyilatkozott Millei József, az Alkotmány TSZ elnöke 1989. decemberében:

„Ebben az esetben például 180 forintot fizettek négyzetméterenként, ami a külterületnél a legmagasabb árat jelenteti.”

Itt valami nem stimmel! Külterületről vagy belterületről van szó? Mert a földhivatal szerint a terület 1984-től számít külte-

Június 7-én délután fűlűkeltető dallamok szólították a Szabadság tér csellengőt. A rendező a Fidesz városi szervezete volt, amely a még mindig sorsára váró szovjet hősi emlékmű elé sátrat vert fel, jelezve, hiányzó irodájukat.

Az még helyénvaló lett volna, hogy az MDF által kölcsönadott sátor egyik oldalán az „Olyan államot akarunk, ahol a törvény nemcsak a colát védi!” szöveget hirdették, a járókelők azonban eürün csóválták a fejüket, amikor megpillantották, hogy a kanizsai fiatal demokraták a szovjet katonai szobornál a harcos nyakába egy narancsot helyeztek el, bal kezébe egy függő narancs emblémát, jobb karjára pedig sárga szalagot kiégésztve egy szál piros szegfűvel, az „iroda” bejáratánál lévő íróasztal mellett pedig egy WC-kagyló is üldgalkalmatlanságul szolgált. blaszfémia és izléstelenség.

A zene csak szól, de a publikum valahogy nem állt össze. A tér sátor előtti területén csak egyenruhás rendőrök, civil nyomozók, újságírók, távol-sági buszra váró kíváncsisádkodó diákok álltak vagy ültek, a közönséget pedig a sátor környékén elhelyezkedő néhány Fidesz-es és SZDSZ-es tette ki.

Felóráz késéssel aztán jött az igazi cirkusz. A Hercz Gábor választmányi tag egy létra segítségével falmászott az emlékműre, és – többek között – gúnyosan a következőket mondta: – Hölgyeim és Uraim, tisztelt

Fidesz-demonstráció

Iván! A Fidesz városi szervezete köszönetét mond Zsoldos Ferenc tanácselnöknek és Karmazin József főépítésznek, amiért felállhattuk irodánkat a téren. Mi hónapokon át nem erre, hanem egy jogosan elvárt rendes irodára vágytunk. Azt is kifogásoljuk, hogy a pártoknak időben megküldött tanácsinformációkat, anyagokat mi szintén mindig az utolsó napon kaptuk meg... Ezért Zsoldos tanácselnök úrnak a Fanyar Narancs Díjat szeretők volna személyesen átadni, de mivel nem tisztelt meg bennünket, küldöttésegünk hamarosan helyettesének nyújtja majd át.

A szónok ezután felkérte Neuhauser Zoltánt a sátor-iroda átvételére, aki a sátor bejáratánál kifeszített sárga szalagot olólóval kétféleképpen átvágta. De ezzel még nem volt vége...

A belgért küldöttség – Kovács Noémi és Stampler Lajos Fidesz-tag – csakhamar a közeli tanácsházára vonult és átadta a bordó színű párnára helyezett Fanyar Narancs Díjat – egy citromot – a városi tanács titkárságvezetőjének, dr. Fazekas Istvánnak.

A cirkuszi jellegű ötödik demonstráció a végére aztán megkomolyodott, ugyanis Hercz Gábor a Fidesz városi szerve-

zetének akcióprogramját ismertette, amely főleg természet- és környezetvédelmi követeléseket, valamint oktatásügyi kívánalmakat tartalmazott, és tiltakozott azért, mert szerinte a Kanizsa című városi hetilap (a tanács jóvoltából) néhány személy játékszerévé lett.

A tüntetés záráskordja volt, hogy a mindössze néhány órán át nyitvatartó sátor-irodának a helyi SZDSZ-szervezet a sőtétesség beálltára négy gyertyát ajándékozott.

Tény, hogy demokratikus jogállamunkban most már – engedéllyel – lehet tüntetni, demonstrálni, azonban ezeknek az előre bejelentett, lehetővé tett – jogos, vagy vélt sérelmekre alapozott – megmozdulásoknak is vannak írott és íratlan szabályai!

A város lakossága úgy gondoljuk a fiatal demokratáktól a jövőben minden cselekedetükben a június 7-én tapasztaltaknál korrektebb, érettebb magatartást, megnyilvánulást vár... A Fidesz-ben rengeteg érték van, valóban a jövő partja. Hiba lenne átengedni néhány feltűnési viselkedésben szenvedő ifjoncnak. Ez mindenképpen árt a Fidesz helyi elismertetésének, és a kibontakozó rokonszenvnek.

(th-1)

Szöveg: Tihanyi István
Kép: Tóth Ferenc

Hogyan szervez az igazgató önmagának vállalati tanácsot? Avagy

Különös Dolgozói Tanács a DKG-ban

Lapunk egyik korábbi számában már hírt adtunk arról, hogy a Dunántúli Kőolajipari Gépgyárban 15 fővel megalakult a Dolgozói Tanács.

A DT egyik tagjával – Horváth Józseffel, a gyégo esztetológusával – beszélgettünk a megalakulás körülményeiről, az első tapasztalatairól, benyomásairól.

– A Dolgozói Tanács 14 tagját a különböző üzemek, üzemelemek választották meg, úgy gondolom, demokratikusan. A 15. tag a vezérigazgató lett, aki egyben ki is nevezte magát a DT elnökének! Minden ilyen szervezetnek bizonyosan van egy alakuló ülése, s ott kell az elnököt megválasztani. Nálunk is volt alakuló ülés, de az elnök személyéről szó sem esett, mert akkorra már bennünket kész tények elé állítottak: a vezérigazgató a Tanács elnöke – mondja Horváth József.

– A Dolgozói Tanács feladatát ki kellett határozni.

– Döntési jogkörrel nem ren-

delkezik, csupán véleményezősi és döntési előkészítő szerepe van. A DKG-t mint tröszt vállalatot, érintő kérdésekben nem helyben szülik a döntés, hanem a tröszt központjában, ahol bennünket, az igazgatótanács tagjaként a vezérigazgató képvisel. Ez persze érdekes kérdés. Par évvel ezelőtt azt mondták, hogy mi a trösztől független vállalat lettünk. A gyakorlatban pedig a vállalat működését befolyásoló dolgokban Budapestben döntenek.

– A szakszervezet hogyan fogadta a DT megalakulását?

– Az eredeti javaslatot (14 dolgozó, 8 fő a vezérigazgató által delegálva) nem fogadták el. A szakszervezeti bizalmi is vagyok, de nem tudom megítélni a szakszervezet működését – mondja Horváth József.

– Szakértő-e a Dolgozói Tanács? Ugy értem, egy-egy döntés meghozatalához a tagok rendelkeznek-e megfelelő ismeretekkel?

– Ezt az első két ülés után

nehéz megítélni. Nem tudok az összetételről véleményt mondani, mert noha – nyolc éve dolgozom a DKG-ban – nem ismerem a DT „hozzaértés” szerinti összetételét. A működési szabályzatban kikötés, hogy a DT tárgya vezető beosztású dolgozó nem lehet. De hát ugye a vezérigazgató tag. Ugy tudtam volna elképzelni, hogy a vezérigazgató a demokratikusan választott DT meghívja az üléseire ez lenne az előfeltetele annak, hogy a gyári kollektívát érintő legfontosabb kérdések eldöntésében a DT valóban aktív szerepet játsszon. Ilyen például, hogy a DKG is szervezeti átalakítások előtt áll. Szó van arról, hogy kft-k alakulnak. (Az átalakulás megtörtént – a szerk.) Félttem a dolgozókat attól, hogy csak a növekvő bért látják ebben, más nem. Hiszen nem a DKG dolgozói lesznek a kft-k, és nem tudni, hogy részesednek-e az eddigi juttatásokból, gondolok az üdülési lehetőségére, az étkezési hozzájárulásra.

– A munkások hogyan vélekednek az átalakulásról?

– A vélemények megoszlanak. Tény, hogy a mostani felállításban nem tartható fenn a vállalat. A vezérigazgató ígéret tett arra, hogy a tárgyalások konkrétá válnak, akkor az érintett kollektívát összehívja, s ismerteti velük az elképzeléseket. En úgy gondolom, jó lenne, ha tárgyalásokba a DT tagjai is bevonódnak.

– Hány kft-ben gondolkodnak?

– Jelenleg 3-4-ről van szó. Érdekes elképzelés, hogy a kft-ek egy koordinációs szerv fogja össze, amely gyakorlatilag azonos lenne a mostani vállalati felső irányítással.

– Ezt a hatalom átmentésének gondolja?

– Nem, a hatalom megtartásának! – mondja Horváth József. – A DT még konkrét munkát nem végzett. Az majd akkor kezdődik, ha valamilyen kérés a javaslatunkat, véleményünket. Az eddigi két ülésen csak tájékoztatók hangzottak el.

– Mi lenne az első javaslata?

– Nem is javaslatról lenne szó, hanem arról, hogy elfogadjuk-e a különböző átalakulási formákat. Erről még bővebb tájékoztatás nem volt – mondja Horváth József.

Itt tartunk tehát júniusban a DKG-ban. Létrejött egy dolgozói tanács, melynek felállításával, feladatokról nem mindenki ért egyet. A DKG, mint egyik legregibb hagyományokkal bíró vállalat, mindig meghatározó volt a város életében. Akkor sem volt közbömb, mikor még csak a „Vasvázas” volt, s most sem az, amikor átalakulás előtt áll. Jól volna ezért a kérdőjelekre választ kapni.

Marton Györgyi

Bő árukészlet és választék

a Magyar utcai Tüzép-telepen

Itt a nyár! Az építkezések, tatarozások javában folynak, s ilyenjéti illő beszerezni a téli tüzelőanyagot is.

A Nyugat-dunántúli Tüzép Vállalat Magyar utcai 11. sz. telepén arra voltunk kíváncsiak, hogy miként elégíti ki a fokozódó lakossági és közületi igényeket Nagykanizsa legnagyobb tüzelő- és építőanyag értékesítő kereskedelmi egysége.

– Csak jó hírekkel szolgálhatok. Ritkán fordult elő, hogy telepünkön szinte minden igényt ki tudunk elégíteni. Építőanyagokból – cementből, csempéből, padlólapból, deszka- és fűrészáruból, nyílászárókból – bő készlettel rendelkezünk. Csupán téglából van átmeneti zavar a helyi gyárakban, de egy-két héten belül ezen a téren sem lesz probléma – tájékoztatott Tegzes Lászlóné telepvezető-helyettes.

– És mi a helyzet a tüzelőanyagokkal? – kérdeztük.

– A szén és tüzifaféleségek forgalmazására is jól felkészültünk, és ezen a téren is bő készletekkel rendelkezünk – hangzott a válasz.

A telepvezető-helyettesessel azon tűnődünk, hogy mi lehet ennek a ritka árubőségnek az oka azon a telepen, ahol jöveken át a hiánygazdálkodás volt a „divat”. Visszaesett a lakosság építési kedve? Talán túl drágák az építő- és tüzelőanyagok? Miután az „is-is”-ben megállapodunk, azt is „kihámoztuk”, hogy a telep szombathelyi központjából és a gyáratól az utóbbi időben szinte menetszerűen érkeznek a meg-

rendelt áruk, s az sem közömbös, hogy a városban és annak környékén magánvállalkozásban egyre több építő- és tüzelőanyagtelep létesült – van tehát ösztökélő konkurencia!

A telepen egyébként a körülményekhez képest rend és tisztaság uralkodik, s szerveztlenség tapasztalható. Mindez a 14 fős vezetők, fizikai és ügyviteli dolgozói létszám érdeme. A műszaki felszereltség kielégítő, itt azonban bőven lenne fejleszt-

teni való. De hát az anyagiak hiánya fékező erő...

– Május 1-jétől újodáságnak számít, hogy az adófelügyelőségtől hozott igazolás alapján a helyszínen visszafizetjük, helyesebben levonjuk az építőanyagok árába beépített általános forgalmi adót. Ezzel sok utánjárástól mentesítjük vásárlóinkat – mondta végezetül Tegzes Lászlóné.

(tíhanyi)

Az ABC-ben szokásos délutáni csúcsforgalom. Mindenki kétszer is megnézi az óhajtott árut, aztán mély sóhajtással teszi a kosarába, vagy vissza a polcra.

A fiatalember nem sokat válogat. Fél liter tej, három kifli, egy májkrém és egy doboz cigaretták.

A pénztár előtt hosszú sor, ő türelmesen araszolgat. A pénztárosnő – ötvenöt év körül, jól szituált hölgy pillanatok alatt átnezi a kosár tartalmát, és betűi a gépbe az összegget.

A fiatalember fizet, a pénztárosnő visszaad. A fiatalember megszámolja a visszakapott pénzt, aztán ud-

variasan megszólal:

– Elnézést asszonyom, rosszul tetszett visszaadni.

A pénztárosnő arca hirtelen majdnem olyan vörös lett, mint aznap reggel festett hajpa.

– Nem vagyok az asszonya, és különben is kikérem magamnak! – mondta nem éppen halkán.

– De kérem! – mentegőözött volna a fiatalember, azonban nem kapott szót.

– Nincs „De kérem”! Amit venni akart, megkapta. Különben is a fiam lehetne! Hála istennek nem az, mert

én illelme tanítottam volna! Vegye tudomásul, hogy több mint huszonöt éve dolgozom a szakmában, és eddig csak dicséretet meg kitüntetéset kaptam!

– Elnézést, de...

– A szemtelen fiataljai! Ott állnak mögöttem a sorban a szerencsétlen nyugdíjasok, akiknek alig telik harminc deka parizerre, egy liter teje, meg fél kilo kenyérről! Nem szégyelli magát, hogy itt várakoztatja őket?!

A fiatalember arca lassan olyan vörös lett, mint a pénztárosnő haja. Zavarában

„Hol az igazság?”

egyik lábáról a másikra állt, miközben riadtan nézett körül. Az ABC-ben zsongás volt, mint egy rajzás előtti méhkasban. A visszakapott pénzből kilencszáz forintot visszatart a pénztárosnő elé.

– Ez meg mi?! – sápadt el a hölgy.

– Bocsánatát kérem. En csak százszal fizettem, és ezer forintból tetszett visszaadni.

Ekkor lett teljes a csönd.

A fiatalember reklámszatyrába rakta kis vacsoráját, és elmentében csak magában motyogta:

– Ok is voltak fiatalok, mi is leszünk öreggek. De ilyenek...?!

Zámbó Árpád

Műemlék-sors

műemlékek száma 10-ről 9-re, a műemlék jellegű épületek száma 18-ról 8-ra, a városképi jelentőségű épületek száma pedig 31-ről 7-re csökkent. Ez a védettség tekintetében közel 40 év viszonylatában 60 százalékos csökkenést jelent. Igaz a régi felmérésben sok tér és utca is szerepelt – mondta a fiatal történész.

A kilenc műemlék: az alsóvárosi katolikus templom, annak rendháza (a jelenlegi városi könyvtár), a lazsnakpusztai Inkey sírkapolna, a moziparkban lévő Inkey-urna, a vasemberház, a Lenin úti és Szabadság téri Thury György Múzeum épületei, a Kossuth téri Szentháromság-szobor és a miklósfai katolikus templom.

A nyolc műemlék jellegű épület: a felsővárosi katolikus templom, a főrhéncygyi római katolikus kápolna, a Lenin út 6. sz. alatti zsinagóga, az ugyanitt lévő lakóház, a ma erdőgazdasági étteremnek használt Sneff téri uradalmi istálló és magtár, a Szabadság téren általános iskolává átalakított uradalmi vendéglő, a Szabadság tér 15. sz. alatti lakóház (volt magtár) és a Szabadság téri török-kút.

– Nagy kár, hogy különböző körülmények folytán a műemlék-védelem sem tudta elérni, az Ady E. u. 1. sz. alatti hajdani városrész megmaradását a Vörös Hadsereg u. 1. sz. alatti Lovák-háznak és a Somogyi B. u. 40. sz. alatti városbíró-háznak, amelyek helyén áruházzal kombinált lakóépület, OTP-fiók és presszó épült – mondta.

A műemlékek állapota felől Karmazin József, a városi tanács műszaki osztályvezetője tájékoztatót.

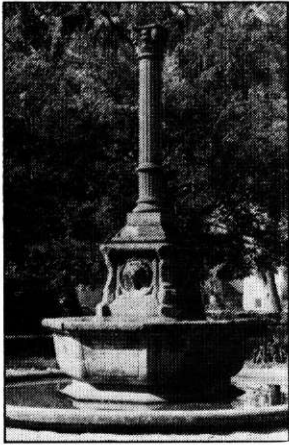
– Az Országos Műemlékvé-

delmi Felügyelőség és a városi tanács az elmúlt évtizedekben sokat áldozott városunk építészeti kultúrájának megővésére. A védelem alatt álló épületek nagy részét, felújították. Így például a vasemberház felújítása után 1981-ben Hild-éremmel tüntették ki városunkat. A tennikarás ezután sem lankadt, amit többek között a Lenin úti múzeum épület, a felsővárosi templom, a bazárudvar, a Lenin és Béke utak sarkán lévő épületek rendbetétele is bizonyít. Jelenleg a Deák tér teljes rekonstrukciója folyik – mondta.

A város 1982. évi általános

rendezési terve alapján helyi védelem alatt áll az egykori színházépület helyén lévő Apolló Filmcentrum, az Ady úti izraelita temető ravatalozója, és a környező zöldövezettel szegélyezett olajipari lakótelep.

A város történelmi centrumának megővése céljából 1987-ben környezetvédelmi tanácsrendelet készült. Ezután egy pályázat keretében, a főépítész vezetésével, a Landler Gimnázium tanuló feltekerkeztek a városképi értékeket. A felmérők 60 olyan épületet tártak fel, amelyek jobb sorsot, védelmet érdemelnének.

A Szabadság tér északi végében áll a török-kút, barokk vasközpével, tetején klasszicista oszloppal. A műemlék a közhít szerint a kanizsai vár török korszakából származik. Védettsége különösen fontos.

Nagykanizsa építészeti kultúráját a szakemberek közepesre rangsorolják. A törökidő után fennmaradt néhány középkori épület mellett – a tehetősebb iparos és kereskedő polgári réteg jóvoltából – főleg a múlt század utolsó harmadában épültek remekbeszabott házak, melyek jelentős része ma is fellelhető a belvárosban.

A műemlékek védettségéről Kunicus Zsuzsától, a Thury György Múzeum muzeológusától kértünk tájékoztatást.

– Ha összehasonlítjuk a Tóth János féle 1952. évi felmérést a mai állapotokkal, akkor lényeges eltérés állapítható meg: a

Belvárosi pillanatkép a 30-as évekből. Jobbra a régi városrész 1945-ben leégett impozáns épület-része.

Lakossági összefogás, tanácsi gáncsoskodással

Sand iskolát szeretne!

Sand kis falu az egykori kanizsai járás délkeleti csücskében. A körzetesítések óta Miháldhoz tartozik. Régi recept szerint itt is „a központi községnek mindent, a csatolt falvaknak semmit” volt a jelszó, és ma is az.

Sandon azonban egy egyszerű cél érdekében összefogva, iskolaépítő egyesületet hoztak létre. Községük jövőjének feltétele készítette erre a lépésre a sandiakat. Régen két iskolájuk is volt. Egy katolikus, melyből a posta lett, és egy evangélikus, melyet az akkori falusi párttitkárnak adott el a Miháldi tanács. Lakossági nyomásra 1965-től 1975-ig működött egy alsó tagozatos iskola, ezután ezt is eladták a helyi tsz-nek.

Most aztán aláírásgyűjtést szerveztek, hogy ismét legyen iskolájuk. A helyi tanács pedig úgy tett, mintha magáénak ismerné el a falu kívánóságát. Tette ezt azért, mert a falusiak olyan közéleti személyeket is megnyertek ügyüknek, mint: Pozsgay Imre, Gerbovits Jenő, dr. Czoma László, dr. Vári László és Csengey Dénes. Ígéretet kaptak a megyei tanácstól, a galamboki tsz-től és a Művelődési Minisztériumtól is.

De a megyei tanács ígérete mára csak választási fogás maradt. A helyi tanács viszont halogató taktikával annyit elért, hogy az iskolaépítő egyesület elképzelése már-már megvalósíthatatlanná váltak. Egyedül a galamboki tsz hozzáállását minősíthetik Sandon pozitívnak, ám az anyagi oldal is bizonytalan.

A helyhatósági választásokig már nincs sok idő hátra, s úgy tűnik, ezt az időt a Miháldi tanács ki akarja használni, és megpróbálja megtörni a falu kezdeményező-készségét. Adminisztratív gátakat teremt.

De a falu kezében a kezdeményezés. Nem szabad feladni a harcot, hiszen a régi vezetők ideje leáldozóban. Agóniájuk csak, hogy még egyszer, utoljára megpróbálják meghiúsítani a sandi emberek akaratát. Csak az egyakarát lehet a garancia arra, hogy megvalósulhassanak az álmok. A régi világ hazug papjairól pedig szó se essék. Szeptember 23-a után a sandiak is kézbevehetik végre saját életük irányítását, s akkor a falusi ember teremtő ereje iskolát is épít majd!

– A védett műemlékek közül több szorúlna felújításra. Közülük három minősít kritikuskak. A Szabadság téri török-kúttal kapcsolatban a felkért kőszobrász restaurátor szerint a faragott rész felújítása lehetetlen, s ezért a teljes műemléket konzervált állapotban a múzeumba kellene helyezni. Helyére időálló új anyagból hasonmás – kópiát – kellene felállítani. Mindez több millió forintot igényelne. Bár az Inkey-sírkapolna felújítása néhány évvel ezelőtt már megtörtént, a kupola és a kerítés állapota folyamatosan romlik. Mivel a közeli vállalatok – DOMUS, TUNGSRAM – elzárkóztak hasznosításától pénzügyi feltételeket kellene teremteni egy kőtar kialakítására.

A Lenin út 6. szám alatt lévő, évekkel ezelőtt hangverseny- és kiállítóterem céljából a város tulajdonába került belső zsinagóga felújítására háromféle programtervezési terv készült, azonban a jelentős, mintegy 35-40 millió forintot igénylő költség fedezetét a jelenkor pénzügyi nehézségei mellett képtelenség előteremteni – mondta Karmazin József.

A város főépítésze sajnálkozását fejezte ki, hogy a védelem mellé nincs rendelve anyagi eszköz, s arra nincs rendelkezés, hogy a műemlékek védelmére mikor kerüljön sor.

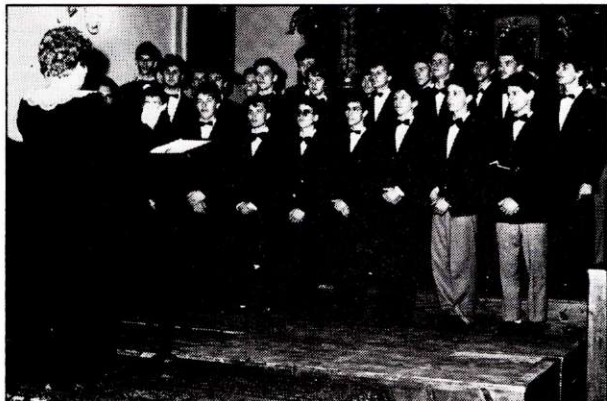
– Ha idővel a pénzügyi feltételek megteremtődnek, az új helyi önkormányzat bizonyonnan hozzájárul a készülő álló műemlék felújítási tervek megvalósításához – mondta befejezősül Karmazin József.

Tihanyi István.

Fénykorát éli a kanizsai Landler Jenő Gimnázium
Virág Benedek ifjúsági férfikara

Bartók és Bárdos nyomdokán

európai
mércével

Fürstenfeldi fellépés

„A legmelegebb hang, a legnagyobb lélek a kanizsaiak muzsikájából hangzott fel” - mondta ezeket az elismerő szavakat ifjabb Bartók Béla a nagykanizsai Landler Jenő Gimnázium Virág Benedek ifjúsági férfikarának teljesítményéről Szolnokon, a Fiúkórusok III. Országos és Nemzetközi Kórustalálkozóján. A Művelődési Minisztérium, a KÖTA, az MTA-Soros Alapítvány és a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Tanács által rendezett találkozó a kórus profiljának megfelelően Bartók Béla és Bárdos Lajos műveit szövegezték meg a kanizsai fiatalok, ismét öregbítve az alma mater, valamint megyénk zenekultúrájának hírnevét a Tisza partján. Úgy is fogalmazhatunk, hogy a Virág Benedek Ifjúsági Férfikar az utóbbi években fénykorát éli, hiszen a dalosajárt diákok hazánkon kívül Olaszországba és Ausztriába is sikerrel vitték Bartók zenei örökségét. Dr. Stimecz Jánosné pedagógus irányításával európai színvonalú muzsikát produkálnak ezek a kanizsai tizenéves fiúk, akikből nem hiányzik a vidámság és életkedv sem. Minderről meggyőződhattunk azon a beszélgetésen, melyre a gimnáziumban szakítottunk időt, könnyen felidézve a még friss élmé-

nyeket a rangos szolnoki fesztiválról.

- A kórustalálkozó számomra azért is hozott kellemes meglepetést, mert hallhattuk a Munkácsy Zenei Közösség Fiúkórusát, akik szép ukrán népdalokat szövegezték meg, - így Stejer Szabolcs az ifjúsági férfikar titkára.

- Azt meg gondolni sem mertem volna, hogy szakmunkástanulók annyira a zene bővületében élhetnek, mint ahogy erről a miskolci 114-es EÖtvös József Ipari Szakmunkásképző Intézet kórusa meggyőzött, akik borsodi népdalcsokorral kedveskedtek a közönségnek. A kollégiumi beszélgetésen megtudtuk, hogy a miskolci fiúk mindannyian önként léptek be a kórusba. Erre mondtuk: „nem semmi”, hiszen nekem is van szakmunkásképzős barátom, aki ha meghallja, hogy kórusmuzsika, „hanyattvágódik a padlón”...

- Ami a kórusunkat illeti, ha Julika névvel a színpadra lépünk, megszűnik minden előzetes izgalom és biztonságot ad számunkra, hogy rendkívül jól előkészítette a műsorunkat. A kórusművek összehangoltan illeszkednek egymáshoz és talán a csúcspontnak nevezhetnénk a szolnoki fellépésünkön Bárdos-Reviczky: „Szeresd hazá-

dat” című kompozícióját. Reviczky Gyula e gyönyörű versét amolyan ráhangolásként 3. dős társunk, Simon András mondta el, majd következett a szép kórusmű. Ez a prózai-zenei párhuzam nagy sikert aratott a közönség körében, - mondta lelkendezve Majoros Szilárd a 3. helyről.

Vajda Zsolt a zenei műveltségi vetélkedő pillanatait idézte fel, melyen ugyan nem sikerült revansot venni az ismételt első helyezett pécsi Széchenyi Gimnázium csapatától, de így is az elsőkel második helyezést érte el a férfikar felkészült „kvartettje”:

- Lukin László vezette a vetélkedőt, melyet a kórustalálkozó részeként Erkel Ferenc születésének 180. és Bartók Béla halálának 45. évfordulója tiszteletére rendeztek a művelődési központban. Sokat készültünk a zenei könyvtárban erre a megmérettetésre, melyen magyar táncokat és Erkel-operákat kellett felismernünk. Kánonban adtuk elő „rögtönözve” kotta alapján a népszerű „Tisza partján mandulafa virágzik” kezdetű dalt, majd zenetörténeti kérdések következtek. A vetélkedőn külön izgalom volt számunkra, hogy a terem-

ben jelen volt a kórustalálkozó díszvendége Ifjabb Bartók Béla és mindenképpen ki akartunk tenni magunkért.

A másfél órányira kerekedett beszélgetés során megtudtuk még, hogy a Landler Jenő Gimnáziumban virágzó kórusművészet elismeréseként a vegyeskar tíz éven át elnyerte a KÖTA által adományozott „Év kórusa” címet, és jelenleg „Kiváló Kórus” minősítéssel büszkélkedhet. A vegyeskar két rádiófelvételt tud maga mögött és meghatározó szerepe van Nagykanizsa kulturális életében.

Ami pedig a Virág Benedek Ifjúsági Férfikarot illeti, jó úton haladnak az európai kórushagyományok - így a lipcei Tamás-templom fiúkórusa és az angliai hasonló profilú kórusok - nyomdokán: a Savigliano Fesztiválon az olasz televízió jóvoltából a magyar zene gyöngyszemeit nézők milliói csodálhatták és ha a megfelelő anyagi szponzorálás ismét „összejön” a megyei és a városi tanács részéről, akkor november 1-6, között újabb megmérettetés következhet a spanyolországi Tolosa városában...

Gelencsér Gábor

In memoriam

PAPP LÁSZLÓ

Nemrégiben - már nagy begeben ugyan - boldogan állt a színpadon tanítványai körében a tiszteletére rendezett gálaesten. Csendes szerénységgel vette át a kitüntetést, hallgatta az elismerő szavakat. Csak aki ismerte, tudta, milyen boldog volt. Az életem a tánc! - szokta mondani. Mindezt bizonyítandó, a rettenetes kórral viaskodva, egyre gyengülő szerzetessel is dolgozott. Próbált, tanított és reménykedett. Annyira szeretett volna meggyógyulni! Értelmetlen csodálkozással, bár egyre fokozódó keserőséggel tapasztalta, hogy az atomtos betegség makacsul, mindig erősebben, mindig nagyobb fájdalmat okozva támad, és végül kíméletlenül elvette tőle földi életét.

Megrendülten, fájdalmas szívvel búcsúzunk tőle mindannyian, barátok, ismerősök, mindenki, aki ismerte, szerette, tisztelte. Egy kiváló, értékes ember ment el. Nyugodjon békében!

H. M.

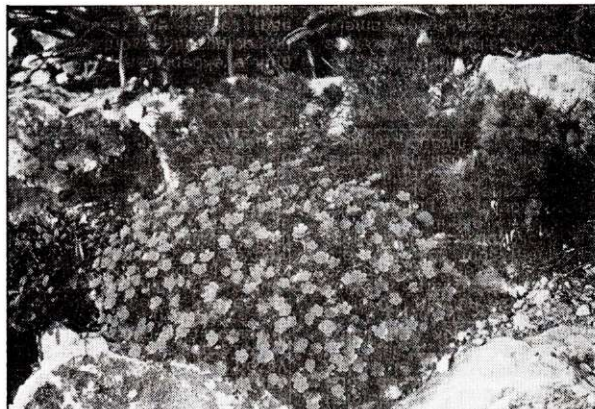
Tarnócsky Attila képviselő úr városcsütréki hétvégi háza szerényen húzódik meg egy remek sziklakert szelén. A terület karlanszerű kialakítása eszményi környezetet biztosít egy botanikus kert számára, melyben a növények megmutatják teljes pompájukat, az élővilág természeti felületek mellett ez a magasfokú szakértelmnek is köszönhető, melyre a fizika-kémia szakos tanár-képviselő az utóbbi tíz évben tett szert, a rd jellemző precíz szorgalommal és céludatos tanulással. Amióta a kert megvan, ez vált egyetlen hobbiárá.

De hogyan is vált ilyené ez a kert? (Fekete-fehér képeink alig mutatnak valamit meg szépségeiből.) 1981-től épül és gyarapodik, ami nem sok idő, hiszen ez az Eden ezerkészedes négyzetméter, így az ország

egyik legnagyobb magán sziklakertje, ha nem a legnagyobb. Igen sok energiát emésztett fel a harminc tonna fehér dalomtól esztétikus és szakcszerű elhelyezése, valamint a sok-sok föld megmozgatása, a terület egész éves gyomlálása, talajkezelése. A tanár úr mindent maga csinált, legfel-

Ezek az Alpok és Kárpátok bércére alakult fajok itt ebben a nemzetközi kavalkádban, a salai kftmában is jól érik magukat. Csodálatosan kékflének a tárnicsok és sárgálnak a zergeboglárók.

Ezek a sárga csodák a feleség kedvencei.

Dániel Attila:

Valamit sejtek

Bányai Péternek

összementünk: csatt!! zsuorodunk (csitt!! valamit sejtek) a máj az agysejtek vonzása összpontosul: koncentrá

a felejtetetlenre idegszálat még őzik az őrizhető kind még reményt a kihalásig? míg a kadevár buzik asztalig elfogyok

ha valaki befűzné a cipőm levestésztával, őt tojással

öntudatosan ragyognék a társadalomtudatlanságban a pusztulás eléri célját, majd kiül pipázni a sztv jobbik pitvarára mint ki jól végezte (bevégezte) dolgát

ha valaki megmutatná az evolúció választóját, honnan állatibbá lett az ember az állatnál

elvégezte nagy dolgát, a zürzavarban elfelejti lehúzni: így fekszik egymásra csontra csont a rothadásnak katalizátor egy utolsó slukkot, többet egy kukkot se

már semmi sem stimmel: k d o s z: a WC-n smirglik, hát ez nem sliff: lecsúszott a sliccem

ha valaki visszavarrná köldökzsinóróm anyámhoz

jó vicc!! marha jól a rostélyos adni kéne még egy - „fortélyos” - lehetőséget magamnak

így ég az íge, cselekvést már nem jelenthet? történetileg némileg azonosítható egy-két szál, az is szertefoszlik a tudat térferegve fogadja a jelent

magán dtszűrve leejti mint szerelmes lány a korsót történéis: összetört korszó a söröm csurog mint a könny

habzik majd aláesik mint öröm utáni csönd, a szerelmes lány táncolva teszi fejére a tört cserepeket

ha valaki

jebb a család segített néha-néha. Az eredmény káprázatos. Nagy botanikus gyűjtemény hozott létre, amely a szakmai értéken túl, nagy esztétikai értékkel is rendelkezik. Gazdája is ez utóbbira a legbüszkébb.

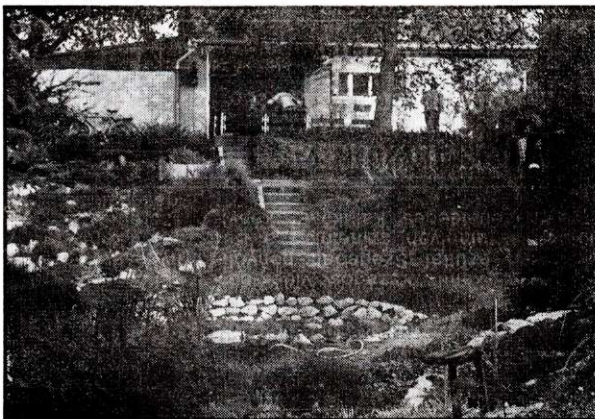
A látogató lebilincselve áll meg itt az év bármely szakában. Az avatatlan szemnek csak a káprázatos szín és formagazdagság tűnik fel, melyet ezerkészedes növényfaj és fajta hoz létre. Eurázsia, Észak- és Dél-Amerika, Ausztrália, Új-Zéland növényei köszönnek ránk, jól megfelve a Kárpát-medence fajával. Szakértőbb szemmel nézve itálán ez a kárpátvilágharmonia a legszebb és legvonzóbb. Melyik botanikus tudna szó nélkül elmenni olyan növény mellett, melynek neve Gunnera Magellanica. Nem vellellenül hívják így, hiszen a Tűzföldön ringott a bőléseje. Itt szó szerint megvalósulhat Csokonai csodálatos versora: „Hebe nekijárt hint térd”, hiszen a kertben igen szép Hebe fajokat találunk, Új-Zélandból.

A képviselő úr szövéshez legközelebb a magashegyi törpe növények állnak.

Ha az alpesi kertészetet megnéztük átsétélhatunk a szubmediterráneumba, vagy az örökzöld cserjék birodalmába, miután ilyen részekre ragolódik a vadráslatos gyűjtemény. A barátság és szomszédok szívesen nézik meg a kertet, pedig kezdetben furcsán szemléltek a gazdát, aki nem ehető növényeket termel, csak piszomog a kővekkel és a „haszontalan” növényekkel. Később rájöttek, hogy mi született itt és elismerték; a díszkertészet is tud olyan emberpróbdó lenni, mint a szóltótermesztés.

Tarnócsky Attila nem zárkózik el a látogatók elől, csak ha hivatalnok. Az érdeklődőket szívesen kalauzolja a ritkaságok között, élvezettel és szakavatottan magyaráz minden vendégnek. Kérdeztem terveiről is. Elmondta, hogy folytatni kívánja a fajok számdának gyarapítását, a kert átszertéklnek növelését, csakhat a munka - - I Mert az Országgyűlés szusszandányi időt sem ad. A kert azonban eleven varsszával nem enged: újabb és újabb próbákra szólítja a képviselőt.

Homonnay Szabolcs

belül 100 sírhelynek van ma is élő gazdája, de ezekből a hozzájárulásokból lehetetlen megoldani gondjainkat. Mindössze a kerítést, a sétányok egy részét tudtuk rendbehozni. Nehéz helyzetünkön sokat jelent az a társadalmi munka amelyet a Cserhádi Szakközépiskola diákjaitól kapunk.

Levelek nyomában

– A Városi Tanács műszaki osztályának kérésére végeztük el a felmérést, melynek célja az volt, mekkora összegbe kerülne egy teljes felújítás. Mint köztudott, az épület helyi védelem alatt áll, 1967 óta meg-

szesen tehát 20 millió, a belső restaurálási munkákat nem számítva.

Műszaki becslés tehát már van, a felújítást az IKKV is vállalja, ha erre megbízást kap. Hogy lesz-e erre 20 millió forint, már nehezebb kérdés.

Egyébként ha kedves levélíró olvasónknak ismét a temető felé visz sétaúttja tapasztalhatja, hogy annak Ady utcai környéke azóta rendezettebb, a Városi Tanács és a Városgazdálkodási Vállalat közös összefogásával. Sőt azt is, – a Zala Hírlap és lapunk is foglalkozott már vele – hogy a temető és hozzá tartozó ravatalozó sorsa most az érdeklődés középpontjába került. Valami tehát elkezdődött ez ügyben és bízunk benne, hogy nemcsak unokáink, még mi is látni fogjuk eredeti szépségében Kanizsa város egyik legértékesebb műemlékét.

Írta
Tóth Ferenc

Sok millió kellene

Lapunk 21. számában közöltük Csabai József nyugdíjas levelét, melyben aggodalommal írt az izraelita temető halottasházának állapotáról.

A múzeumban található adatok szerint a temető eklektikus stílusú ravatalozója 1883-ban épült. Azóta – kisebb javításokat leszámítva – felújítva nem volt. Tetőszerkezete tönkrement, az állandó beázásoktól a földemtartó gerendák korhadtak. Körülbelül kétharmada életveszélyessé vált, így a szertartásokat a megmaradt, némileg rendbehozott, temető felőli részben tartják. Melléképületei közül a hirtőbeállót részben, a halottmosót teljesen lebontották. A hozzá tartozó temetőt 1786-tól említik, jelenlegi gondnoka készséggel mutatja meg. Amit látok elkápráztat és elszomorít. Bozótta benőtt sírhelyek, megcsonkított síremlékek, földön fekvő, vagy ledőlőni készülő márványok. Nemrég rendbehozott elülső sétányai és környéke, a még épen maradt és gondozott néhány síremlék látványa csekély vigasztalás. Ahányszor csak rángondolok, a ravatalozóról ít szöveg jut eszembe: „A falakon lévő héber nyelvű kultikus szövegek az elmúlást öröklítik meg.” – mintha ez várna a város páratlan értékű műemlékére is. Vajon mi lesz további sorsa?

Katzenbach Ferencné, a Nagykanizsai Izraelita Hitközség titkára:

– Minimális /?/ költségvetésből gazdálkodunk. Körül-

Van-e elképzelése a hitközségnek, az értékek megmentésére?

– Több alkalommal kérünk ehhez nyilvánosságot. Szeretnénk emlékparkká nyilvánítani az izraelita temetőt a Városi Tanács és a hitközség összefogásával. Tudjuk, hogy ehhez sok millió kellene.

– Önök ebből mit vállalnak?

– Számítunk a Magyarországról elszakadt, külföldön élő zsidóság segítségére, anyagi támogatására. Felvettük a kapcsolatot a néhai Dr. Winkler Ernő főrabbi Izraelben élő leányával, aki ebben a munkában talán mellettünk lesz. Levelezésben állunk Ráday Mihály városvédő egyesületével, bízva hazai segítségben is. Számítunk városunk megértő polgárainak, vállalatainak, intézményeinek támogatására. A birtokunkban lévő dokumentumokat a Városi Tanács rendelkezésére bocsátottuk. Tudomásom szerint az IKKV-t kérték meg egy alaposabb helyzetfelmérésre.

Varga Béla az IKKV főmérnöke:

Apróhirdetés

* Használt Wartburg Tourist gépkocsit vásárolnék. Ajánlatokat a Kanizsa szerkesztőségbe kérek. Nagykanizsa, Ady Endre u. 1. II. emelet.

* Alkalmi jellegű karbantartó munkára nyugdíjas férfit keresünk. Ajánlatokat a Nagykanizsa Ady u. 26. hirdetőbe kérjük.

szűnt műemlékjellege. Róla tervrajzok nincsenek, ami megmaradt néhány fénykép csupán. A fő- és a melléképületek eredeti állapotukban való helyreállítása munkaigényes feladat, amihez természetesen részletes felújítási terv szükséges. Számításaink szerint a ravatalozó homlokzati és külső részének rendbehozatala a melléképületekkel együtt 12 millió forintba kerülne. A tető, a földemtartó cseréje, a bádогоzási és egyéb munkák elvégzése újabb 8 millió forint. Ösz-

MÉRNÖKI FŐVÁLLALKOZÓ ÉS SZOLGÁLTATÓ KFT.

8801 Nagykanizsa, Széchenyi tér 4. Pf. 151

Telefon: 93 / 11 - 926 ; Telex: 012720

Vállalkozásunk profilját

újabb szolgáltatásokkal

bővítette amelyekkel mind közületek, mind a lakosság rendelkezésére áll, rendkívül méltányos díjtételekkel:

● Építőipari tervezési és kivitelezési munkák, szakipari munkákkal együtt

● Vízgazdálkodási szolgáltatások

● Teherfuvarozás

● Új és használt gépjárművek, utánfutók, lakókocsik adásvétel; csere közvetítése, értékbecsléssel, napi piacir tájékoztatással, okiratszerkesztéssel

● Családi ház, öröklakás, iroda-, üzlethelyiség-, üdülő-, garázs, bérlakás, építési telkek adásvétel, csere szervezése és közvetítése, értékbecsléssel, okiratszerkesztéssel

● Területfelmérési mezsgyekitűzési, megosztási munkák földhivatali eljárással, okiratszerkesztéssel

● Kereskedelmi ügyletek szervezése

● Iroda és üzemi épületek, lakások, ablakok, kirakatok takarítása, tisztítása akár eseti, akár átalánydíjas megbízási szerződés alapján felépítésük vagy felújításuk befejezése után

● Adótanácsadás, könyvelés, ügyvitelszervezés

● Oktatási és kulturális szolgáltatások szervezése

3 - Pedig én reggel becsuktam, még-hozzá kulcsra! - suttofta Laura.

- Maradj itt - mondta a férfi. Előre indult. Tudatában volt, hogy neki most igen bátor-nak, férfiasnak kellene lennie. Legalábbis jó, ha annak mutatja magát, amikor a legszíve-sebben megfordult és elrohant volna.

Laura mégis ott állt mögötte. „Félek egyedül”, suttofta. Peter belökte az ajtót. Az eléjük táruló látvány pontosan olyan volt, mint a krimifilmekben. A lakást ismeretlen emberek teljesen fel-dúlták. Minden szek-rény és fiók nyitva volt. Ezenfelül a fiókok tartalmát a padlóra öntötték. A könyves-polc üres volt; a köny-vek mind a padlón he-verték. A két ágyat is szétdobálták, a legevő-ben még finom, apró tollak szállongtak.

- Nézd, még a teát is kiöntötték - nyögte La-ura és a konyhasarok-ba mutatott.

- Persze, hisz a fo-lyadéokban is rejthet-tünk volna valamit.

- De mit...?

Nem kellett sokat töprengeniök, a felelet ott lapult agyukban.

- Az a levél... Apád furcsa végrendelete - mondja a férj - hová tetted?

- Itt van - Laura re-tiküljére intett.

- És te csak úgy hor-dod magaddal? A tás-kában? Nem félsz a tolvajoktól? - kiabált

Peter. Egészen kibo-rult, az arca vörös lett, ádámcsutkjája fel-alá liftezett. Laura dőb-benten nézte. Még so-hasem látta ilyenek.

Peter is észrevette ma-gát, sohasem szokott ilyen lenni, hát hamar magához tért, két ha-talmasat fújta még, mint egy elefánt, aztán valamelyest lecsillapo-dott.

- Rám kiabáltál - a fiatalasszony szemében könnyek csillogtak. Pe-ter azonnal magához ölelte Laurát:

- Ne haragudj, olyan ideges vagyok. Érthető, nem?

- Kiabálással nem megyünk semmire - bölcselkedett a felesé-ge, és máris megbocsá-tott Peternek.

- Hát azzal bizony nem sokra. Nézd meg, nem vesztetted el?

Laura előkereste a le-velet:

„Kincset hagyok rá-tok, jól gondozzá-tok...”

- Kincset! - dühön-gött Peter a szoba kö-zepén, közben bele-botlott a ruhacsomóba és kishíján elesett.

„Erőt ad majd és rám emlékeztet bennete-ke...”

- Hát az biztos! Rád emlékezünk most is, sohasem látott apó-som! - kiabálta a férfi,

és felállított egy szé-ket, hogy ráülhessen.

„Ha megtaláljátok, mér-hetetlenül gazdagok és erősek lesztek...”

- Gazdagok! Erősek!

- Peter csaknem sírva fakadt dühében. - Az apád nem volt normá-lis, drágám! Téged sze-retlek, de az apád nem volt normális, érted? Méghogy mi gazdagok leszünk! Itt csak azok gazdagodhatnak meg, akik tudják, mit keres-nek! És azt meg is ta-lálják! Nem úgy, mint mi! Apád éppen velünk bánt el a legjobban! Vadidegen emberek gyilkolni képesek azért, amit hagyott, nekünk meg el sem árulta, mi az és hol van! És mi nem tud-juk, mit keresünk!

Laura az ágyat pró-bálta rendbehozni. Hosszú haja az arcába hullott, semmit sem látott, így nem csoda, hogy ő is megbotlott és a padlóra szórt ágyne-műkre bukott. Peter odaugrott, hogy felse-gítse. Csodálkozva ta-pasztalta, hogy az asszony... nevet.

- Te nevetsz? - nem hitt a szemének.

- Hát persze. Hiszen tiszta röhej az egész - és Laura nevetett, ne-vetett. Ez ragadós volt, egy perc sem telt bele és férje is felderült. A

végén együtt nevettek. Hát tényleg! Van egy cédula, rajta a szöveg, amit senki sem ért. Az egészet egy olyan em-ber hagyta rájuk, akit sohasem láttak. Olya-nok keresik-kutatják, akiket szintén nem lát-tak. Felforgatták az egész lakást, és nem találták meg a cédulát, ha-ha-ha...!

Amint Peter így neve-tett, lassan felemelte a fejét. Pupillája kitágult. Felesége mögött, a bejá-rati ajtó belső oldalán vörös krétával írott be-tűket pillantott meg. Odament, Laura követte.

Egy sietős kéz nagy betűkkel rötta a festett deszkára:

Visszajövünk!

Némán néztek össze. A rémület beléjük köl-tözött, alulról emelke-dett fel a jeges ár, szólni sem tudtak. A folyosóról valami zaj hallatszott... Peter vég-re erőre kapott, be-csapta az ajtót, eleje húzta az asztalt.

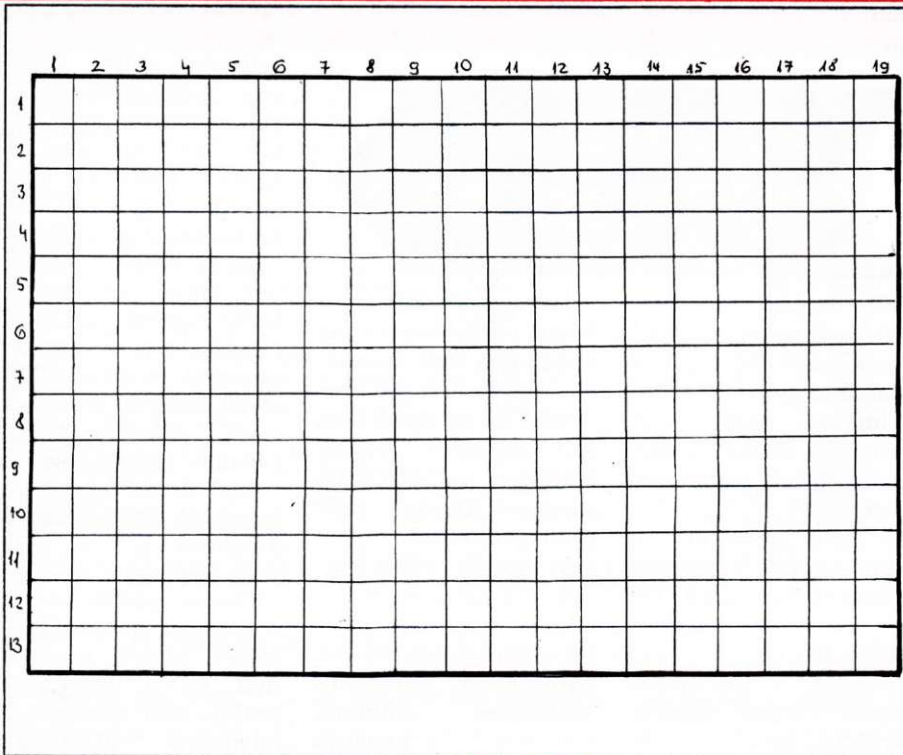
- Szedd össze a hol-midat - szólt kemé-nyen - A legszüksége-sebbet, egy bőröndbe! Elmegyünk a nagyné-némhez. Ahhoz az őszülő hajú öreglány-hoz, Grácia nénihez, aki ott volt az eskü-vőnkön, emlékszel? Ál-landóan a torkán akadt a csirkecsont, egyszer el is ájult... Nála fogunk lakni.

- Meddig?

- Amíg... amíg vége-tér ez az egész cirkusz. Add ide a végrende-le-tet, jobb, ha mostantól nálam lesz.

Vége a 3. résznek
(Folytatjuk)

Olasz módra

Sajtgolyók

Vaj	4 dkg
Főtt burgonya	20 dkg
Liszt	5 dkg
Tojás	1 db
Reszelt sajt	7 dkg
só, szerecsendió vagy bors	

A burgonyát, lisztet, sajtot, tojást, sót, szerecsendiót vagy borsot simára keverjük, s a masszából kis golyókat formálunk. Zsemlemorzzában megforgatjuk és forró olajban kisütjük.

Hagymás tojás

5 adag

Tojás	15 db
Libzsír	0.03 kg
Vöröshagyma	0.10 kg
Paradicsom	0.05 kg
Zöldpaprika	0.05 kg
Só, pirospaprika	

A tojásokat, nagyon keményre főzzük, majd igen apró kockákra vágjuk. A vöröshagymát is nagyon apróra vágjuk, a tojással, a libazsírral és a sóval lazán összekeverjük. Üvegtárra tálaljuk, paradicsom és zöldpaprika karikákkal díszítjük, tetejét kevés pirospaprikával megszórjuk. Friss puha kenyérral tálaljuk. Kítűnő, gyorsan elkészíthető hideg vacsora, bor-korcsolyaként is alkalmazható.

Stroh Péter

Az ábra két, egymástól kanyargó vonallal elválasztott rejtvényt és 18 fekete négyzetet tartalmaz. Feladat a rejtvények megjelölése és a határvonal berajzolása.

Beküldendő: vízsz. 1-ből az olajmonopólium neve, 9-ből a Barbakan városa, függőleges 1-ből a tudomány neve, 19-ből Bernstein musicalje.

Határidő: szerda, június 27-e.

MEGHATÁROZÁSOK:

Vízszintes:

1. Japán olajmonopólium - Ir tartomány és székhelye is. 2. A gyűrűben hidrogént vagy fématomot tartalmazó szerves vegyület - Ohio állam városából való - epoké lehet a fordítottjában. 3. Sátor és gromba közös eleme - ficsur - súlyarány - Rákóczi rézpénze. 4. Cse-

csebecsek - bűvész - helyet foglalt. 5. Véd - kisugárzás - bosszúálló sors. 6. Ilyen takarékbetét is van:...szóló - belga, norvég és japán gk. Jelzése - Buda németül - becézett lánynév. 7. Fülgyulladás - egyenlővé tesz - afrikai ország. 8. Szikh felekezet vallásfője - félig avul - tör - rendszertani fogalom - Igekötő. 9. Istentelenség - Barbakan városa - zavaros Maros. 10. Buddhista testtartások rendszere - osztrák pénznem. 11. Igevégződés - tömeges járványos betegség - spanyol városka lakója - régi őrmérték. 12. Irt - afrikai településforma - ő, németül - zsidó nagybőjt. 13. Afrikai táj - Fabian... - angol polgári reformista szervezet.

Függőleges:

1. Műalkotások tudománya - megszólítás. 2. Származék - női becenév. 3. Igekötő - szlovák népcsoport Nyíregyháza környékén. 4. Francia matematikus - kérdőszó. 5. Kis spanyol városban lakó - 1000 bar másképpen. 6. Komáromi község - apage... . 7. Betű szerinti hűségre figyelmeztető szó - darab - kuglligoló ütődése. 8. Ez előtt áldoznak a hívők - secundum, amper, kelet rövidítése idegen nyelven. 9. Kiütés jele - ilyen sebe volt Bánknak - vés közepe - Somlyó műzsája. 10. ON-SOC - dél-afrikai és kubai gépkocsik jelzése - ől. 11. Ezüstpapír - ultrarövidhullám. 12. Beóciai hős az elején - ázsiai sivatag - készpénz nélküli elszámolás. 13. Nomen nescio - spanyol, dél-afrikai gk. jelzése - fémbetűl. 14. Otthonában - bérlő. 15. Görög isten - Minisztertanács - az első görög betű közepe - római számok. 16. Capek műve - 3/4 perc - run és rón azonos része - 3,14. 17. Levarrás - szeretetlakoma. 18. Színt játszó - vízadó. 19. Bernstein musicalje.

„Műveltebb” körökben legalábbis így mondják, nehogy a pörnép megértse. Pedig egyszerű dologról van szó magyarul: alapítsunk kft-t. Amúgy maga az alapítás sem túl bonyolult művelet, csupán kell hozzá néhány dolog.

Hogy mi is? Nos, erről volt szó az egyik nagykanizsai székhelyű vállalat lovaszi üzemében. A munkások kérdezték a vezetők válaszoltak.

1 Az emberek úgy tudják, hogy a vállalati támogatással – vagy legalábbis „beszálással” alakuló korlátozott felelősségű társaság leendő tagjainak ki kell lépniük a vállalat állományából, a vezetőknek viszont nem. Lehetséges ez?

A kérdésre dr. Bálint János jogász, nagykanizsai lakos így válaszolt:

– Részben. Ehhez tudni kell, hogy a korlátozott felelősségű társaságnak lehet valaki tagja, s egyúttal lehet vele munkaviszonyban is állni. Lehet a kft-vel kapcsolatban tartani más módon is, például úgy, hogy valaki csak vagyoni részesedést vállal és aszerint is kap – osztalékot. De a kft önálló jogi személy, ha valaki ott főállásban dolgozik, egyúttal nem lehet annak a vállalat(ok)nak is az állományában, amely(ek) „beszállt(ak)” például alapító törzstőkével. Ez vonatkozik az ügyvezetőre is. Nincs olyan előírás, amely az ügyvezetőnek mintegy „melékállásként” határozná meg a kft-ben vállalt munkát. Itt a célszerűség szabályoz. Előfordulhat a jól működő kft-nél, hogy csakis főfoglalkozású ügyvezetőt tart, mert arra van szükség. Amíg jól megy a társaságnak.

Tulajdonképpen lehet bárki a kft-ben dolgozó vagy tag (is). Bárki beviheti a pénzt, mert jövedelmező üzletet lát kibontakozni, viszont munkát nem vállal benne. Az is lehetséges, hogy a pénzével együtt teszi vagy szellemi, illetve testi és szellemi munkáerejét is működteti a társaságban. Ilyenkor a munkájáért munkabért, a pénze után osztalékot kap és szavazati joggal is bír a taggyűlésen. Tehát kétszer jut jövedelemhez, ha valóban hasznos hoz a kft. Egyébként a taggyűlés dönti el, hogy a társaság vezetői egyúttal vállalati állományban is maradnak-e.

Azt, persze, tudni kell, hogy aki üzletet szerez, eleve előnyben van másokkal szemben a részesedésnél is.

Gründoljunk káeftét

2 Fölmerült a kérdés: ha, mondjuk, egy lakatos hoz üzletet, vagy épp ő szervez – alapít – kft-t, őt is megilleti ez az előjog?

A válasz: mindenkit, aki szervező készsége, ötletessége vagy épp bevitt vagyona – ez lehet pénz és termelő eszköz – révén hasznos a kft eredményes, gazdaságos működéséhez, illetve akiről úgy látják a társaság tagjai, hogy a rátermettsége biztosíték. Egyébként a kft által előállított haszonból mindenki törzsbetéte arányában részesedik, s ehhez képest van szavazati joga.

3 Kérdés: ha a munkásnak fölmond a vállalat, bizonyos feltételekkel jogosult újrakezdési kölcsönre, s ez 400 ezer forint. Ha, mondjuk, tizen összeadják ezt a pénzt, így övék lesz a meghatározó szerep? Ha a törzsbetét többi része nem haladja meg ezt az összeget, könnyen leszavazhatják a többi társtulajdonost?

A válasz: ez is előfordulhat, bár a dolog klissé bonyolultabb ennél. A kft taggyűlése a határozatait általában a jelenlévő tagok szavazatainak egyszerű többségével hozza. A törzsbetét minden tízezer forintja ér egy szavazatot. A példabeli 400 ezer forint 40 szavazatot tesz ki.

Ami az ügyvezetőt illeti, az ő felelőssége nagyobb a többi tagénál vagy a munkaviszonyban állóknál. A polgári törvénykönyv általános szabályai szerint akár teljes vagyonával is felelhet az intézkedéseivel okozott kárért. Már utaltunk rá, de most részletezve az, aki

kft-t szervez, mondjuk, ügyvezető lesz, rengeteg szellemi tőkét is bevisz: információt, piaci ismereteket, személyi kapcsolatokat, s ez nem kis tőke! Nálunk ezt sokáig nem ismerték el, csak a megfogható dolog volt – mondták – az érték. Ma már el kell fogadnunk, hogy a szellemi, tehetségbeli többlet, s a pénz is

osztalékot hoz(hat). At kell alakítanunk a tudatunkat.

4 Ez esetben a vállalaton belül – vagy abból kiszakadva jön létre kft. Ilyenkor az évtizedek alatt meggyökeresedett szemléletből fakadóan merül föl a kérdés: mi lesz az eddigi jóléti ellátással: a lakáselosztással, a kamat teher nélküli vállalati kölcsönökkel, az üzemi étkeztetéssel, a munkaruhával, a sportlétesítményekkel, öltözőkkel-fürdőekkel?

A válasz: sok minden a kft eredményétől vagy gyöngeségétől függ. Ha a társaság úgy látja jónak, akkor mindenki annyival részesedik elvégzett munkája, teljesítménye és bevitt tőkéje után, amennyiből meg tudja vásárolni az igényei szerint szükséges szolgáltatásokat és árut, akkor például, csak pénzt kap és maga gondoskodik mindenről. Az is elképzelhető, hogy a terhek egy részét – az elvégzett munka arányában – magára vállalja a kft, amely bérelhet is a vállalatot, vagy más, mondjuk, a közelben lévő egységtől éttermet, sportpályát, öltözőt, vagy más, s ezt ingyen vagy épp térítés ellenében adhatja a tagjainak. Minden a kft pénztárcájától függ, ezért is érdekelt mindenki annak gyarapításában.

Ez azt is jelenti, hogy a kft-k az eddigieknél nagyobb lehetőséget kínálnak az egyéneknél rejlő alkotói-vállalkozói hajlamok kibontakoztatásához.

Szőnyegek,
bútorszövetek,
takarók

és minden, amit
a lakástextil
vállalat kínál,
nálunk kapható.

DOMUS

Lakberendezési Bolt
Nagykanizsa, Zrínyi u. 35.

Cigánysportnap

A Magyarországi Cigányok Kulturális Szövetségének Zala megyei tag-szövetsége és a Cigány Ifjúsági Szövetség a környezetében élő etnikai, nyelvi kisebbségek részvételével egéssznapos kulturális és sportnapot rendez, 1990. június 23-án (szombaton), melyre minden érdeklődőt várnak.

Nevelőszülők találkozója

A kanizsai Gyermek-és Ifjúságvédő Intézet értekezletet tartott Nagykanizsa és Letenye város, valamint vonzáskörzete nevelőszülői számára. A szép számmal megjelent nevelőszülők meghallgatták Fenyvesiné Degre Piroska pedagógiai – nevelésről szóló – előadását.

Zöld csoport

A nagykanizsai szabad demokraták megalakították „ZÖLD” csoportjukat. Első feladatuknak tekintik felhívni a lakosság figyelmét a környezetszennyező tevékenységekre. Érdeklődni lehet az SZDSZ irodájában munkanapokon 8.30-16.30-ig. Telefon: 14-373

Halló!

Itt a 007!

A felelőtlenség következményei

A jó idő beköszöntével és a tanítási év végeztével ugyrasszerűen megnőtt a fiatalok a forgalomban való részvétele, motorkerékpárral és segédmotorkerékpárral. Sajnos ezzel együtt a közlekedési balesetek száma is érzékelhetően emelkedett. Június 7-én például tragikus baleset történt.

Miháld közszégen a kora délelőtti órában a Dózsa György utcában, az erősen balra ívelő kanyarban, – a sebesség helytelen megválasztása miatt – áttért a menetirány szerinti bal ol-

dalra Tóth Barnabás 17 éves szakmunkástanuló és egy szemben jövő személygépkocsi bal oldalának ütközött. Az ütközést követően visszatért a menetirány szerinti jobb oldalra, majd az út melletti beton kerékvetődkönek hajtott. Az ütközés következtében a motorral együtt a vízelvezető árok belső szélére esett, és olyan súlyos sérüléseket szenvedett, hogy a helyszínen életét veszítette.

Orsós Tibor letenyei lakos a tulajdonát képező MZ 250 típusú motorkerékpár veze-

Műsorajánlat

Hevesi Sándor

Művelődési Központ

Június 22-től július 1-ig: XXII. Életünk Országos Fotókiállítás. Megtekinthető naponta 10-13 és 14-18 óráig.

Fabik Károly

Üttörőház:

Június 28-án, 14 órakor: Szabadtéri malom- és tekeverseny.

Június 23-án, 10 órakor: KRESZ-vetélkedő.

Thúry György

Múzeum (Lenin u. 5.):

Az „Erdő és ember Zalában” című állandó kiállítás hétfő és kedd kivételével naponta 10-18 óráig tekinthető meg.

Városi Képtár (Vasemberházban):

A „Nagykanizsa története” kiállítás megtekinthető szerdán és csütörtökön 10-14 óráig; péntek, szombat, vasárnap 14-18 óráig.

Apolló Filmszínház

Előadások kezdete:
16, 18 és 20 óra.

Június 22-24: Rocky IV. (amerikai).

Június 25-27: Nem vagyunk mi angyalok (amerikai).

Június 28: Halálos fegyver 2. (amerikai).

Stúdiómozi:

Előadások kezdete:
17 és 19 óra.

Naponta 21 órától:

Erotikus filmek (kizárólag 18 éven felül).

Június 22-27: Szakasvezető (video, amerikai).

Június 28: Danton (francia-lengyel).

Kert Filmszínház:

Június 22: Haparás (olasz, 16 év).

Június 23-24: Shirley Valentine (amerikai).

Június 25-26: A fehér féreg búvóhelye (angol).

Június 27: Vámpírok Ve lencében (olasz, 16 év).

Június 28: A Sárkány éve

Orvosi ügyeletek

Hétköznap:

fel nőttek részére 17 órától másnap reggel 7 óráig a rendelőintézet földszintjén (telefon: 13-274)

gyermek részére 17 órától másnap reggel 7 óráig a kórház gyermekosztályán (telefon: 11-500/375-ös mellék)

Hétvégi ügyelet:

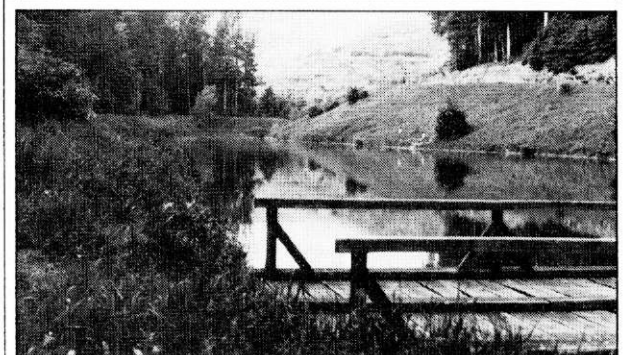
fel nőtteknek: szombaton 7 órától hétfőn reggel (vagy a hétvégét követő első munkanap) 7 óráig a rendelőintézet földszintjén (tel.: 13-274)

gyermek részére: szombaton 7 órától hétfőn (vagy a hétvégét követő első nap) reggel 7 óráig a kórház gyermekosztályán (telefon: 11-500/375-ös mellék)

A városkörnyéki betegeknek szombaton 7 órától hétfőn reggel 7 óráig a rendelőintézet földszintjén. (telefon: 11-500)

Gyógyszertári ügyelet

Szabadság térj gyógyszerár naponta 20 órától másnap 7 óráig hétvégén: szombaton 14 órától hétfőn reggel 7 óráig. Telefon: 11-531

Hét végére ajánljuk:

a szuloki pihenőpark

Lapunk egy korábbi számában a galamboki halastavat és

tését átengedte a vezetői engedéllyel nem rendelkező 19 éves Orsós Imre, ugyancsak letenyei lakosnak, és így indult motorozni.

A Szabadság téren a balra ívelő kanyarban – a vezetői gyakorlattal nem rendelkező Orsós Imre – rosszul választotta meg a sebességet és az útszegegynek ütközött – majd a parkosított területen folytatva útját. Ott egy beton virágtartónak csapódott és a motorral felborult. Orsós Tibor, a motorkerékpár utasát, súlyos, életveszélyes sérülésekkel szállították a mentők kórházba. Június 9-én sérüléseibe – darabos csigolyatörés – belehalt. 24 éves volt!

Két fiatalember értelmetlen halála legyen figyelmeztető válmennyiünk részére!

- tih -

vadregényes környékét mutatjuk be kedves olvasóinknak. Hasonlóan kellemes hétfői program lehet egy újabb autós kirándulás a Nagykanizsától kb. 15 km-re található szuloki pihenőparkhoz.

A Letenye felé vezető 7-es úton a rigyáci elágazót pár kilométerrel elhagyva, jobbra vezet az Erdőgazdaság betetőjű. Ezen végighaladva juthatunk el úticélunkhoz. A völgybe érve baloldalt pillantjuk meg a tó tükörsíma vizét. A csendes vizet kedvelő horgászok és a teljes kikapcsolódásra vágyók kedvelt kirándulóhelye.

A tó jobboldalán vezető köves úton néhány száz métert továbbhaladva egy baloldalt található lépcsősoron juthatunk le a forráshoz. (Tábla jelzi!) A szép bükkös környezetben pihenő és szalonnasütésre kijelölt hely várja a kirándulókat. A csend, a gyönyörtől erdei levegő, a forrás udlitően friss vize, némi gyalogtúra felelteti a hétköznapok agyonhajszolt óráit. (Közben azért ne feledkezzünk meg arról: a természet úgy szép, ahogy van!)

Tóth Ferenc

Visszapillantó *visszapillantó *visszapillantó

MÁV NTE –

„BETKA” MÁV DAC
2:0 (1:0)

NB III-as labdarúgó-mérkőzés a Bakony-csoportban. Kanizsai Gólszerző: Kém (2).

A labdarúgás harmadik vonalában június 17-én fejeződött be a pontvadászat, végetért az 1989-90-es bajnoki küzdelemorozat a Bakony-csoportban is, ahol a kanizsai színeket a MÁV NTE csapata képviselte.

A vasutasok hazai környezetben vívták az évadzárót a győri „testvérekkel”, akik a mérkőzés előtt 48 ponttal álltak a bajnoki táblán az 5. helyen, míg a kanizsai fiúk a 7. helyet foglalták el az eddig megszerzett 37 ponttal. Tehát ún. tét nélküli találkozót ígért a 90 perc, ám ebből nem lett semmi, mert végül változatos, küzdelmes mérkőzést vívott a két rivális:

– Presztízmérkőzés volt ez a másfél órás csata, vagyis nekünk volt mit törleszteniük a jöképességű győriekkel szemben. Ugyanis összesen 3:0-ra kikapunk. A másik ami motivált bennünket, hogy az ószi jó hajrát mindenképpen győzelemmel akartuk zárni. Nos, a fiúk ezúttal küzdőképességéből, akarategységéből jól vizsgáztak és ami fontos, hogy a gólkirály Kém megtalálta azt a bizonyos góllövőpót. A fiúk nyugodtan, felszabadultan játszottak, helyenként látványos akciókkal gyakran megzavarták a vendégek védelmét. Tulajdonképpen az történt a pályán, amit mi elterveztünk. Megérdemelt, biztos sikert értünk el, s ebben a csapatgesztégen belül is külön rászólgál a névszerinti kiemelésre a egyszerű teljesítményt nyújtó Visnovics és Kém – értékelt a találkozó után Németh Lajos, a kanizsaiak szakosztályvezetője.

* * *

A Dráva-csoportban szereplő Volán-Dózsa búcsúmérkőzését Kaposvárott játszotta, ahol a K. Tánccsics nyert 6:0-ra az utolsó helyen végzett kanizsai lila-fehérek ellen. A már korábban kiesett kanizsaiak egyúttal azzal is negatív szenciációt szállítottak, hogy a tavaszi idény 15 találkozásán pont nélkülinek bizonyult a szerény képességű határfiatalok.

Olajbányász – Debrecen Közúti

Építők 29:18 (14:9)

NB I B-s női kézilabda-mérkőzés. Az olajosok legjobb dobói: Mátyas 12, Juhász 8, Siti 5.

A bajnokság utolsó előtti fordulójában hazai évadzárón köszönt el az NB I B-től és a lelkes közönségtől a kanizsai csapat, amely az előző fordulóban elért győzelemmel bejutott az NB I-be.

Az immár élvonalbeli együttes a debreceniek ellen bizony gyengén kezdett, a játékosok sok-sok hibával játszottak. A 20. perctől aztán beindult az olajosgépezet és végül fölényes győzelmet arattak. Szépen búcsúztak!

A 2x30 perces összecsapásról Szloboda József, az olajosok technikai vezetője így összegezte:

– A találkozó elején a lányok ünnepi hangulatban voltak, s ellenünk a debreceniek

óriási becsúgygyal küzdöttek. Ugy ahogy egy kis csapat hajt a „nagy” ellen. Az eredménye az lett, hogy a 12. percben 9:5-re elhúztak a vendégek. Ezt követően a csapat aztán hosszú hajrát nyitott. Szinte percről percre jött fel a csapat, majd a féltidő hajrájában parádés játékkal már biztos vezetést szereztek. Szünet után tovább folytatódott a lendület és eredményes játéknak, s tulajdonképpen egyre magabiztosabbak voltak lányaink. Néha ugyan akadozott a gépezet, de végül is simán nyertünk. A győzelemért Skrach, Juhász és Mátyas tettek a legtöbbet.

A hazai közönségtől búcsúzó Olajbányász csapata: Skrach-Gombor, Siti, Pető, Juhász, Mátyas, Búza, Csere: Bójtí (kapus), Ivanics, Szökéné-Pintér. Edző: Jéki Zoltán. (bg)

Nemzetközi sakkfesztivál

a Hevesi kultúr-központban

– Nemzetközi nyílt sakkverseny kezdődik június 30-án, amelyet 9 forduló svájci rendszerben bonyolítanak le. A július 8-ig tartandó viadal nemzetközi értekezési és címszerző verseny, amelyen az 1-15. helyezettek díjazásának közel 110 ezer forintot fordítanak.

– Július 9-e és 23-a között két versenyt rendeznek. A FIDE IV. kategóriájú és a FIDE III. kategóriájú versenyen 16-16 élversenyző körmerkőzéses rendszerben mérkőzik a nemzetközi címszerző verseny-csoporton. A legjobban szereplő sakkozók anyagi ösztönzésére 33-33 ezer forintot fordítanak a rendezők.

– A napokban lezárultak a nevezések s így teljes mértékben

készen állunk a kiemelkedő zala-nagykanizsai fesztivál lebonyolítására. Ez a versenyorozat beépült a nemzetközi nagdiárba, réndkívül vonzó a külföldiek körében is. A több mint 110 (!) induló fele külföldi versenyző, akik 13 (!) országból érkeznek a sakkfesztiválra, közülük itt lesznek a tavalyi győztesek, élcsoportban végzett kiváló sakkozók, de természetesen több új versenyző is bekapcsolódik a kanizsai versenyekbe. Nagy versenyre van kilátás, amelyet mintegy 20 szponzor pénzre tesz lehetővé. Ennek örösi szerepe van a fesztivál folytatásában – hangsúlyozta Nadasi Tamás, a városi sakk szövetség vezetője.

A versenyorozat feltételeinek biztosításában eddig a városi tanács, a Tungsram mellett döntő szerepet vállalt a Viznyú, a Dédász, az AB, az IBUSZ, az Autóklub, a Volán, a Bútorgyár, a DQMUSZ, Költségvetési Izzem, AFEMSZ, Hevesi MK, Zétag, Szolgáltató Szövetkezet, MSZV, MNB, Kőgaz, amelyek igazi részesei a kiemelkedő városi rendezvénynek, a nemzetközi versenyeknek.

Móricz-kupa

Ha július, akkor Móricz-kupa. Legalábbis Kiskanizsán, ahol tizenhét évvel ezelőtt indult útjára az akció, amely ma is töretlen népszerűségnek örvend.

Kiskanizsa utcák-terek kispályás labdarúgó-bajnokságát ez évben június 30. július 7., 8., 14., 15-én rendezik meg a Kiskanizsai Sportkert pályán. A felnőtt, ifjúsági és serdülő korcsoportban lebonyolítandó bajnokságban azok indulhatnak, akik hovatartozásukat személyi igazolványukkal bizonyítani tudják, vagyis kiskanizsai lakosok. Az elmúlt évek tapasztalatai alapján mindhárom korcsoportban számos utca indítja majd csapatát, lesz olyan is, ahonnan serdülő és ifjú csapaton kívül, két felnőtt csapat is indul majd.

A Móricz-kupán indulni szándékozó csapatok 1990. június 28-án adhatják le nevezésüket. A Hunyadi téri Sportház klubjában ezen a napon lesz a nyilvános sorsolás, amelynek időpontja este fél 7 óra.

- k -

Zenefűszeres
foci show

Nem mindennapi esemény színhely lesz szombaton (23-án) az Olajbányász sporttelepe. Több mint tíz év után ismét Nagykanizsán lép pályára a színész-újságíró közös válogatott, ellenfele a város öregfiúk csapata lesz.

Az Olajbányász rendezésében lebonyolítandó show-műsor szombaton délelőtt 10 órakor kezdődik a piroskékek Stromfeld úti pályáján, amikor Komár László, Koós János és Solyoms Antal, a népszerű táncdalénekesek adnak műsort.

A mérkőzés 10,30 órakor kezdődik, amelyen több jeles és népszerű színész és újságíró lép pályára, ezúttal közös csapattal. Kik alkotják a keretet? Ime a névsor: Komlós András, Juhász Jácint, Bubik István, Némcsák Károly, Cseke Péter, Szerednyei Béla, Mikó István, Eperjes Károly, Vikidál Gyula, Komár László, Koós János, Solyoms Antal, Lipapai László, Szőke Pál, Laklót Aladár, Rudolf Péter, Gáspár Tibor, Rácz Tibor, Makrai Pál, Mihály Győző és mások.

A kanizsai öregfiúk válogatottjában helyet kapnak mindazok, akik az elmúlt években fejezték be az aktív játékot, így többek között Vlaszák, Simon, dr. Füle, Doszpoth, Balogh, Sőtör és a többiek.

A szervezők azt ígérték, hogy a szünetben sem unatkoznak majd a nézők, a 10 órai műsor akkor folytatódik. Belépők a helyszínen és közvetlen a műsor előtt 100.- forintos egységáron válthatók. Abban az esetben, ha rossz idő van (esik az eső), a megváltott jegy ellenértékét az egyesület a helyszínen visszatéríti.

- kázé -

Sportöltözöt avatnak Paton

Régóta várt eseményre készülnek Paton. A kisközség sportegyesülete öltözöt avat, amelynek ünnepségét június 24-én vasárnap rendezik. A városkörnyéki bajnokságban szereplő labdarúgó-csapat mcst már kulturál körülmények között fogadhatja a vendégcsapatokat, hisz a helyi igényeknek maximálisan megfelelő sportöltözöt sikerült megépíteniük. A közös tanács pénzügyi támogatása valamint a helyiek önzetlen társadalmi munkája eredményezte azt a létesítményt, amely két öltözőből, fürdőből, szertárból, bírói öltözőből és mellékhelyiségekből áll.

A helyiek gazdag programmal várják az érdeklődőket. 14 órakor kezdődik az ünnepség, amikor is Pintér Lajos előlőjáró felavatja az új létesítményt. Ezt követően a Mihályi Általános Iskola diákjai tornabemutatót tartanak, majd délután 3 órakor a jugoszláv NK. Macinec öregfiúk gárdája mérkőzik meg a helyiek hasonló korú csapatával. A városkörnyéki bajnokság II. osztályának bajnoka 16,30 órakor találkozik az NK. Macinec jugoszláv csapattal.

- kz -

Kajak

Varga két aranya a vidék-bajnokságon

A kajak-kenu országos vidék-bajnokságot ezúttal Szegeden bonyolították le, amelyen színelnket a Búrtorgyár tehetséges kajakosai képviselték Héder István szakvezető irányításával.

A kizsai versenyzők remekül szerepeltek, akik újabb sikerekkel igazolták a szakosztályban végzett munkát. A jól felkészített bútorosok közül ragyogó sikert ért el Varga Gábor, aki a serdülő 500 méteren és 1000 méteren egyaránt vidék-bajnok lett.

A jól felkészített bútorosok közül ragyogó sikert ért el Varga Gábor, aki a serdülő 500 méteren és 1000 méteren egyaránt vidék-bajnok lett.

Nemzetközi sportakrobatika verseny

A Zalaerdő-Hevesi DSE nem kevés feladatot vállalt, amikor elhatározta, hogy nemzetközi versenyt rendez. A sikeres munkát jelzi, hogy meghívásukra 6 ország küldte el versenyzőit, illetve megfigyelőit.

Szombaton reggel zászlódiszba öltöztetett tornateremben köszöntötték a felsorakozott csapatokat, majd 120 versenyzővel kezdetét vette a viadal. Ot versenyszámban (női-férfi páros, női hármas, férfi négyes, vegyes páros) hirdették meg a versenyt, előbb a statikus gyakorlatokat mutatták be a zömmel ifjúsági korú versenyzők, majd délután a dinamikusak folytatták. Másnap vasárnap a kombinált gyakorlatokkal folytatódott a vetélkedő, majd a déli órákban már az eredmény hirdetés következett.

Farkas Zoltán, a Zalaerdő-Hevesi DSE elnöke a két nap tapasztalatait így összegezte:

– Kisebb zökkenőkkel, de végeredményben sikeres nemzetközi versenyt sikerült megrendeznünk. Az igazsághoz persze hozzátartozik, hogy hasonló torna lebonyolítása esetén már több mindent másképp csinálnánk, például a feladatokat jobban pontosítanánk és több személyre osztanánk el. Neheztette a dolgunkat az is, hogy az egyes országok nem jeleztek pontos létszámot, így a várt 80 versenyző helyett 120 érkezett Nagykanizsára. A plusz 40 fő elhelyezése, étkeztetése mondanom sem kell, mekkora gondot okozott. Ennek ellenére megítésem szerint ez a két napos viadal nagy propagandája lesz ennek a sportágnak, ennyi néző még akrobatika versenyen Nagykanizsán nem látott. A többnyire ifjúsági akroba-

ták nemzetközi versenyén számos olyan versenyző is indult, aki már letette névjegyzét más rangos nemzetközi versenyen is. Így például a lengyelek világbajnoki női párosa, EB helyezette is indult, és most is nagyszerűen szerepeltek, mindkét páros első helyezést ért el. Összességében a lengyelek szerepeltek a legjobban, valamint a szovjetek, ők szerezték meg a legtöbb első helyet. A magyarok a várakozásnak megfelelően nyújtottak, női párosban a ceglédiek ezüst, míg a kanizsaiak bronzérmeket szereztek. Ebben a versenyszámban még egy negyedik hely jutott a kanizsaiaknak. A férfi párosban a ceglédiek harmadikok, míg a

A sportág igazi propagandája volt

Zalaerdő-Hevesi DSE párosa a negyedik lett.

A nemzetközi verseny küzdelmeit végignézte Pfeifer Ferenc, a Magyar Torna Szövetség Sportakrobatai szakágának vezetője is, aki így nyilatkozott:

– Ez a verseny is bizonyította, hogy a sportág fényes jövő előtt áll. Jó úton haladunk afelé, hogy sportágunk rövid időn belül felkerüljön a NOB programjába. Ezért is fontos, hogy Nagykanizsán, ahol már hagyományai vannak az akrobatikának, most nemzetközi versenyt rendezhettek. Dicséret illeti a DSE-t, hogy mert vállalkozni egy olyan versenyre, amelyen közel féltucat ország képviseltette magát. A közlego világbajnokság előtt jó felmérés volt ez a magyar versenyzőknek is. Ami a szereplésüket illeti, a ceglédi Sajgál-Boros kettes ezüstérmes lett, akárcsak a VB-n, itt is a lengyel páros előzte meg őket. Nagyon jó benyomást keltettek a kanizsaiak is, így mindkét női, illetve a férfi páros. En csak gratulálni tudok a kanizsai szervezőknek, úgy érzem sikeres két napos viadalt tudhatunk magunk mögött.

– A verseny magas színvonalú volt, hisz több világbajnoki helyezést páros is indult. Nagyon nehéz volt a rendezés, hisz minden tapasztalat nélkül

vágtunk bele. Több nehézséget kellett megoldanunk, de végül sikerült a jelentkező problémákat áthidalnunk. Azt gondolom óriási dolog, hogy például Franciaországból vagy Skóciából ismeretlenül is eljöjjenek Nagykanizsára. Ugy érzem, sikerült tovább népszerűsíteniünk ezt a nagyon nehéz, de szép sportágot. Köszöntök érte mindazoknak, akik segítettek versenyünkben. – mondta befejezésül Gajcsi József, a torna főszerzője.

Eredmények: Női páros 1. Plonka – Sukowska (Lengyelország) 2. Sajgál – Boros (Cegléd), 3. Gajcsi – Ramocsa (Zalaerdő-Hevesi DSE) 4. Gergely – Kiss (Zalaerdő-Hevesi DSE) Női hármas: 1. Galka-Swierczek-Hadaka 2. Penaz-Gylevna-Mitrohina (Szovjetunió) 3. Cunningham-Mc. Goldtick-Muir (Skócia) Férfi páros: 1. Godz-Pischova (Lengyelország) 2. Orsiniok-Dobrowolski (Szovjetunió) 3. Tóth-Cigony (Cegléd) 4. Aranyos-Ramocsa (Zalaerdő-Hevesi DSE) Férfi négyes: 1. Polischyk-Ohay-Grin-Zaharenko (Szovjetunió) 2. Gutszmit-Szczebak-Szczygiel-Kalisz (Lengyelország) Vegyes páros: 1. Walentyka-Sokoloxik (Lengyelország) és Fedotova-Kiluchnik (Szovjetunió) 3. Chraszov-Wakak (Lengyelország)

– kápolnás –

Vlaszák Géza lett az Olajbányász edzője

A napokban megegyezés született az Olajbányász vezetése és Vlaszák Géza között, amelyek értelmében az elkövetkezendő két szezonban, 1992. június 30-ig a kanizsai szakember lesz az Olajbányász NB II-es labdarúgó csapatának edzője.

Vlaszák Géza az Olajbányász volt labdarúgója az el-

múlt években is a piros-kékeknek dolgozott az országos ifjúsági csapat edzőjeként. Több eltelet év után O az első szakember, aki kanizsaiaként próbálja majd megoldani a csapat előtt álló feladatokat.

Vlaszák Géza; gratulálunk és sok sikert kívánunk a várhatóan nem könnyű munkához.

A hétvége sportja

Szombaton (23-án) reggel 9 órakor a Mindenki Sportpályán kezdődik az a program, amelyet a kanizsai Cigányok Ifjúsági Szövetsége szervez a dunántúli cigányszövetségek bevonásával kispályás labdarúgás és sakk sportágban. Ugyancsak szombaton kezdődik és vasárnap fejeződik be a Kanizsa-kupa tenisz verseny, amelynek színhelye az olajosok Vár úti pályája.

A kőzilabda NB I B-ben a zárófordulót rendezik meg a hétvégén, melynek során a Tungsram férfi gárdája szombaton délután 4 órakor a Győri AÉV ellen lép pályára az Olajbányász munkacsarnokban.

Vasárnap (24-én) a város vonzáskörzetébe tartozó közösségek sportnapját tartják a Mindenki Sportpályáján. A reggel 9 órakor induló programban a községi sportegyesületek vetélkednek, több sportágban mérk majd össze tudásukat az egész napos viadalon.

A képviselő dicsérete:

Nem pályaszéli drukerekre, tettekre van szükség!

(Levél a 10. oldalon)

Hitetlenek megtérése

A parafenomén jött, látták és győzött – A bórlátás trükkjei – Emberi akaratra kisüt a Nap? – Ignatyenko Kanizsán

(Cikkünk a 13. oldalon)

II. évfolyam, 26. szám 1990. június 29. Ára: 9.60

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

Megjelenik minden pénteken

A hónap embere: Jéki Zoltán

Akit félholtra vertek a határőrőrsön – A képe még ma sem tesszik mindenkinek.

(Cikkünk a 2. oldalon.)

A 47 éves pécsi származású sportember 1989. januárjában a Nagyatádi VSE NB II-es férfi kézilabda csapatától került Nagykanizsára. Irányításával az 1989 évi tavaszi rájátszás küzdelmei után az olajos gárda az előkelő 4. helyen végzett, az 1989/90. évi bajnokságban pedig már több fordulóval a befejezés előtt az NB I-et jelentő 2. helyet megszerelve behozhatatlan előnyhöz jutott a riválisokkal szemben.

Jéki Zoltán, a fellángolt viszályok ellenére is kitű-

nő kormányosnak bizonyult. Szakmai munkáját a szép szó, a meggyőzés, a pszichológiai érzék és a taktika helyes alkalmazása jellemezte.

Bevallotta azonban, hogy az ezüstéremnek, a legmagasabb osztályba kerülésnek nem tud igazán örülni, mert további sorsa bizonytalan Kanizsán: néhány nappal ezelőtt még nem tudta, hogy a június 30-án lejáró edzői szerződését meghosszabbítják-e az olajos egyesület vezetői...

(tíh - i)

Az izraeli nagykövet Kanizsán

A tragikus zsidó sorsra, másfél ezer deportáltra emlékeztek Zalaegerszegen. A zsinagógában tartott áhítat után az izraelita temetőben ökumenikus tiszteletadás-sal adóztak az elhurcoltak emlékének. A felállított nagyméretű márványtáblánál SLOMO MAROM, Izrael állam budapesti nagykövete is lerótta a kegyeletét. A nagykanizsai közösséget Kelemen Z. Pál (Képünkön balra) képviselte.

Fotó: Szakony Attila

Telefonvégen ▶

Úrnapi körmenet

Fotó: Szakony Attila
(Összeállításunk a 7. oldalon)

Dusnoki Agnes, a Művelődésügyi Osztály főelőadója.

– Általános beszédtema, hogy szeptembertől az iskolákban ismét lesz hittanoktatás. Mit kell erről tudni?

– A hittanoktatás tervezett bevezetéséről csak a parlament vitáiból értesültünk, illetve a hétvégi újságokból, melyek közölték a Közoktatásügyi Minisztérium és az egyházak megállapodásának teljes szövegét. A Művelődési Közlöny június 19-én kézhezvett számában olvasható, hogy az igazgatók az egyházzal egyeztetve írják ki a hittanbeírás időpontját. A tényleges rendelet később jelenik meg. Mi azonban már az elmúlt tanév indításakor felvettük a kapcsolatot Szabó Bakos Szilárd főesperessel az ügyben, hogy az iskolákban kívánna-e élni ezzel a lehetőséggel. Akkor azt a

választ kaptuk, hogy két- számhiány miatt nem tudják megoldani a hittan oktatását az iskolákban.

Tehát maradt a hagyományos forma: hitoktatás az egyes plébániákon folyt. Kivétel ez alól a palinai iskola, ahol az újudvari pap tartotta a hittanórákat. Idén még nem váltottunk szót ezügyben az egyházak képviselőivel, s nem tudom, hogy egy év alatt sikerült-e megfelelő számú hitoktatót felkészíteniük. Véleményem szerint a hitoktatók óradíjának fizetését az iskolák – szükös anyagi lehetőségeik miatt – nehezen tudják majd megoldani, ehhez állami támogatás kellene.

– emgyé -

A történelem sodrában

Akinek nem tetszet a képe, azt kitelepítették – Fél-holtra vertek a határőrörsön – Az újrakezdés nehézségei

Előzmények

Az 1945 nyarán megkötött potsdami egyezményhez kapcsolódóan megkezdődött a háborús bűnösök felelősségre vonása, Kelet és Kelet-Közép-Európából pedig a kitelepítés. A magyar népbíróság 1946 áprilisában halálra ítélte és kivégeztette a Volksbund vezért, Basch Ferencet, de már januárban megkezdődött a hazai németek „átköltöztetése” Németország amerikai övezetébe. Ennek leállítását az egyenjogúság visszaállítása csak az 1950 március 25-i kormányrendelettel történt meg.

A tragédia kezdete:

Erről a politikai népvándorlásról beszélgetünk, a magyar származású Franz Johannes Hoffmann úrral.

– Apám mindig azt mondta: „Fiam, a politika olyan, mintha az ördöggel kötél barátságot”. Neki volt igaza! Tehetősz gazda volt, de soha nem lépett be semmilyen pártba, pedig a volksbundisták először szépszóval, majd fenyegetőzéssel próbálták jobb belátásra bírni. Az éhség nagy úr. A családot anyám tartotta össze. Tudja, azt a háború utáni első évet, amíg, élek nem feledem. Kétszeresen emlékezetes. Május 12-én este anyám születésnapját ünnepeltük. Semmi nótázás, semmi hangoskodás, az ablakokat besötétítettük. Úgy tíz körül járt az idő, amikor rugdossák, verik az ajtót. Apám kiszól és megkérdezi, hogy ki az. Nyisd ki az ajtót,

te rohadt, mert rádtörjük! Ebben a pillanatban reccsenés. Négy ember állított be, nem ismertük őket. Az állam nevében mindent lefoglalunk – ordította a négyük közül a legkisebb. Az egész ember akkora volt, mint a kutya ülve. Berontott a konyhába, felfordította az asztalt. Rohadt gyilkosok! Még a magyarok éheznek, ti zabáltok! – üvöltötte

– Nem kérdezték, hogy minek köszönhetik a látogatást, miért jöttek?

– Akkor már tudtuk, ki leszünk telepítve. Anyám sírt, apám, gondolom, magában káromkodott. Soha nem tudtam meg. Erről kint nem volt szabad beszélni. A papa megtiltotta. De nem sokáig bírta, 1950 januárjában meghalt.

– Talán térjünk vissza arra az estére! Mi történt?

– A legfontosabb holmijainkat szedjük össze, mondták, aztán mars ki a házból, mert itt vannak az új lakók akik megérdemlik, hogy végre a jussukat megkapják. Adtak egy félórát. Ékszeret kerestek, nagyon, de nem találtak, nem is volt. Cifraságra apám soha nem adott pénzt. Kizavartak bennünket az udvarra. Ott álltunk, míg az új gazdák beköltöztek. Emberségesen bántak velünk, mert csak egy hét múlva vagoniroztak be, addig lakhattunk az istállóban. Enni adtak s, csak azt hajtogatták, ők nem tehetnek róla.

– Tudták, hová mennek?

– Akkor úgy tudtuk, Német-

országba. Itt, Nagykanizsán át ment a vonat, ha jól emlékszem, egy fél napot töltöttünk itt. Tudja, úgy szállítottak bennünket, mint az állatokat. Katonák vigyáztak ránk ők, kísértek még végére is. Nem tudtuk soha, hol vagyunk, nagyon vigyáztak arra, hogy a vonat közelébe ne kerüljön senki. Nem is érdemes róla beszélni. Elmúlt. Sok ártatlan németet zavartak el az országból.

– Hol lépték át a magyar határt?

– Hegyeshalomnál. Amikor mi oda érkeztünk, már álltak bent vagonok, németekkel. Újra mindenkit átmotoztak, hogy ki mit visz ki az országból. Apám-tól még az óráját is elvették. Talán anyi maradt, ami rajtunk volt. Evvel kezdünk új életet. Azaz kezdtek apámék.

– Hogyhogy kezdtek? Önnel mi történt?

– Ha jól emlékszem, két nap telt el Hegyeshalomnál, amíg várakoztunk. Akkor már elhatároztam, hogy megszököm. Egyszer csak meglődült a vonat, elindult. Hegyeshalom és Bécs között dőccögött. Ott már szabadabbak voltunk, kinyithattuk a vagon ajtót. Megszűnt a bűz, tudtuk is, nem is hol járunk. Mindenhol német feliratok. Ha megállt a vonat, nyugodtan elmehtünk vízért. Egy ilyen alkalommal léptem le. Elindultam Magyarországra.

– Mennyi idő alatt ért haza?

– Soha nem értem haza. A vasúti sínek mellett bujkálva körülbelül másfél hét alatt ér-

tem el a határt. Bár soha ne értem volna el. Elkaptak. Rohadtul megverték. Azt mondták, másnap kivégeznek bennünket, mert kém vagyok. Tizenhét éves uttyó voltam, falusi parasztyerek, azt sem tudtam mi az, hogy kém. Újjal tizenegy körül jöttem értem. Újjal kihallgatás, újjal verés. Majd kocsi- ba ültettek, elvittek a határra. Ott újra félholtra vertek, és egyezően átlétek. Azóta sántítok.

– A szülőket hogy találták meg?

– A szerencse hozott össze egy földimmel, ő mondta meg, hogy apámék hova kerültek. Igaz, a szerencse sokszor átszegtett a bajon. Mivel parasztgyerek voltam, hát értettem, a földhöz az állatokhoz. Míg mások az iparba mentek dolgozni, én a gazdánál maradtam, apámmal ott szolgáltunk. Ő adott szállást, enni, és a későbbiek folyamán bért. Apránként összejött. Tudja, nagyon keményen meg kellett dolgozni mindenért. Nem adtak ingyen semmit.

– Mikor járt először itthon?

– Most! Én akkor megfogadtam, amikor annyira megverték, hogy soha nem teszem be a lábam ebbe az országban. De lebontották a kerítést. A kíváncsiság haza hozott.

– Mi a véleménye a magyarországi változásokról, a politikáról?

Munka nélkül nincs semmi

– Vallom azt, amit apám mondott, az ördöggel cimborál, aki politikával cimborál. Egyszerűen tudomásul kell venni: munka nélkül nincs semmi. Mindig pontosan tudni kell, hogy mit kell az embernek elvégezni. Nézze a Kelet-németeket! Azt hitték, hogy a szomszéd kertje zöldebb. A fenéket, csak attól, hogy tudták mikor kell öntözni. Feje tetejére állt az egész világ. No! Isten áldja! Ahogy felénk mondták régen – és szedelőzködik.

Isten áldja, Herr Hoffmann! Jó utat, jó pihenést!

(De higgye el, a szülőföldön is van még tennivaló. Mondják, hogy a képe még ma sem tesz ki mindenkinek)

Megnyílt a csónakázó-tavi zöldtábor

A korábban tisztasági gondokkal küszködő csónakázó-parti tábor ismét 194 általános iskolás zsvijától hangos. A vidám gyerekhad két pedagógus felügyeletével sport- és kulturális programokkal, kirándulásokkal mulatja az időt. A tó és környéke igazi gyermekbirodalomává vált.

Fotó: Szakony Attila

**Kiss Endre (Kazanlak
krt. 12/C):**

– *Parlamentari hozzászólásában Ön foglalkozott azzal, hogy az előző rendszer vezetői közül – sokan érdemtelenül hivatalban maradtak. Hogyan és mennyi idő alatt lehetne az embereket lecserélni, esetleg számonkérni? Kik fogják a lecserélést elindítani?*

* Az állami vállalatok, intézmények igazgatóinak megmértetésére és a szükséges személycserék elvégzésére pályázatok újbóli kiírása a lehetséges eljárás. Ezzel megadnánk a lehetőséget az alkalmaságnak a beosztásukban maradásra ugyanakkor az alkalmatlanok megkapnák a visszavonulási lehetőségét.

A folyamatot a kormány kell elindítani. Különösen nagy és fontos vállalatoknál miniszteri biztosok is képviselhetnék a kormányt. A beérkező pályázatok elbírálására a vállalat, intézmény választott dolgozóiból, a helyi önkormányzat és a pártok képviselőiből álló bizottságokat kellene létrehozni. Külső résztvevők véleményem szerint szükségesek (esetleg más körből is), mert fennáll a vállalat képviselői manipulálásának veszélye.

Az igazgatók esetében még idén lebonyolítható a pályázat. Az alsóbb szinteken szükségessé váló személycseréket már az új vagy újra kinevezett igazgató vezetésével egy második ütemben kellene végrehajtani.

Amennyiben a bizottság törvénytelenség alapos gyanúját állapítaná meg, kezdeményezhetné a büntetőjogi eljárást.

*

– *Köztudott, hogy az előző rendszer az ún. 45-ös generációt nyomta el leginkább. Egy 45 éves ember mit tehet ezután, ha eddig nem az adottságainak megfelelő pályán dolgozott (nem is rosszul), és vagyont sem gyűjtött? Milyen lehetőségeket kaphat? Önben van-e keserűség? (Kiss Endre)*

* Személyes keserűség

Nyílt tér

Lapunk havonta egyszer teret ad Tarnóczy Attila országgyűlési képviselő beszámolóinak, véleményének. Olvasóink levélben (8801., Pf: 74) és telefonon (12-305) tehetik fel kérdéseiket a tárgyhó 10. napjáig.

nincs bennem. A munka, amit eddig végezhettem (a tanítás) megfelelt érdeklődési körömmnek, és örömet lelttem benne. Az, hogy például igazgató nem lesz belőlem, nem izgatott, mert nem voltak ilyen ambícióim. A fizika, kémia és technika ráadásul olyan tantárgyak, ahol nem kényszerített a tanterv megalkuvásokra.

Ami elkésérített, az az ország, a társadalom, a város sorsa volt. A hazugság, az álszentség légkör, az általában semmire sem tartott karrieristák, sokszor nyilvánvalóan erkölcselen és tehetségtelen kadérek pöffeszkedése és feudális jellegű uralkodása volt az, ami mérhetetlenül irritált.

Épp ezért kényszerpályán inkább azt érzem, ahogy becsületből fel kellett vállalnom egy ügyet, és mindent, ami ebből következett.

Vagyont tényleg nem gyűjtöttem, és erre jelenleg sincs kilátásom, de ez nem zavar, nincsenek nehezen kielégíthető igényeim.

Kocsis Péter (Zemplén Győző u.):

– *Miért támogatja a kormány a cigányügyet erején felül, hiszen a jelenlegi nehéz gazdasági helyzetben sok becsületes ember (nem cigány) a létminimum határán él?*

* A „cigánykérdést” meggyőződésem szerint csak az észszerű támogatások rendszerével lehet megoldani. Mindaddig, amíg a cilgánység eddig be nem ileszkedett része nem találja meg helyét a társadalomban, ez a kérdés élni

fog, és egyere súlyosabb gondokat fog okozni.

Azzal azonban egyetértetek, hogy az eseteket differenciáltan kell kezelni. Remélem, a megalakuló új önkormányzatok abba a helyzetbe kerülnek, hogy képesek lesznek létrehozni az indokolt támogatások és a visszaélések megakadályozásának egységes rendszerét.

Természetesen a problémát teljes körben kell megoldani: más hátrányos helyzetű rétegek, egyének támogatásának körén belül.

Horváth Jenő (Sormás):

– *A tulajdonviszonyokkal kapcsolatos kérdések megoldását miért halogatták?*

* Halogatóról nincs szó! A szükséges törvényeket azonban a kormánynak ki kell dolgozni, a parlamentnek pedig jóváhagyati. Ami pedig ezután elkezdődik, az egy folyamat lesz, amelyben fokozatosan csökken az állami tulajdon részese-dése, és nő a hazai és külföldi magántulajdonosok és az alkalmazottak, munkások tulajdon-aránya.

Leggyorsabban a földek tulajdonjoga tisztázható, ami még idén – az új földtörvény megalkotásával – meg fog történni.

Szász Géza (Bajcsy-Zsilizsly u.):

– *A választásokon azt ígérték, hogy csökkentik az adóterheket. Mikorra várható ez? Ugyanezt kérdezem*

a vállalkozásokat segítő törvény megszületéséről is.

* Mindazok a gazdasági intézkedések, amelyek a költségvetést befolyásolják, csak a jövő évre várhatók. Az örökölt idei költségvetésben a kormánynak nincs mozgástere. Jövőre már lehet csökkenteni a költségvetési bevételeket, persze akkor a kiadásokat is le kell faragni.

Özv. Gerencsér Lajosné (I. Bolgár Hadsereg u.

9/A.):

– *Arra szeretnék választ kapni, mikor rendezik a tanácsai bérlakásban lakók vízdíját. A bérházban mindeki egyformán fizet, függetlenül attól, hogy a lakásokban hány személy lakik, illetve fogyaszt vizet. Özvegyi nyugdíjamból kellene havonta 218 Ft-ot fizetnem, de nem vagyok képes rá, s ezért remegve várom a végrehajtót. Megjegyzem, hogy az OTP-házaknál nincs ilyen vita a vízdíj fizetésénél, mert az személyekre van arányosan felosztva?*

* Remélem, hogy kérdéssel az új önkormányzat foglalkozni fog. Saját véleményem szerint igazán igazságos rendszer csak úgy működhetne, ha külön mérhetővé tennék az egyes lakások vízfogyasztását. Ez azonban nagyon költséges megoldás, bár megtérülne, mert a vízzel való takarékoskodásra ösztönözne.

Sajnos, az Ön által javasolt megoldás sem egyértelműen méltányos. Nem igaz ugyanis, hogy két személy feltétlenül kétszer annyi vizet fogyaszt, mint egy.

Gondok egyébként a nem tanácsai lakásoknál is vannak. Én OTP-lakásban lakom. Ugyanolyan rendszerben fizetjük a vízdíjat, mint Ön, sőt garázsom után külön is fizetek, bár autóm nincs, és a garázsba a víz nincs bevezetve.

Választóim kérdéseit köszönöm, s várom a Nyílt tér újabb kérdéseit.

Tarnóczy Attila
országgyűlési képviselő

A kerti törpe

A Kögáz ismét több műszaki újdonsággal jelentkezett az idei tavaszi BNV-n, amelyeket részben a kiállításon, mélyebben egy szimpozion keretében ismerhet meg a szakemberek.

Mint ahogy György Pál a vállalat vezérigazgatója elmondta, a Kögáz 1979. óta vesz részt a nemzetközi vásáron. Az első időszakban különösen látványos sikereket aratott a vállalat a termékével: a gázműosszabályozó állomások, a házi illetve egyedi gázműösszabályozók – amelyek már-már az egész ország területén ismertek – BNV-díjat nyertek.

A gázenergiaprogram által gerjesztett fejlődés ugyan napjainkban kissé lanyhult, és látványos gázfelhasználás-növekedésre a jövőben sem lehet számítani. A műszaki fejlesztésnek azonban alkalmazkodnia kell a körülményekhez, igényekhez.

A gáziparnak, mint minden más iparágak is, szüksége van pontos, megbízható, mindenkor hozzáférhető, és főleg naprakész

információkra. Ez különösen fontos a szolgáltatás területén, ahol a fogyasztókkal kialakított korrekett kapcsolatnak nagy jelentősége van. Ezt a szempontot figyelembe véve fejlesztette ki a Kögáz számítástechnikai osztálya a „Gázszolgáltatás Információs rendszere” számítógépes programot, amely teljesen de-

gesen és sok tapasztalattal zárta. Az elmúlt évi tavaszi BNV-n beszélgetek először terveikről, a gyártani kívánt mérőkről. Azóta a mérő gyártott valósággá vált: a tavalyi törtévében 12.275 db-ot értékesítettek belőle. Az idei BNV-re is jutott azonban újdonság: olyan gáz-mérőt fognak a második fél-évtől gyártani, amely ösz-

teszi lehetővé, ott ahol nincs építmény. A Kögáz egységdobozban szállítja ezt a terméket a megrendelőnek.

A nyomásszabályozó család legsikeresebb darabjai voltak a Kögáz 200-as és később a KHS-26 típusok. Ezeknek a továbbfejlesztett változatát mutatta be a BNV-n a vállalat.

A szabályozók fejlődését számokkal lehetne illusztrálni. 10 évvel ezelőtt a KHS-1-26 típusú szabályozó ára 26.590 Ft volt, 1988. óta pedig 23.900 Ft + áfa. Lényeges a két ár közötti különbség, s ez a fejlesztési munka eredménye.

György Pál vezérigazgató az idei BNV-n való részvétel sikeresnek értékelte, s úgy látta, hogy a gázszolgáltató vállalatok bizonyos mértékig versenytársakként szerepeltek a kiállításon, ami abból adódik, hogy a fejlesztések célja azonos: a gázszolgáltatói feladatok megoldása, a piaci igények szem előtt tartásával. A vezérigazgató úgy véli, hogy a további fejlesztési és gyártási munkákat a gázszolgáltató társvállalatokkal együttműködésben célszerű végezni, azért, hogy a gáziparban az ország különböző területein valódi egységet lehessen megvalósítani.

Béda Ferencné

A Kögáz a BNV-n

centralizált klszépés rendszerre épült úgy, hogy üzemigazgatói, kirendeltségi szinten alkalmazni lehessen. A rendszer két részre oszlik: a műszaki nyilvántartásra, és az ehhez szorosan kapcsolódó gázdíjszámlázásra. A műszaki nyilvántartó rendszer „tudja” a fogyasztó összes adatait, beleértve a nyomásszabályozót és a gázmérőt is. A gázdíjszámlázás ez alapján dolgozik. A rendszer kitűnőre vizsgázott a Kögáz üzemigazgatói osztályánál.

A Kögáz és a nyugatnémet Súdrohrbau/GMT által alapított vegyes vállalat, az MGMT Kft tavaly alakult, az első töredékévet nyeresé-

szeszerelés szempontjából is, szerkezetét és anyagát tekintve is hihetetlenül egyszerű és könnyű: műanyag alkatrészekből áll, pattintva szerelhető és nagyon rövid idő alatt. Az előző gázmérő 33 csavarjából ebben csak 3 (l) db van. Eltartama az alkalmazott műanyag minősége miatt nagyobb a hagyományos mérőkénel.

Több technológiai szerelési újdonságot is hozt a Kögáz a BNV-re. Ilyen termékek a 20-as, illetve 32-es méretben készült KPE-acél összekötők.

Nagy érdeklődést váltott ki a „kerti törpe” is. A név találó, ugyanis a házi nyomásszabályozó szerelését

Sorsok, emberek

Rohamosan emelkedik a szegények száma Magyarországon, az idős emberek között gyorsabb ütemben. Az állam próbál segíteni, de a léthatár alatt egyre több nyugdíjas tengeti életét.

A Városi Tanács szociális osztályának vezetője, Takács Ferencné közlése szerint ma 4300 Ft a létminimum összege. Annak jártam utána, az öregek napközi otthonában, hogyan lehet ebből megélni.

Cz. F-né 80 éves. Kérésére nem írom le nevét, mert egyetlen leánya él, de látni sem kívánja, fél tőle, s ha panaszkodni hallaná, biztosan kapna tőle. Pedig a leánynak megadott mindent, erején felül is.

– Amikor férjhez ment, párjával odaköltöztek hozzám – mondja az idős asszony. – Egy idő múlva már csak albérlő voltam, végül el kellett költöznöm, mert útban voltam a fiataloknak. Közel az ötvenhez,

ismét próbálkoztam házassággal. Nem sikerült. Második férjem is meghalt, és én egy messzi faluban, egy omladozó házban maradtam egyedül, melynek csak a haszonélvezeti joga az enyém. Le is mondtam róla,

A léthatár alatt

hisz abban az időben semmi értéke nem volt a falusi házaknak. Vissza szerettem volna költözni a lányomékhöz, de nem fogadtak be. Az utcán maradtam. A tanács szociális osztálya segítségével bejutottam az öregek napközi otthonába. Mivel még nem vagyok olyan, aki mindenben segítségre szorul, csak beszélgetni járok ide, mert kapunk meleg ételt, nézhetünk televíziót és kézimunkázatok is. Ezer forintért albérletben lakom egy hasonló sorsú özvegyasszonnyal, akivel szinte testvéreként élünk. Közösen fizetjük a lakás

költségeit, szűkösen élünk, de nem panaszkodom. Mi kell már nekem? Bizony a következő nyugdíjat mindig várni kell, és el sem tudom képzelni, hogy a mai fiatalok miből élnek. Hát így telik, így morzsolgatjuk életünket – törli meg szemét, mert a sírás fojtogatja, de nem sír. Ó elsírta könnyeit.

– Volt-e életében valaha is üdülni? – kérdezem.

– Igen – csillan fel a szemem. – Jó pár évvel ezelőtt sikerült egy mozgássérültekkel szervezett kétnapos kirándulás a Dunakanyarban. Ez volt életem első és utolsó kirándulása. Már fáradt vagyok az ilyen utazáshoz, de azért szép élmény volt. Soha nem felejttem el, olyan jó visszaemlékezni rá, de már késő – legyint, és 80 év keserűsége ismét könnyeket csal a szemébe.

– Ha újra kezdené az életét, másképp irányítaná a sorsát?

– Másképp, de nekem

nem az én életem fáj, kedves fiam. Én belenyugodtam a sorsomba, s csak a fiatalokat sajnálom. Nem tudnak élni. Az utca nevelőket. Az életük, kevés kivételtől eltekintve, ugyanolyan szerencsétlen lesz, amilyen az enyém lett. Borzasztó jövő áll a fiatalok előtt.

– Hissz Istenben?

– Katolikus vagyok. Hiszek a Szűzanyában. Álmatlan éjszakáimon végig gondolva életem mégiscsak hiszek Istenben, és bízok abban, hogy segít. A kegyelem idejét élem. Nem bánok már semmit, nem is kívánok semmit.

Mikor megköszönöm, hogy elmondta élete történetét, az arcán látom, hogy boldog. Kiönthette a szívét megtöltő keserűséget és bánatát. Látszik az arcán, hogy még bízik az életben, s hogy miniket, fiatalokat, a jövő nemzedékét félti. Csupán emberiséget és szeretet kíván.

Bücszölöl csak annyit kér: – Jöjjön el máskor is hozzánk! S vajon: ez csak az én kötelességem? Segíthet-e többet a világ?

V. J.

A Nagykanizsai Állami Gazdaság 1947-ben öt állami gazdaságból alakult: a palini, szepteteki, kápolinapaszlati, jánkai és a sávolyi gazdaságokból. Megalakulása óta jó és rosszabb időszakai is voltak, de az utóbbi két évben feltűnően jó eredményeket ért el.

– Hogyan sikerült ilyen gyorsan kimagasló eredményeket elérni? Kérdeztem Mika Józsefet, az Állami Gazdaság igazgatójától.

– Gazdaságunk fő jövedelmi forrásai a körtetermesztés és a

nyos idő után a bérlőké lehetnek. Meg lehet nézni: vigyáznak a gépekkel. Nem utolsó szempont az sem, hogy feltűnően javultak a teljesítmények, és az elvégzett munka minősége is. Dolgozóink a sajátjukra vigyáznak.

Módszerünk iránt országosan máris nagy érdeklődés nyilvánul meg. Az pedig természetes, hogy ezek az eredmények a bérékben is megmutatkoznak.

A gyümölcsszerületet sem diákokkal és katonákkal végzettük, akik nem érdekeltek a

földvisszaadás a Nagykanizsai Állami Gazdaságot is, de biztos vagyok benne, hogy eleget tudunk tenni az ilyen irányú kívánásoknak. Összefüggő gyümölcsösaink azonban semmiféleképpen sem károsodhatnak.

Az úgy igazságtartalmával egyetérték, de a demagógiával nem! A földkérdéssel nem szabad felelőtlenül visszaélni. Nevesíteni kell a tulajdont! A magam részéről a legmesszebbmenőkig egyetérték az új földtörvény koncepcióval, s azzal, hogy lépni kell, de minél előbb!

– A mezőgazdaságot az „agrárrolló” és az adók sújtják. Új kormányunk van, de késik a mezőgazdaságot béklyóiban tartó eddigi rendelkezések felülvizsgálata. Mit tartana ön a legsürgősebb elintéznivalóknak az új kormány részéről?

– Az „agrárrolló” a legnagyobb hátráltatója a mezőgazdaság fejlődésének. Ezt tartanám az egyik legfontosabb újra gondolandó kérdésnek. A jelenlegi formában nem tartható fenn tovább, mert bénítólag hat a mezőgazdaságra. Azonnali változtatást tartok szükségesnek, hisz az adóterhek mára messze meghaladják a mezőgazdasági nyereségrátát. Az újrarendelés nélkül nem lesz felvirágzás.

– Ont a Zala Megyei Agrár Kamara elnökévé választották. Nálunk új, de nyugaton régóta ismert szervezeti forma ez. Mi lesz a feladata ennek a szervezetnek?

– Sok feladata közül szeretném kiemelni az érdekegyeztetést. E nélkül a termelő, felvásárló, fogyasztó forma felborul. Az utóbbi egy-két évtizedben rossz példák sokaságával lehetne bizonyítani ezt.

A Kamara majd azt kívánja venni a Megyei Tanácstól a hatóság jogköröket. A kamara kíván dönteni a támogatások és egyéb mezőgazdasági jellegű kérdésekben. Ezekben nem lehet politika. Ez gazdasági feladat, amelyben szakembereknek kell dönteni, nem politikusoknak.

– Köszönöm, a beszélgetést.

Vízfvári József

A demokráciáról

Változó világunk legnehezebben megvalósuló tantárgya a demokrácia. Evszázadok óta ismerjük a fogalmát, mégsem sikerült alkalmazni az élet egyetlen területén sem pedig történt próbálkozás alkotmányszintű bevezetésére is.

Reformnapjainkban újra felszínre tört, Országos vezetőinktől a kisüzemek, iskolák irányító személyzetéig bezárólag „tanulják” a feleltesek a fogalom újszerű használatát. Sajnos, amint tapasztalhatjuk, az elsajátítási mód eléggé döcög! S talán nem meglepő, hogy a nehezen tanulóknak valahogy mindenütt a társadalom vezető rétegéhez tartoznak!

Ok azok, akik fórumokon ékes szóval beszélnek a demokratikus jogokról és lehetőségekről, a változás „örömtéll” folyamatairól, de az egyszerű haladó egyre inkább úgy látja, hogy számukra nézőpont kérdése a demokrácia értelmezése és gyakorlása.

Nézzük például a vezetőik oldaláról. Bármikor alkalmazható a beosztottakkal szemben, hiszen nem jár megtorlással. A demokratikus centralizmus elve tovább él.

Ugyanez az „proli” oldaláról: Ha használja, bánja! O gyengébb! Még most is. Pedig elég gyakran kell élnie ezzel a joggal, mert nagyon nehezen értik meg vezetőink, hogy az egészet miként lehet igazságosan kétélfel osztani: erkölcsi és anyagi érdemre. Miért „provokálják” ki egyes vezetők a kritikát? Miért kell összeütközni nap mint nap beosztottakkal és főnöknek, ahelyett, hogy mindegyik hasznos, egész embert kívánó munkájának adhatná tudását, szellemi és fizikai erejét?

A demokratizmus igénye a gazdasági előrelépés szenved csorbát. Az ütköző felek közül valakinek (valakiknek majd elfogy a türelme/türelmük), és az ütközések színtere könnyen megváltozhat. A tömeg lendülhet mozgásba.

Remélek, vezetőink milhamarabb észreveszik a zsákutcát és visszafordulnak a behajtás előtt. A demokrácia utcája ugyanis kitérnyű. Kiss Endre

Példamutató utakon

sértéstényesztés. E két vertikum és a kapcsolódó feldolgozó üzemágak adják igazi profilunkat.

Európa legnagyobb összefüggő körtese a gazdaságunké. Nagyon fontos tehát, hogy az itt megtermelt gyümölcs a legjobb minőségben kerüljön a fogyasztó asztalára, belföldön és külföldön egyaránt. Természetesen a többi sem veszhet kárba, ezért fejlesztettük konzervüzemünket.

Régen a rossz minőségű gyümölcsöt csak cefrének lehetett eladni olcsón, manapság ez az alapanyag a nagyon keresett és kedvelt Kanizsa nektárnak.

A sertéstartásnak szintén régi hagyományai vannak nálunk. Ebben a munkában számítunk a kisvállalkozókra, akikkel igen gyümölcsöző a kapcsolatunk. Anyokoca, malackihelyezés, bérhizlalás mindenben partnerek vagyunk. Azt kell mondanom, hogy ellentétben a sok helyen tapasztalható nehézségekkel, nálunk most is jó a gazdaság és a vállalkozók közötti viszony.

Az ország 16 azon Állami Gazdasága között vagyunk, amely meg tudta duplázni nyereségét az utóbbi évben is – említi Mika József. – De módszeres eladásával is foglalkozunk. Anyagi érdekltséget vezetünk be. Az eszközök jobb kihasználása és megóvása végett névre szólóan adtuk ki a termelészközöket. Így például a traktorokat is, melyek bizo-

jó minőségű munka elvégzésében, ezért minőségileg sem a legjobb dolgoznak.

Bevezettük a részes szedést saját dolgozóinknak, akik a családtagok segítségével zömében el is végzik a gyümölcszedés legnagyobb részét.

Az export minőségű munkát kiemelten díjazzuk. Az eredmény magáért beszél. Feltűnően megnőtt az így leszerelt gyümölcs mennyisége. Mindezek azt bizonyítják, hogy az általunk kikísérletezett új út járható, és biztosítja a továbblépés, a fejlődés lehetőségét.

– Az országban ma érzékeny kérdéssé üzemekben, gyárakban az elbocsátások ténye. Az Állami Gazdaságban vajon kell-e félniük a dolgozóknak ettől?

– Erre a kérdésre megnyugtató választ tudok adni – mondotta Mika József. – Nálunk nem lesz elbocsátás! Minden fizikai dolgozónkra, aki becsültesen látja el a munkáját, szükségünk van. Műszaki és adminisztratív munkakörökben lesz látszámcsökkentés, de nem elbocsátással, hanem úgy, hogy a nyugdíjbavonultak helyett nem veszünk fel új embereket.

– Sokat beszélnek manapság a földek visszaadásáról. Befolyásolhatja-e a Gazdaság jövőbeni munkáját ez a kérdés? Kíváncsi lennék az ön véleményére is a földkérdéssel kapcsolatban.

– Bizonyos fokig érintheti a

TILOSBAN

Nem kedves autóstársaim, nem a jobbra kanyarodni szándékozó gépkocsik kerültek lencsevégre. Ezúttal éppen azok, melyek nap mint nap akadályozzák a jobbra kanyarodást a Béke út és a Zrinyi utca kereszteződésében (1 kép), vagy például a Hevesi Sándor Művelődési Központ előtti parkoló kijáratánál (2. kép).

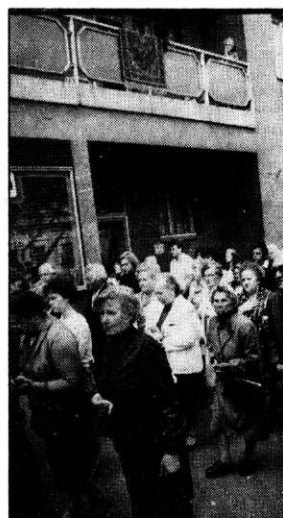
Úgy látszik, vannak, akik e táblák előtti kötelező megállást, vagy lassítást órákra értelmezik.

Toth Ferenc

„Én veletek maradok mindennap a világ, végéig” (Máté 28, 20) – mondták Jézus a tanítványainak. Az Igéretét többféle módon teljesítette. Jelen van az Egyházban és jelen van titokzatos módon az oltáriszentségben. A katoli-

a kehely az új szövetség az én véremlében.” „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemmel!” A katolikus hit szerint az utolsó vacsorán már a feláldozott átlényegített teste és vére volt jelen. Ezt az örömet azonban az Anyaszentegyház nem

az oltáron volt elhelyezve a szentségházban, vagy tabernákulumban. Ma díszes oltárszekrényben őrzik, közelében folyton ég egy kis mécses, melyet örökmécsesnek neveznek. Erről lehet megtudni, melyik oltárnál van jelen az Ur

Úrnapján

Jézus az oltáriszentségben.

Úrnapján a hagyományoknak megfelelően körmenetet tartanak, helyenként az utat virág-szőnyeggel díszítik, virággal borított sátrakat készítenek. A Jézus Szíve Plébánián a tíz órai szentmise után tartottak a körmenetet. A hívek a templom körül vonultak, dicsőítve a lelkük táplálékát és erősítőjét jelentő oltáriszentséget. Az útvonalon négy oltárt építettek, a négy égtájat jelképezve, melyeknél Szabó Bakos Szilárd főesperes megáldotta a jelenlévőket. Ezzel egy szép bensőséges hagyomány éledt újjá, jelezve a megbékélés nemes szándékát.

H. M.

kus anyaszentegyház az oltáriszentséget ünnepli a pünkösöd utáni második vasárnapon, úrnapján.

Az oltáriszentséget az írás szerint Jézus nagycsütörtökön, az utolsó vacsorán adta tanítványainak. Megáldotta, átváltoztatta a kenyeret, „mely értetek adatik”, a bort, „mely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára”, majd így szólt: „Ez

tudta külsőleg is megünnepelni, mert már előre vetette árnyékát Jézus kinszenvedése. Az ünneplést úrnapján pótolják.

Az úrnapja tehát az oltáriszentség ünnepe. Azért nevezzük oltáriszentségnek, mert régen a szentmisen átváltoztatott, áldozókehelyben lévő ostya – szebb nevén oltáriszentség – mindig

Szakony Attila fotóriportja

S.O.S. LELKI SEGÉLYSZOLGÁLAT

Az ember megy az utcán: fáradt vagy közömbös, tele hétköznapi gondokkal, bajokkal. Nem vonzó az utca képe, nem vidám az emberek arca, még az időjárás is egyhangú. S akkor megfog egy kirakat, felrész egy felirat. Fehér kartonon három óriás, vakítóan vörös betű: S.O.S. Lelki Segélyszolgálat, telefonon, minden szombaton este, hirdeti a plakát.

Ime, modern életünk újabb vívmánya – gondolom –. Tesztünk bajainak gyógyítása mellett lelkünk is segélyezésre szorulhat. Felébred a kíváncsiságom, s már másnap riportútra indulok.

A Néphadsereg út 3. szám alatt találom meg a városi tanács egészségügyi osztálya által működtetett családsegítő központot. Dr. Kaszás Gizella vezetővel örömmel vállalkozik a beszélgetésre.

– Mióta működnek rendszeresen? – kérdezem.

– Kanizsán már több mint egy éve megteremtődött a lehetőség, s telefonon választ lehetett kérni ügyes-bajos dolgokra, de rendszeres, szervezett, szakszerű tanácsadásra csak a múlt év októbere óta kerülhet sor. Minden szombaton 18 és 21 óra között hívható a 12-214-es telefonszám.

– Szakszerű tanácsadás ez?

– Igen, igyekszünk, lelki segítséget adni a hozzánk fordulóknak. 14 szakemberből áll a csapatunk. Van közöttük orvos, pszichológus, pedagógus. Valamennyien önzetlenül vállaltuk ezt a munkát azért, hogy minden hétvégén legyen az embereknek Kanizsán is ventilációs lehetőségük. A telefonkagyló felemelése, a várakozásom s a reménykedésen túl – ha nem megoldást – valamiféle megnyugvást ez is hozhat.

– Az a tapasztalatunk, hogy az embereket elsősorban családi életük zűrzavara, kilátástalansága indítja arra, hogy egy kivülállótól kérjenek tanácsot.

Olyan valakitől, aki előtt arc nélküli, név nélküli személyiségek maradhatnak. Az alkoholista, agresszív családtag, az elhidegült házastárs, a tudatlan és örömtelen szexuális élet, mind ösztönözje lehet a vágyunk, hogy az ember segítséget várjon. Gyakran fiatalok is felémelik a kagylót, a serdülőkor

problémáinak megoldására kerdveze.

Beszélgetésünket ezután a bizalomra felelő titoktartás kérdése, motiválja. Hiszen az esendő, lelkileg szorongatott ember kitárulkozása, segítség után áhítozása lenne megcsalvatva, ha csorba esne a titoktartáson. Hogy ki mikor és miért kerül krízishelyzetbe, az előre meg nem jósolható; hogy kinek mekkora a lelki ereje, s kinek a kezét kéri vagy fogja át, az nem szabályozható. Csak legyen egy ember – egyetlen egy – aki meghallhat, megért, aki tudása, emberi tapasztalatai vagy szeretele révén akar és tud is segíteni.

Mindnyájan erre vágyunk!

Az S.O.S. „Lelki Segélyszolgálat” ezt a vágyat szolgálhatja önzetlenül, s szendesen, igaz barátként.

– Bükiné –

Párt, egységben

1990. május 26-27-én az MSZP II. kongresszusa fontos állomása volt a szocialistáknak. S mert megígértük, hogy a témára visszatérünk a Szocialista Párt nagykiszéri elnökségi tagját, Böröcz Zoltánt kértük, összegezze a kongresszus eredményeit.

– Amivel a tagjaink megbíztak bennünket, becsülettel elvégeztük. Elmondhatom, hogy kialakult a párt igazi arca. Szociáldemokrata értékeket hordozó baloldali párttá váltunk. „Egyarcú” elnökséget választottunk. Olyan emberek lettek a párt eszmei és ideológiai vezetői, mint Horn Gyula, Vitányi Róbert, Pozsgay Imre, akik bizo-

nyították, értékeiket, ezért remélhető, hogy a Szocialista Párt irányításukkal meg fog birkózni azokkal a feladatokkal, amelyek révén az új európai politikai keretekbe szervesen fog és tud is illeszkedni.

Vállaltuk a parlamentben a szociáldemokrata pártok képviselőtét. Konstruktív ellenzéki szerepet fogunk képviselni.

A köztársasági elnök személyére vonatkozóan pedig az MSZP támogatja az aláírásgyűjtést, mert úgy látjuk, hogy a lakosság egyöntetű véleményét, képviselőjük: az elnököt a nép válassza, és ne a parlament.

V. J.

ARADON JÁRTAM

ARAD, MÁJUSI ÉJSZAKA: Ekkor érkezem újra a Marospartjára. Igazi nagyvárosi éjszaka: taxik sürgőldönek-forgóldnak az állomás előtt. Már jobban világítottak az utcák, mint a múlt év októberében, hasonló napszakban. De így is botorkálni kell.

A város lakói szinte nyugodtan járkálnak az éjszakában, de igen-igen gyakran pillantanak hátra: vajon ki jön utánuk. Na, nem a szekusoktól félnék, inkább a csavargóktól.

Letérek a legnagyobb paneltelepre vezető főútról. Előttem csak egy idősebb asszony cipeli táskáját. Ő is az éjszakai mentesítő vonattal érkezhetett: lassan megy. Az út túlsó része felbontva: nem tudom kikerülni. Gyorsítok tehát, arra gondolva, hogyan is fogom felköltölni hétalvó barátomat. Gyorsabb lépteim hallatára azonban a néike is gyorsít: lassítok, nehogy azt higgye Őt akarom utolérni.

Sikerül felköltölnem barátomat, miután jó fél óráig apró kövekkel „kopogtatok” ablakán.

...Dél felé a Belvárosba „utazom”: a ritkán járó villamosokon az ajtóknak lógva is utasok. A sugárúton nyüzsgő járókelőtömeg és autóforgalom.

A VÁROSHÁZA ELŐTT kisebb-nagyobb csoportok: egyesek végleges kiutazási engedélyért, mások lakásért, vagy Ilicu elnökjelöltsége és a Front párttá válása miatt éhség-sztrájkolnak.

A fő sugárúton tizenhat kol-dust számolok össze. Az élelmiszerüzletek előtt sorok: állítólag valami húsféle van kilátásban. Hajnal óta várják.

Az élelmiszer-zöldség piacot teljesen ellepték a fekete-piacolók, egyébként a városban szinte minden lépésre üzérkedőbe lehet botlani: egy csomag Sopianae (átszámítva) 70-80 Ft-ba, egy liter Coca-Cola 200 Ft-ba kerül.

Az utcákon járva felfigyelek a falfeliratokra is: ezek többsége a Nemzetmentő Frontot szidja, több helyen egyenlőségjellel párhuzamba állítva az R. K. P.-val (KOMMUNISTA PÁRT)

Az egyetlen újdonság, ami reménykeltő gesztus a zömében románoktól: a várhoz vezető Maros-híd melletti utcát átkeresztelték Purice Apód-ról a hódmezővásárhelyi kamionos, az első között segélyszállítmányt fuvarozó áldozathozó Tóth Sándor nevére. Ez az utcatábla az egyetlen, mely Aradon két nyelven tudatja: „str. Tóth Sándor utca” mellette háromnyelvű tábla (román-magyar-német), mely az áldozattá vált gépkocsivezető nevét, állampolgárságát és halálának körülményeit ismerteti. A Maros-parti sétányon az Arad Város lakói által emeltetett, faragott kopjafa, lábánál égő gyertyák.

Egyébként az emberi kapcsolatok jók, nincsenek magyar-román torzalkodások, mindenki nyugodtan beszélheti a saját nyelvét.

Arad tehát példaképpént szolgálhat az erdélyi nemzeti-ségi nehézségek megoldásában. Ez az amire gondolok, visszatérve a nagyobb hazába.

Szabó Attila Levente

Kutatók Kanizsán

„Az amatőr színjátszásnak volna jövője”

A PAB nagykanizsai Munkabizottságának kutatói a legközlőbb témakörökben dolgoznak. Van, akit a történelem és a régészet, van, akit a néprajz vagy éppen városunk múltja foglalkoztat. Dr. Dobó László, a Péterfy Általános Iskola tanára a színháznak kötelezte el magát.

– Az akadémiai bizottságnak alapító tagja voltam – kezdi a beszélgetést Dobó tanár úr. – Az én kutatási területem elsősorban városomhoz, megyémhez kötődik. Hosszú éveken keresztül színháztörténettel foglalkoztam. Sok öröm kísérte munkámat, mert a város polgárai szerettel emlékeztek a régi élményekre, nagy segítséget nyújtottak emlékekkel, dokumentumokkal. Ennek ellenére sok gondot okozott a kutatás, hiszen északi-sarki területre léptem; városunk színházi múltjával még nem foglalkozott senki. Nyolc éves munka után elkészült a könyv, nyomdában van, és várhatóan őszre kerül

a könyvesboltokba „Nagykanizsa színházi élete (1784-1950)” címmel.

– Milyen érdekességet nyújthat az olvasó számára?

– A könyv a hivatásos színház vonulatának leírásán kívül az öntevékeny, amatőr színjátszó körök munkáját is bemutatja. Ezen kívül betekintést nyújt a diákszínháztársaságba. Az olvasó sok ismerős névre bukkanhat a sorok között.

– Milyen fontosabb eseményei voltak a kanizsai színházi életnek?

– Mint minden történelmi folyamathoz, ennek is megnevezhetők a lényeges pontjai. 1784-ből származik az első diákszínházi adat, az első vándorszínészek pedig az 1820-as években jelentek meg a városban. Külön figyelmet érdemel Egressy Gábor vendég szereplése 1850 körül. A Városi Színház, amely a mai Apolló Filmcentrum épületében volt, 1927-ben nyílt meg.

– Ha összehasonlítjuk a mai

Beszélgetés Dobó Lászlóval

kanizsai színházi életet a század első felében zajlóval, mit lehet megállapítani?

– Régen rövidebb volt a színházi szezon, de jobban igazodott a közönség igényéhez; változatosabb volt a műfaj. Több zenés darab, vígjáték, operett szerepelt műsorban. Lényegesen több országos hírvendégművész hívtak meg, összességében véve: érdekesebb, emlékezetesebb előadásokat láthatott a kanizsai közönség, mint ma.

– Mivel lehetne emelni a város színházi életének színvonalát?

– Az öntevékenység napjainkra teljesen elorvadt, szakadozóban van a diákszínháztársaság, amelyekkel sajnos értékes folyamattal indult volna. Véleményem szerint az amatőr színjátszásnak volna jövője. Jó témaválasztással, megfelelő színvonalal vissza lehetne sze-

rezni a megcsappant közönség igényt, s kulturális életünk értékes részévé válhatna az effajta színház.

– Ennek megvalósításában Ön is részt vesz...

– 1977 óta vezetek színjátszócsoporthoz, szép előadások, sikerek vannak mögöttünk. Szerencsére a gyerek lelkesedése és a közönségigény találkozik.

– Mit tervez a jövőre?

– Sokfelé próbálok tájékozódni. Készül egy drámapedagógiai tanulmányom a tanítási órán végzett drámai játékok tapasztalatairól. Tanításom első három évének emlékére pedig egy néprajzi történelmi dolgozatot írok Hahótól.

Reméljük, Dobó tanár úr elméleti ismereteit továbbra is kamatoztatja a gyakorlatban, és vezetésével a Péterfy Iskola diákjai még sok sikert érnek el a színpadon.

Horváth Ilona

Egy kísérlet margójára

Az utolsó tanítási héten nagy volt az izgalom a Nagyrák utcai Általános Iskolában. Vizsgáztak a 6. és a 8. osztályosok. Régi idők jutottak eszembe, amikor a tanév végén minden nebuló számot adott a tudásáról a szülők, és a nagyszülők előtt is.

– Tán csak nem a most oly divatos nosztalgia miatt hívták újra életre a vizsgáztatást? – kérdezem Dömötör Miklósnét, az iskola igazgatóját.

– Szó sincs erről – mondja mosolyogva. – Az elmúlt évben a Megyei Pedagógiai Intézet rendelkezésünkre bocsátotta azt az anyagot, mely pedagógiai elméleti megközelítésben tárgyalja a „diagnosztikai mérés” fontosságát. Ezt áttanulmányozva, a tanévnyitó értekezleten ajánlottam a kollégáknak, akik önként vállalták, és az utolsó héten megvalósították. Ez még nem elfogadott dolog, kísérletről van szó. A diagnosztikai mérésről – nevezzzük a továbbiakban vizsgának.

– Két fokozatát munkálták ki a 6. és 8. osztályokban – kapcsolódik a beszélgetésbe Nagy Gáborné igaz-

gatóhelyettes. – Szaktanárként is izgalmas feladatnak éreztem. A biológia és a

Vizsga a Nagyrákban

földrajz tantárgyakhoz kapunk központi feladatsort, melyet Szegeden állítottak össze. Így a „mérés” objektív volt, a tananyag összefüggéseire, a tényleges tudásra volt kíváncsi.

– De, – és ezt szeretném hangsúlyozni – mondja Szolira Ibolya magyar tanár –, hogy ez a mi vizsgánk, és nem minősíthető! Tehát a gyerek nem azt a jegyet kapja a bizonyítványába, mint a tesztlapra. Gyakorlatilag feleltetésről van szó, igaz, az anyag jóval nagyobb, melynek az értéke kétségtelenül része az évvégi zárójegynek. Az egész lényegét én abban látom, hogy az elsajátítandó ismeretanyag birtokában a gyerek megtanuljon gondolkodni.

– Minden tantárgyból volt vizsgáztatás?

– Nem, mert nem mindegyik kolléga vállalta – mondja Nagy Gáborné. –

Ugy gondolom, hogy a pedagógusoknak az eddigiéknél jobban kell vállalkozniuk arra, hogy ilyen megméretetésben vegyenek részt. Bármilyen furcsán hangzik, de nemcsak a gyerek tudá-

sa kerül megméréstetésre, a pedagógusé is, és ettől egy kicsit félnek...

– Kőztudott, hogy a 8. osztály második felében már nem nagyon tanulnak a gyerekek, lustává válnak, hiszen ha rendszerben a felvételi, úgy gondolják, hogy lazítani lehet. Ez a módszer viszont jó az aktívizálódásukra – veszi át a szót Szolira Ibolya. – A vizsgára való felkészülést már az ősszel kezdtük, átismételve a négy év anyagát, tételeket dolgoztunk ki, természetesen nem a tantervi órák rovására, hanem nulladik vagy hatodik órában, esetleg délután. Ilyen megközelítésben is nagyon sok plusz munkát követelt a pedagógustól.

– Én úgy készültem, készítettem fel a gyerekeket erre, hogy a Pécsi Géza pedagógus által összeállított zene- és irodalom történetre épülő sorozatot

használtam. Így lehetőség nyílt arra, hogy egy-egy művészeti kort komplexen tudjunk bemutatni, s felismertessük a művészeti jegyeket – mondja Kupóné Gasztonyi Edit magyar-ének-zene szakos tanár.

– Matematikánál más módszert alkalmaztam. A négy év anyagát tematikusan csoportosítottam, ami nem kis munka volt, s erre építettem a feladatsorokat – jegyzi meg Rác Zsuzsanna matematika tanár. – Természetesen idősebb kollégákat is megkérdeztem a régi vizsgákról, s tapasztalataikra is alapozva döntöttem úgy, hogy a matematika vizsgát, természetesen az írásbelin kívül, egy nyílt tanítási órához kapcsolom, melyre eljöhettek a szülők, és minden érdeklődő.

– A tapasztalatokat természetesen értékeljük a nevelőtestülettel, és a hiányosságokat javítva jövőre is folytatjuk a munkát bücsüzik Dömötör Miklósné igazgató.

S hogy megéri, azt a gyerekek érdeklődése mutatja. A kísérlet érdekes, ígérjük tehát, hogy a „második fordulóban” a Kanizsa is részt vesz.

Marton Györgyi

Szép kertek öröme

Zöld sziget a toronyházak tövében

Csepergős ez a kora nyár, bújkál a Nap, de Francsits Ferenc varázslatos birodalma már teljes pompájában fogad. A Nép-hadsereg út 367A-ban megbúvó kert a halvány – vöröses – haragos – hamvas – és kékeszöldek számlálatlan árnyalatával búvól. Feledem az esőt, és feledem, hogy Kanizsán vagyok...

Ez a 800 négyzetméternyi terület valóságos csoda. A nyugdíjas jogász-gyógysezerés házaspár 32 esztendő alatt mikroerdőt teremtett, tele növényritkaságokkal. Ahogy a zegzugos kerti ösvényen végigsétálunk, valamennyi földrés megjelenik egy-egy küldöncével. Mindegyiknek saját története van.

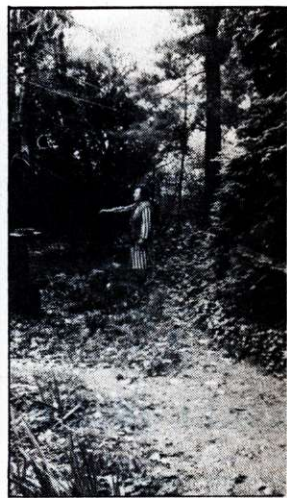
– Huszonhétféle örökzöld díszfánk van – kezdi a gyűjtemény bemutatását a házigazda. Legféltettebb kincsünk a hatalmas lombhullató mamutfenyő, amely Darmstadtton, Sopronon keresztül került hozzánk. Tudomásom szerint ez az egyetlen példány Magyarországon. Mellette a két örökzöld amerikai mamutfenyő. Huszonöt évükkel igencsak fiatalnak számítanak. Oshazájukban háromezer éves példányok is találhatóak. Ez a karcsú, finom levelű szépség japán fenyő, az a másik Kínából származik. Szúrós, nem barátságos fajta.

– Aztán van itt kaukázusi, Coloradó-völgyi és görög

jegenyefenyő, Afrikából, az Atlasz-hegységből származó atlanti cédrus, európai és szibériai vörösfenyő. Erdély emlékét idézi ez a dús növésű tiszafa, és aranyló levelű változata.

– Az örökzöldek egy másik nagy családját alkotják a tuják és hamisciprusok. Az életfának is nevezett tujákat egy aranytuja, egy oszlopos aranytuja és még két zöld lombozatú család képviseli. A hamis ciprusok között vannak aransárga, enyhén aranyló levelűek és üdezőldek.

– A tízféle lombos díszfa közül melyiket is mutassam? – töpreng a gazda. – Van japán cseresznyénk, kétféle magnóliánk, díszgalago-

nyánk, vörösgyűrűs somunk.

– A 33 cserjéből a legfigyelemreméltóbbak a havas szépenek becézett azáleák és a hanga rózsának becézett rhododendronok. Nyolcféle kúszócserjénk, 19 féle telepített évelőnk van. Erdékesség ez a minden ízében mérges farkasboroszló, és a japán árnyliliom is.

– Végül szenteljünk még egy kis figyelmet a természetes talajjelző, talajfedő növényeknek, amelyekből 30 honosodott meg, változkozó tömegben. Egész évben díszlenek. A kora tavasz nyitány a hóvirágé, tőziké. Aztán jön a salátaboglárka, az illatosibolya, a gyöngyvirág, a ciklámén. Egész évben virul az őnszaporító kankalin.

– A telepítésben segítő-társaim is vannak – mondja sejtelmesen vendéglátóm. – Rengeteg madár fészkel itt, magot hoznak, amiből sokat lehullajtának. Ezek a talajban gyökeret eresztenek, és nőni kezdenek. Madarak hozták a szagos müngét is.

– Vannak más lakóink is! – mosolyodik el. – Két sünn, és egy nyestcsalád. A sünnök a lucfenyők alatt, a nyestek a kerti házíkö padlásán laknak 12 éve. Jó helyük van itt, senki nem háborgatja őket.

A nappali szoba hatalmas, kertre néző ablakából megegyeszer végignézzünk a mesebeli birodalmon. Csofálom, hogy a földgolyó minden csücskéből idekerült növények sokasága milyen békés harmóniában megfér egymás mellett. Heleket adnak új társaiknak, és gazdájuk segítségével lombjukkal óvják, amíg megerősödnek.

– Ez a kert a mi kis oxigényárunk – mondja bücsűzöld Francsits Ferenc. – 1987-ben természetvédelmi területté nyilvánították.

Kondákor Gyöngyi versei

Kapaszkodóm

Folyondárkarú kapaszkodóm,
asszonyanyám, tiszta folyóm.

Sziklát törő, szép vízesés,
anyaságra ígérkezés.

Asszonyanyám, sebzett lábú,
asszonyanyám, vérző vállú.

Agtól tépett sötét ruhád.

Anyám, anyám, hol a hazád?

Asszonyanyám, tépett lelkű,
rég nem csengő kis csöngettyű.

Keress, keress nyugalmadat,
magadban az országotad.

Későn érkeztl

Földre térdeltek a falak
jeges-fehér csont-romok.
Későn érkeztl meg hozzám,
nagyon régen hallgatok...

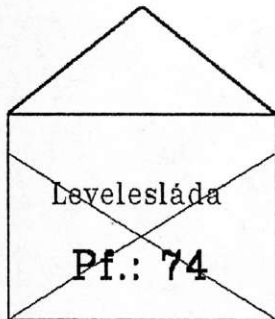
Hajam sötét sátorába
burkolózva élek én,
Látod? Itt állok előtled,
s mégis másik féltéken.

Farkas

Zsuzsa

rajza

A senki földje

Szinte kezdettől fogva olvasója vagyok lapjuknak. Őszintén örülök, hogy írásaikban egyre többet foglalkoznak városunk műemlékeinek védelmével, tisztaságával, szepítésével. Talán senki sem veszi tőlem rossz néven, ha most ebben a témában saját lakóterületemről, környékének állapotáról írok.

A keleti városrész legkeletibb részét a Péterfai utca zárja le a már be nem épített területektől. A közelben művelt kiskertek és az utca közötti terület amolyan senki földje. Egyre magasabbra nő a gaz, könnyen elrejtja a szemetet, otfelejtett építési anyagokat. A lakóházak előtti területeket a lakók szépítgetik virágokkal, kis fákkal. A házak közötti zöldövezet viszont éppúgy elhanyagolt, mint a már említett út melletti terület. Az idén még le nem kaszált derékig érő fű, elhanyagolt bozótos terület – egészen a hetes útig – elrontja egy szépen tervezett lakótelep látványát.

A lakóházak között meghagyott zöldterület csak úgy szép, ha az gondozott is. Ebben reménykedünk mi ottlakók, már hónapok óta.

Ha levelem Önökön keresztül meghallgatásra talál, lakótársaim nevében előre is köszönöm.

Tisztelettel:

Simán Lászlóné

Egy „lehurrogott” hozzászólás

Tanácselnök úr! Hölgyeim és Uraim!

Nilvános tanácsülésen vettem részt, 1990. június 14-én, mint állampolgár. Szerettem volna választ kapni a rendelőtézet bérbeadásáról és annak pénzügyi kihatásáról. Sajnálattal vettem tudomásul, hogy nem értették meg kérdésem lényegét. „Lehurrogtak”, belém fojtották kérdésem folytatását. Még arra sem méltattak, hogy kérdésem elejére választ kapjak. Vegyék végre tudomásul azok, akiknek nem tetszik az, hogy ma már az állampolgárnak is vannak „jogai”! Hiányzik Önökből a felismerés, hogy szavukat hallatják azok, akik eddig nem beszélhettek, mert félsz volt a joguk.

Remélem, akik Önök közül egyetértenek fenti soraimmal, Igazat adnak. De akik nem értenek egyet velem, nekik Torgyán úr parlamenti szavait idézem: hogy az a Munkás hiányzik a Parlamentből, aki ezért az országot nem tett mást, csak dolgozott. A fentiekhez még annyit: Sajnálattal vettem tudomásul, hogy a Fidesz nevében felszólaló ifjú hölgy megszavazta is gúnyosan nevetéket. Én úgy gondolom, hogy ez az ifjúság szüzen került a politika színpadára. Most tanulja a nagy politikát, ha megtanulja, lehiggad.

Sérelmei miatt nem az én fejem fog fájni.

Tóth Árpád János

A tanácsülés hordaléka

Személyeskedünk és kitergetjük a szennyesünket?

A sajtó feladata utánajárni mindannak, mi másoknak kényes, és felvetni olyan kérdéseket, amelyekre az emberek választ várnak. Ha a válasz elmarad, az nem az újságíró bűne, s ha a kérdésért feljelentik, még kevésbé.

A gondolatszabadság nem bírósági megtézés dolga. Vagy már kérdéseket sem lehet feltenni egyes tanácsi osztyvezetőknek?

Ha a tanácsülésen az újságíró nevének emlegetése a legfontosabb, akkor ott nem folyik fontos munka.

Eladták vagy nem adták?

Molnár László a vtv. vezetője üzletet kötött. Hogy kinek lesz jó, még nem eldöntött. A vélemények pro és kontra hangzottak el a tanácsülésen. Szerintem felesleges volt azon vitázni, hogy vajon mekkora is lesz a lakossági haszna ebből. Egy ember döntött, és ez mindenképpen magában hordozza a tévedés lehetőségét. Mi a biztosíték arra, hogy Molnár László jól üzletel?

V. J.

A képviselő dicsérete

Közel 30 éves közéleti munkával a hátam mögött, mi sem nyilvánvalóbb, mint a rendszerváltás – általam is helyesen tartott – menetének figyelemmel kísérése. A szemlélessé azonban kevés, a sikeres végrehajtásért cselekedni is kell. Szólni, tenni, de nem az újeleltű hősök nyomdokain haladva, hanem nyíltan, alkotóan, a közérdeket szem előtt tartva. Bevallom, némi csalódottság is vezetett a fogadóórára. Csálódtam az országgyűlés, a kormány munkatempójában és stílusában. A parlamenti ülések számtalan felszólalás ugyanis a napirendhez nem tartozó, tartalmában általános, nem népi, hanem pártérdektől vezérelt, személyeskedésektől tarkított, alkalmanként teátrialis produkció (Darvas Iváné, dr. Torgyán József, Oláh Sándor). Vajon hová jutnának a Tisztelt Honatyák, ha alkalmanként a Fidesz képviselői nem figyelmeztetnék őket a mindenkor napirend témájára? De a NÉP látja ezt! A NÉP elhiszi, hogy képviselője minden napirendi témához értve – bármi legyen is az – továbbra is vélemények kikérése nélkül nyilatkozhat és szavazhat. A sok polihisztor hol „szunyókált” eddig, mert a szunyókálás tény és az újságolvasás

munkaülés idején szintén (lásd. Csurka István!), s mindezt tisztességes fizetésért!

Gyakran hallani képviselők szájából – szinte már védekező érvként –, hogy őket a NÉP választotta. Igen ám, de valamilyen tette. Nem általában, hanem konkrétan a népakarat képviselőre. Nem a pártakat és érdeket küldte őket hanem a NÉP!

Meggyőződése, hogy fontos kérdésekben a képviselők többsége választói véleményét nem ismeri. A fogadóóras rendszerű munkaműködés alkalmatlan a pontos tájékozódásra. No, azért mentem én is a fogadóórára, hogy igazoljam önmagam előtt a rendszer „minőségét”. Tarnóczy Attila képviselőről elözetes információim megnyugatóak voltak. Megfontolt, higgadt, becsületes, jó pedagógus jelzőkkel illették. Találkozásunk aztán kellemes beszélgetést, információcsere-t jelentett. Az együttlét percei alatt folyton az agyamban zakatolt: a városi képviselő emberrel beszélgetek. Ugy, vélem, Tarnóczy úr minden felvetésemre kellő nyitottsággal reagált. A határőrség jövőjéről alkotott véleményem mellett több, a képviselő munkával kapcsolatos problémát is felvettem. Szóba hoztam egy

nem elhanyagolható kérdést: a parlamentben választóit, vagy a pártját (MDF) képviseli? A választó ügy foglalhatná össze, hogy választóit, de pártos elkötelezettséggel. Elfogadtam, bár nem értem, hogy az MDF álláspontja milyet arányban azonos a város polgárainak szándékával. Van erre mérce?

Tudakoltam azt is, hogy a népi képviselője mi módon ismeri meg azok véleményét egy-egy napirendi kérdésről, akiknek voksairól harcolt. Kiderült; valójában sehogy. Jól van ez így? Szerintem a képviselő munkarend területi munkára jutó heti egy napja teljen el a soronkövetkező napirendekről való tájékoztatással, a vélemények kikérésével, az egyéni problémák meghallgatásával. A képviselő képviselőinkre vállalkozott, de nem nélkülünk. Közérdekű munkájában ezért segíteni kell tanácsokkal, szakmai észrevételekkel. Ne legyünk pályaszéli drukkerek! Magunk lépünk a pályára. Képviselőnkkel való első találkozásom konklúziója: Tarnóczy Attila várja munkájának segítőit. Munka-stílus a kialakításához türelmet kerek a tisztelt Olvasóktól, hiszen személyében jól választottunk.

Szabó Vince
Nagykanizsa, Zrínyi M. u. 8.

4. Negyedóra múlva, egy-egy kisebb bőrönddel óvatosan lementek az utcára. Már sötétedett. Felgyúltak a kirakatok fényei, az utcai lámpák. Laura most megint reszketni kezdett. Peternek az a rengeteg krimifilm jutott eszébe, amit kora ifjúságától eddig látott. Nem véletlenül. Elhatározata, felhasználja összes ott „szerzett” tapasztalatát.

– Hová megyünk? – kérdezte Laura.

– Sehová. Itt még biztonságban vagyunk. Addig állunk, míg jön egy szabad taxi, és majd figyelnünk, nem követ-e valaki.

Egészen olyan, mint egy filmben, gondolta Laura is rémülten. Emberek jártak-keltek körülöttük. Az asszony félve tapadt férjéhez. De alig öt perces várakozás után feltűnt egy taxi, intettek neki. Mikor beültek. Laura azonnal megfordult, hogy lássa, elindul-e mögöttük egy másik autó is?

Hát bizony... elindult mögöttük egy fekete kocsis, vagy az csak véletlen volt. Laura némán mutatta Peternek. A férfi bement a címét a sofőrnek és maga is hátranezett. Észrevette: nem is egy, hanem két autó jár a nyomukba!

– Ez már kicsit sok – mormolta. Taxijuk többször kanyarodott jobbra, balra, de a két reflektorpár mögöttük maradt. Aztán a hátsó kocsi egy sarkon lemaradt. A következő sarkon egy másik autó csatlakozott a menethez. Laura megkönnyebbülten fellelegzett. Persze, túl korai volt az öröme. Hiszen az üldözők nem maradtak el mögülm.

– A férfi magához vonta

feleségét és a fülébe súgta:

– Cselezni fogunk. A bőrönd nálam marad. Megállunk a nagynéni utcája sarkán, te gyorsan kiugrasz és eltűnsz a nagyáruházban. Ott várj rám, jó?

– És te hová mégy?

– Ne kérdezz semmit.

A taxi fékezett a sarkon, megtorpant egy pillanatra, Laura kilépett.

– Egyenesen tovább! – mondta Peter. A taxis gázt adott.

– A hölgy férje üldöz bennünket? – érdeklődött jókedvűen. Hosszas magyarázkodás helyett Peter inkább ráhagyta a dolgot. A sofőr a bajusza alatt somolygott. Peternek viszont egy csöppet sem volt jó kedve. Látta, ahogy az üldözők autója lemaradt egy piros lámpánál. Peter az előkészített pénzt gyorsan a taxinak adta:

– Most álljon meg egy pillanatra, amíg kiugrom, aztán hajtson gyorsan tovább!

Peter kiugrott a bőrönddel és beszaladt a kapu alá. Nem nézett hátra, hallotta, hogy a taxi elszáguldott. A férfi felrohant a nagynéni ajtajához, csöngetett. Az ősz hajú idős hölgy bizalmatlanul, lassan nyitotta ki:

– Te vagy az Peter? – csivitelte madárhagon – Gyere!

– Hamarosan jövök Laurával. Fogd ezt! – és a bőröndöt a küszöbre téve, lerohant a lépcsőn. A nagynéni békapislogás-

sal döbbsen nézett utána:

– De Peter, micsoda viselkedés ez...?

A fiatalember máris az utcán volt. Az áruházzal felé sietett. Bármennyire is óvatos volt, nem vette észre azt a nyurga, szé-

Tudod, mit találtam ki? Elintéztem a főnökömmel, hogy elengedjen egy órával előbb. A jó öreg Mark biztosan megteszi ezt a szívséget nekem. Bérelek egy kocsit, hogy szabadon mozoghassunk a városban, ne legyünk kénytelenek taxira várni bizonyos... hm... kellemetlen és zavaros helyzetekben. Mire végzel a hivatalban, érted megyek, és elviszlek a közjegyzőhöz.

– Gondolod, hogy tud valamit, amit nem mondott el nekünk?

– Azt hiszem, igen. Legalábbis feltehetek neki néhány jól célzott kérdést.

– Rendben van, Peter.

*

les vállú, fiatal férfit, aki hanyag testtartással, de jobb kezét állandóan a zsebében tartva követte őt, kitartóan.

3. Az üldözők

Aznap este Peternek sikerült félvezetnie üldözőit – legalábbis azt hitte – és Laurával baj nélkül érkezett vissza a nagynénihez.

Grácia néni kezdetben semmit sem értett a dologból. Miért költöztek be hozzá a „gyerekek”? A késői időpontra hivatkozva Peter másnapra halasztotta a magyarázatot.

De mire Grácia néni felébredt, a fiatalok elmentek dolgozni. A néni töprengve nézte a másik szoba bevetett ágyait, majd elment bevásárolni. Nem vette észre, hogy egész úton – még az áruház női konfekciós részlegében is – követi egy alacsony, jelentéktelen külsejű bőrzakós férfi. Az asszony csak a „gyerekekre” gondolt egész idő alatt. „Majd délután beszélek a fejükkel!” – fogadkozott Grácia hazatérve. Hatvan éve minden fürgeségével tett-vett a lakásban. De tervét nem valósíthatta meg, mert elődszűnetben Peter hirtelen ötlettel felhívta a feleségét:

– Figyelj rám, drágám.

Peter egy csöppet sem feltűnő sötétzöld kisautóval érkezett Laura hivatala elé. A felesége alig ült be a kocsiba, a férfi azonnal indított. Laura is úgy viselkedett, mint egy vérbeli összeesküvő, legalábbis ezt hitte magáról – útközben gyakran nézegetett hátra és oldalra, gyanús autókat keresve. De senki sem követte őket.

A közjegyző háza előtt szerencsére találtak parkolóhelyet. A lépcsőn Laura Peterhez bűjt:

– Félek.

– Itt is? Nincs mitől. Ez egy hivatal.

A közjegyző már ismert irodájának előszobájában, a faborításos falak között a vénlány-titkár nő furcsa arckifejezéssel fogadta őket.

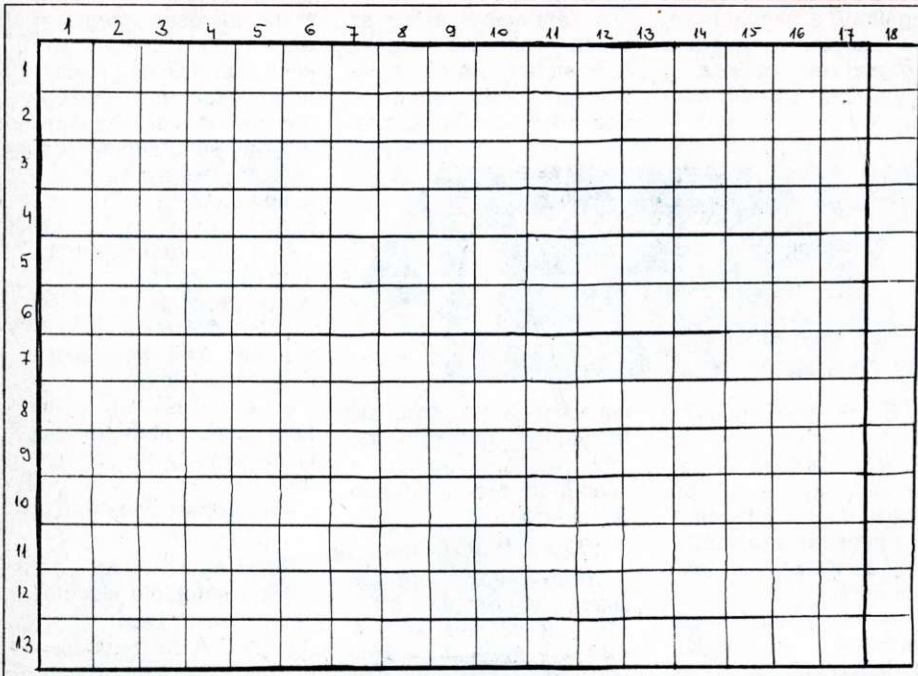
– A közjegyző úrral szeretnék beszélni.

– Hát nem tudják, mi történt? – nézett rájuk amaz szigorú, ugyanakkor kétségbeesett pillantással.

– Nem tudjuk – Laura torkát már-már ismerős rettegés szorította el.

Vége a 4. résznek (folytatjuk)

OLASZ MÓDRA

A rejtvény két, egymástól kanyargós vonallal elválasztott részből áll, 20 fekete négyzetet tartalmaz. Feladat a rejtvények megfejtése és az elválasztóvonal berajzolása.

Beküldendő: vízszintes 1., függőleges 1., 3. és 17. sorokban elrejtett négy tudós neve – július 4-éig szerdái.

Vízszintes:

1. Protonok egyféle effektusát vizsgáló fizikus. 2. A kereskedő teszi árrendezés-kor – hercegnő egy Verdi-operában – előtagként füllel kapcsolatot jelent. 3. Fűszerként használatos trópusi kúszónövény – híres sze-

relmesek fejetlen városa – Jáván honos fa. 4. Loco citató – nagyon érdekesen ad elő – szóösszetételekben ellentétet jelöl. 5. Dicsőség – régi mértékegység-rendszer – nyelvi sajátosság. 6. Híres országgyűlés helye – bibliai bárkás – árkus – dél-amerikai főváros. 7. Súlyarány – ír fegyveres testület – spanyol, máltai és osztrák gk. jelzése – gyilkol – titán és kén vegyjele. 8. Résztesrag települése – a holland légitársaság zavarban van! – Szedeg környéki nyelvjárásban beszél – keret. 9. Hegyes szarvú vadtulok Celebeszen – római számok – ige is, erődít-

mény is – ...piros. 10. Vulkanizáción keresztül a trópusokon képződő talaj hangtalan változata – német vendég – felirat lépcsőházakban – higan. 11. Megpróbál – Verdi műve. 12. Egyházi jogtudós – híres olasz szoprán utóneve kezdőbetűjével – szemközti csúcsokat összekötő vonal. 13. Autós csilagtúra – Japán fővárosa

volt – áruhoz tartozik – a Hóvihar festője.

Függőleges:

1. Az út hossza – az Általános állattenyésztés c. könyv írója. 2. Hiteles mérték – női név. 3. Egy ideig Einstein munkatársa volt, de dolgozott repüléstechnikai intézetben is. 4. Becézett női név – svájci hírszolgálati iroda – tulium vegyjele és libanoni gk. jelzése. 5. Felső...: magyar falu – anyagok, melyek össze-vissza kuszáltan lágyak! 6. Lengyel újságban híradó – rangjelző. 7. A megszokottól nagyon eltérő. 8. Igekövető – az ENSZ Atomenergia Ügynökségének szerve – népiesen itt. 9. Kain áldozata – spanyol női név – első osztályú – kettőzve gyerekjáték. 10. Becézett női név – kötőző is, kérdőző is – félig argo. 11. Kettőzve egzotikus fa, told-ot-tan maláj néptörzs volt – rimes próza – lantán. 12. Kiskanizsán gyakori családnév – párizsi metrő. 13. Római aprópénz – személys névmás – néma Laci. 14. Lop elől és hátul – római számok – férfinév. 15. USA hírgyűnkség – nem ékes számárhang – csúnyaság. 16. Megfelelő – örökbe fogad – a dorong keveredik. 17. Fordítva: állóvíz – A fejlődő országok és a gazdasági dekolonizáció c. mű szerzője. 18. Vég nélküli segélykérés – Gábor...: botrányhős színész – ha Olga libériai néptörzs közé keveredik.

Orion falatok

burgonya	1 kg
füstölt szalonna	15 dkg
kolbász	15 dkg
zsír, só, bors, mustár, kömény	mag

Egy tepsit kibélelünk fóliával. A vékonyan zsírozott fóliára bevágosított szalonnát teszünk, valamint vékony szeletekre vágott burgonyát és karikára vágott kolbászt. Az egészet megsózzuk, törött borssal fűszerezzük, szépen elosztva kevés mustárt és köménymagot is tehetünk bele. A fóliát – mert szélesre kell hagyni – ráborítjuk a tepsire, egyszóval befedjük az anyagokat. Így tesszük a sütőbe, ahol kb. 25 perc alatt megsül. Hét végén, hegyi munka során, parázsos vagy grillsütőben is kiválóan megsül, ugyanígy fóliába csomagolva.

Stroh Péter

**Házi-
bulin**

– Ezek biztosan a Kovácsék lesznek...

Vízvári József rajza

Akár családi idill is lehetne.
A kéz, a láb csak
Ignatyenkonak engedelmeskedik.

Ignatyenko... a parafenomé

Hihetetlenül mentem el az estre. Csak azt néztem, hol lehet svindli, hol manipulálnak a közönséggel. Összbeszélést, a nézők kijátszását kerestem mindenben. Persze más is. Akadt, aki előre meghajlított fémhuzalokat hozott magával, hogy azt egyesíttesse ki a parafenoménnel. Kézről kézre jártak a hatalmas látszövek is, követve Ignatyenko minden mozdulatát. Ezen az esten mindenki leleplezni akart. Csak Ignatyenko tette a dolgát. S ha be is csapott bennünket, mindenki jól szórakozott.

Az előadás előtt szerettem volna vele beszélni. Nem lehetett. Koncentrált. Magára zárta az öltöző ajtaját, s csodálatos képességét bűvölte agyába, kezébe. Ekkor még úgy tűnt, valóban más, mint a többi ember. A műsor után, amikor pár percre az öltözői folyosón megállt autogramokat adni, valóban más volt. Hétköznapi. Tréfált, s ha a kérdés olyan volt, ironizált. Sőt politizált, a Fideszesektől jelvényt kért, érdeklődött a változások után. Ignatyenko jött, műsort adott és győzött. Megnyerte a kanizsaiak szívét.

A huncutság ördöge azonban bennem maradt, mert ha az ötször öt négyzetbe belrt számokat átlósan, hátulról előre emlékezetből fölmodná emberrel nem is találkoztam, az utóbbi negyven évben sok olyat láttam, aki mások – nem kisebbek – gondolatát kérés nélkül is teljesítette. Igaz, az egy rendszer terméke volt. Most el kellett ismernem: Albert Ignatyen-

ko valóban parafenomé. Engem is befolyásolt.

Hogy hogyan vette észre magát, hogy többre képes mint mások, arra így emlékezett:

Még iskolás volt, mikor Adlerov előadását látta. Ő ekkor egy tizenhat számjegyűből összeállított négyzetet „mondott fel”. Ignatyenko ennek hatására kezdett mindent megjegyezni. Számokat, neveket, utcákat. S lám, sikerült. Az emberi agy egyes kutatók szerint három-négy százalékos kihasználtsággal működik. Ignatyenko ezt srófolta fel. Ki tudja, meddig! Ma már bármit képes megjegyezni. Bőrlátása csak ráadás. Ugyanis képes a tenyere alá tíz centiméterre helyezett korongok színeit is megmondani. Ura testének, minden porcikájának. Képes lassítani pulzusát, növelni testhőmérsékletét, vérnyomását. De a fő szám, hogy mások akarátát is legyőzi. No, nem mindenkiét, de akit egy-

szer megroggyant, az nem képes mást mondani és cselekedni, mint amit Ignatyenko akar. És Ignatyenko szórakoztatni akar. Ezért azután van, akiből Maradóna lesz, s valóban rúgja a képzeletbeli labdát; másokat olyannyira elgyengít, hogy nem csak egy székét, de saját lábukat sem tudják felemelni. Még két kézzel sem. De Ignatyenko képes láttatni is. Egig érő rózsát. Pirosuló almafát, távoli rokon lakását. S nem hipnózissal. A kísérleti alanyok minderről tudnak, látják és hallják környezetüket, csak éppen

Az edzés azonban nem folyt a szakadó eső miatt. Ignatyenkonak cselekednie kellett, s meg is tette. Tenyeréből energianyálábot bocsájtott az égnek arra a pontjára, ahol a napot sejtette, s tizenöt napon keresztül az edzőtábor öt-hat kilométeres körzetében napfényes időt teremtett. Bizony, Ignatyenkonál már csak így megy ez.

Szerettem volna kipróbálni, velem mire megy. Nem adódott alkalom. Csak utólag jöttem rá, hogy mégis hatott rám a parafenomé. Azért toporogtam az öltöző-

Az almafa mindenkit rabul ejtett a színpadon. Szedi, ki mennyire szereti, s van, aki már majszolja is.

Erdői András fotói

ellenállni nem tudnak. Pedig akarnak. Bennük van, hogy nem cselekszenek, de a lábak, a kezek Ignatyenko parancsait követik. Miért ne? Ignatyenko történetei közt más is szerepel. A felhők is engedelmeskednek neki.

1981-ben Litvániában dolgozott az evezősök edzőtáborában, mint pszichológus.

je folyosóján, hogy interjút készítsék vele, de nem sikerült. De Gömöri Gabinál azonban – ki tolmácsa volt – egy maréknyi gépirásos papír segítségével megismertette őt. Sőt irtam is róla, hiába tiltakoztam, hiába vontak volna el fontosabb teendőket. Hiszen ezt akarta a parafenomé.

- dőrő -

AQUA SERVICE

NÉMETH ZOLTÁN

IONC SERÉLŐK TERVEZÉSE GYÁRTÁSA

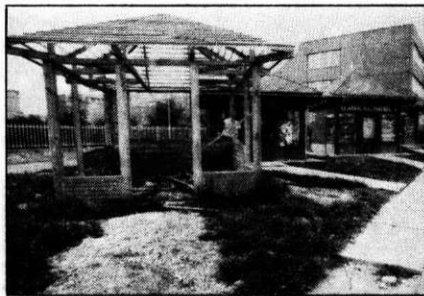
TELEPHELY:
8800 NAGYKANIZSA
TAVASZ UT 4
TEL 93-14-129

Üzlet – egészségünkért

Halandóak vagyunk. Ránk fér hát az egészséges táplálkozás lisztérzékenyekre, diabéteszekre, vegetáriánusokra. Az adventisták tanácsaival, a képen látható Róza utcai üzlet pedig mindenféle jóval segíti a betérfeket.

Épület-torzó

Elfogyott a vállalkozó vállalkozási kedve? Foghij a Hevesi iskola melletti pavilon-sorban. Vajh' milyen üzlet lenne benne? Vagy ez a végleges megoldás?

(Szakonyi Attila fotója)

Halló! Itt a 007!

A leleményes Pór

1990. február 12-e óta nyomozott a kapitányság ismeretlen tettes ellen, aki a „Fabik Károly” Úttörőházba betört, és 60 ezer forint értékben különböző használati tárgyakat vitt el. A csomagoláskor nem válogatott: magnó- és videomagnó kassettek, villanyfűrógép, mikrofon, diavetítő volt a zsákmánya. A betöréssel okozott kár 20 ezer forint. Az elkövető az épületen belül olyan mértékű rongálást végzett, amelyre magyarázatot találni nem lehet.

Aztán március és április hónapban két Wartburg

gépkocsi elutalajdonítása miatt tettek feljelentést ismeretlen tettes ellen a kapitányságon. Az okozott kár összesen 200 ezer forintot tett ki.

Április hónapban pincebetörések miatt kellett a Bűnügyi Osztálynak nyomozást elrendelni ismeretlen tettes ellen. Az elkövetés helyei a kiscserei és nagybakonaki hegyen lévő hétfégi házak voltak.

Május 26-án az Ádámhegyen lévő pincebetörésnél helyszínelő csoport adatgyűjtés során olyan információ birtokába jutott, amely eredményeként felve-

Műsorajánlat

Hevesi Sándor

Művelődési Központ:

- * Június 29-től július 1-ig: XXII. „Eletünk” országos fotókiállítás (naponta 10-13 és 14-18 óra között).
- * Lakótelepi nyár (a Kazanlak krt. 14. sz. ház mögötti szabad téren):
- * Június 29-én, pénteken, 18 órától az Igriciek énekegyüttes műsora.
- * Július 6-án, pénteken, 18 órától: Dinnyés József dalénekes műsora.

Bazár udvari zenei esték:

- * Július 2-án, hétfőn, 21 órakor: Kabarékoktél (Aradszky László, Ihos József, Verebély Iván, Besse nyei Emma, Fehérvári Márta és Baranyi László fellépésével)

Városi Strandfürdő:

- * Július 5-én, csütörtökön, 14 órától: Gyermek kulturális és sportprogram.

Fabik Károly

Úttörőház:

- * Június 30-án, szombaton, 10 órától: Játkétes pingpong party.

Apolló Filmszínház:

- * Előadások kezdete: június hónapban 16, 18 és 20 óra; július hónapban 18 és 20 órakor.
- * Június 29 július 1: Halalos fegyver 2. (amerikai).
- * Július 2-4: Higgy neki, hisz zsaru (amerikai).
- * Július 5: Az istenek a fejükre estek II. (botswanai).

Stúdiómozi:

- * Előadások kezdete: 17 és 19 órakor.
- * Június 29-július 4: A szökés (GOR 2) video (amerikai).
- * Július 5-én 17 órakor: Dühöngő majom (amerikai horror).
- * Július 5-én 19 órakor: Napló apámnak, anyámnak (magyar).
- * Naponta 21 órától: Erotikus filmek (csak 18 éven felülieknek).

Kert Filmszínház:

- * Előadások kezdete: 21 órakor.
- * Június 29: A Sárkány éve (amerikai).
- * Június 30-július 1: Leszámlolás (Bosszúvágó IV., amerikai).
- * Július 2-3: Rendőri akadémia IV. (amerikai).
- * Július 4: Piszkos tánc (amerikai).
- * Július 5: Véres játék.

tódott Pór Sándor kiscserei elkövetését elismerte. Vallo-lakos neve. A forró nyomon üldöző csoport meghallgatta Pór Sándort. Ő azonban elmentmondásba keveredett, viselkedése zavart volt, a feltett kérdésekre adott válaszai könnyen cáfolhatók voltak. Ezután házkutatást tartottak a lakásán. Az ott talált tárgyak halmaza azonnal magyarázatot adott zavaros viselkedésére, annak ellenére, hogy a törvénnyel nem első alkalommal kerül összedűközésbe. A bűnjelek elszállításához most a teherautónak kétszer kellett fordulnia.

A lefoglalt tárgyak között a nyomozók megtalálták az ellopott két autó fődarabjait – egy részét Pór saját Wartburg gépkocsijába beépítve, – és a különböző betörésekből származó tárgyakat is.

A gyanúsított kihallgatása során a bűncselekmények

elkövetését elismerte. Vallo-lakos neve. A forró nyomon üldöző csoport meghallgatta Pór Sándort. Ő azonban elmentmondásba keveredett, viselkedése zavart volt, a feltett kérdésekre adott válaszai könnyen cáfolhatók voltak. Ezután házkutatást tartottak a lakásán. Az ott talált tárgyak halmaza azonnal magyarázatot adott zavaros viselkedésére, annak ellenére, hogy a törvénnyel nem első alkalommal kerül összedűközésbe. A bűnjelek elszállításához most a teherautónak kétszer kellett fordulnia.

A lefoglalt tárgyak között a nyomozók megtalálták az ellopott két autó fődarabjait – egy részét Pór saját Wartburg gépkocsijába beépítve, – és a különböző betörésekből származó tárgyakat is.

A gyanúsított kihallgatása során a bűncselekmények

elkövetését elismerte. Vallo-lakos neve. A forró nyomon üldöző csoport meghallgatta Pór Sándort. Ő azonban elmentmondásba keveredett, viselkedése zavart volt, a feltett kérdésekre adott válaszai könnyen cáfolhatók voltak. Ezután házkutatást tartottak a lakásán. Az ott talált tárgyak halmaza azonnal magyarázatot adott zavaros viselkedésére, annak ellenére, hogy a törvénnyel nem első alkalommal kerül összedűközésbe. A bűnjelek elszállításához most a teherautónak kétszer kellett fordulnia.

Horváth Balázs

Ülőröplabda fények és árnyak

Kanizsai ezüstérmek a kupában és a bajnokságban

Befejeződtek a küzdelmek az 1989/90. évi I. osztályú ülőröplabda-bajnokságban, amelyben ismét remekül képviselte a zalai-kanizsai sportot a Hamburger SK együttese: a kanizsaiak a Magyar Kupában elért ezüstérem után az országos bajnokságban is megszerezték az első-kelő második helyet!

A zárófordulóra a fővárosban került sor, ahol tulajdonképpen már nyugodtan játszhattunk, hiszen meg volt már az ezüst. A bajnok nyírségiekkel remek mérkőzést vívtunk, elvettünk tőlük egy szettet is, de a hajrában a szabovcsiak jobban összpontosítottak és végül 3:1 arányban nyertek, teljesen megérdemelten. Nekünk az évadzárón dobobóra igyekvő Pécsi Lendület volt, ám ellenük folytattuk a jó szereplést és 3:0 arányban nyertünk, magabiztos játékkal – számolt be a befejező versenyről Földi József, a csapat egyik erőssége.

A bajnoki küzdelemben remekelt a Nyíregyházi Piremon, amely veretlenül és sorrendben immár harmadszor nyerte a bajnoki aranyat Nagykanizsa és Vásárosnamény előtt.

A korábbi évekhez képest javult a bajnokság színvonala. A mezőnyt ugyan két csapatra

osztották, így kiegyensúlyozottabb, és izgalmasabb lett a bajnoki sorozat. A Nyíregyháza minden tekintetben kiemelkedett, nekik nagyszerű az anyagi bázis, a Piremon teljes bizalmát élvezik. Mi ugyan a bajnokság előtt még arra készülünk, hogy igazi riválissá lépnénk elő, ám a mi feltételrend-

szerünk elmaradt a tervezettől. A gondok ellenére mégis nagyra értékelem, hogy újból sikerült megszereznünk az ezüstöt, amelyért tulajdonképpen a Vásárosnamény és Pécs csapatával folytattunk versenyt – értékeltem a bajnokságról Czvetkó Tamás edző.

A kupa- és bajnoki ezüsté-

rem megszerzésében a válogatott Czimmermann, Balogh, Pölcz mellett részt vett Földi J., Földi B., Pernecki, Pöcze, Varga, Szomjasné, Kardos. A csapat a bajnoki helytállás mellett nagyszerűen képviselte a magyar színeket a Tallinban rendezett nemzetközi tornán, ahol ugyancsak ezüstérmes lett. A siker értékét növeli, hogy a döntőben egészséges csapat ellen vesztettek nagy küzdelemben, így aztán a mozgássérült mezőnyben a kanizsaiak vitték el a pálmát.

Az idei bajnokságban a csapat kettős feladatra készült. Ugyanis, ebben az évben a BEK döntőt hazánk, pontosabban Nyíregyháza rendezti, ami azzal jár, hogy hazánkat a bajnok mellett a második helyen végzett együttes is képviselheti. Így aztán számunkra a bajnoki eredmény és a BEK szereplés lehetősége egybeesett, tehát mindenképpen a 2. hely elérését határoztuk el. No, ez kevés lett volna, de az csapat-tagok ezért valójában tettek is, hiszen a terv realizálódott. Ennek örülni kellene, de az örömben ürmösült – hangoztatta Csere György a hallatlan lelkes csapatvezető, majd így folytat-

ta: – A csapat többsége mozgássérült, akiknek a sport, a mozgás, a bizonyítás élelelem. Sokkal több törődést, megértést, támogatást érdemelnek. Most odajutottunk, hogy inkább sajnálkozást kapunk, holott Zalának, Nagykanizsának a Magyar Kupában és a magyar bajnokságban is ezüstérmes „szállítottunk”. Nemzetközileg öregbitjük szűkebb hazánk ülőröplabdasportját, válogatottakkal rendelkezünk. Szinte lehetetlen, hogy ilyen eredményesség ellenére sem kapunk kellő elismerést, pedig anyagi támogatás nélkül ezt a sportot, egészségmegőrzést sem lehet végezni. Most mehetnek a BEK-döntőre, de ha nem jön anyagi segítség, a városi vállalatok, üzemek, intézmények, vállalkozók nem segítenek bennünket, akkor kilátástalan lesz a helyzetünk, kétséges a BEK-szereplés. A Kanizsa újságon keresztül is kérjük a segítséget, hogy segíthessünk mozgássérült embertársainkon, hiszen váltságban vagyunk.

Balogh Antal

Az 1989/90-es Magyar Kupában és országos bajnokságban ezüst érmét szerzett Nk. Hamburger SK csapata. Soproni Tibor felvétele

Visszapillantó * Visszapillantó * Visszapillantó

Tungsram-Győri ÁÉV 27:21 (13:10)

NB I B-s férfi kézilabdamerkőzés. A kanizsaiak legjobb dobói: Tiba 9, Gróber 6, Radovics 5.

Az 1989/90. évi bajnokság zárófordulóján szép hazai győzelemmel búcsúztak a lámpagyáriak, akik ezúttal végre azt nyújtották, amire valójában képtelenek. Az első 10 perc kivételével végig a kanizsai fiúk irányították a játékot és végül meggyőző fölényrel verték ellenfeleiket.

A mérkőzés végén Pintér István, a Tungsram szakágvezetője a következőket összegezte:

A bajnokság átszervezése következtében továbbra is az NB I B-ben szereplünk. Sajnos, ebben a bajnoki évben csak az alsóházban végzések, de abban az esetben, ha úgy játszanak a fiúk, mint most tették, akkor könnyen végzőhetünk volna a középmezőnyben. Ugyanis ezúttal a csapat végig remek teljesítményt nyújtott, óriási igyekezet és lendület, no és eredményesség jellemezte a játékukat. Hajtottak, küzdöttek a fiúk, nem adták meg magukat

a kemény mérkőzésen. Ez utóbbit jelzi az is, hogy 14 két perces kiállításra került sor a 2x30 perc alatt, s ebből a miénk kilencszer (pihentek). A lelkes közönséget győzelemmel köszöntöttük a befejező

Alföldi Porcelán-Olajbányász 21:24 (10:11)

NB I B-s női kézilabdamerkőzés. Az olajosok legjobb dobói: Mátyás 8, Búza 5, Siti 4.

A bajnoki évadzárón a már NB I-be jutott két csapat kimondottan presztizsmérkőzést vívott, hiszen a találkozó eredményétől függetlenül a hőmező-vásárhelyi csapat nyerte az aranyt és a kanizsaiak az ezüstérmeket. Az immár két NB I-es újonc összecsapásán aztán az olajosok folytatták kitűnő tavaszi menetelésüket, akik szoros első félidő után magukhoz ragadták a kezdeményezést és Vásárhelyen is nyerni tudtak:

– Meglepő de teljesen megérdemelt győzelmet arattunk a mintegy félezer néző előtt sorra került találkozón. Mi nyerni mentünk a bajnokságba, meg akaruk mutatni, hogy az NB I-ért mi is

mérkőzésen, amelyért a csapatunk belől a legjobbat Tiba, Radovics, Gróber és Sebestyén tette.

Az évadzárón a következők szerepeltek: Kálóczy – Radovics, Tiba, Rodek, Gróber, Ojto, Kurusta, Csere: Bilicz (kapus), Takács, Sebestyén, Hungler, Balogh.

tettünk „valamit”. No, meg volt bőven törleszteni valónk is. Az egységes csapat aztán nem ijedt meg a mérkőzés elején, amikor a hazaiak elmentek két góllal, majd 5:5-ös állás után már mi vezettünk 1-2 góllal. Sőt, a II. félidő közepén 6 gólos előnyre tettünk szert. A hajrában az előny fogyott, ám végül biztos sikert értünk el. A befejezés előtt 5 perccel azonban Mátyás súlyos sérülést szenvedett: a gólkirálynő bokája eltört, s ez érthetően egy kissé visszavetette a csapatot. A biztos győzelemből mindenki kivette részét, ám külön is rászólgál a névszerinti kiemelésre Skrach kapus, aki a mezőny legjobbjának bizonyult – értékelte Szloboda József, az olajosok technikai vezetője. (bg)

Községi fiatalok seregszemlájén

Miháld volt a legjobb

* Tavaly a központi sportfőhatóság úgy döntött, hogy az elmúlt évtizedek egyetlen községi szintű felmenőrendszerű sportvetélkedőjét is megszünteti. Ez a döntés nem okozott osztatlan örömet az érintettek körében, mert úgy érezték, a sok év ellenére is hasznosak voltak ezek a találkozók.

Igy gondolkodtak Nagykanizsa városkörnyék sportegyesületei és a városi sportosztály is, így aztán ez évben is megrendezésre került a hagyományos és mégis új vetélkedő. A bajnoki rendszerek befejezte után a hét végén tartották seregszemléjüket a városkörnyéki községek, akik a Mindenki Sportpályáján rendezték.

A szombat reggeli ünnepélyes megnyitón 16 községi fiataljai sorakoztak fel, majd kezdetét vette a küzdelem. A legtöbben Miháldról, Szepetnekről, Beleznárról, Gelseiről, Miklósfáról és Pölöskefőrdőre érkeztek, az ő csapatuk száma általában 30-50 fő között mozgott.

Az atlétikai versenyen szorgoskodva találtuk Győrökös Lászlót, a pályafejő dr. Mező Ferenc Sportegyesület elnökét:

– 1954-től vagyok a sportkör elnöke, így van összehasonlítási alapom. Kétségtelen, hogy valamikor nagyobb rangja volt az ilyen rendezvényeknek, de azért a mostani sem panaszkodhatunk. Feltétlenül kell ez a verseny, hisz a nyári hőtől kezdve szükség van a sportolásra, a községek közötti sportvetélkedőre. Kérdezem én milyen központi döntéssel lehet szabályozni ennek a versenyformának a jövőjét, akkor amikor most is több százán vannak itt. Gyönyörű a környezet szép az idő és még ellátást is kapunk. Így nekünk csak szerveznie kell és versenyezni. Hadd legyen a fiataloknak módja a szereplésre. Községünkben több mint 30-an jöttek el, és atlétikában, kézilabdában, kispályás labdarúgásban és tekében indítottunk csapatot. Szívesen vagyunk itt.

* A központilag „haláira ítélt” spartakidő tehát tovább él. Olvanyira, hogy az elmúlt évek tapasztalatai alapján talán a leghangulatósabbnak sikerült lebonyolítani. A vártnál is többen jöttek el, a versenyen indulók száma megközelítette a 400-at, így a kísérőkkel, szurkolókkal együtt több mint félezeren vettek részt az egész napos seregszemlén. A községi sportkörök szűkösi anyagi lehetőségeit szem előtt tartva, a szervező városi sportosztály a községi társulás költségvetéséből

ellátást is biztosított az indulóknak.

– Megítélésem szerint fontos ennek a rendezvénynek az évenkénti megrendezése. Nagyon jónak tartom, hogy szakítottunk a hagyományokkal és ezúttal nem Zalakaroson, hanem itt Kanizsán találkozhattunk. Ez a környezet, a létesítményellátottság minden igényt kielégít és az utazás is sokkal egyszerűbb. A mi tanácsunk messzemenően támogatja ezt a versenyformát, így csak Szepetnekről 48-an jöttek – mondta Meggyesi Miklós, a szepetneki tanács dolgozója, aki „hivatalbóli” kísérte el a csapatot.

A községi sportnapon olyan csapatok is megjelentek, akiknek ez évben ez volt az első nyilvános szereplésük. Ilyen társaság volt az alakulófélben lévő miklósfai gárda, akik atlétikában, kézilabdában, kispályás fociban és teniszben álltak rajthoz.

Két éves szünet után jelentkezett játékra az ez évtől önálló községgé vált Belezna. Oket maga a tanácselnök kísérte el, akik a pálya szélén kértünk egy rövid értékelésre.

Pécsi József tanácselnök: – Január 1-től lett önálló a községünk. Ezt megelőzően nagyon komoly bírálatot kapott a közös tanács a sportélet visszafejlődésével kapcsolatban. Az önálló tanács bv fontos feladatának tekintette a sport-

élet újjászervezését. Ismét funkcionál a sportkörünk, így nagyon jó alkalom számunkra a mostani rendezvény. Több sportágban is indulunk, ami azt is bizonyítja, hogy a falusi fiatalok igénylik az ilyen jellegű programokat. A községi sportélet szép megnyilvánulása ez a mai nap, melynek szervezését a jövőben is igényeljük a városi sportosztálytól.

* Az egész napos vetélkedőn résztvevő községek összesített pontversenyét Miháld nyerte, így ők vehették át a győztesnek felajánlott díszes trófeát. Második helyen Gelse végzett, míg a harmadik Belezna község lett. Feltétlen említést érdemel, hogy az újoncnak számító Miklósa a pontversenyben az előkelő 4. helyen végzett.

Eredmények:
Atlétika Ffi 100 m: 1. Kardos József (Miháld) 2. Bencze József (Füzvölgy) 3. Bogнар Zsolt (Nagygrada) női 100 m: 1. Cvetkó Tímea (Miklósa) 2. Gátvölgyi Tímea (Bmagyaród) 3. Takács Katalin (Miháld) Ffi 200 m: 1. Kardos József (Miháld) 2. Andrasek József (Belezna) 3. Musztács Károly (Belezna) Női 200 m: 1. Halász Judit (Miháld) 2. Magyar Melinda (Gelse) 3. Rácz Szilvia (Miháld) Ffi 400 m: 1. Kardos Zoltán (Miháld) 2. Málek István (Szepetnek) 3. Csizmadia András (Gelse) Női 400 m: 1. Magyar Melinda (Gelse) 2. Domján Edit (Belezna) 3. Kőnczöl Agnes

(Miháld) Ffi 800 m: 1. Bogdán János (Bmagyaród) 2. Kardos Zoltán (Miháld) 3. Varga Csaba (Bmagyaród) Férfi távolugrás: 1. Kardos Zoltán (Miháld) 2. Molnár Tamás (Bmagyaród) 3. Málek István (Szepetnek) Női távolugrás: 1. Cvetkó Elvira (Miklósa) 2. Bakonyi Edina (Felsőrajk) 3. Magyar Mónika (Felsőrajk) Férfi magasugrás: 1. Koteles Attila (Miklósa) 2. Balla László (Füzvölgy) 3. Málek István (Szepetnek) Női magasugrás: 1. Bakonyi Edina (Felsőrajk) 2. Molnár Ibolya (Gelse) Férfi súlylökés: 1. Koteles Attila (Miklósa) 2. Ruszka Kálmán (Miháld) 3. Magyar Győző (Gelse) Női súlylökés: 1. Molnár Ibolya (Gelse) 2. Bakos Zsuzsanna (Felsőrajk) 3. Mátyas Mária (Felsőrajk) Ffi kézilabda: 1. Nagygrada 2. Palin 3. Szepetnek Női kézilabda: 1. Miklósa 2. Miháld 3. Szepetnek Női kispályás labdarúgás: 1. Miháld 2. Belezna 3. Szepetnek Ffi kispályás labdarúgás: 1. Palin 2. Murakeresztúr 3. Gelse Ffi röplabda: 1. Miháld 2. Belezna Női röplabda: 1. Belezna 2. Felsőrajk Ffi teke: 1. Pölöskefőrdő 2. Gelse 3. Bmagyaród Ffi tenisz: 1. Gyarmati Tibor (Miklósa) 2. Magyar Győző (Gelse) 3. Jakabfi Imre (Miháld) Az összesített pontverseny végeredménye: 1. Miháld 2. Gelse 3. Belezna 4. Miklósa 5. Szepetnek 6. Balatonmagyaród

– kápolnás –

Kanizsai sikerek

Jól sikerült cigánysportnap

A Magyarországi Cigányok Kulturális Szövetsége és a Cigány Ifjúsági Szövetség Zala megyei tagszervezete a hét végén egész napos kulturális és sportnapot szervezett. A programban három sportágban mérték össze erejüket a cigány fiatalok, akik kispályás labdarúgásban, sakkban és lövészetben versenyeztek. A tornára Nagykanizsán kívül Barcs, Garabonc, Zákány és Zalaegerszeg állított ki csapatokat, így több mint 200 cigány sportoló vett részt a küzdelemben. Mindhárom sportágban kanizsai siker született, így kispályás labdarúgásban a kiskanizsai cigányfiatalok nyertek, sakkban Orsós János győzött, míg lövészetben Telesi Márton végzett az élen.

Fátyol Mihály, a Cigány Ifjúsági Szövetség ügyvezető igazgatója így összegezte véleményét:

– Amikor tavaly meghirdettük ezt az akciót, országos programként indult kezdeményezésünk. Nagykanizsa a rendezvényesorozat második akciója, mely úgy érzem elérte célját. A cigányfiatalokban fantasztikusan él a szereplni vágyás, az összetartó erő és számukra kizárólag, hogy ilyen szervezett programban részt vehetnek. Akción-

hoz próbáltunk támogatót találni, így több cég is mellénk állt. Legközelebb Makó és térsége részére szervezünk hasonló akciót.

– A program szervezésekör nem számítottunk ilyen nagy érdeklődésre – kapcsolódott a beszélgetésbe Várad Istváné, a Cigány Ifjúsági Szövetség kanizsai elnöke, majd így folytatta: – A program létrejöttében nagy segítségünkre volt a megyei és városi sportosztály, akik anyagilag és szakmailag egyaránt segítettek bennünk. Reméljük a sikeres sportprogramunkat délután hasonlóan jó kultúrprogram követi majd így az a több mint 200 cigány, aki eljött a találkozóra, kellemes élményekkel térhet haza.

Eredmények: Sakk: 1. Orsós János (Nagykanizsa) 2. Nemes János (Nagykanizsa) 3. Telesi Lajos (Nagykanizsa) Kispályás labdarúgás: 1. Citromsziget (Nagykanizsa) 2. Barcs I. 3. Bajza Nevelőotthon (Nagykanizsa) Lövészet: 1. Telesi Márton (Nagykanizsa) 2. Bodgán József (Garabonc) 3. Orsós Árpád (Zákány).

(kz)